

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1973

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
124

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 8

Περί «Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασ-
τίσμεν και διατάσσομεν:

ΜΕΡΟΣ Ι.

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρον 1.

Ίσχυς Ορισμών.

1. 'Η άνέγερσις κτιρίων και ή έν γένει έκτέλεσις δομικών έργων ως και ή δομική εκμετάλλευσις των οικόπεδων υπό-
κειται εις τας διατάξεις του παρόντος Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού (Γ.Ο.Κ.)

2. Κατά την εφαρμογήν του παρόντος Κανονισμού οι έν αυτόν τεχνικοί όροι νοούνται υπό τας εις τά επόμενα άρθρα καθοριζόμενας σημασίας.

Άρθρον 2.

Οίκισμός — Πόλις — Κώμη.

1. Πόλεις διά την εφαρμογήν του παρόντος Κανονισμού νοούνται αι πρωτεύουσαι των Νομών και πάς έτερος οίκισμός έχων υπέρ τας πέντε χιλιάδας κατοίκων κατά τά αποτελέσματα της τελευταίας εκάστοτε έπισήμου απογραφής. Ός πόλεις νοούνται και αι νομίμως αναγνωριζόμεναι λουτροπόλεις ανεξαρτήτως αριθμού κατοίκων.

2. Κώμαι νοούνται πάντες οι λοιποί οίκισμοι πλην των άνω.

Άρθρον 3.

Σχέδιον Οίκισμού κοινόχρηστος και δομήσιμος έκτασις.
Γραμμή δομήσεως.

1. Έγκριμένον σχέδιον οίκισμού ή σχέδιον πόλεως (πολεοδομικόν σχέδιον) καλείται τό κατά τας οικείας διατάξεις έγκριμένον διάγραμμα μετά του τυχόν ειδικού οικοδομικού κανονισμού αυτού, τό καθορίζον τους ειδικούς όρους δομήσεως, τας κοινόχρηστους και δομήσιμους έκτάσεις και την χρησιμοποίησιν εκάστου τμήματος ή ζώνης του οίκισμού.

2. Κοινόχρηστοι έκτάσεις καλούνται αι πάσης φύσεως όδοι και αι τοπικαι διαπλατύνσεις αυτών, αι πλατείαι και τά άλση, ή κήποι, άτινα καθορίζονται υπό του σχεδίου του οίκισμού ή έν έλλείψει τούτου ύφίστανται έν ποίς πράγμασι διατεθέντα ή περιελθόντα εις κοινήν χρήσιν καθ' οιονδήποτε νόμιμον τρό-
πον.

3. Δομήσιμοι έκτάσεις καλούνται γενικώς αι έκτάσεις έντός των οποίων επιτρέπεται κατ' άρχήν ή άνεγερσις κτιρίων.

4. Ρυμοτομικαι γραμμαι καλούνται αι γραμμαι αι αποτελούσαι τά όρια μεταξύ των κατά τά άνωτέρω κοινόχρηστων και δομήσιμων έκτάσεων του σχεδίου πόλεως ή του τυχόν άνευ σχεδίου οίκισμού.

5. Γραμμή δομήσεως (οικοδομική γραμμή) καλείται ή έξω-
τάτη προς την κοινόχρηστον έκτασιν γραμμή μέχρι της οποίας επιτρέπεται ή δομήσις.

6. Όπου τό σχέδιον του οίκισμού προβλέπει μόνον τας κατά την παράγραφον 4 ρυμοτομικας γραμμας ή όπου ύπάρχει οί-
κισμός άνευ σχεδίου, αι ρυμοτομικαι γραμμαι θεωρούνται ως γραμμαι δομήσεως.

Άρθρον 4.

Οικόπεδον και στοιχεία αυτού.

1. Οικόπεδον θεωρείται συνεχόμενη έκτασις γής αποτελούσα αυτότελες ένιαίον άκίνητον άνήκον εις ένα ή πλέονας κυ-
ρίους έξ άδιαίρετου. Συνεχόμεναι έκτάσεις δύναται νά θεω-
ρηθούν ως ένιαίον κατά τά άνωτέρω οικόπεδον εάν ή ελαχί-
στος μήκος γραμμής έπαφής αυτών είναι τουλάχιστον 6,00 μέτρα.

2. Πρόσθιον όριον ή πρόσθια πλευρά ή πρόσωπον οικόπε-
δου καλείται ή επί της κοινόχρηστου έκτάσεως πλευρά αυτού ήτοι τό μεταξύ ταύτης και του οικόπεδου κοινόν όριον.

3. Όπίσθιον όριον οικόπεδου καλείται ή περισσότερον απέ-
χουσα και άντικειμένη προς τό πρόσωπον αυτού όριακή πλευρά, ήτις δύναται νά είναι γραμμή εύθεία, καμπύλη ή τεθλασμένη. Είς οικόπεδον τριγωνικού σχήματος έχοντες ως πλευράν τό πρόσωπον αυτού και τας συναντωμένους μεταξύ των πλαγίας δέν ύφίσταται όπίσθιον όριον του οικόπεδου.

4. Πλάγια όρια ή πλάγια πλευραι οικόπεδου καλούνται αι όριακαι γραμμαι του οικόπεδου αι ενούσαι τά αντίστοιχα άκρα του προσώπου και του όπισθίου όριου αυτού, αιτινες δύναται νά είναι γραμμαι εύθείαι, καμπύλαι ή τεθλασμέναι. Έν περι-
πτώσει άμφισβήτησεως ως προς τον χαρακτηρισμόν πλευράς ως πλαγίας ή όπισθίας, αποφαινεται ή οικεία άρχή.

5. Οικόπεδον του οποίου τό πρόσωπον είναι γραμμή εύθεία ή τεθλασμένη υπό γωνίαν έξέχουσαν άνω των 135 μοιρών, καλείται μεσαίον.

6. Βάθις οιονδήποτε σημείου του οικόπεδου καλείται τό μήκος της από του σημείου τούτου άγόμενης καθέτου επί τό πρόσωπον του οικόπεδου.

7. α) Μέσον βάθις μεσαίου οικόπεδου του οποίου άμφότεραι αι άρχόμεναι από τά άκρα του προσώπου αυτού πλευραι είναι καθέτοι επί τό πρόσωπον τούτο ή δε προβαλή των λοιπών πλευ-
ρών του οικόπεδου επί την γραμμήν έφ' ής τό πρόσωπον του

οικόπεδου είναι ίση προς τὸ μήκος τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καλεῖται τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου διὰ τοῦ μήκους τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

β) Μέσον βάθος μεσαίου οἰκοπέδου τοῦ ὁποῖου ἀμφότεραι αἱ ἀρχόμεναι ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ προσώπου αὐτοῦ πλευраὶ εἶναι κάθετοι ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἢ δὲ προβολὴ τῶν λοιπῶν πλευρῶν τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ τὴν γραμμὴν ἐφ' ἧς τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου εἶναι μεγαλύτερα τοῦ μήκους τοῦ προσώπου αὐτοῦ καλεῖται τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ τμήματος τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω καθέτων πλευρῶν ἢ καὶ τῶν ἐπεκτάσεων αὐτῶν διὰ τοῦ μήκους τοῦ προσώπου τοῦ οἰκοπέδου.

8. α) Μέσον βάθος μεσαίου οἰκοπέδου τοῦ ὁποῖου αἱ ἀρχόμεναι ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ προσώπου πλευраὶ δὲν εἶναι κάθετοι ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο, αἱ δὲ ἀκραίαι προβάλλουσι τὰς λοιπὰς πλευρὰς τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ τὴν γραμμὴν ἐφ' ἧς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πίπτουν ἀμφότεραι ἐντὸς τοῦ προσώπου τοῦ οἰκοπέδου, καλεῖται τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου διὰ τοῦ μήκους τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

Ὁ ὡς ἄνω ὁρισμὸς ἰσχύει καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ μία τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ προσώπου πλευρὰ εἶναι κάθετος ἐπ' αὐτό.

β) Μέσον βάθος μεσαίου οἰκοπέδου τοῦ ὁποῖου αἱ ἀρχόμεναι ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ προσώπου πλευраὶ δὲν εἶναι κάθετοι ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο, αἱ δὲ ἀκραίαι προβάλλουσι τὰς λοιπὰς πλευρὰς τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ τὴν γραμμὴν ἐφ' ἧς τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου πίπτουν ἀμφότεραι ἐκτὸς τοῦ προσώπου τοῦ οἰκοπέδου καὶ ἐκατέρωθεν τῶν ἄκρων αὐτοῦ, καλεῖται τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ τμήματος τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ τῶν ἀγομένων ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ προσώπου τοῦ οἰκοπέδου καθέτων ἐπ' αὐτὸ διὰ τοῦ μήκους τοῦ προσώπου τοῦτου.

Ὁ αὐτὸς ὁρισμὸς ἰσχύει καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ μία τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ προσώπου πλευρὰ εἶναι κάθετος ἐπ' αὐτό.

γ) Μέσον βάθος μεσαίου οἰκοπέδου τοῦ ὁποῖου αἱ ἀρχόμεναι ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ προσώπου πλευраὶ δὲν εἶναι κάθετοι ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο αἱ δὲ ἀκραίαι προβάλλουσι τὰς λοιπὰς πλευρὰς τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ τὴν γραμμὴν ἐφ' ἧς τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου πίπτουν ἢ μὲν ἐντὸς ἢ δὲ ἐκτὸς τοῦ μήκους τοῦ προσώπου τοῦ οἰκοπέδου, καλεῖται τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ τμήματος τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ τῆς προβαλλούσης τῆς πιπτούσης ἐντὸς τοῦ μήκους τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῆς καθέτου τῆς ἀγομένης ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου ἐκ τοῦ ἄκρου αὐτοῦ τοῦ παρὰ τὴν ἐτέραν καὶ ἐκτὸς τοῦ μήκους τοῦ προσώπου κειμένην προβάλλουσαν διὰ τοῦ μήκους τῆς ἀποστάσεως τῶν δύο ὡς ἄνω γραμμῶν. Εἰς περίπτωσιν συμπτώσεως τῶν δύο ὡς ἄνω γραμμῶν, μέσον βάθος τοῦ οἰκοπέδου καλεῖται τὸ διὰ τοῦ κατωτέρω ὑπὸ στοιχείου δ ἐδαφίου ὀριζόμενον.

δ) Μέσον βάθος μεσαίου οἰκοπέδου τοῦ ὁποῖου ἡ μία ἢ καὶ ἀμφότεραι αἱ ἀρχόμεναι ἀπὸ τὰ ἄκρα τοῦ προσώπου πλευраὶ δὲν εἶναι κάθετοι ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο αἱ δὲ ἀκραίαι προβάλλουσι τὰς λοιπὰς πλευρὰς τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ τὴν γραμμὴν ἐφ' ἧς τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου πίπτουν ἀμφότεραι ἐκτὸς τοῦ μήκους τοῦ προσώπου τοῦ οἰκοπέδου καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ προσώπου τοῦτου, καλεῖται τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου διὰ τοῦ μήκους τοῦ προσώπου αὐτοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ μέσον τοῦτο βάθος δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερον τῆς ἀποστάσεως τοῦ πλέον ἀπέχοντος σημείου οἰκισθῆτος πλευρᾶς τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ τῆς γραμμῆς ἐφ' ἧς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

9. Μέσον βάθος μεσαίου οἰκοπέδου ἔχοντος πρόσωπον γραμμὴν τεθλασμένην με γωνίας ἐξέχουσας ἢ γραμμὴν καμπύλην

ἐξέχουσιν καλεῖται τὸ ἄθροισμα τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγούμενων παραγράφων 7 καὶ 8 ὀριζομένου μέσου βάθους τοῦ τμήματος τοῦ οἰκοπέδου τοῦ περιοριζομένου μέχρι τῆς εὐθείας γραμμῆς τῆς ἐνούσης τὰ ἄκρα τοῦ προσώπου καὶ ἔχοντος ταύτην ὡς πρόσωπον καὶ τοῦ πηλίκου τῆς διαιρέσεως τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ τμήματος τοῦ οἰκοπέδου τοῦ κειμένου ἐξῆθεν τῆς ὡς ἄνω εὐθείας διὰ τοῦ μήκους ταύτης.

10. Μέσον βάθος μεσαίου οἰκοπέδου ἔχοντος πρόσωπον γραμμὴν τεθλασμένην με γωνίας εἰσεχούσας ἢ γραμμὴν καμπύλην εἰσεχούσαν καλεῖται τὸ ὑπόλοιπον διαφορᾶς τῆς μειωτέρας εἶναι τὸ κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους 7 καὶ 8 ὀριζόμενον μέσον βάθος τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου τοῦ ἔχοντος ὡς πρόσωπον τὴν εὐθεῖαν γραμμὴν τὴν ἐνούσαν τὰ ἄκρα τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀφαιρετέος τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς ἐπιφανείας τῆς κειμένης μεταξὺ τῆς τεθλασμένης ἢ καμπύλης γραμμῆς τοῦ προσώπου καὶ τῆς ὡς ἄνω εὐθείας διὰ τοῦ μήκους ταύτης.

11. Μέσον βάθος τριγωνικοῦ οἰκοπέδου θεωροῦνται τὰ ἐξέχοντα ἑκατοστὰ (60%) τοῦ ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀντιστοιχοῦντος ὕψους τοῦ τριγώνου.

12. Οἰκόπεδον θεωρεῖται γωνιαῖον ὅταν ἔχη δύο πρόσωπα ἐπὶ οἰκισθῆτος κοινωχρήστων ἐκτάσεων συναντωμένα ὑπὸ γωνίαν ἴσην ἢ μικροτέραν τῶν 135 μοιρῶν.

13. Οἰκόπεδον τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπον εἶναι γραμμὴ καμπύλη ἐξέχουσα αἱ δὲ ἐφαπτόμεναι εἰς τὰ ἄκρα τοῦ καμπύλου προσώπου συναντῶνται ὑπὸ γωνίαν ἴσην ἢ μικροτέραν τῶν 135 μοιρῶν θεωρεῖται γωνιαῖον.

14. Οἰκόπεδον τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπον εἶναι γραμμὴ καμπύλη εἰσεχούσα ἢ τεθλασμένη ὑπὸ γωνίαν εἰσεχούσαν, θεωρεῖται πάντοτε μεσαῖον.

15. Οἰκόπεδον θεωρεῖται δις γωνιαῖον ἢ τρις γωνιαῖον κ.ο.κ. ἐφ' ὅσον ἔχει τρία ἢ τέσσαρα κ.ο.κ. πρόσωπα ἐπὶ κοινωχρήστων ἐκτάσεων συναντωμένα ἀνὰ δύο ὑπὸ γωνίαν ἐξέχουσιν ἴσην ἢ μικροτέραν τῶν 135 μοιρῶν.

16. Μέσον βάθος οἰκισθῆτος γωνιαίου, δις γωνιαίου, κλπ. οἰκοπέδου ὡς πρὸς τὴν πρόσωπον αὐτοῦ καλεῖται τὸ κατὰ τὰς παραγρ. 7, 8, 9, 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος ἄρθρου προϋπάρχον μέσον βάθος, ὡς πρὸς τὸ ὑπ' ὅψιν πρόσωπον, τοῦτου θεωρομένου ὡς μόνου προσώπου τοῦ οἰκοπέδου.

17. Οἰκόπεδον θεωρεῖται διαμπερές ὅταν ἔχη δύο ἢ περισσότερα πρόσωπα ἐπὶ κοινωχρήστων ἐκτάσεων μὴ ὑπολειπόμενα τοῦ ἀπαιτουμένου ἐλαχίστου ἐπιτρεπομένου προσώπου ἐν τῇ περιοχῇ ἐν ἣ τούτου κείται καὶ διαιρεῖ τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον τοῦλάχιστον εἰς δύο μέρη.

18. Οἰκόπεδον εἶναι ἄρτιον ὅταν τόσον αὐτὸ ἐν τῷ συνόλῳ του ὅσον καὶ τὸ δομήσιμον τμήμα αὐτοῦ κέκτηται ἐμβαδὸν καὶ διαστάσεις ὡς ταῦτα ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων καθορίζονται ἀντιστοιχῶς.

19. Ὅμορα ἢ συναρμόνια ἢ γειτονικά οἰκόπεδα καλεῖται τὰ ἔχοντα μεταξὺ τῶν κοινῇ πλαγίαν ἢ καὶ ὀπισθίαν πλευρὰν.

* Ἄρθρον 5.

Δομήσιμον καὶ μὴ δομήσιμον τμήμα τοῦ οἰκοπέδου.

Ποσοστὸν καλύψεως. Συντελεστὴς δομήσεως.

Συντελεστὴς ἐκμεταλλεύσεως.

1. Δομήσιμον τμήμα οἰκοπέδου καλεῖται τὸ τμήμα αὐτοῦ ἐφ' οὗ κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις ἐπιτρέπεται ἡ δομῆσιμος.

2. Μὴ δομήσιμον τμήμα οἰκοπέδου καλεῖται τὸ ἐκτὸς τοῦ δομήσιμου τοιοῦτου τμήματος αὐτοῦ.

3. Προκήπιον (πρασινὰ) καλεῖται τὸ μεταξὺ τῆς γραμμῆς δομήσεως καὶ τῆς ρυμοτομικῆς γραμμῆς μὴ δομήσιμον τμήμα τοῦ οἰκοπέδου.

4. "Όριον δομησίμου επιφανείας οικόπεδου καλείται ή γραμμή ή διαχωρίζουσα τὸ δομησίμον τμήμα τοῦ οικόπεδου ἀπὸ τοῦ μὴ δομησίμου, ἀναλόγως δὲ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ οικόπεδῳ καλεῖται ἐμπρόσθιον, πλάγιον ἢ ὀπίσθιον ὅριον τῆς δομησίμου επιφανείας.

5. Ποσοστὸν καλύψεως τοῦ οικόπεδου καλεῖται ὁ λόγος τῆς μεγίστης ἐπιτρεπόμενης νὰ καλυφθῇ ὑπὸ κτισμάτων (πλὴν τῶν βοηθητικῶν τοιούτων) ἐπιφανείας τοῦ οικόπεδου πρὸς τὴν ὅλην ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

6. Συντελεστὴς δομήσεως οικόπεδου (Σ.Δ.Ο.): καλεῖται ὁ λόγος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιφανειῶν τοῦ ἰσογείου καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτὸ ὀρόφων πῶν δυναμένων νὰ κατασκευασθῶν βάσει τῶν κειμένων διατάξεων πρὸς τὴν ὅλην ἐπιφάνειαν τοῦ οικόπεδου.

7. Συντελεστὴς κατ' ὄγκον ἐκμεταλλεύσεως τοῦ οικόπεδου καλεῖται ὁ λόγος τοῦ ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ὄγκου τοῦ κτιρίου πρὸς τὴν ὅλην ἐπιφάνειαν τοῦ οικόπεδου.

*Άρθρον 6.

Συστήματα δομήσεως.

1. Ἐκ τῆς θέσεως τῶν κτιρίων ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῶν οικόπεδων διακρίνονται τὰ ἀκόλουθα συστήματα δομήσεως:

α) Συνεχὲς σύστημα, καθ' ὃ τὰ ἐπὶ τῶν οικόπεδων ἀνεγείρομενα κτίρια ἐφάπτονται ἀμφοτέρων τῶν πλαγίων ὁρίων οὐχὶ ὅμως καὶ τοῦ ὀπισθίου ὁρίου αὐτῶν.

β) Ἀσυνεχὲς σύστημα, καθ' ὃ τὰ ἐπὶ τῶν οικόπεδων ἀνεγείρομενα κτίρια ἀφίστανται ἀμφοτέρων τῶν πλαγίων καὶ τοῦ ὀπισθίου ὁρίου αὐτῶν.

γ) Μικτὸν σύστημα, καθ' ὃ τὰ ἐπὶ τῶν οικόπεδων ἀνεγείρομενα κτίρια ἐφάπτονται μὲν τοῦ ἑνὸς τῶν πλαγίων ὁρίων ἀφίστανται δὲ τοῦ ἑτέρου καὶ τοῦ ὀπισθίου ὁρίου αὐτῶν.

δ) Πανταχόθεν ἐλεύθερον σύστημα, καθ' ὃ τὰ ἐπὶ τῶν οικόπεδων ἀνεγείρομενα κτίρια οὐδενὸς τῶν ὁρίων τοῦ οικόπεδου ἐφάπτονται.

ε) Σύστημα περυγῶν, καθ' ὃ ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κτιρίων ἐν γένει, κατὰ σειρὰν παρὰ τὰ πλαγία ἢ τὸ ὀπίσθιον ἢ καὶ τὸ πρόσθιον ὅριον τοῦ οικόπεδου, ἐξυπηρετομένων ἀπὸ ἀπόψεως ἐπικοινωνίας, φωτισμοῦ καὶ ἀερισμοῦ ἐξ ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οικόπεδου.

στ) Σύστημα ἐλευθέρας συνθέσεως, καθ' ὃ ἐπιτρέπεται ἡ μέχρι καὶ τοῦ πρώτου ὑπὲρ τὸ ἰσόγειον ὀρόφου δόμησις κατὰ τὸ συνεχὲς σύστημα δομήσεως κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ὀρόφους ἡ δόμησις κατὰ τὸ ἀσυνεχὲς ἢ πανταχόθεν ἐλεύθερον σύστημα.

ζ) Σύστημα ἐλευθέρας δομήσεως, καθ' ὃ τὰ κτίρια τοποθετοῦνται ἐλευθέρως ἐντὸς μεγάλων ἐκτάσεων ἐντὸς ἢ ἐκτὸς σχεδίων πόλεων κειμένων εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν γραμμῶν δομήσεως, τῶν ὁρίων τῶν οικόπεδων καὶ ἀπ' ἀλλήλων.

*Άρθρον 7.

Παρόδια καὶ ἐσωτερικὰ κτίρια.

Βοηθητικὰ παραρτήματα.

1. Παρόδιον κτίριον καλεῖται τὸ κείμενον ἐπὶ ἢ παρὰ τὰς γραμμάς δομήσεως.

2. Ἐσωτερικὸν κτίριον καλεῖται τὸ κείμενον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ δομησίμου τμήματος τοῦ οικόπεδου, ἀνεξάρτητον κτίριον, ὑπάρχοντος ἢ δυναμένου νὰ ὑπάρξῃ παροδίου κτιρίου.

3. Βοηθητικὰ παραρτήματα καλοῦνται μικρὰ αὐτοτελῆ κτίσματα ἀφιστάμενα τῶν κτιρίων καὶ προοριζόμενα μόνον διὰ βοηθητικὰς χρήσεις αὐτῶν.

*Άρθρον 8.

Εἰδικὰ Κτίρια.

1. Εἰδικὰ κτίρια καλοῦνται τὰ ὡς ἐκ τοῦ προορισμοῦ τῶν ἀμικρῶς χρησιμοποιούμενα δι' ἄλλην χρῆσιν πλὴν κατοικίας ἐξαιρέσει τῆς κατοικίας τοῦ τυχόν ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ.

*Άρθρον 9.

Πρωτεύουσαι κλπ. ὁδοί, Πλάτος ὁδοῦ.

1. Πρωτεύουσαι ὁδοὶ καλοῦνται αἱ ἐξυπηρετοῦσαι τὰς γενικωτέρας συγκοινωνιακὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως.

Δευτερεύουσαι ὁδοὶ καλοῦνται αἱ ἐξυπηρετοῦσαι γενικωτέρας συγκοινωνιακὰς ἀνάγκας τμημάτων μόνον τῆς πόλεως.

Τριτεύουσαι ὁδοὶ καλοῦνται αἱ ἐξυπηρετοῦσαι κυρίως τὰ παρ' αὐταῖς κτίρια.

Πεζόδρομοι καλοῦνται ὁδοὶ διὰ τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται ἡ διέλευσις τροχοφόρων.

2. Πλάτος ὁδοῦ κατὰ τι σημεῖον τοῦ ἄξονος αὐτῆς καλεῖται ἡ κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο μεταξὺ τῶν ἐκατέρωθεν ρυμοτομικῶν γραμμῶν ἀπόστασις.

3. Πλάτος ἐφαρμογῆς τμήματος ὁδοῦ μεταξὺ δύο διαδοχικῶν παρόδων διασταυρουσῶν ἢ συναντωσῶν αὐτὴν κατ' ἀμφοτέρως τὰς οἰκοδομικὰς γραμμάς εἶναι τὸ μέσον πλάτος τοῦ τμήματος τούτου ὑπολογιζόμενον διὰ διαιρέσεως τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος διὰ τοῦ μήκους τοῦ ἄξονος αὐτοῦ.

*Άρθρον 10.

Φέρουσα κατασκευὴ κτιρίου καὶ κατασκευὴ συμπληρώσεως.

Φέρουσα κατασκευὴ κτιρίου καλεῖται τὸ τμήμα αὐτοῦ ὅπερ μεταφέρει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἅπαντα τὰ μόνιμα καὶ ὠφέλιμα φορτία τοῦ κτιρίου ὡς καὶ τὰς ἐν γένει ἐπιρροὰς τῶν ἐπ' αὐτοῦ δυνάμεων.

Τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κτιρίου, τὰ σκοποῦντα τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ προορισμοῦ τοῦ καλοῦνται κατασκευαὶ συμπληρώσεως.

*Άρθρον 11.

Κτίριον καὶ στοιχεῖα αὐτοῦ.

1. Κυρία ὄψις κτιρίου καλεῖται ἡ ὄψις αὐτοῦ ἡ κειμένη ἐπὶ ἢ παρὰ τὴν γραμμὴν δομήσεως.

2. Πλαγία ἢ ὀπισθία ὄψις κτιρίου καλεῖται ἀντιστοίχως ἢ πρὸς τὸ πλάγιον ἢ ὀπίσθιον ἀκάλυπτον τμήμα τοῦ οικόπεδου ὄψις αὐτοῦ.

3. Ὅροφοι καλοῦνται τὰ τμήματα τοῦ κτιρίου εἰς ἃ τοῦτο διαχωρίζεται καθ' ὕψος ὑπὸ διαδοχικῶν πλήρων δαπέδων.

4. Ἰσόγειον ἢ πρῶτος ὀρόφος καλεῖται ὁ ὀρόφος ἢ τὸ τμήμα αὐτοῦ, οὗ τὸ δάπεδον κατὰ τὸ πλεῖστον κεῖται εἰς τὴν στάθμην τῆς παρ' αὐτῷ ὁδοῦ ἢ τῆς φυσικῆς ἢ τεχνητῆς στάθμης τοῦ πέριξ αὐτοῦ ἐδάφους ἢ ὑπέρκειται ἢ ὑπόκειται τῆς ὡς ἄνω στάθμης ὡς εἰς ἕκαστον σύστημα δομήσεως εἰδικώτερον ὀρίζεται.

5. Ὑπόγειον καλεῖται ὁ ὀρόφος ἢ τὸ τμήμα αὐτοῦ, οὗ τὸ δάπεδον εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν στάθμην τῆς παρ' αὐτῷ ὁδοῦ ἢ τῆς φυσικῆς ἢ τεχνητῆς στάθμης τοῦ πέριξ ἐδάφους ὡς εἰς ἕκαστον σύστημα δομήσεως εἰδικώτερον ὀρίζεται.

6. Μεσότοιχος καλεῖται ὁ ἐπὶ καὶ κατὰ μῆκος τοῦ κοινοῦ ὁρίου ὁμόρων οικόπεδων καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἰδιοκτησιῶν βαίνων τοίχος κτιρίου ἢ βοηθητικοῦ παραρτήματος.

7. Διαχωριστικὸν περίφραγμα ἢ μανδρότοιχος καλεῖται τοίχος μὴ ἀποτελῶν μέρος κτιρίου ἢ βοηθητικοῦ παραρτήματος καὶ διαχωρίζων τὰ ὅμορα οἰκόμενα ἢ τὸ οἰκόμενον ἀπὸ τοῦ κοινοχρήστου χώρου ἢ τμήματος τοῦ αὐτοῦ οικόπεδου.

8. Προεξοχαὶ συμφυεῖς πρὸς τὸ κτίριον καλοῦνται τὰ ἐξέχοντα τῆς κυρίας ἐπιφανείας τῶν ὀψων αὐτοῦ μέρη καὶ διακρίνονται εἰς ἀρχιτεκτονικὰς προεξοχὰς καὶ λειτουργικὰς προεξοχὰς.

9. Ἀρχιτεκτονικαὶ προεξοχαὶ καλοῦνται τὰ στοιχεῖα τῆς κατασκευῆς τὰ ἀποσκοποῦντα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν διαμόρφωσιν τοῦ κτιρίου. Λειτουργικαὶ προεξοχαὶ καλοῦνται τὰ στοιχεῖα τῆς κατασκευῆς τὰ ἐξυπηρετοῦντα τὰς διαφόρους λειτουργίας αὐτοῦ.

10. Ἀνοικτὸς ἐξώστης καλεῖται ἡ ἐπέκτασις ἐν προβόλῳ τοῦ δαπέδου ὀρόφου τινὸς πέραν τοῦ κατακόρυφου ἐπιπέδου τῶν ὀψων τοῦ κτιρίου.

11. Κλειστὸς ἐξώστης καλεῖται ἡ ἐπέκτασις ἐν προβόλῳ χώρου κυρίας ἢ βοηθητικῆς χρήσεως τοῦ κτιρίου πέραν τοῦ κατακόρυφου ἐπιπέδου τῶν ὀψων αὐτοῦ.

12. Ἀνοίγματα τῶν κτιρίων καλοῦνται γενικῶς τὰ ἐπὶ τῶν τοίχων ἀφίεμενα κενὰ πρὸς ἐπικοινωνίαν τῶν χώρων

μεταξύ των ή μετά του υπαίθρου ως και προς φωτισμόν, αερισμόν και ήλιασμόν τών κτιρίων.

13. Έσωτερική στοά καλείται ὁ ἐντὸς τῶν κτιρίων ἀφιέμενος διάδρομος διήκων ἀπὸ κοινοχρήστου εἰς κοινοχρήστον ἔκτασιν.

14. Έξωτερική στοά ἢ στοά παράλληλος πρὸς τὴν ὁδὸν καλεῖται ὁ κατὰ τὴν στάθμην τοῦ πεζοδρομίου ἐν ἰσογείῳ δημιουργούμενος ἐλεύθερος χώρος διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ τοίχου τῆς ὀψέως τοῦ ἰσογείου τοῦ κτιρίου ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως. Ἡ ἀπόστασις μεταξύ τῆς γραμμῆς ταύτης καὶ τοῦ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἐσώτερον τοποθετουμένου τοίχου καλεῖται πλάτος τῆς στοᾶς.

Ἄρθρον 12.

Φωτισμός — Ἀερισμός.

Χῶροι κυρίας καὶ βοηθητικῆς χρήσεως.

1. Ὁ φωτισμός τοῦ κτιρίου καλεῖται ἄμεσος μὲν ὅταν τὰ ἔξ ὧν συντελεῖται οὗτος ἀνοίγματα τοῦ κτιρίου ἐπικοινωνοῦν ἀμέσως πρὸς ἀκάλυπτον ἔκτασιν (κοινοχρήστον ἔκτασιν ἢ υποχρεωτικῶς εἴτε προαιρετικῶς ἀκάλυπτα τμήματα τοῦ οἰκοπέδου), ἔμμεσος δὲ ὅταν συντελεῖται μέσῳ ἐτέρων χώρων τοῦ κτιρίου ἀμέσως φωτιζομένων.

2. Ὁ αερισμός τοῦ κτιρίου καλεῖται φυσικὸς μὲν ὅταν ἐπιτυγχάνεται αὐτομάτως μέσῳ τῶν ἀνοιγμάτων ἢ διατάξεων φυσικοῦ ἔλκυσμοῦ, τεχνητὸς δὲ ὅταν ἐπιτυγχάνεται διὰ μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ τούτου διατάξεις.

3. Χῶροι κυρίας χρήσεως τῶν κτιρίων καλοῦνται οἱ προοριζόμενοι ἐκ κατασκευῆς διὰ πολύωρον ἐν αὐτοῖς παραμονὴν ἀνθρώπων πρὸς διημέρευσιν, συναναστροφήν, ἐργασίαν, ἀνάπαυσιν καὶ ὕπνον ὡς καὶ χῶροι ἀναμονῆς τοῦ κοινοῦ.

4. Χῶροι βοηθητικῆς χρήσεως τῶν κτιρίων καλοῦνται οἱ μὴ προοριζόμενοι ἐκ κατασκευῆς διὰ πολύωρον ἐν αὐτοῖς παραμονὴν ἀνθρώπων ἥτοι οἱ προοριζόμενοι διὰ χρήσιν ὑγιεινῆς, ἀποθηκεύσεως εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσεως, διάδρομοι καὶ μικροὶ προθάλαμοι.

Ἄρθρον 13.

Υψη ὁρόφων καὶ κτιρίων.

1. Ἐλεύθερον ἢ καθαρὸν ὕψος ὁρόφου καλεῖται ἡ κατακόρυφος ἀπόστασις μεταξύ τοῦ δαπέδου καὶ τῆς ὁροφῆς αὐτοῦ πλήρως περατωμένῳ. Εἰς περίπτωσιν κεκλιμένης ὁροφῆς ἡ θόλου λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν τὸ μέσον ὕψος, ἥτοι τὸ τοῦ ἰσογείου ὁρόφου ἢ διαμερίσματος περικλείοντος τὸν αὐτὸν ὄγκον ἀλλὰ μὴ ὁριζοντίαν ὁροφήν.

2. Μικτὸν ὕψος ὁρόφου καλεῖται τὸ ἐλεύθερον ὕψος αὐτοῦ προσηυξημένον κατὰ τὸ πᾶχος τῆς πλακῆς τῆς ὁροφῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ ταύτης δαπέδου.

3. Ὑψος κτιρίου καλεῖται ἡ κατακόρυφος ἀπόστασις μεταξύ τῆς στάθμης τῆς νομίμου ἀφετηρίας μετρήσεως τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου καὶ τῆς στάθμης τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς πλακῆς ὁροφῆς τοῦ τελευταίου ὁρόφου ἢ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ τυχόν ἐπ' αὐτῆς συμπαγοῦς στηθαίου κατὰ τὴν κυρίαν ὄψιν τοῦ κτιρίου ἢ τῆς στάθμης τοῦ ἀνωτάτου σημείου στέγης ἢ θόλου.

4. Ὑψος ὀψέως τινος κτιρίου εἰς τινὰ θέσιν αὐτῆς καλεῖται ἡ κατακόρυφος ἀπόστασις μεταξύ τοῦ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἀντιστοιχοῦντος σημείου τῆς γραμμῆς βάσεως καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς πλακῆς ὁροφῆς τοῦ τελευταίου ὁρόφου ἢ τῆς στάθμης ἐδράσεως στέγης ἢ θόλου ἢ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ τυχόν συμπαγοῦς στηθαίου.

5. Γραμμὴ βάσεως κυρίας ὀψέως εἶναι ἡ τομὴ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ὀψέως ταύτης μετὰ τοῦ πεζοδρομίου. Προκειμένου περὶ κυρίας ὀψέως τοποθετουμένης ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως ἢ περὶ πλαγίας εἴτε ὀπισθίας ὀψέως ὡς γραμμὴ βάσεως νοεῖται ἡ τομὴ τοῦ ἐπιπέδου τῶν ἔσεων τούτων μετὰ τῆς φυσικῆς ἢ τῆς διαχωρθεύσεως στάθμης τοῦ προκηπίου, τοῦ πλαγίου ἢ τοῦ ὀπισθίου ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου, ἀντιστοίχως.

6. Ἀνωτάτον ὕψος κτιρίου καλεῖται τὸ ὕψος τοῦ ἀνωτάτου ὁριζοντίου ἐπιπέδου αὐτοῦ ὑπὲρ τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύεται πᾶσι δομήσις πλὴν τῶν εἰδικῶς καὶ περιοριστικῶς ἐπιτρεπομένων χώρων ἢ ἐγκαταστάσεων.

Ἄρθρον 14.

Βόθροι.

Βόθρος καλεῖται περιορισμένος ὑπόγειος χώρος εἰς τὸν ὁποῖον συγκεντρώνονται τὰ πάσης φύσεως λύματα τοῦ κτιρίου.

ΜΕΡΟΣ II.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΟΜΗΣΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Η ΔΟΜΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΝΕΧΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ἄρθρον 15.

Χῶροι περιλαμβανόμενοι καὶ μὴ περιλαμβανόμενοι εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως — Χῶροι κυρίας χρήσεως.

1. Εἰς τὸ συνεχὲς οἰκοδομικὸν σύστημα, ὡς ἰσχύειν θεωρεῖται ὁ ὁροφος οὗτινος τὰ δάπεδα εὐρίσκονται εἰς τὴν στάθμην τῆς νομίμου ἀφετηρίας μετρήσεως τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁρόφων αὐτοῦ ἢ ὑπέρκειται ταύτης τὸ πολὺ μέχρι δύο μέτρων (2,00 μ.) ἢ ὑπὸκειται ταύτης μέχρις ἐξήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου (0,60 μ.).

2. Ἐπιφάνεια χώρων κυρίας χρήσεως καὶ τῶν ἀντιστοίχων τούτοις βοηθητικῶν χώρων δημιουργουμένων ὑπὸ τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ἰσχύειν λόγῳ κλίσεως τῶν ὁδῶν ἢ λόγῳ κλίσεως τοῦ οἰκοπέδου ἢ λόγῳ διαμορφώσεως τῆς στάθμης αὐτοῦ, περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως, τοῦ οἰκοπέδου.

3. Χῶροι τοῦ ἰσογείου καθιστάμενοι, λόγῳ κλίσεως τῆς ὁδοῦ ἢ τοῦ οἰκοπέδου, χῶροι μὴ κυρίας χρήσεως συμφώνως πρὸς τὴν κατωτέρω παράγραφον 5 καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ συμψηφισθῶν πρὸς ἄλλους χώρους κυρίας χρήσεως δημιουργουμένους ὡς ἐκ τῆς κλίσεως ταύτης δὲν δύνανται νὰ συμψηφισθῶν οὔτε διὰ μείζονος καλύψεως τοῦ οἰκοπέδου οὔτε δι' αὐξήσεως τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου εἰς οἰωνδήποτε θέσιν αὐτοῦ.

4. Τηρουμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ παρόντος, ὅσῳκις λόγῳ ὑπερψώσεως τοῦ δαπέδου τοῦ ἰσογείου δημιουργοῦνται ὑπὸ τούτου χῶροι οἰωνδήποτε χρήσεως, οὗτοι περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

5. Ὁροφος ἢ τμήμα τούτου, οὗ τὸ δάπεδον ὑπὸκειται περισσότερον τῶν 0,60 τοῦ μέτρου τῆς στάθμης τῆς παρ' αὐτὸν ὁδοῦ ἢ τῆς φυσικῆς ἢ τεχνητῆς στάθμης τῶν ὑποχρεωτικῶν ἢ καὶ προαιρετικῶν ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς χώρος κυρίας χρήσεως.

6. Πάντα τὰ δι' οἰωνδήποτε λόγον ἀφιέμενα προαιρετικῶς ἀκάλυπτα τμήματα τοῦ οἰκοπέδου ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ κτιρίου θεωροῦνται ὡς κεκαλυμμένα ἐπιφάνειαι ἐκείνου τῶν ὁρόφων τοῦ κτιρίου καὶ περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως αὐτοῦ.

7. Πάντες οἱ κατὰ πάς διατάξεις τῶν οἰκείων ἀρθρῶν κατασκευαζόμενοι ἐπὶ τοῦ δώματος πάσης φύσεως χῶροι δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

8. Εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως οἰωνδήποτε κτιρίου, δὲν περιλαμβάνονται ἡ ἐπιφάνεια τῆς τυχόν ὑπὸ τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως προβλεπόμενης στοᾶς.

9. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συντελεστὴς δομήσεως ἐν τῇ θεωρουμένῃ περιοχῇ δὲν ὀρίζεται ἀριθμητικῶς, ὑπολογίζεται βάσει τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ἐπιτρεπομένων νὰ κατασκευασθῶν ὁρόφων, τοῦ οἰκοπέδου θεωρουμένου ὁριζοντίου εἰς τὴν στάθμην ἀφετηρίας μετρήσεως τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἀριθμοῦ ὁρόφων τοῦ κτιρίου.

Άρθρον 16.

Ελάχιστα όρια αρτιότητας οικοπέδων.

1. Τα ελάχιστα όρια έμβαδού και διαστάσεων των οικοπέδων εις τας περιοχάς των οικισμών του Κράτους όπου ή δόμηση γίνεται κατά τὸ συνεχές οικοδομικὸν σύστημα ὁρίζονται εις 10 μέτρα διὰ τὸ πρόσωπον, 15 μέτρα διὰ τὸ βάθος καὶ 200 μέτρα τετραγωνικὰ διὰ τὸ έμβαδόν.

2. Κατὰ τὴν έγκρισιν νέων σχεδίων ή επέκτασεων ύφισταμένων σχεδίων οικισμῶν δέν επιτρέπεται ὁ καθορισμὸς ὁρίων έμβαδού και διαστάσεων οικοπέδων μικρότερων τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 καθοριζομένων ὅτινα εἶναι καὶ τὰ κατώτατα ὅρια τῆς παρεκκλίσεως ὅταν διὰ τοῦ κανόνος καθορίζονται μείζονα τούτων. Έξαιρέσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον διὰ οικόπεδα ύφισταμένων οικισμῶν έντασσάμενων εις μείζονα έλλαση.

3. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, οικόπεδα έντὸς έγκεικρίμένων ρυμοτομικῶν σχεδίων τῆς Χώρας, ὅτινα έχουν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τὰ ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων δι' αὐτὰ καθορισθέντα τυχόν μικρότερα ὅρια έμβαδού και διαστάσεων, εἴτε κατὰ κανόνα εἴτε κατὰ παρέκκλισιν τυγχάνουν ἄρτια καὶ θαήσημα έντὸς τῶν περιοχῶν τῶν σχεδίων δι' ἃς έδεσπίσθησαν τὰ μικρότερα ταῦτα ὅρια.

4. Διατάξεις καθορίζουσαι εις περιοχάς τοῦ συνεχοῦς οικολογικοῦ συστήματος ελάχιστα ὅρια έμβαδού και διαστάσεων μεγαλύτερα τῶν διὰ τῆς παραγράφου 1 καθοριζομένων έξακολουθοῦν ισχύουσαι.

Άρθρον 17.

Ποσοτὸν καλύψεως τῶν οικοπέδων.

1. Ἡ μεγίστη καλυπτομένη ὑπὸ κτιρίου έπιφάνεια οικόπεδου τινὸς ισούται πρὸς τὴν εις τὰς έπομένους παραγράφους 2 έως καὶ 10 ὁριζομένην τοιαύτην έν συνδυασμῷ πάντοτε πρὸς τὰ έν ἄρθρῳ 18 τοῦ παρόντος εἰδικώτερον καθοριζόμενα.

2. Ἡ μεγίστη καλυπτομένη ὑπὸ κτιρίου έπιφάνεια (K) μετρίου οικόπεδου ισούται πρὸς τὰ 0.70 τῆς ὅλης έπιφανείας (E) τοῦ οικόπεδου ($K=0,70 \cdot E$).

3. Ἡ μεγίστη καλυπτομένη ὑπὸ κτιρίου έπιφάνεια γωνιαίου οικόπεδου ισούται πρὸς τὸ 0.80 τῆς ὅλης έπιφανείας αὐτοῦ ἐφ' ὅσον αὕτη δέν υπερβαίνει τὰ 200 τετραγωνικὰ μέτρα ($K=0,80 \cdot E$ διὰ $E \wedge 200 \mu^2$).

4. Ἡ μεγίστη καλυπτομένη ὑπὸ κτιρίου έπιφάνεια γωνιαίου οικόπεδου συνολικῆς έπιφανείας μεγαλύτερας τῶν $200 \mu^2$ ισούται πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν $0,80$ τῶν $200 \mu^2$ καὶ τῶν $0,70$ τῆς πέραν τῶν $200 \mu^2$ ὑπολοίπου έπιφανείας τοῦ οικόπεδου [$K=0,80 \times 200 + 0,70 \cdot (E-200)$].

5. Ἡ μεγίστη καλυπτομένη ὑπὸ κτιρίου έπιφάνεια δὶς, τοῖς, ν φορές γωνιαίου οικόπεδου ισούται πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν $0,80 \times 200$ δι' ἑκάστην γωνίαν καὶ τῶν $0,70$ τῆς ὑπολοίπου έπιφανείας τοῦ οικόπεδου [$K=\nu \cdot 0,80 \times 200 + 0,70 \cdot (E-\nu \cdot 200)$].

6. Ἡ μεγίστη καλυπτομένη ὑπὸ τοῦ κτιρίου έπιφάνεια μετρίου διαμπεροῦς οικόπεδου ὑπολογίζεται βάσει τῆς παραγράφου 2.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ διαμπερές οικόπεδον τυγχάνει καὶ γωνιαῖον ή δὶς γωνιαῖον κλπ., ή καλυπτομένη έπιφάνεια ὑπολογίζεται βάσει μίᾶς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 4 καὶ 5.

7. Ἡ μεγίστη καλυπτομένη έπιφάνεια οικόπεδου έπιφανείας μικρότερης τῶν 100 τετραγ. μέτρων ισούται πρὸς τὰ 0.80 τῆς ὅλης έπιφανείας αὐτοῦ προκειμένου περὶ μεσαίου οικόπεδου καὶ πρὸς τὰ 0.85 τῆς ὅλης έπιφανείας αὐτοῦ προκειμένου περὶ γωνιαίου οικόπεδου θυναμένη εις ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις νὰ μὴ ὑπολείπεται τῶν 50 τετραγωνικῶν μέτρων.

Τὸ ποσοτὸν καλύψεως μεσαίου οικόπεδου έπιφανείας μεγαλύτερας τῶν 100 τ.μ. καὶ μέχρι καὶ 115 τ.μ. ὑπολογίζεται ὑπὸ τῆς σχέσεως:

$$\Pi = 80 - \frac{10}{15} (E - 100)$$

ένθα E ή έπιφάνεια τοῦ θεωρουμένου οικόπεδου.

Τὸ ποσοτὸν καλύψεως γωνιαίου οικόπεδου έπιφανείας μεγαλύτερας τῶν 100 τ.μ. καὶ μέχρι καὶ 106 τ.μ. ὑπολογίζεται ὑπὸ τῆς σχέσεως:

$$\Pi = 85 - \frac{5}{6} (E - 100)$$

ένθα E ή έπιφάνεια τοῦ θεωρουμένου οικόπεδου.

8. Κατὰ τὴν έγκρισιν νέων ρυμοτομικῶν σχεδίων ή επέκτασεων ύφισταμένων σχεδίων, δέν επιτρέπεται ή θέσπισις ποσοτοῦ καλύψεως μεγαλύτερου τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένου. τὰ δὲ κατὰ τὰς παραγράφους 2, 3, 4 καὶ 5 ποσοτὰ καλύψεως εἶναι τὰ ἀνώτατα ὅρια τῆς παρεκκλίσεως ὅταν διὰ τοῦ κανόνος καθορίζονται μικρότερα τούτων.

9. Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσαι ἀμέσως ή έμμέσως εις οἰανδήποτε περιοχὴν τοῦ συνεχοῦς συστήματος ποσοτὰ καλύψεως μικρότερα τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων έξακολουθοῦν ισχύουσαι.

Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσαι ἀμέσως ή έμμέσως εις οἰανδήποτε περιοχὴν τοῦ συνεχοῦς συστήματος ποσοτὰ καλύψεως μεγαλύτερα τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων παύσιν ισχύουσαι ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος.

10. Ὅσakis κατὰ τὴν έγκρισιν νέων σχεδίων ή επέκτασεων ύφισταμένων σχεδίων θεσπίζεται ποσοτὸν καλύψεως Π κατὰ τὸν κανόνα ή τὴν παρέκκλισιν μικρότερον τοῦ ποσοτοῦ 0.70, ή καλυπτομένη έπιφάνεια K γωνιαίου οικόπεδου δίδεται ὑπὸ τῶν σχέσεων:

$$K = (\Pi + 0,10) \cdot E \text{ διὰ } E \leq 200 \text{ τ.μ. καὶ } K = (\Pi + 0,10) \cdot 200 + \Pi (E - 200) \text{ διὰ } E > 200 \text{ τ.μ. καὶ διὰ περιπτώσιν δὶς, τρίς... ν γωνιαίου οικόπεδου } K = \nu \cdot (\Pi + 0,10) \cdot 200 + \Pi (E - \nu \cdot 200)$$

Ἡ καλυπτομένη έπιφάνεια διαμπεροῦς οικόπεδου δίδεται ὑπὸ τῆς σχέσεως $K = \Pi \cdot E$. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ διαμπερές οικόπεδον τυγχάνει καὶ γωνιαῖον ή δὶς γωνιαῖον κλπ. ή καλυπτομένη έπιφάνεια ὑπολογίζεται βάσει τῶν σχέσεων τῆς παρούσης παραγράφου κατὰ περίπτωσιν.

Τὰ ἀνωτέρω ισχύουν καὶ διὰ περιοχάς περὶ ὧν τὸ πρῶτον ἐδάριον τῆς προηγουμένης παραγράφου 9.

11. Ὅταν κατὰ τὸ πρόσωπον ή τὰ πρόσωπα τοῦ οικόπεδου κατασκευάζεται έξωτερικὴ στοὰ επιτρέπεται αὔξησις τῆς καλύψεως τοῦ οικόπεδου κατ' έπιφάνειαν ἴσην τὸ πολὺ πρὸς τὴν έπιφάνειαν τὴν καταλαμβανομένην ὑπὸ τῆς στοᾶς, μόνον κατὰ τὸ ἰσόγειον καὶ κατὰ τὸ ὑπόγειον τοῦ κτιρίου μὴ ἀπαιτουμένης τῆς εφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος κατὰ τὸ ἰσόγειον τοῦ κτιρίου.

Άρθρον 18.

Υποχρεωτικῶς ἀφιέμενον ἀκάλυπτον τμήμα τοῦ οικόπεδου. Θέσις αὐτοῦ έν τῷ οικόπεδῳ καὶ ελάχισται διαστάσεις τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος.

1. Τὸ υποχρεωτικῶς ἀφιέμενον ἀκάλυπτον τμήμα οικόπεδου ισούται πρὸς τὸ τμήμα τῆς ὅλης έπιφανείας αὐτοῦ τὸ ἀπομένον μετ' ἀφαίρεσιν τῆς ὑπὸ τῶν κτιρίων (πλὴν αὐτοτελῶν βοηθητικῶν τουούτων) δυναμένης νὰ καλυφθῇ έπιφανείας αὐτοῦ. Ὅπου τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον ή σχετικὴ διάταξις προβλέπει κατὰ τὸ πρόσωπον ή τὰ πρόσωπα τοῦ οικόπεδου προκήπιον (πρασινὰ) ή έπιφάνεια τοῦ προκηπίου τούτου προσμετρεῖται εις τὸ υποχρεωτικῶς ἀφιέμενον ἀκάλυπτον τμήμα τοῦ οικόπεδου.

2. Θέσις τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος έν τῷ οικόπεδῳ καὶ ελάχισται διαστάσεις αὐτοῦ.

Α) Μεσαῖα οικόπεδα.

α) Τὸ υποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμήμα μεσαίου οικόπεδου τὸ προκύπτει κατ' εφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος ή τῆς τυχόν εἰδικῆς διατάξεως,

ολόκληρον, είτε τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τυχὸν ὑπάρχοντος προκηπίου, ἀφίσταται μετὰ τοῦ ὀπισθίου ὀφθαλμοῦ τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ἐναντι ταύτης ὀπισθίου ὀρίου τοῦ οἰκοπέδου καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτοῦ.

Τὸ ὀπίσθιον ὄριον τοῦ δομησίου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου δύναται νὰ εἶναι γραμμὴ εὐθεῖα, τεθλασμένη ἢ καμπύλη.

β) Ἐφ' ὅσον ἐξ οἰασθῇποτε ἄλλης διατάξεως δὲν προκύπτουν μείζονες ἀποστάσεις, ἐν οὐδαμῇ περιπτώσει οὐδὲ εἰς τὴν περίπτωσιν υπάρξεως προκηπίου ἐπιτρέπεται ὅπως κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ παρόντος ἢ τῆς τυχὸν ἐιδικῆς διατάξεως οἰονδήποτε σημείου τῆς ὀπισθίας ὀφθαλμοῦ τοῦ κτιρίου, ἀπέχη τοῦ ἐναντι ταύτης ὀπι-

σθίου ὀρίου τοῦ οἰκοπέδου ἀποστάσιν Δ μικροτέραν τῆς διδομένης ὑπὸ τῆς σχέσεως $\Delta = 2,50 + 0,05 H$ ἔνθα H τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος τοῦ κτιρίου μετρούμενον ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο ἀφετηρίας μετρήσεως.

γ) Κατ' ἐξαιρέσιν διὰ βάθην τοῦ ὀπισθίου ὀρίου τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως μέχρι καὶ 12 μέτρων ἐπιτρέπονται αἱ ἀποστάσεις ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ὀρίου αἱ καθοριζόμεναι ὑπὸ τῆς στήλης 3 τοῦ ἐπομένου πίνακος ἀναλόγως τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ υποχρεωτικῶς ὀπισθίου ἀκαλύπτου τμήματος εἶναι ἡ προκύπτουσα βάσει τῶν ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ὀριζομένων ἐλαχίστων ἀποστάσεων.

1	2	3
Βάθος Β ὀπισθίου ὀρίου τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως εἰς Μ	Μέγιστον ὕψος Η Τομέως εἰς Μ	Ἐλάχιστη ἀπόστασις Δ τῆς ὀπισθίας ὀφθαλμοῦ τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ἐναντι ταύτης ὀρίου τοῦ οἰκοπέδου
$B \leq 8$ $8 < B \leq 12$ $8 < B \leq 12$	Ἀσχέτως ὕψους Κτιρίου $H \leq 21$ $H > 21$	$\Delta = 1$ $\Delta = 1 + (B-8) \cdot 0,50$ $\Delta = 1 + (B-8) \cdot 0,50 + 0,05 (H-21)$

δ) Ὄταν τὰ βάθη τοῦ ὀπισθίου ὀρίου τοῦ οἰκοπέδου ὡς πρὸς τὴν γραμμὴν δομήσεως εἶναι μεταβλητά, αἱ ἀποστάσεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου γ ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὰ ἀντίστοιχα βάθη ἐκάστης θέσεως.

Β) Γωνιαῖα Οἰκόπεδα.

α) Τὸ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήμα γωνιαίου οἰκοπέδου τὸ προκύπτει κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ παρόντος ἢ τῆς τυχὸν ἐιδικῆς διατάξεως, ὁλόκληρον, είτε τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τυχὸν ὑπάρχοντος προκηπίου, τοποθετεῖται εἰς τὴν ἀντικειμένην τῆς γωνίας θέσιν τοῦ οἰκοπέδου μὴ δυνάμενον νὰ ἐξικληθῇ μέχρις ἀποστάσεως ἐλάσσονος τῶν 4 μέτρων ἀπὸ τῶν γραμμῶν δομήσεως, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς ἀποστάσεις τῶν ὀπισθίων ὀφθαλμῶν τῶν κτιρίων ἀπὸ τῶν ἐναντι τούτων ὀρίων τοῦ οἰκοπέδου τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου β τῆς παραγράφου 2Α τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

β) Κατ' ἐξαιρέσιν ὅταν τὰ βάθη γωνιαίου οἰκοπέδου ὡς πρὸς οἰονδήποτε γραμμὴν δομήσεως αὐτοῦ, ἐντὸς τῆς περιοχῆς εἰς ἣν δύναται νὰ ἀφίσταται τὸ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήμα, εἶναι μικρότερα τῶν 12 μέτρων, ἐπιτρέπονται ἀντιστοίχως αἱ ἀποστάσεις αἱ διδόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων γ καὶ δ τῆς παραγράφου 2Α τοῦ παρόντος, ἡ δὲ ἐλάχιστη ἐπιφάνεια τοῦ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος ὀρίζεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς 0,15 τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τὸ ὡς ἄνω οἰκόπεδον προβλέπεται προκήπιον ἢ ὡς ἄνω ἐλάχιστη ἐπιφάνεια τοῦ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος ὀρίζεται εἰς 0,10 τῆς ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἀπομενούσης μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προκηπίου.

γ) Εἰς περίπτωσιν γωνιαίου οἰκοπέδου ἀκανονίστου σχήματος ἐπιτρέπεται ὅπως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς ἢ ἐπιφάνεια τοῦ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου καταμερίζηται εἰς δύο ἢ περισσότερα τμήματα. Ἡ καθ' οἰονδήποτε ἐννοίαν ἐλάχιστη διάστασις ἐκάστου τῶν τμημάτων δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῆς προκυπτούσης κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων α καὶ β κατὰ περίπτωσιν.

Γ) Δις γωνιαῖα, τρις γωνιαῖα κλπ. οἰκόπεδα.

α) Τὸ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήμα δις γωνιαίου, τρις γωνιαίου κλπ. οἰκοπέδου τὸ προκύπτει κατ' ἐφαρμογὴν τῶν

σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ παρόντος ἢ τῆς τυχὸν ἐιδικῆς διατάξεως, ὁλόκληρον, είτε τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τυχὸν ὑπάρχοντος προκηπίου, τοποθετεῖται ἐνταῖον ἢ κατὰ τμήματα παρὰ τὰ ὅρια τοῦ οἰκοπέδου μὴ δυνάμενον νὰ ἐξικληθῇ μέχρις ἀποστάσεως ἐλάσσονος τῶν 4 μέτρων ἀπὸ τῶν γραμμῶν δομήσεως, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς ἀποστάσεις τῶν ὀπισθίων ὀφθαλμῶν τῶν κτιρίων ἀπὸ τῶν ἐναντι τούτων ὀρίων τοῦ οἰκοπέδου τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου β τῆς παραγράφου 2Α τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

β) Κατ' ἐξαιρέσιν ὅταν τὰ βάθη τῶν ὀρίων δις γωνιαίου, τρις γωνιαίου κλπ. οἰκοπέδου ὡς πρὸς μίαν οἰονδήποτε γραμμὴν δομήσεως αὐτοῦ ἐντὸς τῆς περιοχῆς εἰς ἣν δύναται νὰ ἀφίσταται τὸ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήμα, εἶναι μικρότερα τῶν 12 μέτρων ἐπιτρέπονται ἀντιστοίχως αἱ ἀποστάσεις αἱ διδόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων γ καὶ δ τῆς παραγράφου 2Α τοῦ παρόντος, ἡ δὲ ἐλάχιστη ἐπιφάνεια τοῦ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος ὀρίζεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς 0,20 τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου. Ὄταν τὰ βάθη τῶν ὀρίων τοῦ ὡς ἄνω οἰκοπέδου εἶναι μικρότερα τῶν 12 μέτρων ὡς πρὸς περισσοτέρας τῆς μιᾶς τῶν γραμμῶν δομήσεως αὐτοῦ ἢ ἐλάχιστη ἐπιφάνεια τοῦ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος αὐτοῦ ὀρίζεται εἰς 0,15 τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τὰ ὡς ἄνω οἰκόπεδα προβλέπεται προκήπιον ὡς πρὸς μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας τῶν γραμμῶν δομήσεως αὐτοῦ ἢ ὡς ἄνω ἐλάχιστη ἐπιφάνεια τοῦ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος ὀρίζεται εἰς 0,10 τῆς ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου τῆς ἀπομενούσης μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προκηπίου.

γ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἐπιφάνεια τοῦ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος καταμερίζεται εἰς τμήματα ἢ καθ' οἰονδήποτε ἐννοίαν ἐλάχιστη διάστασις ἐκάστου τῶν τμημάτων δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῆς προκυπτούσης κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἐδαφίων α καὶ β, κατὰ περίπτωσιν.

δ) Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδου δις γωνιαίου, τρις γωνιαίου τοῦ οἰκοπέδου τὸ ἀκαλύπτου τμήμα, τὸ προκύπτει κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, καθίσταται σχῆμα ἐπίμνηδες μὲ μικρὰν σχετικῶς τὴν ἐγκαρσίαν διάστασιν, δύναται τοῦτο νὰ διατεθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ παρόντος πάντως ἄνευ οἰασθῇποτε υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως.

Δ) Οικόπεδα καταλαμβάνοντα ολόκληρον τὸ οικοδομικὸν τετράγωνον.

Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδου καταλαμβάνοντος ολόκληρον οἰκοδομικὸν τετράγωνον τὸ υποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμήμα αὐτοῦ τὸ προκύπτει κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 17 τοῦ παρόντος ἢ τῆς τυχόν ἐιδικῆς διατάξεως τοποθετεῖται εἰς οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ οἰκοπέδου ἐνταῖον ἢ κατὰ τμήματα ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 20 περὶ ἐλευθέρως θέας διὰ πάσης τὰς διαστάσεις ἐκάστου τμήματος.

Εἰδικῶς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀκάλυπτον τμήμα δύναται νὰ τοποθετηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐν συνεχείᾳ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων (ὁδῶν, πλατειῶν) καὶ ὃν τρόπον ἐγκρίνεται τοῦτο παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

Ε) Διαμπερῆ οἰκόπεδα.

α) Τὸ ἀκάλυπτον τμήμα οἰκονομικῶς διαμπεροῦς οἰκοπέδου, τὸ προκύπτει κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 17 τοῦ παρόντος ἢ τῆς τυχόν ἐιδικῆς διατάξεως, τοποθετεῖται περὶ τὸ μέσον τοῦ οἰκοπέδου εἴτε ἐκτεινόμενον ἐνταῖον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πλαγίου ὁρίου μέχρι τοῦ ἄλλου εἴτε ἐνταῖον παρὰ τὸ ἐν ἡ κατὰ τμήματα παρ' ἀμφοτέρω τὰ πλαγία ὅρια τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ κτιρίου μὴ δύναται νὰ ἐξικληθῇ μέχρις ἀποστάσεως ἐλάσσονος τῶν 4 μέτρων ἀπὸ τῶν γραμμῶν δομήσεως καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἐν συνεχείᾳ τῶν υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτων τμημάτων τῶν πρὸς αὐτὰ ὁμόρων οἰκοπέδων.

β) Εἰς τὴν περίπτωσιν τὸ ἀκάλυπτον τμήμα τοῦ διαμπεροῦς οἰκοπέδου τοποθετεῖται εἴτε ἐνταῖον παρὰ τὸ ἐν πλαγίον ὅριον, εἴτε κατὰ τμήματα παρ' ἀμφοτέρω τὰ πλαγία ὅρια τοῦ οἰκοπέδου, ἢ ἐλαχίστη ἀπόστασις τοῦ κτιρίου ἀπὸ τὰ πλαγία ταῦτα ὅρια δίδεται ὑπὸ τῆς σχέσεως $\Delta = 2,50 + 0,05 H$ ἐνθα H τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος τοῦ κτιρίου μετρούμενον ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο ἀφετηρίας μετρήσεως.

γ) Κατ' ἐξαιρέσιν προκειμένου περὶ μεσαίου διαμπεροῦς οἰκοπέδου τοῦ ὁποίου αἱ κάθεται εἰς τὰ μέσα τῶν προσώπων αὐτοῦ συμπίπτουν ἢ εἶναι παράλληλοι ἢ τέμνονται ὑπὸ γωνίαν μεγαλύτεραν τῶν 135 μοιρῶν καὶ τοῦ ὁποίου ἐν ταύτῃ ἢ κατ' εὐθείαν ἀπόστασις τῶν μέσων τῶν προσώπων αὐτοῦ εἶναι ἴση ἢ μικροτέρα τῶν 24 μέτρων, ἢ ἐπιφάνεια τοῦ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου εἶναι ἢ προκύπτουσα κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου γ τῆς παραγράφου 2Α τοῦ παρόντος άρθρου ἐπὶ ἐκάτέρω τῶν μὴ διαμπερῶν οἰκοπέδων, ἄρτιων ἢ μὴ, εἰς ἃ τὸ διαμπερὲς οἰκόπεδον δύναται ἰσαετῶς νὰ τμηθῇ διὰ γραμμῆς διερχομένης διὰ τοῦ μέσου τῆς ἀποστάσεως τῶν προσώπων αὐτοῦ.

Τὸ ὡς ἄνω ἀκάλυπτον τμήμα τοποθετεῖται κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων α καὶ β τῆς παρούσης παραγράφου 2Ε ὁριζόμενα.

δ) Ὅταν πρόσωπόν τι διαμπεροῦς οἰκοπέδου δὲν εἶναι ἄρτιον ὡς πρὸς τὸ μήκος αὐτοῦ καὶ δὲν δύναται διὰ τακτοποιήσεως νὰ καταστῇ ἄρτιον ἢ καὶ νὰ ἐκλειθῇ τοῦτο δύναται ἢ ἀρμοδίᾳ Ἀρχῇ νὰ ἐπιτρέψῃ ἢ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν δόμησιν ἐπ' αὐτοῦ ὡς διαμπεροῦς ὅταν λόγοι αἰσθητικῆς τῆς πόλεως ἀπαίτουν τοῦτο, ἄνευ ὑπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως καὶ τοῦ ποσοστοῦ καλύψεως τοῦ οἰκοπέδου.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου, τὸ ὁπισθίον ὅριον τοῦ δομημένου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου προκύπτῃ γραμμὴ τεθλασμένη, εἶναι δυνατόν ἀποστάσεις τινὲς τοῦ ὡς ἄνω ὁρίου ἀπὸ τοῦ ὁπισθίου ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου νὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ 1,00 μέτρον τὸ πολὺ, μὲ ἀνάλογον αὐξητὴν ἄλλων ἀπαστάσεων εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος νὰ παραμείνῃ ἢ αὐτῇ.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία ἀποστάσεως μικροτέρας τοῦ 1 μέτρου.

4. Ἀκάλυπτον τμήμα τοῦ οἰκοπέδου ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ κτιρίου καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου θεωρεῖται προσμετρούμενον εἰς τὸ υποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμήμα μόνον κατὰ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ εἰσέχον ἐντὸς τοῦ κτιρίου κατὰ διάστασιν τὸ πολὺ 1,5 φορές

μεγαλύτεραν τῆς διαστάσεως τοῦ εὗρους αὐτοῦ. Τὸ ε�ὺρος τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 2,50 μέτρων. Ὅταν ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω τμήματος κατασκευάζονται ἐξώστης αἱ ὡς ἄνω διαστάσεις μετρῶνται ἀπὸ τὰ ἄκρα τῶν ἐξώστων τούτων.

5. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου, ὅταν εἰς τὸ ἰσόγειον κατασκευάζονται καταστήματα καὶ μόνον, ἐπιτρέπεται ἡ κάλυψις τοῦ οἰκοπέδου μέχρι βάθους 10μ. ἀπὸ τῶν γραμμῶν δομήσεως, μόνον κατὰ τὸ ἰσόγειον καὶ ὑπόγειον. Ἡ ἐπὶ πλέον αὕτη κάλυψις περιλαμβάνεται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως.

Ἄρθρον 19.

Θέσις τοῦ κτιρίου ἐν τῷ οἰκοπέδῳ.

1. Τὸ κτίριον κατὰ τὴν κυρίαν ὄψιν αὐτοῦ τοποθετεῖται ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως καταλαμβάνον ολόκληρον τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου, ἐφαπτεται τῶν πλαγίων ὁρίων αὐτοῦ ἀφίσταται δὲ τῶν ὁπισθίων ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου ἢ πούτων μὴ ὑπαρχόντων τῶν πλαγίων μερικῶς, κατὰ ἀποστάσεις καθοριζομένης ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν οἰκείων άρθρων τοῦ παρόντος.

2. Τὸ κτίριον δύναται νὰ τοποθετηθῇ, κατὰ τὴν κυρίαν ὄψιν αὐτοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως, διὰ λόγους ἀρχιτεκτονικούς, λειτουργικούς ἢ κυκλοφορητικούς εἴτε πρὸς διαφύλαξιν ἢ διατήρησιν μνημείου ἢ φυτείας κατόπιν ἐιδικῆς ἀδείας τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ἀπαγορευομένης τῆς ἐντὸς τοῦ ἀφεθέντος ὡς ἄνω ἀκαλύπτου τμήματος πάσης μεταγενεστέρας δομήσεως.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὁ οἰκοδομὸν ἐπιθυμεῖ τὴν τήρησιν ἀποστάσεως μεταξὺ τοῦ κτιρίου καὶ τῶν πλαγίων ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου καὶ καθ' ὅλον τὸ μήκος αὐτῶν, ἢ ἀποστάσεις αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 2,50 μέτρων. Ἐὰν ἐκ τοῦ προαιρετικῶς ἀφιεμένου ἀκαλύπτου τούτου τμήματος φωτίζονται καὶ ἀερίζονται χώροι κυρίας χρήσεως ἢ ἐλαχίστη ἀπόστασις τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ πλαγίου ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου δίδεται ὑπὸ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ άρθρου 20 τοῦ παρόντος σχέσεως.

4. Αἱ ὑπὲρ τὸν πρῶτον ὅροον (ἰσόγειον) ὄψεις τοῦ κτιρίου τοποθετουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος άρθρου, δύναται νὰ τοποθετῶνται ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως τοῦ ἰσογείου καὶ εἰς οἰκονομικὴν βάθος ἀπ' αὐτῆς.

5. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων δέον ὅπως ἡ ἐξασφαλίξῃται ἢ συνέχῃ τῶν κτιρίων κατὰ τὴν κυρίαν ὄψιν αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ ὕψος αὐτῆς πρὸς ἀποφυγὴν αἰσθητικῆς ἀνωμαλίας ἐκ τῶν καθισταμένων ὁρατῶν ἐκατέρωθεν ἀκράϊων τοίχων τῶν ὁμόρων κτιρίων, ἢ διαμορφῶνται ἀρχιτεκτονικῶς αἱ ἐκ τῆς ὁδοῦ ὁραταὶ ἐπιφάνειαι τῶν ἀκράϊων τοίχων τῶν ὁμόρων κτιρίων διὰ τῆς κατασκευῆς στοιχείων κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου τῶν κτιρίων.

6. Τὰ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος άρθρου ἀφιεμένα ἀκάλυπτα τμήματα τοῦ οἰκοπέδου τυγχάνουν προαιρετικῶς ἀφιεμένα. αἱ δὲ ἐπιφάνειαι αὐτῶν δὲν συνεπάγονται οἰκονομικῶς μείωσιν τοῦ υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου ἢ αὐξησιν τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου.

Ἄρθρον 20.

Διαστάσεις προαιρετικῶς ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου. Ἐλάχισται διαστάσεις ἐλευθέρως θέας.

1. Αἱ ἐλάχισται διαστάσεις προαιρετικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ κτιρίου πρὸς φωτισμὸν καὶ ἀερισμὸν χώρων κυρίας χρήσεως, ἢτοι αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν ἐναντι τοίχων τοῦ ἰδίου κτιρίου ἢ μεταξὺ τοίχων τοῦ κτιρίου καὶ ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου, καθορίζονται ὡς ἀκολούθως: α) ἡ καθέτως πρὸς τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἀνοίγματος ἐλαχίστη ἀπόστασις Δ τῆς ἐλευθέρως

θέας δίδεται υπό της σχέσεως $\Delta = 2,50 + 0,20$ (H — Υ) ένθα Η τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος τοῦ κτιρίου μετρούμενον ἀπὸ τῆς νομίμου ἀφετηρίας μετρήσεως καὶ Υ' τὸ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀφετηρίας ὕψος τῆς ποδῆς, τοῦ ἀνοίγματος τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸν χαμηλότερον χώρον κυρίας χρήσεως τοῦ φωτιζομένου ἐκ τοῦ ὑπ' ὅσιν ἀκαλύπτου χώρου, 6) τὸ παραλλήλως πρὸς τὸ ἀνοίγμα ἐλάχιστον εὖρος τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἢ ὡς ἂν ἐλαχίστη ἀπόστασις Δ τυγχάνει ἀπαιτητή, ὁρίζεται σταθερὸν εἰς 3 μ. ἀσχέτως τῆς θέσεως τοῦ ἀνοίγματος ἐντὸς τοῦ εὗρους τούτου.

2. "Όταν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου κατασκευάζονται περισσότερα τοῦ ἐνὸς αὐτοτελῆ παρόδια κτίρια, ἢ μεταξὺ αὐτῶν ἀποστάσεις ὁρίζεται εἰς τὸ διπλάσιον τῆς κατὰ τὴν προτιγμένην παράγραφον 1 ἀποστάσεως τῆς ἐλευθέρως θέας.

3. "Όταν τὸ προαιρετικῶς ἀφιέμενον ἀκαλύπτον τμήμα εὐρίσκεται ἐν συνεχείᾳ τῶν υποχρεωτικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου ἢ κοινοχρήστων ἐκτάσεων (ὁδῶν, πλατειῶν) διὰ τὰ ἀνοίγματα χώρων κυρίας χρήσεως τὰ προσβλέποντα πρὸς τὰ ὡς ἂν ἀκαλύπτα τμήματα, ἀρκεῖ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ 1β ἐλαχίστης διαστάσεως τῶν 3 μέτρων διὰ δὲ τὰ ἐναντι τοίχων τοῦ ἰδίου κτιρίου ἢ ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου ἀρκεῖ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου 1α καθοριζομένης ἀποστάσεως τῆς ἐλευθέρως θέας.

4. Διὰ χώρους δογητικῆς χρήσεως δι' οὓς ἀπαιτεῖται φωτισμός ἢ καὶ ἀερισμός ὡς καὶ μαγειρεῖα ἐπιφανείας μικροτέρας τῶν 4 τετραγωνικῶν μέτρων, αἱ ἐλάχισται διαστάσεις τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος ἐφ' οὗ τὰ ἀνοίγματα τῶν ἐν λόγῳ χώρων ὁρίζονται εἰς 1,20X1,20 μ.

5. Διὰ μαγειρεῖα ἐπιφανείας μεγαλύτερας τῶν 4 τετραγωνικῶν μέτρων ἢ ἐλαχίστη ἐπιφάνεια Ε' τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος δίδεται ὑπὸ τῆς σχέσεως $E = 2 + \nu$, ένθα ν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων ὑπὲρ τὸν ὀρόφον τοῦ θεωρουμένου μαγειρείου χωρὶς οὐδεμίαν διάστασις τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος νὰ εἶναι μικρότερα τοῦ 1,50 μέτρου. Ἡ ἐπιφάνεια αὕτη ἀφίεται καθ' ὅλον τὸ ὕψος τοῦ κτιρίου ἄνωθεν τοῦ θεωρουμένου μαγειρείου.

6. Διὰ τὰ κλιμακοστάσια ἀπαιτεῖται ἐπιφάνεια ἀκαλύπτου τμήματος, πρὸς ἀερισμὸν αὐτῶν, 3 τετραγωνικῶν μέτρων προκειμένου περὶ κτιρίων μέχρι καὶ τριωρόφων καὶ 4 τετραγωνικῶν μέτρων προκειμένου περὶ κτιρίων περισσοτέρων ὀρόφων.

7. Αἱ διατάξεις τῶν προηγούμενων παραγράφων 1 ἕως 6 δὲν ἔχουν υποχρεωτικὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ καθ' ὕψος προσθηκῶν ἐπὶ κτιρίων ἀνεγερθέντων βάσει προῖχουσῶν διατάξεων.

"Αρθρον 21.

Ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν κτιρίων.

1. Ἐφ' ὅσον δι' ἐιδικῆς διατάξεως δὲν ὁρίζεται ἄλλως ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως πρόσσιν αὐτῶν ὡς καὶ ἐν τῷ συνόλῳ ὁρίζεται ἀναλόγως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ ὡς ἀκολουθῶς:

1	2	3
Πλάτος ὁδοῦ Π	Ἀριθ. Ἀριθ. ὀρόφ. ὀρόφων ἐν ἑσοχῇ ἐν προσόψει ὑπεράνω τῶν ὀρόφων τῆς στήλης 2	
Πλ. μέχρι 7,50 μ	2	2
Πλ. 7,50 μ. μέχρι 10 μ. μὴ	3	2
Πλ. 10 μ. μέχρι 12,50 μ. μὴ	4	1
Πλ. 12,50 μ. καὶ ἄνω	5	—

2. α) Εἰδικαὶ διατάξεις ἀναφερόμεναι εἰς πόλεις τῆς Χώρας καὶ καθορίζουσαι τὸν μέγιστον ἀριθμὸν τῶν ὀρόφων τῶν κτιρίων ἐν συνόλῳ ὡς καὶ ἐν προσόψει συναρτήσει τοῦ πλάτους τῶν ὁδῶν κατὰ τομεῖς τῶν πόλεων, παραμένουν ἐν ἰσχύϊ.

Τὰ ὕψη ὅμως τῶν κτιρίων ὑπολογίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἀρθρου 22.

β) Διατάξεις ἀναφερόμεναι εἰς εἰδικὰ ὕψη κτιρίων κατὰ τομεῖς τῶν πόλεων πρὸς προστασίαν ἀρχαιολογικῶν χώρων, μνημείων, τοπίων παραμένουν ἐν ἰσχύϊ.

3. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων ἐπιτρέπεται ὁ καθορισμὸς ἀριθμοῦ ὀρόφων διαφόρου τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθρου καθοριζομένου ὡς καὶ ἡ τροποποίησις τῶν ὑφισταμένων εἰδικῶν διατάξεων περὶ ἀριθμοῦ ὀρόφων τῶν κτιρίων ἄνευ ὅμως αὐξήσεως τοῦ δι' ἑκάστην πόλιν ὑπὸ τοῦ ρυθμιστικοῦ σχεδίου αὐτῆς προβλεπομένου συντελεστοῦ δομήσεως.

4. Ἐκαστος τῶν ἐν ἑσοχῇ ὀρόφων κατασκευάζεται κατὰ 2,50 μέτρα ἐσώτερον τῆς κυρίας ὕψους τοῦ ἀμέσως ὑποκειμένου ὀρόφου.

"Αρθρον 22.

Μέγιστον ὕψος κτιρίου.

Ἐλάχιστον ἐλεύθερον ὕψος ὀρόφου.

1. Τὰ μέγιστα ὕψη τῶν κτιρίων εἴτε ἐν προσόψει βάσει τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀριθμοῦ τῶν ὀρόφων κατὰ τὴν πρόσσιν εἴτε εἰς τὸ σύνολον αὐτῶν βάσει τοῦ συνολικῶς ἐπιτρεπομένου ἀριθμοῦ τῶν ὀρόφων, ὑπολογίζονται βάσει τῆς σχέσεως $H = \nu \cdot 3,30 + C$ ένθα Η τὸ κατὰ τὴν πρόσσιν ἢ τὸ μέγιστον ὕψος τοῦ κτιρίου ἀπὸ τῆς νομίμου ἀφετηρίας μετρήσεως αὐτοῦ, ν ὁ κατὰ τὴν πρόσσιν ἢ ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων ἀντιστοιχῶς συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἰσογείου, 3,30 τὸ μικτὸν ὕψος ὀρόφου εἰς μέτρα καὶ $C = 1$ μέτρον εἰς περίπτωσιν ἰσογείου χρησιμοποιουμένου ὡς κατοικίας ἢ καταστήματος ἄνευ ἀνοικτοῦ ἐξώστου ἐν αὐτῷ καὶ $C = 2$ μέτρα εἰς περίπτωσιν ἰσογείου χρησιμοποιουμένου ὡς καταστημάτων καθ' ὅλην τὴν κυρίαν ὅσιν τοῦ κτιρίου ἢ ἐν περιπτώσει γωνιαίου κτιρίου καθ' ὅλην τὴν μίαν τῶν κυρίων ὕψων αὐτοῦ μετὰ ἀνοικτοῦ ἐξώστου ἐν αὐτῷ ἢ ἐγκαταστάσεως κεντρικοῦ συστήματος κλιματισμοῦ τοῦ κτιρίου ἢ καὶ διαμορφώσεως τοῦ ἰσογείου χώρου ἐπὶ ὑποστυλωμάτων διὰ στάθμευσιν αὐτοκινήτων.

2. Εἰς περίπτωσιν προσθήκης ὀρόφων ἐπὶ ὑφισταμένων κτιρίων ἀνεγερθέντων βάσει προῖχουσῶν διατάξεων ἐπιτρεπομένων μεῖζον ὕψος κτιρίων ἢ ὀρόφων ἢ βάσει τροποποιηθείσης ὑφμετρικῆς μελέτης τῆς ὁδοῦ ἐπιτρέπεται αὐξήσις τοῦ συνολικοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου ὑπολογιζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου κατὰ τὴν τυχόν ἐμφανιζομένην ἐκ τῶν ὡς ἄνω λόγων διαφορὰν χωρὶς ἡ αὐξήσις αὕτη τοῦ ὕψους νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1 μέτρον δι' ἑκαστον τῶν ὡς ἄνω λόγων καὶ τὰ 1,50 μέτρα διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς συνδρομῆς ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω λόγων.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 ἔχουσι γενικὴν ἐφαρμογὴν ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς πρὸς προστασίαν ἀρχαιολογικῶν χώρων ἢ τοπίων καὶ παρομοίων θέσεων εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσιν εἰς ὀρισμένας περιοχὰς τῶν πόλεων εἰδικὰ ὕψη κτιρίων ὡς καὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς τὸ ὕψος τῶν κτιρίων ὁρίζεται δι' ἀπολύτου ὑψομέτρου.

4. Τὸ ἐλεύθερον ὕψος ὀρόφου κυρίας χρήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 2,70 μέτρων.

5. Προκειμένου περὶ ἰσογείου καταστήματος οἰασθήποτε ἐπιφανείας τὸ ἐλεύθερον ὕψος δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 3,00 μέτρων ἢ τῶν 2,70 μέτρων ἀπὸ ψευδοροφῆς κάτωθεν τῆς ὁποίας οὐδεμίαν προεξοχὴ στοιχείου ὀργανικοῦ ἢ διακοσμητικοῦ ἐπιτρέπεται.

Ἐν περιπτώσει κατασκευῆς ἀνοικτῶν ἐξωστῶν ἐντὸς τῶν καταστημάτων τὸ ἐλεύθερον ὕψος ἀπὸ τοὺς ἐξώστους δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 2,70 μέτρων ἄνωθεν δὲ αὐτῶν τῶν 2,20 μέτρων.

6. Τὸ ἐλεύθερον ὕψος μαγειρείων ἐν ὑπογίῳ τῶν ξενοδοχείων ἢ ἐστιατορίων, λουτρικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀρχείων καὶ λοιπῶν συναφῶν κτιρίων δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 2,70 μέτρων.

7. Τὸ ἐλεύθερον ὕψος βοηθητικῶν χώρων ἐν ὑπογείῳ δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 2,20 μέτρων.

8. Τὸ ἐλεύθερον ὕψος ὁρόφου χρησιμοποιουμένου διὰ στάθμευσιν αὐτοκινήτων δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 2,20 μέτρων.

9. Ὅσakis τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἐπὶ ὑποστυλωμάτων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ὁ ἰσόγειος χώρος ἀφιέμενος ἐξ ὁλοκλήρου κενὸς χρησιμεύσῃ διὰ στάθμευσιν αὐτοκινήτων, οὐχὶ ὅμως καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ πρῶτος (ἰσόγειος) ὁροφος ὑπερυψωθῇ ἀναλόγως, τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ ὕψος τὸ προκύπτον ἐκ τῆς κατὰ τὴν παραγράφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ σχέσεως διὰ $C=2$.

Ὁ ὡς ἄνω χρησιμοποιούμενος διὰ στάθμευσιν τῶν αὐτοκινήτων ἰσόγειος χώρος δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου καὶ δὲν προσμετρεῖται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁρόφων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως καὶ οἱ ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ἀντιστοιχοῦντες χώροι κλιμακωστάσιου καὶ ἀνελευστῆρος καὶ μέχρις ἐπιφανείας 25 τ.μ.

* Ἀρθρον 23.

Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἀριθμοῦ ὁρόφων τῶν κτιρίων.

1. Μεσαία οἰκόπεδα.

α) Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους κτιρίου ἀνεγειρομένου ἐπὶ μεσαίου οἰκοπέδου, εἶναι ἡ στάθμη τοῦ πεζοδρομίου κατὰ τὸ μέσον τῆς κυρίας ὁφews, ἀσχετῶς ἐὰν αὕτη τοποθετῆται ἐπὶ ἢ παρὰ τὴν ρυμοτομικὴν γραμμὴν.

β) Ἐπὶ κεκλιμένης ὁδοῦ ὅταν τὸ οἰκόπεδον ἔχῃ μέγα μήκος προσώπου ἢ κυρία ὁψις τοῦ κτιρίου διαιρεῖται εἰς τμήματα μήκους οὐχὶ μικρότερου τῶν ὀκτώ (8) μέτρων καὶ οὐχὶ μεγαλύτερου τῶν 25 μέτρων.

Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους ἐκάστου τῶν ὡς ἄνω τμημάτων τῆς κυρίας ὁφews εἶναι ἡ στάθμη τοῦ πεζοδρομίου κατὰ τὸ μέσον αὐτῶν.

γ) Ὅταν ἡ κλίσις τῆς ὁδοῦ εἶναι ἴση ἢ μικρότερα τοῦ 4% ἢ κυρία ὁψις τοῦ κτιρίου δύναται νὰ διαιρῆται εἰς τμήματα οὐχὶ μικρότερα τῶν ὀκτώ (8) μέτρων καὶ οὐχὶ μεγαλύτερα τῶν τεσσαράκοντα (40) μέτρων.

Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους ἐκάστου τῶν ὡς ἄνω τμημάτων εἶναι ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ β.

2. Γωνιαία οἰκόπεδα.

α) Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους κτιρίου ἀνεγειρομένου ἐπὶ γωνιαίου οἰκοπέδου εἶναι ἡ στάθμη τοῦ πεζοδρομίου κατὰ τὴν συνάντησιν τῶν ρυμοτομικῶν γραμμῶν ἀσχετῶς ἐὰν τὸ κτίριον τοποθετῆται ἐπὶ ἢ παρὰ τὰς ρυμοτομικὰς γραμμάς.

β) Κτίριον ἀνεγειρόμενον ἐπὶ γωνιαίου οἰκοπέδου καὶ ἀπέχον οἰκισθῆποτε τῶν γραμμῶν δομήσεως ἴσον ἢ περισσότερον τῶν 8 μέτρων δὲν θεωρεῖται κτίριον γωνιαῖον, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν ἀφετηρίαν μετρήσεως τοῦ ὕψους αὐτοῦ τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου 1.

γ) Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους κτιρίου ἀνεγειρομένου ἐπὶ οἰκοπέδου με ἀποτεμημένην δι' εὐθείας γραμμῆς τὴν γωνίαν αὐτοῦ εἶναι ἡ εἰς τὸ μέσον τῆς ἀποτεμνούσης πλευρᾶς στάθμη τοῦ πεζοδρομίου.

δ) Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους κτιρίου ἀνεγειρομένου ἐπὶ γωνιαίου οἰκοπέδου με ὁδὸν ἔχουσαν κλίσιν ἀνιούσαν ἐκ τῆς γωνίας πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ οἰκοπέδου λαμβάνεται εἰς στάθμην ὑψηλοτέραν τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων α καὶ γ τῆς παρούσης παραγράφου 2 καθοριζομένης τοιαύτης κατὰ τὴν ὑψομετρικὴν διαφορὰν μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου τοῦ προσώπου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνιούσης ὁδοῦ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν (1) μέτρον.

ε) Ὅταν τὰ μήκη τῶν προσώπων τοῦ γωνιαίου οἰκοπέδου εἶναι μεγάλα, ἔχουν ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων β καὶ γ τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐν συνδυα-

σμῷ πρὸς τὰ ἐν ἀρθρῷ 24 ὀριζόμενα. Ὡς ἀφετηρία διαιρέσεως τῶν προσώπων εἰς τμήματα λαμβάνεται ἡ γωνία ἢ τὸ πέρας τῆς τυχόν ἀπομήσεως ταύτης. Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους τοῦ γωνιαίου τμήματος εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου καθοριζομένη τῶν δὲ ὑπολοίπων τμημάτων ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 καθοριζομένη.

3. Δίς γωνιαία, τρίς γωνιαία κλπ. οἰκόπεδα.

α) Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους κτιρίου ἀνεγειρομένου ἐπὶ οἰκοπέδου δίς, τρίς γωνιαίου κλπ. καταλαμβάνοντος καθ' ὁλοκληρίαν μίαν ἢ περισσότερας πλευρᾶς οἰκοδομικοῦ τετραγώνου εἶναι ἡ στάθμη Σ τοῦ ἀριθμητικοῦ μέσου ὁροῦ τῶν σταθμῶν $s_1, s_2 \dots$ ἐν τῶν μέσων τῶν προσώπων τοῦ οἰκο-

$$s_1 + s_2 + \dots \text{ ἐν}$$

πέδου. Ἡ τιμὴ τῆς ὡς ἄνω σταθμῆς Σ =

ν

αὐξάνεται κατὰ τὴν μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς ὑψηλοτέρας τῶν σταθμῶν s_1 ἢ s_n , τῶν ἀντιστοιχοῦσων εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ οἰκοπέδου τὰ μὴ καταλαμβάνοντα ὁλόκληρον πλευρὰν τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου, διαφορὰν. Ἡ τοιαύτη αὐξήσις δὲν δύναται νὰ ληφθῇ μεγαλύτερα τοῦ 1,50 μέτρου.

β) Ὅσakis λόγω μεγάλων ὑψομετρικῶν διαφορῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου α δημιουργεῖται αἰσθητικὴ ἀνωμαλία ἐκ τῆς δημιουργίας διαφορᾶς ὕψους μείζονος τοῦ τῶν δύο ὁρόφων μεταξὺ τοῦ θεωρουμένου κτιρίου καὶ τῶν πρὸς αὐτὸ ὁρόφων κτιρίων, ἡ Ἀρχὴ δύναται νὰ καθορίσῃ ὡς ἀφετηρίας μετρήσεως τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου τὰς δύο γωνίας τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα ἢ καὶ ἄλλας μεταξὺ τῶν ἀκραίων αὐτῶν θέσεων καὶ τῶν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου α τῆς παρούσης παραγράφου 3 ὥστε ἡ διαμόρφωσις τοῦ κτιρίου νὰ ἐναρμονίζεται πρὸς τὰ ὕψη τῶν λοιπῶν κτιρίων τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου ὡς καὶ τὰ τῶν ἐναντι τούτου κτιρίων, ἄνευ μεταβολῆς τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως.

4. Οἰκόπεδα καταλαμβάνοντα ὁλόκληρον οἰκοδομικὸν τετράγωνον.

α) Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους κτιρίου ἀνεγειρομένου ἐφ' ὁλοκληροῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου εἶναι ἡ στάθμη τοῦ ἀριθμητικοῦ μέσου ὁροῦ τῶν σταθμῶν τῶν μέσων τῶν πλευρῶν τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου.

β) Ἐν περιπτώσει ὑψομετρικῶν διαφορῶν μεγαλύτερων τῶν 3,50 μ. ἡ Ἀρχὴ δύναται νὰ προσαρμόσῃ τὸ ὕψος τοῦ κτιρίου κατὰ τὸν καλύτερον ἐνδεικνυόμενον τρόπον πρὸς τὰ ἐπιτρεπόμενα ὕψη τῶν κτιρίων τῶν ἀνεγειρομένων ἐπὶ τῶν πέριξ οἰκοδομικῶν τετραγώνων, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς κλιμακωτῆς διαμορφώσεως τοῦ κτιρίου, ἄνευ μεταβολῆς τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως.

5. Διαμπερῇ οἰκόπεδα.

Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους τῶν κτιρίων τῶν ἀνεγειρομένων ἐπὶ οἰκισθῆποτε διαμπεροῦς οἰκοπέδου εἶναι ἡ εἰς ἕκαστον πρόσωπον ἢ ἐκάστην γωνίαν αὐτοῦ, ἀντιστοιχοῦσα ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 2 καὶ 3 ὀριζόμενα.

* Ἀρθρον 24.

Τρόπος ὑπολογισμοῦ καὶ μετρήσεως τοῦ μεγίστου ὕψους τῶν προσόψεων τῶν κτιρίων.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μεγίστου ὕψους τῆς προσόψεως κτιρίου τινὸς ἐφ' ὅσον μὲν ὑφίσταται ἐγκεκλιμένον ρυμοτομικὸν διάγραμμα, τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ μετρεῖται μεταξὺ τῶν γραμμῶν δομήσεως, προσμετρομένου καὶ τοῦ πλάτους τοῦ τυχόν πρὸς ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς ἢ τὴν ἐτέραν μόνον προβλεπομένου προκηπίου (πρασιᾶς) εἰς ἣν δὲ περίπτωσιν δὲν ὑφίσταται τοιοῦτον διάγραμμα, τὸ πλάτος μετρεῖται μεταξὺ τῶν ὁφews τῶν ὑφισταμένων κτιρίων.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁδὸς ἐμορφώθῃ μετὰ τὴν ἐγκρισιν αὐτῆς ὑπὸ κτιρίων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν γραμμῶν δομήσεως αὐτῆς με πλάτος διάφορον τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐγκεκλιμένου ρυμοτο-

μικρού διαγράμματος προβλεπόμενου πλάτους ως πλάτος της οδού λαμβάνεται το εν τοις πράγμασιν τοιοῦτον. Τυχόν υπέρχουσα ἐπὶ ἑλαττον διαφορὰ εἰς τὸ μορφωθῆν ὡς ἄνω πλάτος τῆς οδού ἐν σχέσει πρὸς τὰ πλάτη τοῦ πλινθοῦ 1 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ παρόντος, θεωρεῖται ἀνεκτὴ ὅταν αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰ 20 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ πρόσοψις ἤθελε τοποθετηθῇ ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 19 πρὸς καθορισμὸν τοῦ μεγίστου ὕψους τῆς προσόψεως προσμετρεῖται εἰς τὸ πλάτος τῆς οδού καὶ τὸ πλάτος τῆς μεταξὺ τῆς γραμμῆς δομήσεως καὶ τῆς προσόψεως ἀφαιρέσεως ζώνης.

Ἡ αὐξήσις αὐτῆς τοῦ ὕψους ἰσχύει μόνον διὰ τὸ θεωρούμενον κτίριον καὶ οὐχὶ διὰ τὰ ἔναντι αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τῆς οδού κείμενα.

4. Εἰς περίπτωσιν οδού μὴ ἐχούσης σταθερὸν πλάτος, ἑκαστον τμήμα ταύτης μεταξὺ δύο διαδοχικῶν παρόδων διασταυρουσῶν ἢ συναντήσεων τὴν ὁδὸν κατ' ἀμφοτέρων τὰς γραμμὰς δομήσεως ἢ παρόδου καὶ πλατείας ἐξετάζεται ἰδιαίτερώς καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μέσον πλάτος αὐτοῦ.

5. Ἐὰν εἰς τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τμήμα οδού παρουσιάζεται τοπικὴ διέυρυνσις ἢ πρόβλεψις προκηπίου ἐπὶ μήκους μικροτέρου τοῦ ἐνός τρίτου τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος μετρούμενον ἐπὶ τοῦ ἄξονος αὐτοῦ, τὸ ἐν ταύτῃ ἐπὶ πλεον πλάτος δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ μέσου πλάτους τοῦ τμήματος τούτου.

6. Εἰς περίπτωσιν υπέρψεως οἰωνδήποτε ἀποτμήσεων κατὰ τὰς διασταυρώσεις ἢ τὰς συναντήσεις τῶν ὁδῶν, αὗται δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ μέσου πλάτους τῶν ὁδῶν.

7. Αἱ κατὰ τὰς ἀπολήξεις ἀδιεξόδων ὁδῶν τυχόν σχηματιζόμεναι εὐρύτεραι κοινόχρηστοι ἐκτάσεις ἐντὸς τῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὕψους τῶν προσόψεων τῶν ἐπ' αὐτῶν κτιρίων ὅπερ ὑπολογίζεται μόνον βάσει τοῦ μέσου πλάτους τῆς ἀδιεξόδου οδού.

8. Οἰκόπεδον μεσαῖον ἐμπίπτει εἰς δύο τομεῖς ὕψων τοῦ οἰκισμοῦ δομεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ τομέως εἰς ὃν ἐμπίπτει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

9. α) Κατὰ τὴν διασταύρωσιν δύο ὁδῶν ἐφ' ὧν λόγῳ πλάτους καὶ μόνον αὐτῶν καὶ οὐχὶ ἐξ οἰωνδήποτε ἐτέρου λόγου ἐφαρμόζονται διάφορα ὕψη κτιρίων κατὰ τὴν πρόσοψιν αὐτῶν, τὸ μείζον ὕψος τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν πλατιτέραν ὁδὸν ἐφαρμόζεται καὶ ἐφ' ἐκάστης γραμμῆς δομήσεως τῆς οδού τοῦ ἐλάσσονος πλάτους ἐπὶ μήκους μέχρι 16 μέτρων ἀπὸ τῆς ἀντιστοίχου γωνίας ἢ τοῦ ἐπὶ τῆς οδού τοῦ ἐλάσσονος πλάτους πέρας τῆς τυχόν ἀποτμήσεως αὐτῆς.

β) Ὅταν τὰ κατὰ τὸ ἐδάφιν α πέρατα τῶν μηκῶν τῶν 16 μέτρων ἐφ' ἐκάστης γραμμῆς δομήσεως τῆς οδού τοῦ ἐλάσσονος πλάτους κείνται ἐπὶ διαφόρων καθέτων ἐπὶ τὸν ἄξονα τῆς οδού ταύτης, τὸ μείζον ὕψος τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν πλατιτέραν ὁδὸν ἐφαρμόζεται ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν γραμμῶν δομήσεως μέχρι τῆς καθέτου τῆς πλεον ἀπεχούσης ἀπὸ τὴν διασταύρωσιν.

10. α) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μετὰ τὸ πέρας τοῦ μήκους τοῦ μείζονος ὕψους τὸ καθοριζόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων α καὶ β τῆς προηγουμένης παραγράφου 9 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ἀπομένει μήκος προσώπου τοῦ γωνιαίου οἰκοπέδου μέχρι καὶ 4 μέτρων τὸ μείζον ὕψος δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν 4 τούτων μέτρων ἐπὶ συμψηφισμῷ τῶν ἐπὶ πλεον ἐπιφανειῶν τῶν ὁρόφων εἰς ἐτέραν θέσιν τοῦ κτιρίου ἐν συνεχείᾳ πάντοτε πρὸς τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμήμα τοῦ οἰκοπέδου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἀπομένον ὡς ἄνω μήκος προσώπου εἶναι μεγαλύτερον τῶν 4 μέτρων τὸ μείζον ὕψος δὲν ἐφαρμόζεται πέραν τοῦ μήκους τῶν 16 μ. περὶ οὗ αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α καὶ β τῆς προηγουμένης παραγράφου 9.

β) Ὅταν τὸ μήκος τοῦ προσώπου τοῦ γωνιαίου οἰκοπέδου ἐπὶ τῆς οδού τοῦ ἐλάσσονος ὕψους δὲν ἐξικνῆται μέχρι τοῦ

πέρας τοῦ τμήματος τῶν 16 μέτρων τοῦ καθοριζόμενου ὑπὸ τῶν ἐδαφίων α καὶ β τῆς προηγουμένης παραγράφου 9, τὸ μείζον ὕψος δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ οἰκοπέδου ἢ καὶ πέραν τούτου ἐπὶ συμψηφισμῷ, ἐπὶ μήκους 4 τὸ πολὺ μέτρων. Πάντως κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου τούτου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία τμημάτων ὕψους τοῦ κτιρίου μείζονος ἢ ἐλάσσονος ὕψους, μήκους μικροτέρου τῶν 3 μέτρων.

γ) Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου β ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἀπὸ τῆς γωνίας οἰκοπέδου εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἄθροισμα τῶν μηκῶν τῶν προσώπων τοῦ γωνιαίου καὶ τοῦ ὁμοῦ πρὸς αὐτὸ οἰκοπέδου ἐπὶ τῆς οδού τοῦ ἐλάσσονος ὕψους δὲν ἐξικνῆται μέχρι πέρας τοῦ τμήματος τῶν 16 μέτρων, τοῦ καθοριζόμενου ὑπὸ τῶν ἐδαφίων α καὶ β τῆς προηγουμένης παραγράφου 9.

δ) Ὅταν ἐπὶ δις γωνιαίου οἰκοπέδου τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 9 καὶ 10 μείζον ὕψος ἐφαρμόζεται ἐφ' ὅλοκληρου τοῦ μεταξὺ τῶν γωνιῶν προσώπου αὐτοῦ, τὸ μείζον τοῦτο ὕψος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου ἐπὶ μήκους 4 μέτρων ἀπὸ τῆς γωνίας ἢ τοῦ πέρας τῆς τυχόν ἀποτμήσεως τοῦ θεωρουμένου οἰκοπέδου. Τὸ ἐπὶ τοῦ μήκους τῶν ὡς ἄνω 4 μέτρων μείζον ὕψος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἔναντι αὐτοῦ οἰκοπέδου.

11. α) Κατὰ τὰς συναντήσεις τριῶν ἢ περισσοτέρων ὁδῶν (συνάντησις τῶν ἁξόνων τῶν ὁδῶν εἰς τὸ αὐτὸ περίπου σημείον) ἐφ' ὧν λόγῳ πλάτους καὶ μόνον αὐτῶν καὶ οὐχὶ ἐξ οἰωνδήποτε ἐτέρου λόγου ἐφαρμόζονται διάφορα ὕψη κτιρίων κατὰ τὴν πρόσοψιν αὐτῶν, τὸ μείζον ὕψος τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν πλατιτέραν ὁδὸν ἐφαρμόζεται ἐφ' ὅλων τῶν γωνιαίων οἰκοπέδων καὶ ἐπὶ πλεον ἐφ' ἐκάστης γραμμῆς δομήσεως τῶν ὁδῶν τοῦ ἐλάσσονος πλάτους ἐπὶ μήκους καθοριζόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 9 καὶ 10.

12. α) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, κατὰ τὴν συνάντησιν δύο ὁδῶν ἐξ ὧν ἡ μία περατοῦται κατὰ τὴν συνάντησιν ἢ δὲ ἐτέρα συνεχίζεται ἐκατέρωθεν αὐτῆς, ἡ συνεχιζομένη ὁδὸς ἔχει μεγαλύτερον πλάτος, ἐφαρμόζονται διὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐλάσσονος πλάτους αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

β) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν κατὰ τὴν ὡς ἄνω συνάντησιν δύο ὁδῶν ἡ συνεχιζομένη ὁδὸς ἔχει ἐλάσσον πλάτος τὸ ὕψος τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν περατουμένην καὶ πλατιτέραν ὁδὸν ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ τῶν γωνιαίων οἰκοπέδων ἐπὶ μήκους καθοριζόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 9 καὶ 10α.

13. α) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μεγίστου ὕψους τῆς προσόψεως κτιρίου ἀνεγειρομένου ἐπὶ οἰκοπέδου ἔχοντος πρόσωπον ἐπὶ πλατείας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὡς πλάτος αὐτῆς τὸ μικρότερον μήκος ἐκ τῶν εἰς τὰ μέσα τῶν πλευρῶν τῆς πλατείας ἀγομένων καθέτων μέχρι συναντήσεώς των με οἰωνδήποτε ἔναντι πλευρᾶν.

Ὡς πλευραὶ τῆς πλατείας νοοῦνται αἱ περὶ ταύτην γραμμαὶ δομήσεως.

β) Κατὰ τὴν συνάντησιν οδού καὶ πλατείας τὸ μείζον ὕψος τῆς προσόψεως τοῦ κτιρίου τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν πλατεῖαν ἐφαρμόζεται καὶ ἐφ' ἐκάστης γραμμῆς δομήσεως τῆς οδού ἐπὶ μήκους καθοριζόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 9 καὶ 10.

14. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὕψων τῶν κτιρίων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 9, 10, 11, 12 καὶ 13, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ὑπερβαῖς τῶν ὕψων τοῦ κτιρίου ὡς ταῦτα καθορίζονται εἴτε ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος εἴτε ὑπὸ ἐιδικῶν διατάξεων κατὰ τομεῖς τῶν οἰκισμῶν.

15. Ἐπὶ γωνιαίου οἰκοπέδου ἐμπίπτοντος εἰς δύο ἢ καὶ περισσοτέρους τομεῖς ὕψων τοῦ οἰκισμοῦ, ἐφαρμόζονται τὰ ἰσχύοντα εἰς τὸν τομέα τοῦ μείζονος ὕψους μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀνώτατον ὕψος αὐτοῦ.

16. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ δύο τομέων ὑψῶν τοῦ οἰκισμοῦ προβλέπεται κατὰ μήκος ὁδοῦ καὶ ἐκτὸς τοῦ πλάτους αὐτῆς εἰς τρόπον ὥστε ἀμφότεραι αἱ ρυμοτομικαὶ γραμμαὶ αὐτῆς νὰ ἐμπίπτουν εἰς τὸν αὐτὸν τομέα τοῦ ἐλάσσονος ὕψους πάντα τὰ κτίρια τῆς ὁδοῦ ταύτης συμπεριλαμβανόμενων καὶ τῶν γωνιαίων κατασκευάζονται μὲ ὕψος προσόψεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης τὸ προβλεπόμενον διὰ τὸν τομέα τῆς θεωρουμένης ὁδοῦ συναρτήσει τοῦ πλάτους αὐτῆς. Προκειμένου περὶ γωνιαίων οἰκοπέδων τῆς παρούσης παραγράφου τῶν ὁποίων τὸ ἕτερον πρόσωπον ἐμπίπτει καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦ μείζονος ὕψους, τὸ κτίριον δι' ὁρόφων ἐν ἐσοχῇ ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὕψους τοῦ τομέως τοῦ μείζονος ὕψους.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω περίπτωσιν ὅταν ἀμφότεραι αἱ ρυμοτομικαὶ γραμμαὶ τῆς θεωρουμένης ὁδοῦ ἐμπίπτουν εἰς τὸν τομέα τοῦ μείζονος ὕψους τὰ γωνιαῖα κτίρια ἀνεγείρονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 9, 10, 11, 12 καὶ 13.

Τὰ ἐν συνεχείᾳ κτίρια ἢ τμήματα αὐτῶν τὰ ἐμπίπτοντα εἰς τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς παραγράφους 9 καὶ 10 μήκη, ἀνεγείρονται μὲ τὰ ὕψη τοῦ τομέως εἰς ᾧ ταῦτα ἀνήκουν καὶ βάσει τοῦ πλάτους τῆς πλατυτέρας τῶν διασταυρουμένων ὁδῶν.

17. Ἐφ' ὅσον εἰς τὰ ἀκραῖα (γωνιαῖα) κτίρια τμήματος ὁδοῦ, κειμένου μεταξὺ δύο διαδοχικῶν καὶ διασταυρουσῶν ἢ συναντουσῶν τὴν ὁδὸν παρόδων, κατ' ἀμφοτέρας τὰς γραμμάς δομήσεως αὐτῆς, ἐπιτρέπεται θάσει τῶν κειμένων διατάξεων μείζων ἀριθμὸς ὁρόφων ἐν προσόψει ἑναντι τῶν λοιπῶν (μὴ γωνιαίων κτιρίων), ἢ δὲ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ ὁρόφων τούτων τῶν μὴ γωνιαίων κτιρίων καὶ τοῦ γωνιαίου τοῦ ἔχοντος τὸν μικρότερον ἐπιτρεπόμενον ἀριθμὸν ὁρόφων ἐν προσόψει, εἶναι μείζων τοῦ ἐνὸς ὁρόφου, ἐπιτρέπεται ἡ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν προσόψει ὁρόφων τῶν μὴ γωνιαίων κτιρίων ἀνευ αὐξήσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως αὐτῶν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

α) Ὑπολογίζονται τὰ γινόμενα τῶν μηκῶν τῶν προσώπων τῶν οἰκοπέδων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν γραμμῶν δομήσεως ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν προσόψει ὁρόφων τῶν ἐπ' αὐτῶν κτιρίων.

Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν προσόψει ὁρόφων κτιρίου τινὸς εἶναι μικρότερος τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ἢ τὸ οἰκοπέδον δὲν εἶναι ὠκυδομημένον, ὡς ἀριθμὸς ὁρόφων ἐν προσόψει ἐπ' αὐτοῦ λαμβάνεται ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος.

β) Ἀθροίζονται τὰ ὡς ἄνω γινόμενα καὶ τὸ ἄθροισμα διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ὡς ἄνω ληφθέντων μηκῶν προσώπων οἰκοπέδων.

Ἐὰν τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως ταύτης ἔχη κλασματικὸν μέρος μικρότερον τοῦ 0,5 τοῦτο παραλείπεται, ἐὰν δὲ εἶναι ἴσον ἢ μεγαλύτερον τοῦ 0,5 τοῦτο λαμβάνεται ὡς ἀκεραία ἐπὶ πλέον μονάς.

Ὁ οὕτως προκύπτων ἀριθμὸς εἶναι ὁ ἐπιτρεπόμενος ἐν προσόψει ἀριθμὸς ὁρόφων τῶν μὴ γωνιαίων κτιρίων εἰς τὸ θεωρούμενον τμήμα ὁδοῦ ὡς καὶ τοῦ τυχόν τμήματος τοῦ γωνιαίου κτιρίου τοῦ μὴ κατασκευαζομένου μὲ τὸν μείζονα ἀριθμὸν ὁρόφων.

18. Εἰς οἰκοπέδον διαμπερὲς καὶ μὴ γωνιαῖον ἐφ' ἐκάστου προσώπου καὶ ἐν γένει ἀπὸ ἐκάστης ἀφετηρίας μετρήσεως τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁρόφων τοῦ κτιρίου, κατασκευάζεται ὁ ἀντίστοιχος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὁρόφων ἐν προσόψει καὶ ἐν ἐσοχῇ ἀνευ οὐδεμιᾶς παρεκκλίσεως. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ ἐφ' ἐκάστου προσώπου ὡς ἄνω ἀνώτατα ὕψη κείνται εἰς διάφορον στάθμην ἢ προσαρμογὴ γίνεται δι' ὁρόφων ἐν ἐσοχῇ. Πάντως ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ μείζον ὕψος ἐπεκταθῇ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀποστάσεως τῶν ἀντικειμένων πλευρῶν τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου κατὰ τὴν θέσιν τοῦ θεωρουμένου προσώπου. Ἐπὶ τῆς τυχόν δημιουργουμένης ὕψεως τοῦ κτιρίου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξωστῶν προεξοχῆς μέχρι 1,50 μέτρου. Εἰς περίπτωσιν ὑψομετρικῶν διαφορῶν τῶν διαφόρων ἀφετηριῶν μετρήσεως τῶν ὑψῶν ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ χαμηλότερα τῶν ἀφετηριῶν ληφθῇ εἰς ὑψηλότεραν στάθμην πρὸς κάλυψιν τῆς ὑφισταμένης ὑψομετρικῆς διαφορᾶς μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς ὑψηλότερας τῶν ἀφετηριῶν χωρὶς ποτὲ ἢ ὑπερῶς αὐτῇ νὰ ὑπερβῇ τὸ 1,50 μέτρον. Αἱ λοιπαὶ ἀφετηρίαι δύνανται ἐπὶ

στὴς νὰ ληφθῶσιν εἰς ὑψηλότεραν στάθμην μὴ ὑπερβαίνουσαν πάντως τὴν κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἐκ μετακινήσεως προκύψασαν στάθμην. Εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς χωριστῶν κτιρίων ἐφ' ἐκάστου προσώπου τοῦ οἰκοπέδου δὲν λαμβάνει χώραν μετακίνησις τῶν ἀφετηριῶν μετρήσεως τοῦ ὕψους τῶν κτιρίων.

19. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ διαμπεροῦς μὴ γωνιαίου οἰκοπέδου τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόστασις τῶν ἀντικειμένων προσώπων αὐτοῦ εἶναι εἰς πάντα τὰ σημεῖα μικρότερα τῶν 15 μέτρων, τὸ ἀνεγείρομενον δὲ κτίριον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 18 ἔχει ἐξ οἰουδήποτε λόγου διαφορὰν ὁρόφων ἐν προσόψει κατὰ τὰ πρόσωπα τοῦ οἰκοπέδου μεγαλύτεραν τῶν δύο ὁρόφων, ἐπιτρέπεται ἡ προώθησις τῶν πρώτων ἐν ἐσοχῇ ὁρόφων εἰς τρόπον ὥστε εἰς οὐδεμίαν θέσιν νὰ ἔχη τοῦτο ὕψος ἐν προσόψει ὑπερβαῖνον τὸ ἐπιτρεπόμενον πλέον τῶν δύο ὁρόφων ἀνευ προσαυξήσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐπιτρέπεται προώθησις μέχρι τῆς προσόψεως, ὁρόφων κατασκευαζομένων κατὰ τὴν ἐτέραν ὁδὸν ἐν ἐσοχῇ.

20. Ἐπὶ οἰκοπέδου διαμπεροῦς καὶ γωνιαίου ἢ δόμησις ἐφ' ἐκάστου τμήματος αὐτοῦ γίνεται κατ' ἐφαρμογὴν τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθρου.

21. Ἐπὶ οἰκοπέδου δις γωνιαίου, τρις γωνιαίου κλπ. τὸ κτίριον κατασκευάζεται εἴτε ἰσοῦφές εἴτε κλιμακωτὸν εἰς τρόπον ὥστε εἰς οὐδεμίαν θέσιν νὰ ἔχη τοῦτο ὕψος ὑπερβαῖνον τὸ ἐπιτρεπόμενον πλέον τοῦ ἐνὸς ὁρόφου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ἀρχὴ δύναται κατ' ἐφαρμογὴν καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρου 23 τοῦ παρόντος νὰ ἐγκρίνῃ λύσιν προσήκουσαν τόσον εἰς τὴν αἰσθητικὴν τοῦ κτιρίου ὅσον καὶ εἰς τὴν προσαρμογὴν αὐτοῦ πρὸς τὰ ἐγγύς καὶ τὰ ἐν ἐπαφῇ πρὸς αὐτὸ κτίρια.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου οὐδεμία ὑπερβάσις τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως ἐπιτρέπεται.

*Ἀρθρον 25.

Στοια.

Α') Ἐσωτερικαὶ στοιαί.

1. Χῶροι χρησιμοποιοῦμενοι διὰ καταστήματα ἢ γραφεῖα ἐπιτρέπεται ὅπως δέχωνται φωτισμὸν καὶ ἀερισμὸν ἐξ ἐσωτερικῆς στοᾶς κατασκευαζομένης ὑπὸ τοὺς ἀκόλουθους ὁρους:

α) Ἀμφότερα τὰ ἄκρα τῆς ἐσωτερικῆς στοᾶς νὰ ἐξικνεῖνται μέχρι τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων τοῦ οἰκισμοῦ (ὁδῶν, πλατειῶν) ἢ τῶν τυχόν προκηπίων (πρασιῶν). Ἡ χρησιμοποίησις στοᾶς προβλεπομένης κατὰ τὰ ὡς ἄνω δὲν ἐπιτρέπεται πρὸ τῆς καθ' ὅλον τὸ μήκος κατασκευῆς αὐτῆς.

β) Τὸ πλάτος τῆς ἐσωτερικῆς στοᾶς νὰ εἶναι τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ $1/10$ τοῦ μήκους αὐτῆς μετρομένου εἰς τὸν ἄξονα τῆς στοᾶς, μὴ ἀπαιτούμενον πάντως πλάτους μείζονος τῶν 8 μέτρων οὐδὲ ἐπιτρεπομένου πλάτους ἐλάσσονος τῶν 4 μέτρων. Ἐν περιπτώσει προεκτάσεως ὑφισταμένης ἀδιεξόδου στοᾶς μέχρις ὅτου ἀποκτήσῃ διέξοδον πρὸς κοινόχρηστον ἔκτασιν τοῦ οἰκισμοῦ, τὸ ἐλάχιστον πλάτος τῆς προεκτάσεως ἰσοῦται πρὸς τὸν μέσον ὅρον τοῦ ὡς ἄνω ὀριζομένου πλάτους καὶ τοῦ πλάτους τῆς ὑφισταμένης στοᾶς ἐφ' ὅσον τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι μικρότερον τοῦ ὡς ἄνω ὀριζομένου. Ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως περισσοτέρων ὑφισταμένων ἀδιεξόδων στοῶν διὰ μιᾶς στοᾶς ἐξικνουμένης μέχρι κοινογόστου γόρου, διὰ τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν τοῦ μέσου πλάτους λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐκ τῶν ὑφισταμένων στοῶν ἢ ἔχουσα τὸ μεγαλύτερον μήκος.

γ) Τὸ ἐλεύθερον ὕψος τῆς ἐσωτερικῆς στοᾶς ὑπὸ τὰς τυχόν ἐντὸς αὐτῆς δοχοὺς δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσον τῶν 4 μέτρων.

δ) Αἱ πάσης φύσεως προεξοχαὶ (λειτουργικαί, ἀρχιτεκτονικαί, κινηταί), ὡς καὶ ἀνοίγματα καθόρου ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς στοᾶς ἀπαγορεύονται.

2. Αι έσωτερικαί στοαί δύνανται νά κατασκευασθούν είτε οικειοθελώς τῇ συναινέσει πάντων τῶν ιδιοκτητῶν τῶν ἀκινήτων ἐφ' ὧν κατασκευάζεται αὕτη, είτε καί νά ἐπιβληθούν διὰ Π. Δ/τος διὰ λόγους κυκλοφοριακοῦς κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς τοῦτο ἰσχύει σήμερον.

3. Ὅπου κατασκευάζεται ἐσωτερικὴ στοὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου Α, ἐπιτρέπεται ἡ κάλυψις αὐτῆς ἐντὸς τῶν ὑποχρεωτικῶν καὶ προαιρετικῶν ἀκαλύπτων τμημάτων τῶν οἰκοπέδων.

Β') Ἐξωτερικαὶ στοαί.

1. Ὅπου τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον προβλέπει τὴν κατασκευὴν ἐξωτερικῶν στοῶν αἱ προσόψεις τῶν ἰσογείων τῶν κτιρίων τοποθετοῦνται ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως καὶ εἰς βάθος ἀνάλογον πρὸς τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν ὡς ἀκολούθως:

α) Ἐπὶ ὁδῶν πλάτους μέχρι καὶ 7,30 μέτρα εἰς βάθος 2,50 μέτρα.

β) Ἐπὶ ὁδῶν πλάτους ἀπὸ 7,30 μέτρα μέχρι καὶ 10,30 μέτρα εἰς βάθος 3,00 μέτρα.

γ) Ἐπὶ ὁδῶν πλάτους ἀπὸ 10,30 μέτρα μέχρι καὶ 14,30 μέτρα εἰς βάθος 3,50 μέτρα.

δ) Ἐπὶ ὁδῶν πλάτους ἀπὸ 14,30 μέτρα μέχρι καὶ 19,30 μέτρα εἰς βάθος 4 μέτρα.

ε) Ἐπὶ ὁδῶν πλάτους ἀπὸ 19,30 καὶ ἄνω εἰς βάθος 4,50 μέτρα.

2. Εἰς περίπτωσιν ὁδοῦ μὴ ἐχούσης σταθερὸν πλάτος ὡς πλάτος ὁδοῦ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου Β1 λαμβάνεται τὸ ὑπὸ τῶν παραγράφων 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ παρόντος καθοριζόμενον.

3. Ὁ αὐτὸς περιορισμὸς τοῦ ὡς ἄνω ἐδαφίου Β1 ἀφορᾷ καὶ τὸ ὑπόγειον μέχρι βάθους 3 μέτρων ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου.

4. Ἐντὸς τοῦ πλάτους τῆς στοᾶς ἐν ἰσογείῳ ἀπαγορεύεται οἰομένηποτε ὀργανικὴ προεξοχὴ τῶν κτιρίων, ὡς καὶ οἰομένηποτε κτίσμα πλὴν τῶν ὑποστυλωμάτων τῶν στοῶν.

5. Τὸ δάπεδον τῆς στοᾶς κατασκευάζεται ἐν συνεχείᾳ τοῦ πεζοδρομίου καὶ μὲ ἐγκαρίαν κλίσιν τὸ πολὺ ἴσην πρὸς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%).

6. Ἐντὸς τοῦ πλάτους τῆς στοᾶς ἐν ὑπογείῳ καὶ μέχρι βάθους 3 μέτρων ἐπιτρέπονται μόνον ὑποστυλώματα οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ πέδιλα θεμελιώσεως αὐτῶν.

7. Ὁ ὑπόγειος χώρος τῆς στοᾶς διατίθεται διὰ τὴν τοποθέτησιν διαφόρων ἐγκαταστάσεων κοινῆς ἐξυπηρετήσεως ὡς καὶ ἐξόδων καταφυγίων. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων ἔργων κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι καὶ ὁ τρόπος χρησιμοποίησεως ἐν γένει τοῦ χώρου τούτου.

8. Ὅπου τὸ σχέδιον προβλέπει τὴν κατασκευὴν στοῶν ἀπαγορεύεται ἡ τοπικὴ κατάργησις αὐτῶν.

9. Ὅπου τὸ πλάτος τῆς στοᾶς εἶναι μέχρι καὶ 2,50 μέτρα ἡ στοὰ κατασκευάζεται ἄνευ ὑποστυλωμάτων. Διὰ μεγαλύτερον πλάτος στοᾶς εἶναι δυνατὴ ἡ κατασκευὴ αὐτῆς ἄνευ ὑποστυλωμάτων μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασχέσεως τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου τῶν κτιρίων.

10. Ἡ ἐλάχιστη ἀπόστασις τῶν ἀξόνων τῶν ὑποστυλωμάτων ὀρίζεται εἰς 3,00 μέτρα ἡ δὲ διάστασις αὐτῶν κατὰ διεύθυνσιν κάθετον πρὸς τὴν γραμμὴν δομήσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ 1/6 τοῦ πλάτους τῆς στοᾶς.

11. Τὸ ἐλεύθερον ὕψος ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου μέχρι τῆς κάτω ἐπιφανείας τῶν τυχόν κατασκευαζομένων δοκῶν ἐντὸς τοῦ πλάτους τῆς στοᾶς ὀρίζεται κατ' ἐλάχιστον, διὰ μὲν τὰς στοᾶς πλάτους 4 μ., 4,5 μ. καὶ 5 μ. εἰς 4 μέτρα, διὰ δὲ τὰς στοᾶς πλάτους 2,5 μ., 3 μ. καὶ 3,5 μ. εἰς 3,50 μέτρα.

12. Ἡ κάτω ἐπιφάνεια τῶν ἐντὸς τῆς στοᾶς καὶ κατὰ μῆκος τῆς κυρίως ὕψεως τοῦ κτιρίου δοκῶν κατασκευάζεται εἰς τὴν αὐτὴν στάθμην. Εἰς περίπτωσιν ἐκτόνου κλίσεως τῆς ὁδοῦ

ἡ ὡς ἄνω ἐπιφάνεια δύναται νὰ κατασκευασθῇ βαθυμειωτὴ εἰς τρόπον ὥστε εἰς οὐδὲν σημεῖον τὸ κατὰ τὸ ἐδαφίον 11 ἐλεύθερον ὕψος γίνῃ μικρότερον τῶν 3,50 μέτρων διὰ στοὰν ὕψους 4 μέτρων καὶ τῶν 3 μέτρων διὰ στοὰν ὕψους 3,50 μέτρων.

13. Τὰ ὑποστυλώματα τῶν στοῶν τοποθετοῦνται ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως. Ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς διὰ λόγους αἰσθητικῆς ἐμφανίσεως ἡ τοποθέτησις τῶν ὑποστυλωμάτων ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως τὸ πολὺ μέχρις 25 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, οὐδέποτε ὅμως ἐξώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως.

14. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τυχόν ὑφιστάμεναι διατάξεις διὰ περιοχὰς εἰς ἃς ἐπιβάλλονται στοαὶ ἐπιτρέπεται αὐξήσει τῆς ἐπιφανείας ὧν τῶν ὀρόφων τοῦ κτιρίου ἢ καὶ προώθησιν τῶν ἐν ἐσχῇ ὀρόφων τῶν γωνιαίων κτιρίων, καταργουμένη.

15. Ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων κτιρίων, ἐφ' ὧν ἐπιβάλλονται μὲν στοαί, πλὴν ὅμως δὲν ἔχουν κατασκευασθῇ αὐταί, ἀπαγορεύεται πᾶσα προσθήκη καθ' ὕψος ἐφ' ὅσον ἀπαιτεῖται ἐνίσχυσις τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ εἰς οἰομένηποτε θέσιν αὐτοῦ.

16. Εἰς πόλεις ἄνω τῶν 30.000 κατοίκων καὶ εἰς ὁδοὺς πλάτους μικρότερον τῶν 20 μέτρων, ἐφ' ὧν διὰ τοῦ σχεδίου δὲν προβλέπονται στοαί, ἐπιβάλλεται ὅπως κατὰ τὴν στατικὴν μελέτην τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ οἰομένηποτε κτιρίου ἑκαστον ὑποστυλῶμα τῆς ἀμέσου μετὰ τὴν γραμμὴν δομήσεως σειρᾶς, εὑρίσκηται εἰς ἀπόστασιν τοῦλάχιστον 4 μέτρων ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως αἱ δὲ βαθυμειεὶς ἀνάδοι εἰς τοὺς ὀρόφους καὶ καθόδοι εἰς τὰ ὑπόγεια, κατασκευάζονται πέραν τῶν ὡς ἄνω 4 μέτρων ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως.

17. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 καὶ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ἀπὸ 5.9.1956 Β. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν καὶ κατασκευῆς στοῶν».

Πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀφορῶσα εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ διαμόρφωσιν τῶν ἐξωτερικῶν στοῶν καὶ τῶν ὑπὸ ταύτας περὶ ὧν τὸ ἐδαφίον Β3 ὑπογείων, καταργεῖται.

Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσαι κατὰ περιοχὰς τῶν οἰκισμῶν πλάτη καὶ ὕψη στοῶν ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι.

Ἄρθρον 26.

Τοίχοι παρὰ τὰ ὅρια τῶν οἰκοπέδων. Μεσότοιχοι.

1. Κατὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὸ κοινὸν ὄριον τῶν οἰκοπέδων κατασκευάζεται δι' ἑκαστον κτίριον ἴδιος τοίχος ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὸ κοινὸν ὄριον κείμενος ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ τὸ πάχος αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ἐφ' οὗ τὸ κτίριον.

2. Ὁ ὡς ἄνω κατασκευαζόμενος τοίχος ἑκάστου κτιρίου δέον ὅπως ἀνταποκρίνεται ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἡχομονώσεως καὶ θερμομονώσεως.

3. Κατὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου ἐν ἐπαφῇ πρὸς ἕτερον ὑφιστάμενον ὁμοιον κτίριον, τοῦ ὁποίου ὁ ἐπὶ τοῦ κοινου ὀρίου τοίχος ἐκτείνεται κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ πάχους αὐτοῦ ἐκατέρωθεν τοῦ κοινου τούτου ὀρίου (μεσότοιχος) δὲν ἐπιτρέπεται ἡ καθ' οἰομένηποτε τρόπον ἔδρασις στοιχείων ἢ μεταβιβάσις φορτίων τοῦ ἀνεγειρομένου κτιρίου ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος μεσοτοιχοῦ τοῦ τελευταίου τούτου δυναμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ μόνον ὡς τοίχου πληρώσεως.

4. Εἰς περίπτωσιν προσθήκης ὀρόφου ἢ ὀρόφων ὑπὸ ἐνός τῶν ἐκατέρωθεν τοῦ μεσοτοιχοῦ ιδιοκτητῶν, οὗτος ὀφείλει νὰ ἀνεγείρῃ, ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὴν παρειάν τοῦ τοίχου τούτου ἴδιον φέροντα σκελετὸν διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν φορτίων τῶν προστιθεμένων ὀρόφων μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβιβάσεως φορτίων ἐπὶ τοῦ μεσοτοιχοῦ.

5. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 3 καὶ 4 ὅσῳκις τὸ ἀνεγειρόμενον κτίριον ὑπερβαίνει τὸ ὕψος τοῦ ὑφισταμένου μεσοτοιχοῦ, ὁ ἀνεγείρων τὸ κτίριον ὀφείλει νὰ προεκβάλῃ μέχρι τοῦ κοινου ὀρίου στοιχεῖα τοῦ φέροντος σκελετοῦ πρὸς ἔδρασιν τοῦ ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὸ κοινὸν ὄριον τοίχου.

6. Απαγορεύονται αί κατακόρυφοι, όριζόντιοι ή λοξοί έν-
τερμίοι, διά τήν έντοίχισιν ύποστυλωμάτων, δοκών ή τοιχίων
έξ ώπλισμένου σκυροδέματος έντός μεσοτοιχίου. Η έντοίχισις
ύποστυλωμάτων είς μανδροτοιχοίους ή μεσοτοιχοίους βοηθητικών
παρατημάτων έπιτρέπεται. Έπιτρέπεται επίσης όπως άπο-
κρίπτονται αί πέραν του έλαχίστου πάχους του μεσοτοιχίου τυχόν
διαπλύνσεις είς τό ύπόγειον ή θεμελίωσιν και μόνον επί μή-
κους ίσου προς τήν διάστασιν τοποθετουμένου παρά τόν τοίχον
ύποστυλώματος, είς τρόπον ώστε τούτο νά εφάπτεται καθ' όλον
αυτό τό ύψος τής έξωτερικής παρειάς του τοίχου, λαμβανο-
μένης προνοίας, όπως, προς άποφυγήν μεταδόσεως φορτίων είς
τόν τοίχον, τοποθετήται ύλιχόν μη έπιτρέπον τήν άμεσον έπα-
ρξήν του σκυροδέματος του ύποστυλώματος προς τόν τοίχον. Α-
ποκοπή διαπλύνσεων του μεσοτοιχίου διά τοποθέτησιν όριζόν-
τιων ή λοξών στοιχείων απαγορεύεται απολύτως.

7. Απαγορεύεται ή κατεδάφισις μεσοτοιχίου οίονδήποτε κτι-
ρίου (ούχι και βοηθητικού παραρτήματος) άνευ συγκαταθέσεως
των ιδιοκτητών των εκατέρωθεν αυτού κτιρίων ή των διαμερι-
σμάτων αυτών μεταξύ των οποίων άντιστοιχεί ό προς κατεδά-
φισιν τοίχος. Η έναρξις τής κατεδάφισεως του μεσοτοιχίου,
ή διάρκεια τής άνακατασκευής αυτού, ό τρόπος άποφυγής τής
εγρήσεως των ένόικων του όμóρου κτιρίου, αί διάφοροι προ-
στατευτικά κατά τήν διάρκειαν του έργου κατασκευαί άποτε-
λούσιν άντικείμενον συμφωνίας μεταξύ των όμóρων ιδιοκτη-
τών. Είς περίπτωσιν μεσοτοιχίου κριθέντος ως έτοιμορρόπου
ό ως άνω περιορισμός δέν έχει εφαρμογήν.

8. Αμφισβήτησις τυχόν τής θέσεως του κοινού όριου των
ιδιοκτησιών έν σχέσει προς τόν υπό κατεδάφισιν τοίχον και
έντεύθεν άμφισβήτησις του δικαιώματος κατεδάφισεως τούτου
δέν έμποδίζει τήν χορήγησιν άδείας προς κατεδάφισιν του τοί-
χου και κατασκευήν νέου, τής επίλύσεως τής διαφοράς άποκει-
μένης είς τά άρμόδια δικαστήρια.

9. Επί τοίχων άνεγειρομένων έν έπαφή προς τό κοινόν όριον
των ιδιοκτησιών ή επί τοίχων άνεγερθέντων εκατέρωθεν του
κοινού όριου των ιδιοκτησιών κατά τάς προϊσχυσάσας διατά-
ξεις, απαγορεύεται ή διάνοιξις οίανδήποτε ανοιγμάτων. Α-
νοίγματα άντικείμενα προς τήν απαγόρευσιν πύτην δέν κλεί-
ονται διά πράξεως τής διοικήσεως, αλλά κατόπιν δικαστικής
έκτάσεως, έκτελουμένης κατά τάς διατάξεις τής πολιτικής
διοικήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Η ΔΟΜΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΣΥΝΕΧΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ

*Άρθρον 27.

Απαγόρευσις εφαρμογής του συστήματος είς νέα σχέδια.

Κατά τήν έγκρισιν ρυμοτομικών σχεδίων νέων οίκισμών ή
εγκαταστάσεων ύφισταμένων σχεδίων δέν έπιτρέπεται ή θέσπισις
του άσυνεχούς συστήματος δομήσεως.

*Άρθρον 28.

Εφαρμογή του συστήματος είς ειδικάς περιπτώσεις.

Έπιτρέπεται ή θέσπισις του άσυνεχούς συστήματος δομή-
σεως οσάκις πρόκειται περί ώργανωμένης δομήσεως κατ'
εφαρμογήν στεγαστικών προγραμμάτων έκτελουμένων υπό του
Κράτους ή οίανδήποτε έξουσιοδοτημένων φορέων βάσει ειδι-
κής μελέτης καθορίζουσας τάς αποστάσεις των κτιρίων από
των πλαγιών και όπισθίων όριών των οικοπέδων αναλόγως
του ύψους αυτών.

*Άρθρον 29.

Διατήρησις ισχύος του συστήματος.

Όπου εφαρμόζεται τό άσυνεχές σύστημα είτε θεσπισθέν
υπό σχετικών διατάξεων, είτε προκύψαν λόγω ρυμοτομήσεως
των προκηπίων (πρασιών) των οικοπέδων του πανταχόθεν
έλευθέρου συστήματος δομήσεως προς διεύρυνσιν όδίων άρτη-
ριών τό σύστημα τούτο έξακολουθεί εφαρμοζόμενον.

*Άρθρον 30.

Ποσοστόν καλύψεως των οικοπέδων.

1. Η μέγιστη καλυπτομένη υπό του κτιρίου έπιφάνεια
παντός έν γένει οικοπέδου ισούται προς τό 0,60 τής όλης έπι-
φανείας αυτού.

2. Ειδικαί διατάξεις καθορίζουσι είς οίανδήποτε περιοχήν
του άσυνεχούς συστήματος ποσοστά καλύψεως μικρότερα των
διά του παρόντος καθοριζόμενων έξακολουθούν ισχύουσαι.

3. Ειδικαί διατάξεις καθορίζουσι είς οίανδήποτε περιοχήν
του άσυνεχούς συστήματος ποσοστά καλύψεως μεγαλύτερα των
διά του παρόντος καθοριζόμενων πύουν ισχύουσαι από τής
ισχύος του παρόντος.

*Άρθρον 31.

Συστήρησις του συστήματος προς τό του πανταχόθεν
έλευθέρου.

Πάσαι αί διατάξεις του έπομένου κεφαλαίου Γ', αί άνα-
φερόμεναι είς τό πανταχόθεν έλεύθερον σύστημα δομήσεως,
έξαίρεσις των διατάξεων του άρθρου 34, έχουν εφαρμογήν
και επί του άσυνεχούς συστήματος δομήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Η ΔΟΜΗΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΝΤΑΧΟΘΕΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

*Άρθρον 32.

Χώροι περιλαμβανόμενοι είς τόν συντελεστήν δομήσεως
και χώροι μη περιλαμβανόμενοι είς αυτόν—Χώροι κυρίας
χρήσεως.

1. Ός ισόγειον θεωρείται ό όροφος ού τό δάπεδον εύρίσκεται
είς τήν φυσικήν ή τεχνητήν στάθμην του περίξ έδάφους ή
υπέρεκειται ταύτης μέχρι και 1,50 μέτρων ή υπόκειται ταύτης
μέχρι και 1,0 μέτρου.

2. Χώροι κυρίας χρήσεως θεωρούνται πάντες οι έχοντες
ή δυνάμενοι νά άποκτήσουν έλεύθερον ύψος έσωτερικών τουλά-
χιστον 2,40 μέτρα έν ταύτῳ δε στάθμην δαπέδου υποκειμένην
μέχρι και 1,0 μέτρου τής στάθμης φυσικής ή τεχνητής του
έξ ού ή πρόσθιας ή ό φωτισμός περίξ έδάφους.

Χώροι βοηθητικοί άνήκοντες είς τους ως άνω κυρίας χρή-
σεως χώρους και έν τῷ αὐτῷ όρόφῳ ήτοι λουτρό, άσχωρη-
τήρια κλπ., ως και μαγειρεία περιλαμβάνονται επίσης είς
τόν συντελεστήν δομήσεως έστω και άν τό δάπεδον αυτών
υπόκειται τυχόν περισσότερον του 1,0 μέτρου του περίξ έδα-
φους.

3. Κατά τήν δόμησιν επί οίονδήποτε οικοπέδου (γωνιαίου,
μη γωνιαίου, διαμπερούς κλπ. ή και καταλαμβανόντος όλό-
κληρον τό οικοδομικόν τετράγωνον) οι λόγω κλίσεως τής
όδοϋ ή του οικοπέδου καθ' οίανδήποτε κατεύθυνσιν ή λόγω
τής φυσικής ή τεχνητής διαμορφώσεως τής στάθμης των
προκηπίων (πρασιών) ή των πλαγιών και όπισθίων εκτάσεων
του οικοπέδου προκύπτοντες όροφοι και έν γένει χώροι κυρίας
χρήσεως και οι κατά τήν προηγουμένην παράγρ. 2 βοηθητικοί
τούτων χώροι περιλαμβάνονται είς τόν συντελεστήν δομήσεως
του οικοπέδου.

4. Ότανς λόγω ύπερυψώσεως του δαπέδου του ισόγειου,
άνευ υπερβάσεως του έπιτρεπομένου ύψους του κτιρίου, δη-
μιουργούνται υπό τούτο κλειστοί χώροι οίανδήποτε χρήσεως
έλευθέρου έσωτερικού ύψους τουλάχιστον 2,40 μέτρων, ούτοι
περιλαμβάνονται είς τόν συντελεστήν δομήσεως.

Ό άφίεμενος έν ισόγειῳ έλεύθερος χώρος όταν τό κτίριον
κατασκευάζεται επί ύποστυλωμάτων άνευ υπερβάσεως του έπι-
τρεπομένου ύψους του κτιρίου προς δημιουργίαν ανοικτών χώ-
ρων ή και άπλής σταθμεύσεως αυτοκινήτων άνευ έξυπηρε-
τήσεως αυτών δέν περιλαμβάνεται είς τόν συντελεστήν δομή-
σεως. Έν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέν περιλαμβάνονται είς τόν
συντελεστήν δομήσεως και οι έν τῷ χώρῳ τούτῳ άντιστοιχοῦν-
τες χώροι κλιμακοστασίου και άνελκυστήρων και μέχρις έπι-
φανείας 25 τετραγωνικών μέτρων.

*Άρθρον 33

Ελάχιστα όρια αρτιότητας οικοπέδων.

1. Τα ελάχιστα όρια έμβαδού και διαστάσεων των οικοπέδων εις τας περιοχάς των πόλεων και κωμών του Κράτους όπου ή δόμησις γίνεται κατά τὸ πανταχόθεν ελεύθερον σύστημα ὀρίζονται εις 15 μέτρα διὰ τὸ πρόσωπον, 25 μέτρα διὰ τὸ βάθος και 400 μέτρα τετραγωνικά διὰ τὸ έμβαδόν.

2. Κατὰ τὴν έγκρισιν νέων ρυμοτομικῶν σχεδίων ή επέκτασεων υφισταμένων σχεδίων εἰς και ἐφ' ὅσον ὀρίζεται: ὡς σύστημα δομήσεως τὸ πανταχόθεν ελεύθερον δὲν επιτρέπεται ὁ καθορισμός ὀρίων έμβαδού και διαστάσεων οἰκοπέδων μικρότερων τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 καθοριζομένων, ἄτινα εἶναι και τὰ κητώτατα ὀρια τῆς παρεκκλίσεως ὅσων διὰ τοῦ κανόνος καθορίζονται μείζονα τούτων.

Έξαιρέσεις δύναται νὰ γίνῃ μόνον διὰ τὰ οἰκόπεδα ἐντὸς τῶν έγκειμένων ρυμοτομικῶν σχεδίων, ἄτινα καθίστανται μικρότερα λόγω διευρύνσεως ὁδικῶν ἀρτηριῶν και δὲν συντρέχει περίπτωσις καθολικῆς ἀποζημιώσεως.

3. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 και ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 19 τοῦ άρθρου 38 τοῦ παρόντος, οἰκόπεδα ἐντὸς τῶν έγκειμένων ρυμοτομικῶν σχεδίων τῆς Χώρας ἄτινα ἔχουν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τὰ ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων δι' αὐτὰ καθορισθέντα τυχόν μικρότερα ὀρια έμβαδού και διαστάσεων, εἴτε κατὰ κανόνα, εἴτε κατὰ παρέκκλισιν, τυγχάνουν ἄρτια και οἰκοδομήσιμα ἐντὸς τῶν περιοχῶν τῶν σχεδίων δι' ἃς ἐθεσπίσθησαν τὰ μικρότερα ταῦτα ὀρια.

4. Διατάξεις καθορίζουσαι εις περιοχάς τοῦ πανταχόθεν ελεύθερου συστήματος ελάχιστα ὀρια έμβαδού και διαστάσεων μεγαλύτερα τῶν διὰ τῆς παρ. 1 καθοριζομένων, εξακολουθοῦν ισχύουσαι.

*Άρθρον 34.

Ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων.

1. Η μέγιστη καλυπτομένη ὑπὸ τοῦ κτιρίου ἐπιφάνεια παντὸς ἐν γένει οἰκοπέδου ἰσοῦται τὸ πολὺ πρὸς τὰ 0,40 τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ.

2. Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσαι εις οἰανδήποτε περιοχὴν τοῦ πανταχόθεν ελεύθερου συστήματος ποσοστὰ καλύψεως μεγαλύτερα τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων παύουν ισχύουσαι ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος.

3. Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσαι εις οἰανδήποτε περιοχὴν τοῦ πανταχόθεν ελεύθερου συστήματος ποσοστὰ καλύψεως μικρότερα τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων εξακολουθοῦν ισχύουσαι.

*Άρθρον 35.

Μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων.

Υψος τῶν κτιρίων κατὰ τὴν πρόσψιν.

Ελάχιστον ὕψος ὁρόφων.

1. Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ἀναλόγως τοῦ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καθοριζομένου ἀριθμητικῶς συντελεστοῦ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων καθορίζεται βάσει τοῦ ἀκολουθοῦν πίνακος ἐφ' ὅσον δι' εἰδικῆς διατάξεως δὲν ὀρίζεται ἄλλως:

Συντελεστὴς δομήσεως	Μέγιστον ὕψος κτιρίων εις M
μέχρι και 0,8	11
» » 1,2	14
» » 1,6	17
» » 2,0	20
» » 2,6	23
» » 3,2	26

2. Τὸ ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως επιτρεπόμενον μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ἀναλόγως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ καθορίζεται βάσει τοῦ κατωτέρω πίνακος.

Πλάτος ὁδοῦ εις M.

Μέγιστον ὕψος κτιρίων κατὰ
τὴν πρόσψιν εις M.

—	8
7,50	11
10,00	14
12,50	17
15,00	20
17,50	23
20,00	26

3. Έφ' ὅσον τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ δὲν επιτρέπει τὴν τοποθέτησιν ὁλοκλήρου τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 μεγίστου ὕψους τοῦ κτιρίου ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως επιτρέπεται ή κατασκευὴ ὁρόφων ἐν έσοχῇ εις βάθος τοῦλάχιστον κατὰ 2,50 μέτρα τοῦ πρώτου ἐν έσοχῇ ὁρόφου ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως και ἐκάστου τῶν ἐπομένων ἐν έσοχῇ ὁρόφων ἀπὸ τῆς προσόψεως τοῦ ὑποκειμένου ὁρόφου και μέχρις ἐξαιτλήσεως τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 μεγίστου ὕψους.

4. Ὁ περιλαμβάνων τὰ βοηθητικὰ κτίσματα ὑπεράνω τοῦ ἀνωτάτου ὕψους τοῦ κτιρίου ὁροφος δύναται νὰ ἐκτεθῇ εις ὁροφον ἐν έσοχῇ 2,50 μέτρων γύρωθεν πρὸς συμφηρισμὸν τυχόν ὑπολοίπου τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως.

5. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 και 2 τοῦ παρόντος άρθρου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν:

α) Εἰς τὰς ἐξαιρουμένας περιοχάς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 395/1968 «περὶ τοῦ ὕψους τῶν και τοῦ συστήματος τῆς ελευθέρας δομήσεως» και εἰς τὰς καθοριζομένας βάσει τῶν εις ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης ὡς και παραγρ. 3 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. Δ/τος 194/1969 «περὶ τροποποιήσεως πολεοδομικῶν τινῶν διατάξεων» ἐκδοθέντων Δ/των.

β) Εἰς τὰς περιοχάς ἐνθα τὰ ὕψη καθορίζονται βάσει εἰδικῶν κανονιστικῶν διατάξεων.

γ) Εἰς τὰς περιοχάς ἀρχαιολογικῶν χώρων και περίξ αὐτῶν δι' ἃς ἀπαιτεῖται έγκρισις τῆς ἀρμοδίας ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.

δ) Εἰς τὰς περιοχάς περίξ ἀεροδρομίων και μέχρις ἀποστάσεως 5 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν ἀκραίων σημείων αὐτῶν δι' ἃς ἀπαιτεῖται έγκρισις τῆς ἀρμοδίας Πολιτικῆς ή Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας.

6. Τὸ ελεύθερον ὕψος τῶν ὁρόφων κυρίας χρήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 2,40 μέτρων τῶν δὲ βοηθητικῆς χρήσεως τῶν 2,20 μέτρων. Τὰ ἀνωτέρω ελεύθερα ὕψη ὁρόφων ἐφαρμόζονται και ὅταν τὸ κτίριον ἐκ ὅλων ή ἐν μέρει, λόγω ἐπιτρεπομένων παρεκκλίσεων, ἐφάπτεται τοῦ ἐνός ή ἀμφατέρων τῶν ὀρίων τοῦ οἰκοπέδου.

7. Τὸ ελεύθερον ὕψος ἰσογείων καταστημάτων οἰανδήποτε ἐπιφανείας ὡς και μαγειρείων ἐν ὑπογείῳ τῶν ξενοδοχείων ή ἐστιατορίων και λοιπῶν συναφῶν κτιρίων δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 2,70 μέτρων.

*Άρθρον 36.

Τρόπος ὑπολογισμοῦ και μετρήσεως τοῦ μεγίστου ὕψους
τῶν προσόψεων τῶν κτιρίων.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μεγίστου ὕψους τῆς προσόψεως τοῦ κτιρίου ἐφ' ὅσον μὲν υφίσταται έγκειμένων ρυμοτομικῶν διάγραμμα τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ μετρεῖται μεταξὺ τῶν γραμμῶν δομήσεως, προσμετρομένου δηλαδὴ και τοῦ βάθους τοῦ τυχόν πρὸς ἀμφατέρας τὰς πλευράς ή τὴν ἐτέραν μόνον τοιαύτου προβλεπομένου προκηπίου (πρασίδας) εις ἣν δὲ περίπτωση δὲν υφίσταται τοιοῦτον διάγραμμα τὸ πλάτος μετρεῖται μεταξὺ τῶν υφισταμένων ἐν τοῖς πράγμασιν γραμμῶν δομήσεως.

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁδὸς ἐμορφώθη μετὰ τὴν έγκρισιν αὐτῆς ὑπὸ κτιρίων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν γραμμῶν δομήσεως αὐτῆς με πλάτος διάφορον τοῦ ὑπὸ τοῦ έγκειμένου ρυμοτομικοῦ διαγράμματος προβλεπομένου πλάτους ὡς πλάτος τῆς ὁδοῦ λαμβάνεται τὸ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀκριβὲς ὑπάρχον πλάτος.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ πρόσφυς ἤθελε τοποθετηθῇ ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως, πρὸς καθαρισμὸν τοῦ μεγίστου ὕψους αὐτῆς προσμετρεῖται εἰς τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ καὶ τὸ πλάτος τῆς μεταξὺ τῆς γραμμῆς δομήσεως καὶ τῆς προσόψεως ἀεθρίσεως ζώνης.

Ἡ αὔξησις αὐτῆ τοῦ ὕψους ἰσχύει μόνον διὰ τὸ θεωρούμενον κτίριον καὶ οὐχὶ διὰ τὰ ἐναντι αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ κείμενα.

4. Εἰς περίπτωσιν ὁδοῦ μὴ ἐχούσης σταθερὸν πλάτος, ἔκαστον τμήμα ταύτης μεταξὺ δύο διαδοχικῶν παρόδων διασταυρουμένων ἢ συναντωσῶν τὴν ὁδὸν κατ' ἰσφατέρας τὰς γραμμὰς δομήσεως ἐξετάζεται ἰδιαίτερω καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μέσον πλάτος αὐτοῦ.

5. Ἐὰν εἰς τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τμήμα ὁδοῦ παρουσιάζεται τοπικὴ διεύρυνσις ἐπὶ μῆκους μικροτέρου τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος τὸ ἐκ ταύτης ἐπὶ πλέον πλάτος δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ μέσου πλάτους τοῦ τμήματος τούτου.

6. Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως οἰωνδήποτε ἀπατηήσεων κατὰ τὰς συναντήσεις τῶν ὁδῶν, αὗται δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ μέσου πλάτους τῶν ὁδῶν.

7. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μεγίστου ὕψους τῆς προσόψεως κτιρίου ἀνεγειρομένου ἐπὶ οἰκοπέδῳ ἔχοντος πρόσωπον ἐπὶ πλατείας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὡς πλάτος αὐτῆς τὸ μικρότερον μῆκος ἐκ τῶν εἰς τὰ μέσα τῶν πλευρῶν τῆς πλατείας ἀγομένων καθέτων μέχρι συναντήσεώς τινος μετ' οἰωνδήποτε ἐναντι πλευρᾶν.

Ὡς πλευρᾶι τῆς πλατείας νοοῦνται αἱ περὶ ταύτην γραμμαὶ δομήσεως.

8. Οἱ κατὰ τὰς ἀπολήξεις ἀδιεξόδων ὁδῶν σχηματιζόμενοι τυχόν εὐρύτεροι κοινόχρηστοι χώροι ἐντὸς τῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ὕψους τῶν προσόψεων τῶν ἐπ' αὐτῶν κτιρίων ὅπερ ὑπολογίζεται μόνον βάσει τοῦ μέσου πλάτους τῆς ἀδιεξόδου ὁδοῦ.

9. Κτίριον ἀνεγειρόμενον ἐπὶ γωνιαίου ἢ δις γωνιαίου κλπ. οἰκοπέδῳ κατὰ τὰ πρόσωπα τοῦ ὁποίου ἐφαρμόζονται ἐξ οἰωνδήποτε λόγου διάφορα ὕψη προσόψεως, κατασκευάζεται ἰσοῦψές ἢ κλιμακωτὸν κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 37 τοῦ παρόντος, ἄνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

10. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 9 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ κτιρίου μὴ γωνιαίου, ἔχοντος πρόσωπον ἐν μέρει ἐπὶ πλατείας καὶ ἐν μέρει ἐπὶ ὁδοῦ.

Ἄρθρον 37.

Ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου.

1. Ὅταν ἡ κυρία ὄψις τοῦ κτιρίου τοποθετῇται:

Ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως, ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τοῦ διπλασίου τοῦ πλάτους τοῦ προκηπίου ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει μικροτέραν τῶν 12 μέτρων, ὡς ἀφετηρία μετρήσεως τῶν ὕψων λαμβάνεται ἡ στάθμη τοῦ πεζοδρομίου κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

α) Εἰς οἰκόπεδον μεσαῖον ὡς ἀφετηρία λαμβάνεται ἡ στάθμη τοῦ πεζοδρομίου εἰς τὸ μέσον τῆς ὅλης ὀψεως τοῦ κτιρίου.

β) Εἰς περίπτωσιν μεγάλου μῆκους ὀψεως ἐπὶ κεκλιμένης ὁδοῦ, αὕτη κλιμακωτῇ εἰς τμήματα εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὕψος ἑκάστου τμήματος κατὰ μὲν τὸ μέσον αὐτοῦ μὴ υπερβαίνει τὸ ἐπιτρεπόμενον, κατὰ δὲ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον αὐτοῦ τὸ ἐπιτρεπόμενον προσηξημένον κατὰ 3,50 μέτρα διὰ κλίσιν τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν θέσιν τοῦ κτιρίου μέχρι 35% κατὰ τὸ δεκαπλάσιον δὲ τῆς κλίσεως ἐκπεφρασμένης εἰς ἑκατοστὰ διὰ μεγαλύτεραν κλίσιν, χωρὶς ἢ προσαυξήσεως αὕτη νὰ δύναται νὰ υπερβῇ τὰ 5,50 μέτρα.

γ) Εἰς οἰκόπεδον γωνιαῖον ὡς ἀφετηρία λαμβάνεται ἡ στάθμη τοῦ πεζοδρομίου κατὰ τὴν συνάντησιν τῶν ρυμοτομικῶν γραμμῶν.

δ) Εἰς οἰκόπεδον γωνιαῖον, μὲ ἀποτετημένην τὴν γωνίαν αὐτοῦ δι' εὐθείας ἢ εἰσεχούσης γωνίας ὡς ἀφετηρία λαμβάνεται ἡ στάθμη τοῦ πεζοδρομίου εἰς τὸ μέσον τῆς εὐθείας ἢ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς εἰσεχούσης γωνίας.

ε) Εἰς περίπτωσιν κτιρίου ἐπὶ γωνιαίου οἰκοπέδῳ μεγάλου μῆκους ὀψεως ἐπὶ κεκλιμένης ὁδοῦ ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β, τοῦ ὕψους κατὰ τὴν γωνίαν μὴ υπερβαίνοντος τὸ ἐπιτρεπόμενον.

στ) Εἰς οἰκόπεδον δις γωνιαῖον, τρίς γωνιαῖον κλπ. ἡ καταλαμβάνον ὁλόκληρον τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον, τὸ κτίριον κλιμακωτῇ εἰς τμήματα προσαρμολόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων β καὶ ε τῆς παρούσης παραγράφου ἄνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως καὶ τοῦ κατὰ τὰς γωνίας τῶν γραμμῶν δομήσεως ἐπιτρεπόμενου ὕψους.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται ἡ Ἀρχὴ νὰ ἐπιτρέψῃ ἐνίσχιν ὕψους κτιρίου, κατὰ μίαν ἢ περισσότερας πλευρὰς τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου ὁσάκις πρόκειται περὶ εἰδικῶν κτιρίων ἢ ἀκόμη διὰ λόγους αἰσθητικῆς, ἄνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως.

ζ) Εἰς διαμπερές οἰκόπεδον εἰς ἑκάστον πρόσωπον ἢ ἐκάστην γωνίαν αὐτοῦ ἀντιστοιχεῖ ἡ κατὰ τὰς προηγουμένης διατάξεις ὁριζούμενη ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους, τοῦ κτιρίου κλιμακωμένου μεταξὺ τῶν ὀψεων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 ἄνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως.

2. Ὅταν ἡ κυρία ὄψις τοῦ κτιρίου τοποθετῇται ἐν ὅλῳ ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως καὶ εἰς ἀπόστασιν ἴσην ἢ μεγαλύτεραν τοῦ διπλασίου τοῦ πλάτους τοῦ προκηπίου καὶ πάντως οὐχὶ μικροτέραν τῶν 12 μέτρων ὡς ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου λαμβάνεται ἡ στάθμη τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους.

3. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παραγράφου 2 τὸ σημεῖον τοῦ ἐδάφους, ἡ στάθμη τοῦ ὁποίου λαμβάνεται ὡς ἀφετηρία μετρήσεως τοῦ ὕψους, εἶναι τὸ ἀντίστοιχον σημεῖον πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 ὁριζούμενον, ὡς στάθμης πεζοδρομίου, θεωρουμένης τῆς, παρὰ τὴν κυρίαν ἢ τὰς κυρίας ὀψεις τοῦ κτιρίου, στάθμης τοῦ ἐδάφους.

4. Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδου κεκλιμένου κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ βάρους αὐτοῦ τὸ κτίριον κλιμακωτῇ κατὰ τμήματα προσαρμολόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἄνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως, εἰς τρόπον ὥστε εἰς ὡδὲν σημεῖον τοῦ κτιρίου νὰ προκύπτῃ λόγῳ τῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους ὑπέρβασις τοῦ ἐπιτρεπόμενου ὕψους μεγαλύτερα τῶν 3,50 μέτρων διὰ κλίσιν ἐδάφους μέχρι 35%. Διὰ μεγαλύτεραν κλίσιν ἢ ὡς ἄνω ὑπέρβασις ἰσοῦται πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῆς κλίσεως ἐκπεφρασμένης εἰς ἑκατοστὰ. Ἡ ὑπέρβασις αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῶν 5,50 μέτρων.

Τὸ ὕψος τῶν ὡς ἄνω τμημάτων μετρεῖται ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ παρ' αὐτὰ φυσικοῦ ἐδάφους πλην τοῦ ὕψους τῆς ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως ἢ ἐσώτερον ταύτης ὀψεως τοῦ κτιρίου τῆς ὁποίας τὸ ὕψος μετρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων.

5. Εἰς περίπτωσιν τοποθετήσεως τῆς κυρίας ὀψεως τοῦ κτιρίου εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως μικροτέραν τοῦ διπλασίου τοῦ πλάτους τοῦ προκηπίου ἢ τῶν 12 μέτρων ἢ καὶ ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως, εἰς τὴν θέσιν δὲ ταύτην, λόγῳ ἀνωφεροῦς ἢ κατωφεροῦς κλίσεως τοῦ ἐδάφους, ἢ ὑψομετρικῇ διαφορά τοῦτο ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου εἶναι ἴση ἢ μεγαλύτερα τῶν 3,50 μέτρων ὡς ἀφετηρίας μετρήσεως τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου δύναται νὰ λαμβάνεται τὸ φυσικὸν ἔδαφος, ἐφαρμοζόμενον τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ προκηπίου (πρασιᾶς) διαμορφοῦται διὰ βαθμίδων ἢ κλίσεως.

Κατὰ τὴν ρυμοτομικὴν γραμμὴν ἡ στάθμη τοῦ ἐδάφους τοῦ προκηπίου δέον ὅπως μὴ υπερβαίνει τὴν στάθμην τοῦ πεζοδρομίου περισσότερον τοῦ 1 μέτρου.

6. Οἰαδήποτε κλιμάκωσις τοῦ κτιρίου εἴτε κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ εἴτε καθέτως πρὸς αὐτὴν δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ τμήματα κτιρίου διαστάσεων μικροτέρων τῶν 2,50 μέτρων κατὰ τὴν ὁριζοντίαν ἔννοιαν.

Άρθρον 38.

Θέσις του κτιρίου εν τῷ οικόπεδῳ.

Ἐλάχισται διαστάσεις τῶν υποχρεωτικῶς ἀφιεμένων πλαγίων καὶ ὀπισθίων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οικόπεδου.

1. Τὸ κτίριον κατὰ τὴν κυρίαν ὄψιν αὐτοῦ τοποθετεῖται εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ρυμοτομικῆς γραμμῆς τοῦλάχιστον ἴσην πρὸς τὸ πλάτος τοῦ προκηπίου.

2. Ὅταν τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον ἢ ὁ εἰδικὸς κανονισμὸς δὲν καθορίζῃ τὸ πλάτος τοῦ προκηπίου, τὸ πλάτος τοῦτο ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 4 μέτρων.

3. Ἡ ἐλάχιστη ἀπόστασις τοῦ κτιρίου ἀπὸ τῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίων ὁρίων τοῦ οικόπεδου ἰσοῦται πρὸς 0,3 H ἢ ἔνθα H τὸ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ άρθρου 35 ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οικόπεδου μέγιστον ὕψος τοῦ κτιρίου μετρούμενον ἀπὸ τῆς νομίμου ἀφετηρίας. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόστασις ἐφαρμοζομένη ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ ἐδάφους δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῆς ὑπὸ τῶν εἰδικῶν διατάξεων καθοριζομένης ὡς ἐλάχιστης καὶ πάντως οὐχὶ μικρότερα τῶν 2,50 μέτρων.

4. Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσαι εἰς οἰανδήποτε περιοχὴν τοῦ πανταχόθεν ἐλευθέρου συστήματος ὡς ἐλάχιστην ἀπόστασιν τοῦ κτιρίου ἀπὸ τῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίου ὁρίου τοῦ οικόπεδου μικρότεραν τῶν 2,50 μέτρων παύουν ἰσχύουσαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

5. Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσαι εἰς οἰανδήποτε περιοχὴν τοῦ πανταχόθεν ἐλευθέρου συστήματος ὡς ἐλάχιστην ἀπόστασιν τοῦ κτιρίου ἀπὸ τῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίου ὁρίου τοῦ οικόπεδου μεγαλύτεραν τῶν 2,50 μέτρων ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι, ἐφ' ὅσον ἐξ αὐτῶν προκύπτουν ἀποστάσεις μεγαλύτεραι τοῦ 0,3 H.

6. Εἰς περίπτωσιν τεθλασμένου ἢ καμπύλου πλαγίου ἢ ὀπισθίου ὁρίου τοῦ οικόπεδου δύναται ἡ ἀντίστοιχος ὕψις τοῦ κτιρίου νὰ ἀφίσταται εἰς ἄλλην θέσιν ὀλιγώτερον καὶ εἰς ἄλλην περισσώτερον τοῦ ὡς ἄνω ὁρίου τοῦ οικόπεδου, εἰς τρόπον ὥστε τὸ μεταξὺ τῆς ὕψους καὶ τοῦ ὁρίου τούτου ἀκαλύπτων τμήμα τοῦ οικόπεδου νὰ ἔχῃ ἐπιφάνειαν ἴσην πρὸς 0,3 H.M. ἔνθα M τὸ μήκος τῆς κατασκευαζομένης πλαγίας ἢ ὀπισθίας ὕψους τοῦ κτιρίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς οὐδεμίαν θέσιν ἡ ἀπόστασις τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ οικόπεδου δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 2,50 μ.

7. Εἰς περίπτωσιν ἐξαντλήσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ οικόπεδου διὰ κτιρίου ὕψους μικρότερου τοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον συντελεστὴν ἀντιστοιχοῦντος κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ άρθρου 35 ὕψους τοῦ κτιρίου ἢ εἰς περίπτωσιν μειώσεως τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῆς ὑπηρεσίας πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἀεροπορίας, ὡς ὕψος κτιρίου διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 3 ἀποστάσεως λαμβάνεται τὸ πραγματοποιούμενον μέγιστον ὕψος τοῦ κτιρίου.

8. Εἰς περίπτωσιν ἐξαντλήσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως διὰ κτιριακῶν ὄγκων ἐν ἀποστάσει, διαφόρου ὕψους, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 3 ἀποστάσεως ἐκάστου κτιριακοῦ ὄγκου λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν τὸ πραγματοποιούμενον μέγιστον ὕψος ἐκάστου ὄγκου εἰς τὸ ὁποῖον δὲν περιλαμβάνεται τὸ ὕψος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 87 τοῦ παρόντος ἐοδηθητικῶν κτισμάτων.

9. Εἰδικῶς εἰς περίπτωσιν κτιρίου, ὕψους τὸ πολὺ 8,50 μέτρων μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς τυχόν στέγης, προοριζομένου εἴτε διὰ κατοικίαν ἐξοχικοῦ χαρακτήρος, εἴτε πρὸς ἐξυπηρέτησιν κοινῶν ἀναγκῶν, ἀποδεικνυμένου τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς υποβαλλομένης μελέτης, ἀποκλειομένης αἰσθητικῶς καὶ κτιριολογικῶς τῆς καθ' ὕψος ἐπεκτάσεως αὐτοῦ πρὸς ἐξάντλησιν τυχόν ὑπολειπομένου συντελεστοῦ δομήσεως καὶ ἄνευ κατασκευῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 87 τοῦ παρόντος κτισμάτων, ἡ ἀπόστασις τοῦ κτιρίου ἀπὸ τῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίων ὁρίων τοῦ οικόπεδου ὑπολογίζεται διὰ τὴν πραγματοποιούμενον ὕψος βάσει τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 4 καὶ 5.

10. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 4, 5 καὶ 6 δύναται ὅπως τὸ μήκος τῆς κυρίας ὕψους τοῦ

κτιρίου καὶ καθ' ὅλον τὸ δυνάμενον νὰ κατασκευασθῇ ὕψος αὐτοῦ μὴ εἶναι μικρότερον τῶν 8 μέτρων ἐπιτρεπομένης τῆς ἐλαττώσεως τοῦ πλάτους τῶν πλαγίων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οικόπεδου πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὡς ἄνω μήκους τῶν 8 μέτρων. Ἡ τοιαύτη παρέκκλισις ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν ὡς ἄνω 3, 4, 5 καὶ 6 παραγράφων ἰσχύει μόνον μέχρι ἐδάφους τὸ πολὺ 12 μέτρων ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως ἄνευ υπερβάσεως τοῦ κατὰ τὴν περιοχὴν ἰσχύοντος ποσοστοῦ καλύψεως καὶ συντελεστοῦ δομήσεως, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐλαττώσεως τοῦ πλάτους τοῦ ὀπισθίου ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οικόπεδου πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὡς ἄνω ἐδάφους τῶν 12 μέτρων. Πέραν τοῦ ὡς ἄνω ἐδάφους τῶν 12 μέτρων τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἄνευ οὐδεμιᾶς παρεκκλίσεως.

11. Ἐὰν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 10 τὸ ἀπομένον συνολικὸν πλάτος τῶν πλαγίων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οικόπεδου εἶναι μικρότερον τοῦ 1 μέτρου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαφὴ τοῦ κτιρίου πρὸς ἀμφότερα τὰ πλάγια ὅρια τοῦ οικόπεδου. Ἐὰν τὸ αὐτὸ συνολικὸν πλάτος εἶναι μέχρι καὶ 3 μέτρα ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαφὴ τοῦ κτιρίου μόνον πρὸς τὸ ἐν οἰονδήποτε ἐκ τῶν πλαγίων ὁρίων τοῦ οικόπεδου. Ἐὰν τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω συνολικὸν πλάτος εἶναι μεγαλύτερον τῶν 3 μέτρων τότε τὸ κτίριον ὀφείλει νὰ ἰσαπέχῃ τῶν πλαγίων ὁρίων τοῦ οικόπεδου.

12. Ἐὰν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 10 ἡ ἀπομένουσα ἀπόστασις μεταξὺ τῆς ὀπισθίας ὕψους τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ὀπισθίου ὁρίου τοῦ οικόπεδου εἶναι μικρότερα τοῦ 1 μέτρου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαφὴ τοῦ κτιρίου πρὸς τὸ ὑπίσθιον ὄριον τοῦ οικόπεδου.

Ἐὰν ἡ ὡς ἄνω ἀπόστασις εἶναι ἴση ἢ μεγαλύτερα τοῦ 1 μέτρου, τὸ κτίριον ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ τοῦ ὀπισθίου ὁρίου κατὰ τὴν ἀπόστασιν ταύτην.

13. Ὅμοιος, προκειμένου περὶ γωνιαίου οικόπεδου κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 4, 5 καὶ 6 δύναται ὅπως τὸ μήκος τῆς μιᾶς κυρίας ὕψους τοῦ κτιρίου καὶ καθ' ὅλον τὸ ὕψος αὐτοῦ μὴ εἶναι μικρότερον τῶν 8 μέτρων. Ἡ παρέκκλισις αὕτη ἰσχύει μόνον ἐπὶ μήκους 12 μέτρων κατὰ τὴν ἐτέραν κυρίαν ὄψιν ἄνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ οικόπεδου. Πέραν τοῦ μήκους τῶν 12 μέτρων τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἄνευ οὐδεμιᾶς παρεκκλίσεως.

14. Ἐὰν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 13 ἡ ἀπομένουσα ἀπόστασις μεταξὺ μιᾶς πλαγίας ὕψους τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ἀντιστοίχου ὁρίου τοῦ οικόπεδου εἶναι μικρότερα τοῦ 1 μέτρου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαφὴ τοῦ κτιρίου πρὸς τὸ ὄριον τοῦτο ἄνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ οικόπεδου. Ἐὰν ἡ ὡς ἄνω ἀπόστασις εἶναι μεγαλύτερα τοῦ 1 μέτρου τὸ κτίριον ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ τοῦ ὁρίου τούτου κατὰ τὴν ἀπόστασιν ταύτην.

15. Προκειμένου περὶ μεσαίου οικόπεδου ἔχοντος μικρὸν ἐάδος ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ κτίριον κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐδάφους μὴ ἔχῃ διάστασιν μικρότεραν τῶν 8 μέτρων ἐπιτρεπομένης τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἀποστάσεως τῆς ὀπισθίας ὕψους τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ὁρίου τοῦ οικόπεδου ἄνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως.

Ἐὰν ἡ ὡς ἄνω ἀπόστασις μετὰ τὰ 8 μέτρα εἶναι μικρότερα τοῦ 1 μέτρου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπαφὴ τοῦ κτιρίου πρὸς τὸ ὀπίσθιον ὄριον. Ἐὰν ἡ ὡς ἄνω ἀπόστασις εἶναι μεγαλύτερα τοῦ 1 μέτρου τὸ κτίριον ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ τοῦ ὁρίου τούτου κατὰ τὴν ἀπόστασιν ταύτην.

Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον παρέκκλισις ἰσχύει ἐπὶ μήκους προσόψεως κτιρίου μέχρι 12 μέτρων. Πέραν τοῦ μήκους τούτου τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἄνευ οὐδεμιᾶς παρεκκλίσεως.

16. Ὅταν ἐπὶ ἐνὸς τῶν προσώπων διαμπεροῦς οικόπεδου δύναται νὰ κατασκευασθῇ κτίριον εἴτε κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 3, 4, 5 καὶ 6 εἴτε κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 10 ἕως καὶ 15, οὐδὲν ἕτερον κτίριον ἀνεγείρεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω οικόπεδου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 10 ἕως 15.

17. Ὅταν ἐπὶ οἰονδήποτε οικόπεδου μεταβαλλομένων διαστάσεων καὶ ἐν γένει ἀκανονίστου σχήματος εἶναι δυνατὴ ἡ εἰς οἰανδήποτε θέσιν τοῦ οικόπεδου ἀνεγερσις κτιρίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 3, 4, 5 καὶ 6 ἐντὸς τοῦ ὁποῖου

εγγράφεται το σχήμα 8 X 12, ή δόμησις ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου οἰκοδομημένου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου γίνεται ἄνευ οὐδεμιᾶς παρεκκλίσεως. Ἐὰν ὅμως ἐπὶ τοῦ ὧς ἄνω κτιρίου δὲν ἐγγράφεται τὸ σχήμα 8 X 12, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου δόμησις κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 10 ἕως καὶ 15 πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ σχήματος 8 X 12 ἄνευ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομῆσεως.

Περαιτέρω ἡ δόμησις ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου γίνεται ἄνευ οὐδεμιᾶς παρεκκλίσεως.

18. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 10, 13, 15 καὶ 17 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ κάτοψις τοῦ πέραν τῶν 12 μέτρων κατασκευαζομένου τμήματος τοῦ κτιρίου ἄνευ οὐδεμιᾶς παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 4, 5 καὶ 6, δύναται νὰ μετασχηματίζεται εἰς ἴσης ἐπιφανείας κάτοψιν τμήματος κτιρίου τοποθετομένου κατ' ἐπέκτασιν τοῦ τμήματος τῶν διαστάσεων 8 X 12, ἐν συνεχείᾳ τῶν 12 μέτρων καὶ μὲ ἐτέραν διάστασιν μέχρι 8 μέτρων ἢ μέχρι τοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 11, 13, 15, καὶ 17 κατασκευαζομένου πλάτους τοῦ κτιρίου.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ τοῦ κτιρίου μὲ ὕψος ἑλαττον τοῦ εἰς τὸν συντελεστὴν δομῆσεως τῆς περιοχῆς ἀντιστοιχοῦντος μεγίστου ὕψους τοῦ κτιρίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς ὕψος Η τοῦ κτιρίου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 λαμβάνεται τὸ πραγματοποιούμενον τοιοῦτον, ἀπαγορευομένης οἰαδήποτε μεταγενεστέρως προσθήκης καθ' ὕψος πέραν τοῦ ὧς ἄνω πραγματοποιηθέντος ὕψους.

19. Ὅταν τὸ ἀπομένον ὡς οἰκοδομήσιμον τμήμα οἰκοπέδου τινὸς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν προκηπίων ἢ καὶ τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου Γ' τοῦ παρόντος ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτων πλαγίων καὶ ὀπισθίων τμημάτων αὐτοῦ ἔχη διαστάσεις κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ προσώπου ἢ καὶ τοῦ βάθους μικρότερας τῶν 5 μέτρων ἢ ἐμβαδὸν μικρότερον τῶν 60 τετραγ. μέτρων, τὸ οἰκόπεδον δὲν τυγχάνει οἰκοδομήσιμον.

Ἄρθρον 39.

Διατάξεις προαιρετικῶς ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου.

Ἐλάχισται διαστάσεις ἐλευθέρας θέας.

1. Αἱ ἐλάχισται διαστάσεις τῆς ἐλευθέρας θέας ἐπὶ προαιρετικῶς ἀφιέμενων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ κτιρίου ἦτοι αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν τοίχων τοῦ ἰδίου κτιρίου προκειμένου περὶ φωτισμοῦ καὶ ἀερισμοῦ κυρίως χρήσεως χώρων καθορίζονται ὡς κάτωθι: α) ἡ καθεύτως πρὸς ἐπίπεδον τοῦ ἀνοίγματος ἡ ἐλάχιστη ἀπόστασις Δ τῆς ἐλευθέρας θέας δίδεται ὑπὸ τῆς σχέσεως $\Delta = 0,4 \Gamma$ ἔνθα Γ τὸ ὕψος τοῦ δώματος ἢ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος σπηλαίου τοῦ περὶ τὸν ἀκαλύπτου χώρου ἀπὸ τῆς ποδῆς τοῦ κατωτάτου ἀνοίγματος χώρου κυρίως χρήσεως. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόστασις Δ δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 2,50 μέτρων, β) τὸ παραλλήλως πρὸς τὸ ἀνοίγμα τὸ ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον εὖρος τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἢ ὡς ἄνω ἐλάχιστη ἀπόστασις Δ τυγχάνει ἀπαιτητὴ, ὁρίζεται σταθερὸν εἰς 3 μ. ἀσχετῶς τῆς θέσεως τοῦ ἀνοίγματος ἐντὸς τοῦ εὗρους τούτου.

2. Ὅταν τὸ προαιρετικῶς ἀφιέμενον ἀκαλύπτων τμήμα εὐρίζεται ἐν συνεχείᾳ τῶν ὑποχρεωτικῶς ἀφιέμενων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου διὰ τὰ ἀνοίγματα χώρων κυρίως χρήσεως τὰ προβλεπόμενα πρὸς τὰ ὧς ἄνω ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτα τμήματα ἀρκεῖ τὸ εὖρος τῶν 3 μέτρων τῆς ἐλευθέρας θέας διὰ δὲ τὰ ἀνοίγματα χώρων κυρίως χρήσεως τὰ ἐναντι τοίχων τοῦ ἰδίου κτιρίου ἀρκεῖ μόνον ἡ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 1 καθοριζομένη ἀπόστασις τῆς ἐλευθέρας θέας ἥτοι: $\Delta = 0,4 \Gamma$.

3. Διὰ χώρους βοηθητικῆς χρήσεως δι' οὓς ἀπαιτεῖται φωτισμὸς ἢ καὶ ἀερισμὸς ὡς καὶ μαγειρεῖα ἐπιφανείας μικρότερας τῶν 4 τετραγωνικῶν μέτρων αἱ ἐλάχισται διαστάσεις τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος ἐφ' οὗ τὰ ἀνοίγματα τῶν ἐν λόγῳ χώρων ὁρίζονται εἰς 1,20 X 1,20 μ.

4. Διὰ μαγειρεῖα ἐπιφανείας μεγαλύτερας τῶν 4 τετραγωνικῶν μέτρων ἡ ἐλάχιστη ἐπιφάνεια Ε τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος δίδεται ὑπὸ τῆς σχέσεως $E = 2,5 + 1,5 \nu$, ἔνθα ν ἀριθμὸς τῶν ὁρόφων ὑπὲρ τὸν ὁροφον τοῦ θεωρουμένου μαγειρείου χώρου οὐδεμία διάστασις τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 2 μέτρων. Ἡ ἐπιφάνεια αὕτη ἀφίσταται καθ' ὅλον τὸ ὕψος τοῦ κτιρίου ἄνωθεν τοῦ θεωρουμένου μαγειρείου.

5. Διὰ τὰ κλιμακοστάσια ἀπαιτεῖται ἐπιφάνεια ἀκαλύπτου τμήματος πρὸς ἀερισμὸν αὐτῶν 3 τετραγωνικῶν μέτρων, προκειμένου περὶ κτιρίων μέχρι καὶ τριωρόφων καὶ 4 τετραγωνικῶν μέτρων προκειμένου περὶ κτιρίων περισσοτέρων ὁρόφων.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 5 δὲν ἔχουν ὑποχρεωτικὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ καθ' ὕψους προσθηκῶν ἐπὶ κτιρίων ἀνεγερθέντων βάσει προϋποσχεσῶν διατάξεων.

7. Πάντα τὰ κατὰ τὰς παραγράφους 1 ἕως καὶ 5 προαιρετικῶς ἀκαλύπτα τμήματα τοῦ οἰκοπέδου, προσμετρῶνται εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομῆσεως τοῦ οἰκοπέδου.

8. Δὲν προσμετρεῖται εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομῆσεως αἶθριον ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ κτιρίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐλαχίστης ἐπιφανείας τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 προαιρετικῶς ἀφιέμενου ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου, ὡς καὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν τυχόν ἐξωστῶν κέκτηται ἐπιφάνειαν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 50 μέτρων τετραγωνικῶν οὐδεμίαν δὲ διάστασιν μικρότεραν τοῦ 0,4. Ὑ ἔνθα Υ τὸ ὕψος τοῦ δώματος ἢ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ τυχόν περὶ τὸ αἶθριον συμπαγούς στηθαίου τοῦ δώματος ἀπὸ τοῦ διαπέδου τοῦ αἶθριου.

9. Ἐπίσης δὲν προσμετρεῖται εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομῆσεως ἀκαλύπτων τμήμα τοῦ οἰκοπέδου ἀφιέμενον ἐν συνεχείᾳ τῶν ὑποχρεωτικῶς ἀφιέμενων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου, μόνον κατὰ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ εἰσέχον ἐντὸς τοῦ κτιρίου κατὰ διάστασιν τὸ πολὺ ἴσην πρὸς τὸ τρίτον τοῦ εὗρους αὐτοῦ. Τὸ εὖρος τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 6 μέτρων. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐντὸς τοῦ ἀκαλύπτου ὡς ἄνω τμήματος κατασκευάζονται ἐξώσται, αἱ ὡς ἄνω διαστάσεις τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος μετρῶνται ἀπὸ τὰ ἄκρα τῶν ἐξωστῶν.

10. Ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ οἰκόπεδον ἀνεγείρονται πλεονα τοῦ ἐνὸς κτίρια ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομῆσεως ἢ παρὰ ταύτην, ταῦτα δέον ὅπως ἀπέχουν μεταξὺ τῶν ἐλαχίστην ἀπόστασιν Δ διδομένην ὑπὸ τῆς σχέσεως $\Delta = 0,6 H$, ἔνθα H τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ἐν τῇ περιοχῇ ὕψος τῶν κτιρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΔΟΜΗΣΕΩΣ

Α. ΑΜΙΓΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΔΟΜΗΣΙΣ

Ἄρθρον 40.

Γενικότητες.

1. Κατὰ τὴν πολεοδομικὴν ἀνάπτυξιν περιοχῶν ἐκτὸς σχεδίου κειμένων ἢ ἀνάπασιν κατωκημένων περιοχῶν ἐντὸς ἐγκειμένων σχεδίων, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐκτεταμένων καὶ σημαντικῶν προγραμμάτων στεγάζσεως, δι' ὀργανωμένης δομῆσεως, δέον ὅπως ἐφαρμάσσεται ἀμικρῶς τὸ οἰκοδομικὸν σύστημα τῆς ἐλευθέρας δομῆσεως.

2. Ἀμικρῶς ἐλευθέρα δόμησις εἴτε κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1, εἴτε ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰς ἕκτασιν μικρότεραν τῶν 50 στρεμμάτων.

Ἄρθρον 41.

Ἐγκρίσις τῶν σχεδίων γενικῆς διατάξεως.

1. Ἡ ἐγκρίσις τοῦ σχεδίου τῆς γενικῆς διατάξεως γίνεται διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημῶσιων Ἔργων.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν Π. Δ/των καθορίζονται ἐκάστοτε ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν ἐπομένων ἄρθρων ὁ συντελεστὴς δομῆσεως (Σ.Δ.) τὸ ποσοστὸν καλύψεως τῆς περιοχῆς, αἱ θέσεις, αἱ διαστάσεις, τὸ ὕψος καὶ ἡ χρῆσις τῶν κτιρίων, αἱ κοινόχρηστοι ἐλευθέρου ἐκτάσεις πρασίνου καὶ σταθμεύσεως ὁχημάτων, αἱ ἐκτάσεις διὰ κοινωφελῆ κτίρια, αἱ ὁδοὶ κυκλοφορίας ὁχημάτων καὶ πεζῶν, αἱ πλατεῖαι, ὡς καὶ οἱ κατὰ περίπτωσιν εἰδικοί ὅροι καὶ περιορισμοί.

Ἄρθρον 42.

Συντελεστὴς δομῆσεως.

1. Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν περιοχῶν πρὸς δημιουργίαν νέων οἰκισμῶν ὁ συντελεστὴς δομῆσεως ἀναφερόμενος εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑκτασιν τῆς περιοχῆς καὶ εἰς τὰ πάσης φύσεως ἀνεγειρόμενα κτίρια δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ 0,7 δι' ἑκτασιν 500 στρεμμάτων καὶ ἄνω. Διὰ περιοχὴν ἐκτάσεως Ε ἀπὸ 50 ἕως 500 στρέμματα ὁ Σ.Δ. δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ μέγεθος διδόμενον ὑπὸ τῆς σχέσεως.

$$E - 50$$

$$\Sigma.Δ. = 0,4 + 0,3 \frac{E - 50}{500}$$

$$450$$

Διὰ περιοχὰς ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν 50 στρεμμάτων καὶ μέχρις 6 στρεμμάτων ὁ συντελεστὴς καὶ λοιποὶ ὅροι δομῆσεως καθορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 625/68 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν γενικῶν περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεων».

2. Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν περιοχῶν ἐντὸς ὑφιστάμενων οἰκισμῶν, ὁ συντελεστὴς δομῆσεως ἀναφερόμενος εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑκτασιν τῆς περιοχῆς συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων αὐτῆς καὶ εἰς τὰ πάσης φύσεως ἀνεγειρόμενα κτίρια δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ 1,2.

Ἄρθρον 43.

Ποσοστὸν καλύψεως.

1. Τὸ ποσοστὸν καλύψεως τῆς περιοχῆς ὑπὸ οἰωνδήποτε κτιρίων ἀναφερόμενον εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑκτασιν αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 0,15 τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς πλην τοῦ ἰσογείου καὶ μονορόφων κτισμάτων ὕψους μέχρι καὶ 5,50 μ. διὰ τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπεται ἐπὶ πλέον κάλυψις 0,05.

2. Οἱ χώροι τῶν ἰσογείων τῶν κτιρίων, τῶν ἐχόντων συνολικὸν ἀριθμὸν ὀρόφων μείζονα τῶν 4 προοριζομένων δὲ ἀποκλειστικῶς διὰ κατοικίαν, δεόν νὰ εἶναι ἐλευθέρου τοῦλάχιστον κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ συνολικοῦ ἐμβαδοῦ τῆς καλυπτομένης

ὑπὸ τοῦ κτιρίου ἐπιφανείας. Τὸ ἐλεύθερον τμήμα τοῦ ἰσογείου χώρου δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὸν Σ.Δ.

3. Τὸ ποσοστὸν τῶν κοινοχρήστων ἐλευθέρων ἐκτάσεων (ὁδοί, πλατεῖαι, πάρκα) ἀναφερόμενον εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑκτασιν τῆς περιοχῆς, ὀρίζεται ἐν ἐκάστη περιπτώσει διὰ Π. Δ/των καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπολείπεται τοῦ 0,50 αὐτῆς.

4. Οἱ ἐλευθέρου χώροι τῶν ἰσογείων τῶν κτιρίων κατοικίας, ὡς καὶ αἱ ὑπαίθριοι ἐκτάσεις μεταξὺ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς θέσεις σταθμεύσεως ὁχημάτων εἰς ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ 0,10 τῆς συνολικῆς ὡς ἄνω ὑπαίθριου ἐκτάσεως τῆς περιοχῆς κατοικίας καὶ τοῦ 0,20 τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως τῆς περιοχῆς ἄλλων χρήσεων τῶν υπολοίπων ὁχημάτων ὑποχρεωτικῶς σταθμευόντων εἰς εἰδικὸς πρὸς τοῦτε ἐστεγασμένους ὑπεργείους χώρους συνυπολογιζομένους εἰς τὸ ποσοστὸν καλύψεως τῆς περιοχῆς ἢ εἰς ὑπογείους χώρους ὧν ἡ ἑκτασις καθορίζεται ἐκάστοτε διὰ τῶν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 41 τοῦ παρόντος ἐκδιδομένων Π. Δ/των.

Ἄρθρον 44.

Ἡλιασμός.

1. Διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ παρόντος Π.Δ. αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν κτιρίων ρυθμίζονται εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἀνοίγματα τῶν χώρων κατοικίας τοῦ χαμηλοτέρου ὀρόφου ἐκάστου κτιρίου νὰ δέχονται κατὰ τὴν 22αν Δεκεμβρίου ἡλιασμὸν τοῦλάχιστον ἐπὶ 1 ὥραν ἄνωθεν ἢ ἐπὶ 2 ὥρας μεταξὺ τῶν πρὸ τῶν ἀνοιγμάτων κτιρίων. Ὡς ἡλιασμός θεωρεῖται ὁ λαμβάνων χώραν ὅταν ὁ ἥλιος εὐρίσκεται εἰς ὕψος μεγαλύτερον τῶν 7° 30' ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα καὶ ὅταν αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες προσπίπτουν ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀνοίγματος ὑπὸ γωνίαν μεγαλύτεραν τῶν 22° 30' ἐν ὀριζοντίᾳ προβολῇ.

2. Κατὰ τὴν μελέτην τῶν ὡς ἄνω ἀποστάσεων τῶν κτιρίων καὶ τοῦ ἡλιασμοῦ αὐτῶν δεόν ὅπως χρησιμοποιηται τὸ διάγραμμα ἐλέγχου ἡλιασμοῦ τὸ συνταχθὲν διὰ τὸ γεωγραφικὸν πλάτος τῶν 38° δυνάμενον νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἄπασιν τὴν χώραν.

3. Κατὰ τὸν ἑλεγχον τοῦ ἡλιασμοῦ τῶν κτιρίων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οἱ τυχόν ὑφιστάμενοι ἐξώστα.

Ἄρθρον 45.

Ποσοστὸν ἡλιαζομένων χώρων.

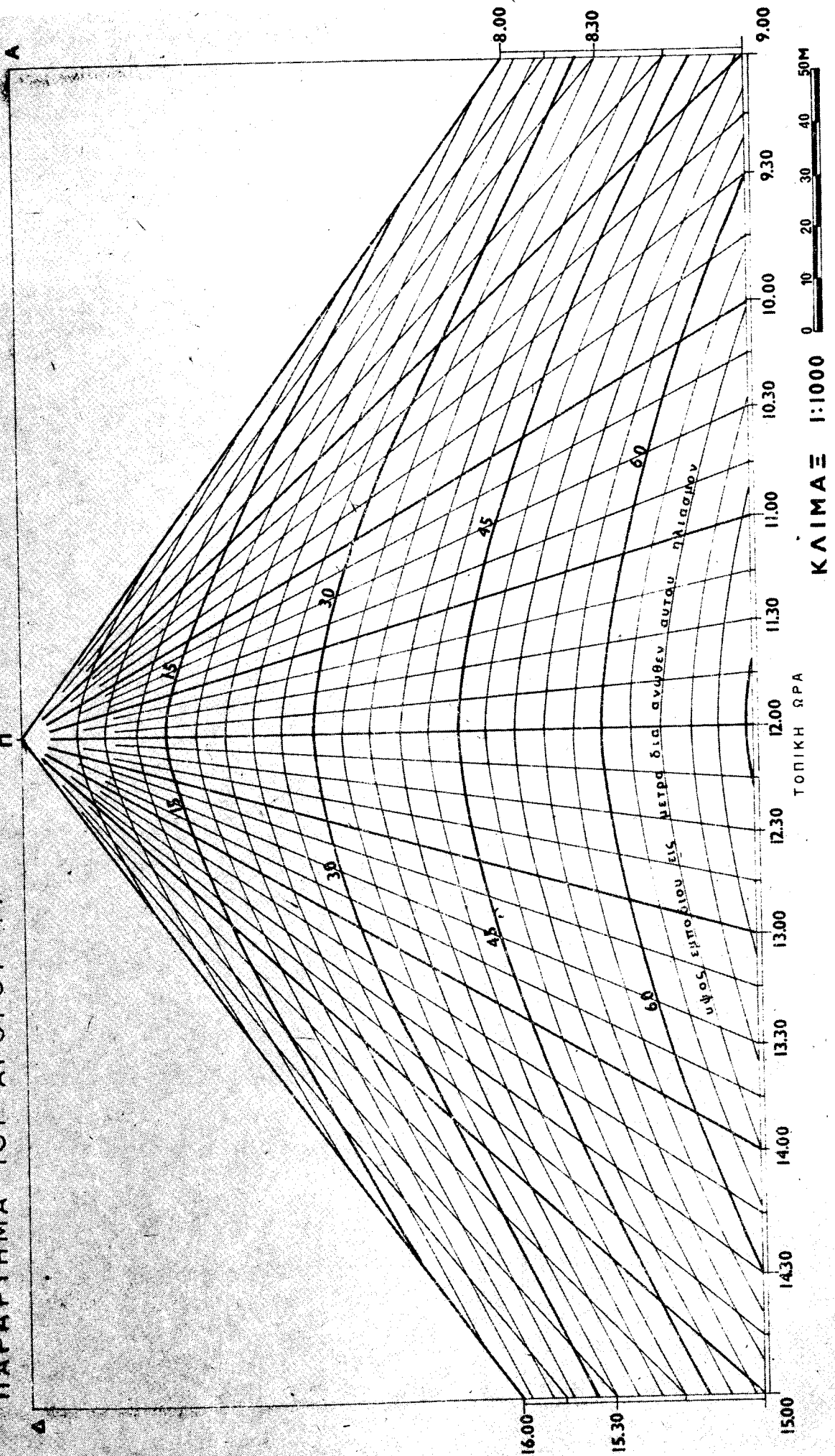
Κατὰ τὴν ἀμιγῇ ἐλευθέραν δόμησιν τοῦλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τοῦ συνόλου τῶν κατοικιῶν ἐκάστου κτιρίου δεόν νὰ δέχονται ἡλιασμὸν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χώρων κυρίας χρήσεως αὐτῶν.

Β

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟΝ
22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ — ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΗΛΙΑΣΜΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 44

*Άρθρον 46.

Φωτισμός.

1. Οἱ χώροι κυρίας χρήσεως τῶν κατοικιῶν οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὸν χαμηλότερον ὄροφον ἐκάστου κτιρίου, οἱ ὅποιοι λόγῳ προσανατολισμοῦ δὲν δύνανται νὰ δεχθῶν ἡλιασμόν θέον ὥπως δέχονται ἐπαρκῆ φυσικὸν φωτισμόν ἐκ τμήματος οὐρανοῦ ὀρωμένου ἄνωθεν ἢ ἐκ τῶν πλαγίων τῶν πρὸ τῶν ἀνοιγμάτων κτιρίων.

2. Ὡς ἐπαρκὲς φωτισμός θεωρεῖται ὁ λαμβάνων χώραν ὅταν αἱ γραμμαὶ αἱ ἐνοῦσαι τὰς στέψεις τῶν πρὸ τοῦ ἐξεταζομένου ἀνοιγματος κτιρίων μετὰ τοῦ ἀνωγλίου τοῦ ἀνοιγματος, σχηματίζουν μετὰ μὲν τοῦ ὀριζοντίου γωνίας (κατακορύφους) μικρότερας τῶν $22^{\circ} 30'$ ἐν ὀροζοντίᾳ δὲ προβολῇ γωνίαν (εὐρος) τουλάχιστον διπλασίαν τῆς ἐκάστοτε ὡς ἄνω γωνίας οὐχὶ δὲ μικρότεραν τῶν 20° .

3. Αἱ πλευραὶ τῆς ὡς ἄνω ἐν ὀριζοντίᾳ προβεβληγῇ γωνίας εὐρους φωτισμοῦ δὲν δύνανται νὰ σχηματίζουν μετὰ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀνοιγματος γωνίας μικρότερας τῶν 45° .

4. Ὁ ἐλεγχος τοῦ φωτισμοῦ γίνεται βάσει τῶν ἀποτελούντων παράρτημα τοῦ παρόντος άρθρου τριῶν διαγραμμάτων δει-

κτῶν φωτισμοῦ διὰ κατακορύφους γωνίας 10° ἕως $22^{\circ} 30'$ καὶ ἀντιστοίχου εὐρους 20° ἕως 45° ἐκαστον τῶν ὁποίων περιλαμβάνει 10 ὑποδιαίρέσεις.

5. Ὁ συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 ἐπαρκὲς φωτισμός τοῦ ἐξεταζομένου ἀνοιγματος ἐκ τμήματος οὐρανοῦ ὀρωμένου ὑπερθεῖν τοῦ πρὸ αὐτοῦ κειμένου κτιρίου δὲν ἀπαιτεῖται ἐφ' ὅσον τὸ ἀνοιγμα δέχεται τὸν κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον 2 ἐπαρκῆ φωτισμόν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἢ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλαγίων τοῦ ὡς ἄνω κτιρίου ἔστω καὶ ἐὰν οὗτος προσέρχεται ἄνωθεν τῶν εἰς μείζονα ἀπόστασιν κειμένων ἐτέρων κτιρίων ἐφ' ὅσον συνολικῶς συμπληροῦται ἄθροισμα 10 ὑποδιαίρέσεων ἐκ δύο ἢ πλειόνων δεικτῶν φωτισμοῦ.

6. Τὸ ἐξεταζόμενον ἀνοιγμα θεωρεῖται ὅτι δέχεται ἐπαρκῆ φωτισμόν καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὗτος προσέρχεται ἐν μέρει ἄνωθεν καὶ ἐν μέρει ἐκ τῶν πλαγίων τῶν πρὸ αὐτοῦ κτιρίων ἐφ' ὅσον ἐκ δύο ἢ πλειόνων δεικτῶν φωτισμοῦ συμπληροῦται ἄθροισμα 10 ὑποδιαίρέσεων.

7. Ἐπὶ ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου ἀφιεμένων ἐντὶς τοῦ σώματος τοῦ κτιρίου ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 39 τοῦ παρόντος.

ΔΕΙΚΤΑΙ
ΦΩΤΙΣΜΟΥ **Δ1** και **Δ6**

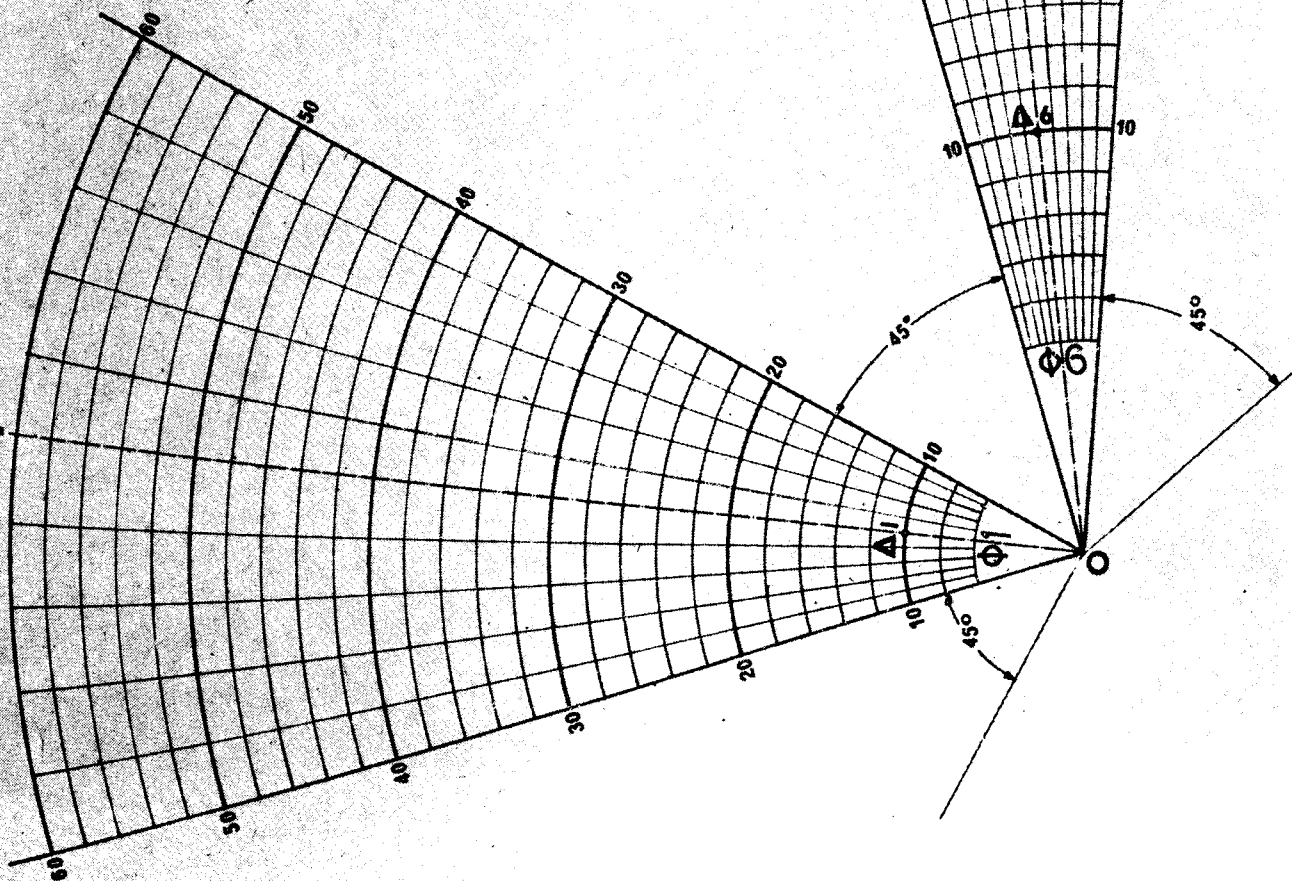
1: 1000

ΚΛΙΜΑ Ξ

Φ1 - 45° ΟΔ1 - 2,415 m

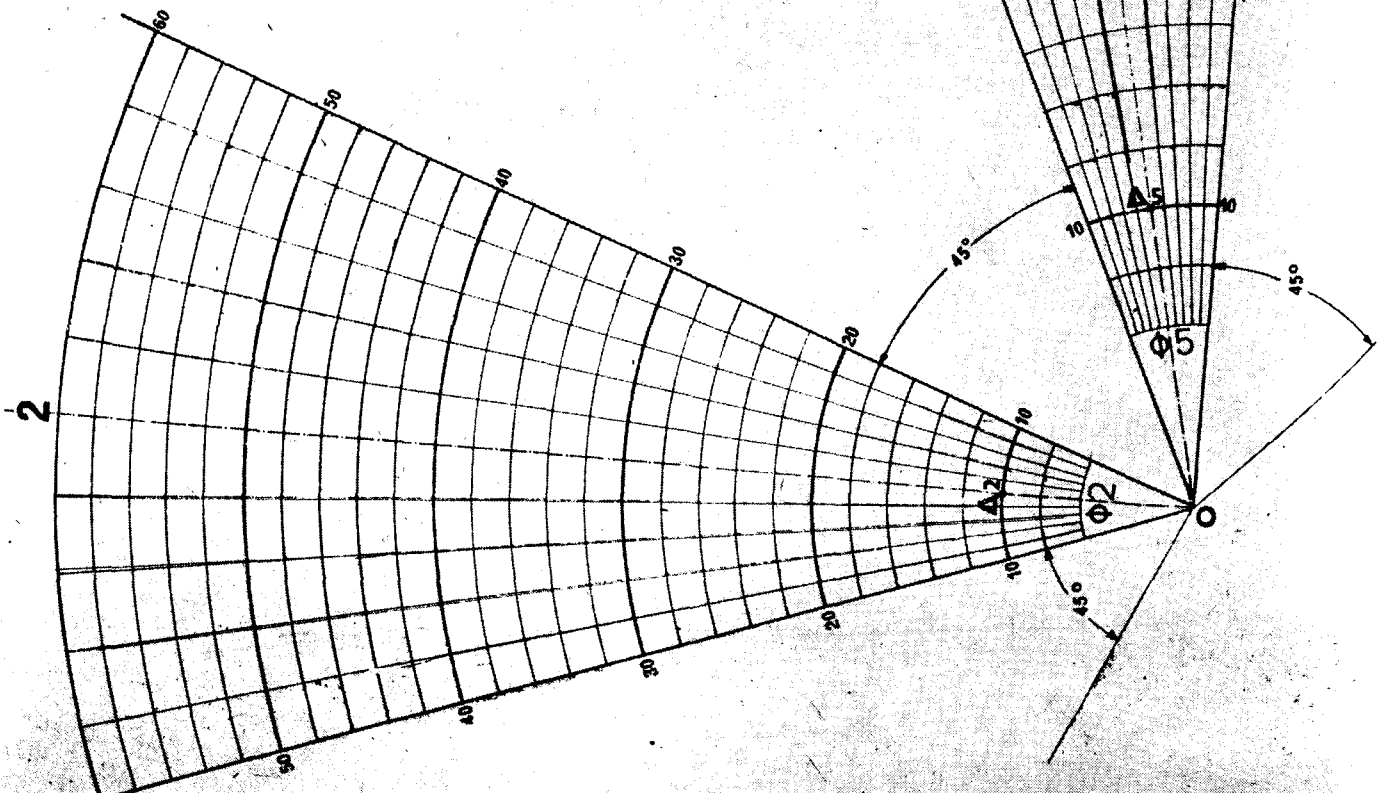
Φ6 - 20° ΟΔ6 - 5,671 m

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 46

ΔΕΙΚΤΑΙ
ΦΩΤΙΣΜΟΥ **Δ2** και **Δ5**
ΚΛΙΜΑΞ 1:1000
Φ2 = 40° ΟΔ2 = 2,847m
Φ5 = 25° ΟΔ5 = 4,51m

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 46

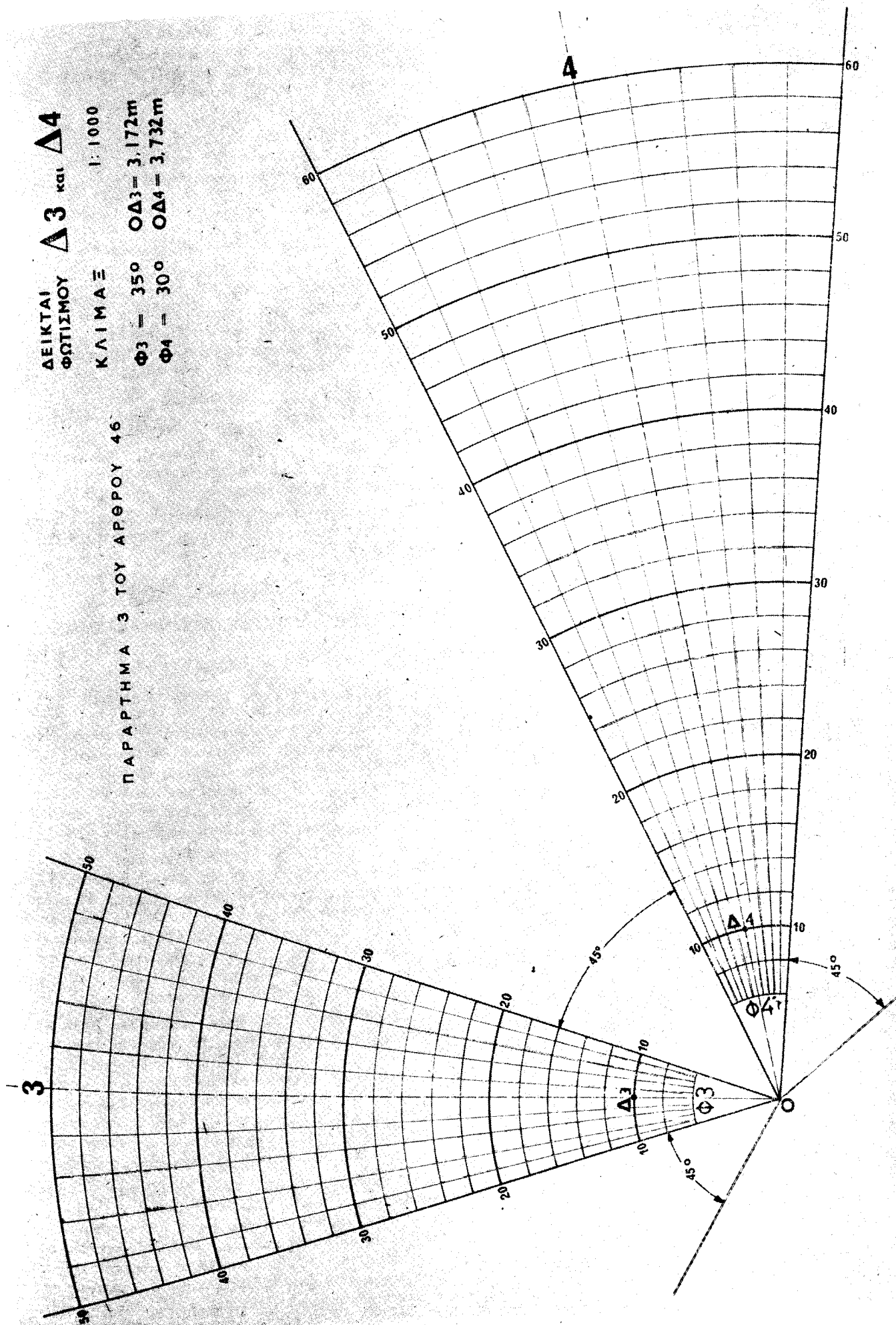
ΔΕΙΚΤΑΙ
ΦΩΤΙΣΜΟΥ $\Delta 3$ και $\Delta 4$

ΚΛΙΜΑΞ 1:1000

$\Phi 3 = 35^\circ$ ΟΔ3 = 3.172m

$\Phi 4 = 30^\circ$ ΟΔ4 = 3.732m

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 46

"Αρθρον 47.

"Υψος κτιρίων — Μεγίστη απόστασις γωνιών κατόψεως κτιρίου.

1. Το μέγιστον ύψος κτιρίου εν ούδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερον τῶν 75 μέτρων. Ὑπεράνω τοῦ ὧς ἄνω ἢ τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου μεγίστου ὕψους ούδεμιᾷ ἀπολύτως προσέχῃ ἐπιτρέπεται.

2. Ἡ μεγίστη ἀπόστασις Δ μεταξὺ γωνιῶν κτιρίου ἐν ὀριζοντίᾳ προβολῇ δίδεται συναρτήσει τοῦ ὕψους αὐτοῦ H ὑπὸ τῆς κάτωθι σχέσεως δι' ὕψος μεταξὺ 15 καὶ 35 μέτρων.

$$\Delta = 75 - 1,5 (H - 15)$$

Διὰ κτίριον ὕψους μεταξὺ 35 καὶ 75 μέτρων τὸ μέγιστον μῆκος τῆς ὧς ἄνω ἀποστάσεως ὀρίζεται εἰς 45 μέτρα, διὰ κτίριον δὲ ὕψους μικροτέρου τῶν 15 μέτρων δὲν τίθεται περιορισμὸς τοῦ μήκους αὐτῆς.

"Αρθρον 48.

"Αποστάσεις τῶν κτιρίων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς.

1. Τὰ κτίρια τῆς περιοχῆς τῆς ἀμιγυῶς ἐλευθέρως δομήσεως τοποθετοῦνται εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς ταύτης, εἰς τρόπον ὥστε αἱ συνθῆκαι τοῦ ἡλιασμοῦ ὧς αὗται καθορίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 45 τοῦ παρόντος νὰ ἐξασφαλίζονται εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ὁρίων 2,50 μέτρων τοῦλάχιστον ἐντὸς τῆς ὁμόρου περιοχῆς.

2. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου ἢ ἐλάχιστη ἀπόστασις Α τοῦ κτιρίου ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς ἢ τῶν τυχόν ὑφισταμένων ρυμοτομικῶν γραμμῶν δίδεται ὑπὸ τῶν σχέσεων

$$A \geq \frac{2}{3} H \text{ μέτρα διὰ } H \leq 30 \text{ μέτρων καὶ}$$

$$A \geq 15 + \frac{1}{6} H \text{ μέτρα διὰ } H > 30 \text{ μέτρων}$$

ἐνθα H τὸ ὕψος τοῦ ἐξεταζομένου κτιρίου.

Ἡ ὧς ἄνω ἀπόστασις δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 7,50 μέτρων.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπὶ τῶν πρὸς τὰ ὅρια τῆς περιοχῆς προσόψεων τῶν κτιρίων κατασκευάζονται ἐξῶσται ἀνοικτοὶ ἢ κλειστοί, αἱ ἀποστάσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 μετρῶνται ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς ὀρθῆς προβολῆς αὐτῶν.

"Αρθρον 49.

Ἐλάχισται ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν κτιρίων.

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 45 καὶ 46 τοῦ παρόντος, αἱ ἐλάχισται ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν κτιρίων ὀρίζονται ὧς κατωτέρω:

Τὸ μῆκος M τῆς εὐθείας τῆς ἀγόμενης καθέτως ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐξεταζομένου ἀνοίγματος καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀνοίγματος μέχρι τῆς συναντήσεως τῆς προσόψεως ἑτέρου κτιρίου δίδεται ὑπὸ τῆς σχέσεως

$$M \geq \frac{2}{3} H + \frac{1}{3} D \text{ διὰ } H \leq 45 \text{ μέτρων}$$

$$\text{καὶ } M \geq 15 + \frac{1}{3} H + \frac{1}{3} D \text{ διὰ } H > 45 \text{ μέτρων}$$

καὶ ἐνθα H τὸ ὕψος τοῦ χαμηλοτέρου μεταξὺ τῶν δύο κτιρίων καὶ D τὸ μῆκος τῆς ὀρθῆς προβολῆς τῆς κατόψεως τοῦ ἀντικειμένου κτιρίου ἐπὶ τῆς ἐφ' οὗ τὸ ἐξεταζόμενον ἀνοίγμα ὤψεως. Ἡ διάστασις αὕτη ὅταν ὑπερβαίνει τὰ 45 μέτρα λαμβάνεται ἴση μὲ 45 μέτρα.

Εἰς περίπτωσιν κεκλιμένου ἐδάφους ὧς H λαμβάνεται τὸ μικρότερον ἐκ τῶν ὕψων τῶν δύο κτιρίων ὑπεράνω τῆς στάθμης τοῦ δαπέδου τοῦ ἰσογείου τοῦ εἰς ὑψηλότεραν θέσιν κειμένου κτιρίου.

2. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 45 καὶ 46 ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου κάθετος δὲν συναντᾷ τὴν πρόσοψιν ἑτέρου κτιρίου ἐν ούδεμιᾷ περιπτώσει ἢ ἀποστάσεις μεταξὺ δύο κτιρίων δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν $\frac{2}{3} H$ ἐνθα H τὸ ὕψος τοῦ χαμηλοτέρου μεταξὺ τῶν δύο κτιρίων.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων προσόψεων τῶν κτιρίων κατασκευάζονται ἐξῶσται ἀνοικτοὶ ἢ κλειστοὶ αἱ ὧς ἄνω κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου ἀποστάσεις μετρῶνται ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν ἐξῶστων.

"Αρθρον 50.

Ἐξῶσται Ἀνοικτοὶ — Κλειστοί.

1. Ἐφ' ὅσον οἱ ἀνοικτοὶ ἐξῶσται προεξέχουν τῶν ὤψεων τῶν κτιρίων περισσότερο τῶν 1,80 μέτρων ἢ ἐπιφάνεια αὐτῶν ἢ ἀντιστοιχοῦσα εἰς προεξοχὴν μεγαλύτεραν τῶν 1,80 μέτρων προσμετρεῖται εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ οἰκοπέδου.

2. Οἱ κλειστοὶ ἐξῶσται συνυπολογίζονται πάντοτε εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως καὶ εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ οἰκοπέδου.

"Αρθρον 51.

Ἐκδοσις οἰκοδομικῶν ἀδειῶν.

1. Αἱ ἀδειαι ἀνεγέρσεως τῶν κτιρίων χορηγοῦνται ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθρου 41 τοῦ παρόντος ἐκδομένων Π. Διαταγμάτων.

2. Ἡ χορήγησις τῶν ὧς ἄνω ἀδειῶν γίνεται πάντοτε μετὰ γνώμην τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου τῶν κτιρίων.

Β'. ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΔΟΜΗΣΙΣ

ΕΝΤΟΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΟΙΚΙΣΜΩΝ

"Αρθρον 52.

Ἀρτιότης οἰκοπέδων — Κάλυψις.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθέρως δομήσεως γίνεται ἐφ' ὀλοκλήρων οἰκοδομικῶν τετραγώνων, ἐκτάσεως οὐχὶ μικρότερας τῶν 1500 τ.μ. ἢ τμημάτων οἰκοδομικῶν τετραγώνων, ἐκτάσεως οὐχὶ μικρότερας τῶν 2500 τ.μ. ἐφ' ὅσον ταῦτα ἔχουν πρόσωπον ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον ὁδῶν καὶ 3000 τ.μ. ἐφ' ὅσον ταῦτα ἔχουν πρόσωπον ἐπὶ μιᾶς ὁδοῦ.

2. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθέρως δομήσεως ἢ κάλυψις τοῦ οἰκοπέδου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ τὸ 50% τῆς εἰς τὴν θέσιν ταύτην προκυπτούσης βάσεϊ τοῦ ἰσχύοντος ποσοστοῦ καλύψεως, δυναμένη νὰ μὴ ὑπολείπεται τοῦ 25% τῆς ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου. Εἰς ἃς περιοχὰς τὸ κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις ποσοστὸν καλύψεως εἶναι κατώτερον τοῦ 25% τοῦτο κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθέρως δομήσεως παραμένει ἀμετάβλητον.

3. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Ἐργων καθορίζονται αἱ ἐντὸς τῶν οἰκισμῶν θέσεις εἰς ἃς ἐπιτρέπεται ἢ ἀνεγερσις ὑψηλῶν κτιρίων ὧς καὶ τὸ μέγιστον ὕψος αὐτῶν. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον Π. Δ/των αἱ θέσεις τῶν ὑψηλῶν κτιρίων ἐντὸς τῶν οἰκισμῶν ὧς καὶ τὸ ὕψος αὐτῶν καθορίζεται ἐν ἐκάστη περιπτώσει δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Ἐργων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἐργων.

4. Εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας ἀνεγέρσεως κτιρίων κατ' ἐλευθέρην δομήσιν ἢ κατὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῶν, ἀπαιτεῖται διευρύνσις τῶν πρὸ αὐτῶν κοινοχρήστων χώρων διὰ πολεοδομικοὺς καὶ κυκλοφοριακοὺς λόγους, εἰς τὸν κύριον τοῦ ἀκινήτου παρέχεται ἡ δυνατότης ἐπιλογῆς μεταξὺ τῆς κατὰ νόμον ἀποζημιώσεως καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ οἰκοπέδου αὐτοῦ, ὧς τοῦτο εἶχε πρὸ τῆς διὰ τοὺς ὧς ἄνω σκοποὺς γενομένης ρυμοτομίας.

Τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου ρυθμίζονται εἰς ἐκάστην περίπτωσιν δι' ἀποφάσεων τοῦ

Υπουργού Δημοσίων Έργων μετά γνώμην του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων.

5. Αι παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 3 του Α. Ν. 395/1968, αι παράγραφοι 5 και 6 του άρθρου 3 του αυτού ως άνω Α.Ν. ως αὐταὶ ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 ἀντιστοίχως τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. Δ/τος 194/1968 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Α.Ν. 395/1968, καταργούνται.

Ἄρθρον 53.

Ἐξῶται Ἀνοικτοὶ — Κλειστοί.

1. Ἐφ' ὅσον εἰ ἀνοικτοὶ ἐξῶται προεξέχουν τῶν ὤψεων τῶν κτιρίων περισσότερον τῶν 1,80 μέτρων ἢ ἐπιφάνεια αὐτῶν ἢ ἀντιστοιχοῦσα εἰς προεξοχήν μεγαλυτέραν τῶν 1,80 μέτρων προσμετρεῖται εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ οἰκοπέδου.

2. Οἱ κλειστοὶ ἐξῶται συνυπολογίζονται πάντοτε εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως καὶ εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ οἰκοπέδου.

Ἄρθρον 54.

Μέγιστον ὕψος κτιρίων — Ἐλάχισται ἀποστάσεις αὐτῶν ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως.

1. Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι μαγελύτερον τῶν 75 μέτρων. Ὑπεράνω τοῦ ἐκαστοῦ διὰ τῆς ἀδείας ὀριζομένου ὕψους, οὐδεμία ἀπολύτως προεξοχή ἐπιτρέπεται.

2. Αἱ ὀφείες τοῦ κτιρίου τοποθετοῦνται ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως καὶ εἰς ἐλάχιστην ἀπόστασιν Α διδομένην ὑπὸ τῆς σχέσεως:

$$A = \frac{H}{5} \cdot \frac{\Pi}{\Pi - 5}$$

ἐνθα Η τὸ ὕψος τῆς ἐξεταζομένης ὀφείας τοῦ κτιρίου καὶ Π ἡ ἀπόστασις τῶν γραμμῶν δομήσεως ἥτις εἰς ἃς περιπτώσεις εἶναι μικροτέρα τῶν 10 μ. λαμβάνεται ἴση μὲ 10 μέτρα. Αἱ ὡς ἄνω ἀποστάσεις μετρῶνται ἀπὸ τὰ ἄκρα τῶν τυχόν κατασκευαζομένων ἀνοικτῶν ἢ κλειστῶν ἐξωστῶν.

Ἄρθρον 55.

Ἐλάχισται ἀποστάσεις τῶν κτιρίων ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου.

1. Ἡ ἐλάχιστη ἀπόστασις Δ τῶν ὤψεων τῶν κτιρίων ἀπὸ τῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίων ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου δίδεται ὑπὸ τῆς σχέσεως:

$$\Delta = 2,5 + 0,25H$$

ἐνθα Η τὸ ὕψος τῆς ἐξεταζομένης ὀφείας τοῦ κτιρίου.

Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως ἐξωστῶν ἀνοικτῶν ἢ κλειστῶν ἢ ὡς ἄνω ἀπόστασις Δ μετρεῖται ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν ἐξωστῶν.

Ἄρθρον 56.

Ἐλάχισται ἀποστάσεις μεταξὺ κτιρίων ἀνεγειρομένων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 57 τοῦ παρόντος, τὸ μήκος Μ τῆς εὐθείας τῆς ἀγομένης καθέτως ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον οἰοῦντο ἀνοίγματος χώρου κυρίως χρήσεως μέχρι τῆς συναντήσεως προσόψεως ἐτέρου κτιρίου δίδεται ὑπὸ τῶν σχέσεων:

$$M = \frac{1}{2}H + \frac{1}{3}D \text{ διὰ } H \leq 45$$

$$M = 7,5 + \frac{1}{3}H + \frac{1}{3}D \text{ διὰ } H > 45$$

ἐνθα Η τὸ ὕψος τοῦ χαμηλοτέρου μεταξὺ τῶν δύο κτιρίων καὶ D τὸ μήκος τῆς ὀρθῆς προβολῆς τῆς κατόψεως τοῦ ἀντικειμένου κτιρίου ἐπὶ τῆς ἐφ' οὗ τὸ ἐξεταζόμενον ἀνοίγμα ὀφείας.

Εἰς περίπτωσιν κεκλιμένου ἐδάφους ὡς ἡ λαμβάνεται τὸ μικρότερον τῶν ἐκ τῶν ὕψων τῶν δύο κτιρίων ὑπεράνω τῆς στάθμης τοῦ δαπέδου τοῦ ἰσογείου τοῦ εἰς ὑψηλοτέραν θέσιν κειμένου κτιρίου.

2. Αἱ ἀποστάσεις τῆς προηγούμενης παραγράφου 1 τοῦ παρόντος άρθρου μετρῶνται ἀπὸ τὰ ἄκρα τῶν τυχόν κατασκευαζομένων ἀνοικτῶν ἢ κλειστῶν ἐξωστῶν.

Ἄρθρον 57.

Φωτισμὸς τῶν κτιρίων — Ὑποχρέωσις ἡλιασμοῦ τῶν πέριξ κτιρίων.

1. Ἐπὶ ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου ἀφιεμένων ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ κτιρίου ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 39 τοῦ παρόντος.

2. Κατὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐλευθέρας δομήσεως ἐντὸς ὑφισταμένων οἰκισμῶν δὲν ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ ἡλιασμός τῶν πέριξ κτιρίων καταστῇ μειονεκτικώτερος τοῦ ἡλιασμοῦ τῆς συνήθους δομήσεως.

Ἄρθρον 58.

Ὑπόγειος χώρος σταθμεύσεως αὐτοκινήτων.

Ἀπαγορεύεται ἡ στάθμευσις αὐτοκινήτων ἐπὶ τῶν ἀκαλύπτων ἐκτάσεων τοῦ οἰκοπέδου.

Εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς χώρου σταθμεύσεως ἐν ὑπογείῳ ἢ ἐκτασί τοῦ πρώτου ὑπογείου δὲν δύναται νὰ υπερβῇ τὸ περίγραμμα τῆς κατόψεως τοῦ ἰσογείου ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ἔχῃ ἐκτασιν μικροτέραν τῆς ἐπιτρεπομένης πρὸς κάλυψιν τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 59.

Ἐκδόσεις Ἀδειῶν.

Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Έργων μετά γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Έργων, καθορίζεται ὁ τρόπος ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν ἀνεγέρσεως τῶν κατὰ τὴν ἐλευθέραν δόμησιν κτιρίων ἐντὸς τῶν πόλεων. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Διαταγμάτων αἱ ἀδειαι ἐκδίδονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Έργων μετά γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Έργων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Η ΔΟΜΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

Ἄρθρον 60.

1. Εἰς τὸ συνεχὲς σύστημα δομήσεως καὶ ὅπου εἶναι ἀνεκτὴ ἡ δόμησις ὑψηλῶν κτιρίων, δύναται διὰ Π. Δ/τος νὰ θεσπισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθέρας συνθέσεως ἐφ' ὅσιν αὕτη δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἐφ' ὅλων τῶν οἰκοπέδων οἰκοδομικῶν τετραγώνων.

2. Κατὰ τὸ ὡς ἄνω σύστημα δομήσεως τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἀνεῦ υπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου κατὰ μὲν τὸ ἰσόγειον καὶ πρῶτον ὄροφον συνολικοῦ ὕψους μέχρι καὶ 8,50 μέτρων, κατὰ τὸ συνεχὲς σύστημα δομήσεως κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς ὀρόφους κατὰ τὸ ἀσυνεχὲς ἢ καὶ τὸ πανταχόθεν ἐλεύθερον σύστημα δομήσεως μὲ ἐλάχιστας πλαγίας καὶ ὀπισθίας ἀποστάσεις ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου Δ, διδομένης ὑπὸ τῆς σχέσεως $\Delta = 0,3Y$, ἐνθα τὸ Y τὸ μέγιστον δυνάμενον νὰ πραγματοποιηθῇ ὕψος, εἴασι τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως, ὑπεράνω τῶν 8,50 μέτρων. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόστασις Δ ἀπὸ τὰ πλαγία ὅρια τοῦ οἰκοπέδου δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 2,50 μ. Ἡ ἐλάχιστη ἀπόστασις μεταξὺ πλειόνων κτιρίων κατασκευαζομένων ὑπὲρ τὰ 8,50 μ. ὀρίζεται εἰς 0,6 Y.

3. Κατὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἐλευθέρας συνθέσεως ἐντὸς ὑφισταμένων οἰκισμῶν, δὲν ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ ἡλιασμός τῶν πέριξ κτιρίων καταστῇ μειονεκτικώτερος τοῦ ἡλιασμοῦ τῆς συνήθους δομήσεως.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν ΣΤ'.

Η ΔΟΜΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΙΚΤΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Άρθρον 61.

Έφαρμογή του συστήματος.

1. Κατά την έγκρισιν ρυμοτομικών σχεδίων, νέων οικισμών ή επέκτασεων υφισταμένων σχεδίων δέν επιτρέπεται ή θέσπισις του μικτού συστήματος δομήσεως.

2. Είς περίπτωσιν οργανωμένης δομήσεως κατ' έφαρμογήν στεγαστικών προγραμμάτων εκτελουμένων υπό του Κράτους ή οίονδήποτε εξουσιοδοτημένων φορέων επιτρέπεται τὸ μικτόν σύστημα δομήσεως βάσει ειδικῆς μελέτης.

3. Όπου βάσει κειμένων διατάξεων εφαρμόζεται τὸ μικτόν σύστημα εξακολουθεῖ τούτο ἰσχύον κατὰ τὰς διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου ἐφ' ὅσον διὰ Π. Δ/τος δέν τροποποιηθῇ τούτο.

Άρθρον 62.

Ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων.

1. Τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως ἀπάντων τῶν οἰκοπέδων του μικτού συστήματος ὀρίζεται εἰς 0,60 τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτῶν.

2. Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσαι εἰς οἰανδήποτε περιοχὴν του μικτού συστήματος ποσοστὰ καλύψεως μικρότερα τῶν διὰ του παρόντος καθοριζομένων εξακολουθοῦν ἰσχύουσαι.

3. Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσαι εἰς οἰανδήποτε περιοχὴν του μικτού συστήματος ποσοστὰ καλύψεως μεγαλύτερα τῶν διὰ του παρόντος καθοριζομένων, παύουν ἰσχύουσαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος του παρόντος.

Άρθρον 63.

Θέσις του κτιρίου ἐν τῷ οἰκοπέδῳ.

1. Τὸ κτίριον κατὰ τὴν κυρίαν ὄψιν αὐτοῦ τοποθετεῖται ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως ἀφίσταται δὲ μιᾶς τῶν πλαγίων πλευρῶν ὡς καὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς του οἰκοπέδου τούτουλάχιστον κατὰ 2,50 μέτρα.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐκ του πλαγίου ἀκαλύπτου τμήματος του οἰκοπέδου φωτίζονται καὶ ἀερίζονται χώροι κυρίας χρήσεως ἢ ἐλαχίστη ἀπόστασις του κτιρίου ἀπὸ του ἀντιστοίχου πλαγίου ὁρίου του οἰκοπέδου καὶ καθ' ὅλον τὸ ὕψος του κτιρίου δίδεται ὑπὸ τῆς σχέσεως $\Delta = 2,50 + 0,15 (H-5-Y)$.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω σχέσιν H εἶναι τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος του κτιρίου μετρούμενον ἀπὸ τῆς πρὸς τούτο ἀφετηρίας καὶ Y ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀφετηρίας ὕψος τῆς ποδῆς του ἀνοίγματος του ἀνήκοντος εἰς τὸν χαμηλότερον χώρον κυρίας χρήσεως του φωτιζομένου ἐκ του ὑπ' ὄψιν ἀκαλύπτου χώρου.

Άρθρον 64.

Ελάχιστον μήκος κυρίας ὀψεως κτιρίου.

1. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων του άρθρου 63 δύναται ὅπως τὸ μήκος τῆς κυρίας ὀψεως του κτιρίου μὴ εἶναι μικρότερον τῶν 8 μέτρων, ἐπιτρεπόμενης τῆς ἐλαττώσεως του πλάτους του πλαγίου ἀκαλύπτου τμήματος του οἰκοπέδου πρὸς ἐξασφάλισιν του ὡς ἀνω μήκους τῶν 8 μέτρων ἀνευ ὑπερβάσεως του κατὰ τὴν περιοχὴν ἰσχύοντος συντελεστοῦ δομήσεως.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τηρουμένου του μήκους τῶν 8 μέτρων τῆς κυρίας ὀψεως του κτιρίου ἀπομένει ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ του πλαγίου ὁρίου μικρότερα του ἐνὸς μέτρου ἐπιτρέπεται ἢ ἐπαφῇ του κτιρίου πρὸς τὸ πλάγιον τούτου ὅριον ἀνευ αὐξήσεως του κατὰ τὴν παράγραφον 1 του άρθρου 62 του παρόντος ποσοστοῦ καλύψεως.

Άρθρον 65.

Κτίριον ἐν ἐπαφῇ πρὸς ἀμφοτέρω τὰ πλάγια ὅρια.

Όταν ἐν ἐπαφῇ ἀμφοτέρων τῶν πλαγίων ὁρίων του οἰκοπέδου υφίστανται κτίρια ἐπιτρέπεται ὅπως, ἀσχετῶς του μήκους του προσώπου του θεωρουμένου οἰκοπέδου, τὸ ἀνεγειρόμενον ἐπ' αὐτοῦ κτίσμα ἐφαπτῇται ἀμφοτέρων τῶν πλαγίων ὁρίων ἀνευ ὑπερβάσεως του κατὰ τὴν περιοχὴν ἰσχύοντος συντελεστοῦ δομήσεως καὶ ποσοστοῦ καλύψεως.

Άρθρον 66.

Ελάχισται ἀποστάσεις του κτιρίου ἀπὸ του ὀπισθίου ὁρίου του οἰκοπέδου.

Έφ' ὅσον ἐξ ἐτέρων διατάξεων δέν προκύπτουν μείζονες ἀποστάσεις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ὅπως σημειῇ τι τῆς ὀπισθίας ὀψεως του κτιρίου καθ' οἷονδήποτε τροπὸν καὶ ἂν αὕτη διαμορφουται ἀπέχῃ του ἐναντι ταύτης ὀπισθίου ὁρίου του οἰκοπέδου ἀπόστασιν Δ μικρότεραν τῆς διδομένης ὑπὸ τῆς σχέσεως $\Delta = 2,50 + 0,05 H$ ἐνθα H τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος του κτιρίου μετρούμενον ἀπὸ τῆς πρὸς τούτο ἀφετηρίας μετρήσεως.

Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ βάθην του ὀπισθίου ὁρίου του οἰκοπέδου ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως μικρότερα τῶν 12 μέτρων ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις του άρθρου 18 του παρόντος.

Άρθρον 67.

Συσχετίσις του συστήματος πρὸς τὸ του συνεχοῦς.

Ἡ δόμησις κατὰ τὸ μικτόν σύστημα διέπεται κατὰ τὰ λοιπὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων του Κεφαλαίου Α' του Μέρους II του παρόντος.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ζ'.

Η ΔΟΜΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΤΕΡΥΓΩΝ

Άρθρον 68.

Περιοχαὶ ἐφαρμογῆς του συστήματος.

1. Προκειμένου περὶ ἀγροτικῶν οικισμῶν κάτω τῶν δυο χιλιάδων κατοίκων ὡς καὶ ἀγροτικῶν περιοχῶν τῶν πόλεων, ἐπιτρέπεται ἡ θέσπισις του συστήματος δομήσεως κατὰ πτερύγας.

2. Ὁ χαρακτηρισμὸς καὶ ὁ καθαρισμὸς τῶν ἀγροτικῶν οικισμῶν καὶ τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν τῶν πόλεων γίνεται δι' ἀποφάσεως του Νομάρχου, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Όπου βάσει κειμένων διατάξεων εφαρμόζεται τὸ σύστημα τῶν πτερύγων εξακολουθεῖ τούτο ἰσχύον κατὰ τὰς διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου ἐφ' ὅσον διὰ Π. Δ/τος δέν τροποποιηθῇ τούτο.

Άρθρον 69.

Ελάχισται ὅρια ἀρτιότητος οἰκοπέδων.

1. Τὰ ἐλάχισται ὅρια διαστάσεων καὶ ἐμβαδοῦ τῶν οἰκοπέδων εἰς τοὺς κατὰ τὸ άρθρον 68 οικισμοὺς καὶ περιοχὰς ὀρίζονται εἰς 14 μέτρα διὰ τὸ πρόσωπον, 18 μέτρα διὰ τὸ βάθος καὶ 250 μ² διὰ τὸ ἐμβαδόν.

2. Κατὰ τὴν ἐγκρισιν τὸ πρῶτον τῶν κατὰ τὸ άρθρον 68 οικισμῶν καὶ περιοχῶν δέν ἐπιτρέπεται ἡ θέσπισις ὁρίων ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων μικροτέρων τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 καθοριζομένων ἅτινα εἶναι καὶ τὰ κατώτατα ὅρια τῆς παρεκκλίσεως ὅταν διὰ του κανόνα καθορίζωνται μείζονα τούτων. Ἐξαίρεσις δύναται νὰ γίνη μόνον δι' οἰκοπέδα υφισταμένων οικισμῶν ἐντασσομένων εἰς σχέδιον πόλεως.

3. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 οἰκοπέδα ἐντὸς ἐγκυερμένων ρυμοτομικῶν σχεδίων οικισμῶν ἢ περιοχῶν πόλεων ἅτινα ἔχουν κατὰ τὴν δημοσίευσιν του παρόντος τὰ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν διατάξεων δι' αὐτὰ καθορισθέντα τυχὸν μικρότερα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων, εἴτε κατὰ τὸν κανόνα εἴτε κατὰ παρέκκλισιν τυγχάνουν ἄρτια ἐντὸς τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

4. Διατάξεις καθορίζουσαι ἐντὸς τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 οικισμῶν ἢ περιοχῶν πόλεων ἐλάχισται ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων μεγαλύτερα τῶν διὰ τῆς παραγράφου ταύτης καθοριζομένων εξακολουθοῦν ἰσχύουσαι.

Άρθρον 70.

Ποσοστὸν καλύψεως.

1. Ἡ μέγιστη καλυπτομένη ὑπὸ τῶν πάσης φύσεως κτιρίων (κυρίων καὶ βοηθητικῶν) ἐπιφάνεια παντός οἰκοπέδου (με-

αίου, γωνιαίου, διαμπερούς κλπ.) ὀρίζεται εἰς 0,60 τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου.

2. Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζονται ἐντὸς τῶν κατὰ τὴν παραγράφου 1 οἰκισμῶν ἢ περιοχῶν πόλεων ποσοστὰ καλύψεως μικρότερα τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι.

3. Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζονται ποσοστὰ καλύψεως μεγαλύτερα τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων παύουν ἰσχύουσαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 71.

Θέσις τῶν ἀκαλύπτων ἐκτάσεων τοῦ οἰκοπέδου.

1. Ἡ ἀκάλυπτος ἐπιφάνεια τοῦ οἰκοπέδου διατάσσεται ἀναλόγως τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῶν κτιρίων, ἐνιαίως ἢ εἰς τμήματα, εἰς οἰωνδήποτε θέσιν τοῦ οἰκοπέδου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3.

2. Ὅταν τὰ κτίρια δὲν τοποθετῶνται ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὰ πλάγια καὶ ὀπίσθιον ὅριον τοῦ οἰκοπέδου ἢ ἐλαχίστη ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω ὁρίων καθορίζεται εἰς 1,25 μέτρα.

3. Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις μεταξὺ οἰωνδήποτε αὐτοτελῶν κτιρίων ὀρίζεται εἰς 2,50 μέτρα.

4. Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τοίχων τοῦ αὐτοῦ κτιρίου ὀρίζεται εἰς 2,50 μέτρα ὅταν ἐπὶ τῶν τοίχων ὑφίστανται ἀνοίγματα χώρων κυρίας χρήσεως καὶ εἰς 1 μέτρον ὅταν ἐπὶ τῶν τοίχων ὑφίστανται ἀνοίγματα χώρων μόνον βοηθητικῆς χρήσεως.

5. Ἐφ' ὅλων τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου ἐπιτρέπονται ἀνοίγματα χώρων κυρίας χρήσεως.

Ἄρθρον 72.

Ἀριθμὸς ὁρόφων, ἐλεύθερον ὕψος ὁρόφου, ὕψος τῶν κτιρίων καὶ ἀφετηρία μετρήσεως αὐτοῦ.

1. Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν ὁρόφων τῶν κτιρίων ὀρίζεται εἰς δύο (2) ἀνεξαρτήτως πλάτους ὁδοῦ.

2. Τὸ ἐλάχιστον ἐλεύθερον ὕψος τοῦ ὁρόφου ὀρίζεται διὰ μὲν τὴν ἰσόγειον εἰς 3 μέτρα διὰ δὲ τὸν ὁρόφον εἰς 2,70 μέτρα.

3. Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ὀρίζεται εἰς 7,50 μέτρα μετρούμενον ἀπὸ τῆς μορφωθείσης στάθμης τῆς ὁδοῦ. Ὑπεράνω τοῦ ὕψους τούτου οὐδεμία κατασκευὴ ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς στηθαίου ἢ στέγης καὶ ἀπολήξεως κλιμακοστασίου ἐξυπηρετοῦντος τὸ δῶμα.

4. Εἰς περίπτωσιν προσθήκης ὁρόφου ἐπὶ ὑφισταμένου ἰσογείου ἐπιτρέπεται ὑπέρβασις τοῦ ὕψους τῶν 7,50 μ. κατὰ 1,00 τὸ πολὺ μέτρον πρὸς ἑξασφάλισιν τοῦ ἐλαχίστου ἐλευθέρου ὕψους τοῦ ὁρόφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΟΜΗΣΕΩΣ

Ἄρθρον 73.

Οἰκόπεδα κατὰ παρέκκλινιν ἄρτια καὶ δομήσιμα.

1. Οἰκόπεδα ἔχοντα κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον ἐμβαδὸν ἁρτίων οἰκοπέδων, ὑπολειπόμενα δὲ κατὰ τὴν μίαν τῶν κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλινιν διαστάσεων προσώπου ἢ θάβους κατὰ ποσοστὸν μέχρι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) τῆς ἐλαχίστης ἀπαιτουμένης καὶ μὴ δύναμενα νὰ τακτοποιηθοῦν θεωροῦνται οἰκοδομήσιμα. Ἡ αὕτη ἀνοχὴ τοῦ 5% εἰς μίαν τῶν διαστάσεων ἐφαρμόζεται καὶ εἰς οἰκόπεδα καθιστάμενα ἐλλειμματικὰ συνεπείᾳ ρυμοτομίας.

2. Οἰκόπεδα κείμενα ἐντὸς ἐγκυκλιζομένου σχεδίου, παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δι' ἀποφάσεων ἢ παραχωρητηρίων δι' οἰωνδήποτε λόγον, τυγχάνουν ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα μετὰ οἷας διαστάσεις καὶ ἐμβαδὸν παρεχόμεναι.

Ἐν περιπτώσει ἐμβαδὸς ἢ διαστάσεων ἐν τοῖς πράγματι μικρότερον τῶν εἰς τὰς ἀποφάσεις ἢ τὰ παραχωρητήρια ἀναγραφόμενων, τὰ οἰκόπεδα θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη διαφορὰ δὲν ὀφείλεται εἰς μείωσιν τῶν οἰκοπέδων διὰ μεταβιβάσεων ἢ εἰς ρυμοτομίαν γενομένην μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους παραχώρησιν.

3. Δι' οἰκόπεδα κείμενα ἐντὸς ἐγκυκλιζομένου σχεδίου καὶ ἀπομειούμενα κατὰ τὴν διευρύνσιν ἐγκυκλιζομένων ὁδῶν ἐπιτρέπεται, διὰ Π. Δ./των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, ὁ καθορισμὸς ὁρίων ἐμβαδῶν ἢ καὶ διαστάσεων μικρότερων καὶ πάντως οὐχὶ κάτω τῶν 3/4, τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὡς ἄνω ὁδῶν, ἰσχυόντων.

4. Γωνιαῖα οἰκόπεδα ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα καταστάντα ἢ καθιστάμενα μὴ ἄρτια ὡς πρὸς τὸ ἐμβαδὸν λόγω ἀπομειώσεως κατὰ τὴν ἐπιβολὴν στοῦν, θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα.

5. Οἰκόπεδα ἔχοντα πρόσωπα ἐπὶ δύο ἢ περισσοτέρων κοινοχρήστων ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἰσχύουν διάφορα ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδῶν καὶ διαστάσεων θεωροῦνται ἄρτια ἐφ' ὅσον κέκτῃται ἐν τῇ συνόλῳ τὰ μικρότερα τῶν ὡς ἄνω ἐλαχίστων ὁρίων.

6. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ—Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ οἰκείου Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων ἐπιτρέπεται ἢ ἐπὶ μικρότερον οἰκοπέδων δόμησις δι' ἐγκαταστάσεις κοινῆς ὠφελείας παρὰ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων, τῶν ἐντολοδόχων αὐτῶν ἢ καὶ τῶν ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας.

7. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγράφου β ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ὁμῶρον οἰκοδομῶν ἢ ἀρχιτεκτονικῇ διαμόρφωσις ὅψεως καὶ ἡ κατασκευὴ παραθύρων ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων ἢ μεσοτοιχῶν λαμβανομένων τῶν τυχόν ἀναγκαίων μέτρων ἀσφαλείας τῶν ἐγκαταστάσεων, ἀπαγορευομένης πάντως οἰαδήποτε λειτουργικῆς ἢ ἀρχιτεκτονικῆς προεξοχῆς ἐπὶ τῶν τοίχων τούτων.

Ἄρθρον 74.

Ποσοστὸν καλύψεως οἰκοπέδου ἐμπίπτοντος εἰς πλείονας τομεῖς τοῦ οἰκισμοῦ.

Εἰς οἰκόπεδον ἔχον πλείονα πρόσωπα ἐπὶ ὁδῶν ἢ ἄλλων κοινοχρήστων χώρων, ἐφ' ὧν ἰσχύουν διάφορα ποσοστὰ καλύψεως τὸ αὐτὸ ὅμως σύστημα δομῆσεως, ἐφαρμόζεται ὡς ποσοστὸν καλύψεως τοῦ ὅλου οἰκοπέδου τὸ μείζον ἐξ αὐτῶν. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω οἰκοπέδου ἐφαρμόζονται ἐφ' ἑκάστου προσώπου αὐτοῦ διάφορα συστήματα δομῆσεως ὡς ποσοστὸν καλύψεως τοῦ ὅλου οἰκοπέδου ἐφαρμόζεται ὁ μέσος ὁρος τῶν διαφόρων ποσοστῶν καλύψεως, ἢ δὲ ἀκάλυπτος ἐκτασις τοῦ οἰκοπέδου διατάσσεται ὡς εἰς ἑκάστον σύστημα ἐπιβάλλεται.

Ἄρθρον 75.

Συντελεστὴς δομῆσεως οἰκοπέδου ἐμπίπτοντος εἰς πλείονας τομεῖς τοῦ οἰκισμοῦ.

Εἰς οἰκόπεδον ἔχον πλείονα πρόσωπα ἐπὶ ὁδῶν ἢ ἄλλων κοινοχρήστων χώρων ἐφ' ὧν ἰσχύουν διάφοροι συντελεσταὶ δομῆσεως τὸ αὐτὸ ὅμως σύστημα δομῆσεως ἐφαρμόζεται ὡς συντελεστὴς δομῆσεως τοῦ ὅλου οἰκοπέδου ὁ μείζων ἐξ αὐτῶν καὶ ἀριθμὸς ὁρόφων ἐφ' ἑκάστης κυρίας ὀψεως τοῦ κτιρίου ὁ ἐπιτρεπόμενος ἑσσεῖ τοῦ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον πρόσωπον ἰσχύοντος συντελεστοῦ δομῆσεως ἢ ἀριθμοῦ ὁρόφων. Ἡ ἐξάντλησις τοῦ τυχόν ὑπολοίπου ἐκ τοῦ συντελεστοῦ δομῆσεως γίνεται δι' ὁρόφων ἐν ἑσοχῇ. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω οἰκοπέδου ἐφαρμόζονται ἐφ' ἑκάστου προσώπου αὐτοῦ καὶ διάφορα συστήματα δομῆσεως, ὡς συντελεστὴς δομῆσεως τοῦ ὅλου οἰκοπέδου ἐφαρμόζεται ὁ μέσος ὁρος τῶν διαφόρων συντελεστῶν καὶ ἀριθμῶν ὁρόφων ἐφ' ἑκάστης κυρίας ὀψεως τοῦ κτιρίου ὁ ἐπιτρεπόμενος ἑσσεῖ τοῦ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον πρόσωπον ἰσχύοντος συντελεστοῦ δομῆσεως ἢ ἀριθμοῦ ὁρόφων. Ἡ ἐξάντλησις τοῦ τυχόν ὑπολοίπου ἐκ τοῦ συντελεστοῦ δομῆσεως γίνεται δι' ὁρόφων ἐν ἑσοχῇ.

"Αρθρον 76.

Ίσχυον σύστημα δομήσεως.

1. "Όπου τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον ἢ ὁ συναφὴς οἰκοδομικὸς κανονισμὸς οἰκισμοῦ δὲν καθορίζει σαφῶς τὴν τήρησιν ὠρισμένου συστήματος δομήσεως ἢ ὅπου δὲν ὑφίσταται ρυμοτομικὸν σχέδιον θεωρεῖται ἰσχύον τὸ συνεχὲς σύστημα, δυναμένου νὰ ἐφαρμοσθῇ δι' οἰκισμοὺς κάτω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων καὶ τοῦ τῶν πετερύγων.

2. Ἐὰν εἰς οἰκισμοὺς ἢ τμήματα αὐτῶν στερούμενα ἔρων δομήσεως, ἐγένετο συστηματικὴ δόμησις κατ' ὠρισμένον σύστημα δομήσεως, ἐκ τῶν πραγμάτων ἐμφαινόμενον, ἰσχύει τὸ ἐφαρμοσθὲν τοῦτο σύστημα δομήσεως.

"Αρθρον 77.

Ύψομετρικὴ θέσις τῶν κτιρίων.

1. Ὅσάκις τὸ κτίριον τοποθετῆται ὑψομετρικῶς ἐν ἐξαρτήσεϊ πρὸς τὸ ὑψόμετρον τοῦ πεζοδρομίου τῆς πρὸ αὐτοῦ ὁδοῦ δέον ὅπως τοῦτο τοποθετῆται συμφώνως πρὸς τὴν ὁριστικὴν ὑψομετρικὴν μελέτην ταύτης.

2. Ὅσάκις δὲν ὑφίσταται ὑψομετρικὴ μελέτη τῆς ὁδοῦ δέον ὅπως καταρτίζεται τοιαύτη μελέτη ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δήμου τοῦλάχιστον ἐπὶ μήκους ἐνὸς οἰκοδομησίου τετραγώνου. Ἐλλείψει τοιαύτης μελέτης δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀδείας ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου.

"Αρθρον 78.

Τακτοποίησις οἰκοπέδων.

1. Ἐκτὸς τῶν ἰσχυόντων ἐλαχίστων ὁρίων διαστάσεων καὶ ἐμβαδοῦ, κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, τὸ οἰκόπεδον πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν κατάλληλον μορφήν διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν πληρεστέραν δομικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἥτοι σχῆμα ἐν γένει κατὰ τὸ δυνατόν ὀρθογώνιον, πλευρὰς ὅσον τὸ δυνατόν εὐθυγράμμους καὶ σαφῶς διακρινομένας εἰς πλάγια καὶ ὀπίσθια ὅρια, γωνίας προσεγγιζούσας κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ὀρθήν, ἰδίως μεταξὺ προσώπου καὶ πλαγίων ὁρίων.

Οἰκόπεδον στερούμενον τῆς ὡς ἄνω καταλλήλου μορφῆς τακτοποιεῖται μετὰ τῶν παρακειμένων, δι' ἀνταλλαγῆς ἐκτάσεων τῆς τακτοποίησεως δυναμένης ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε συνθηκῶν καὶ ἀναγκῶν νὰ ἔχῃ περιορισμένην ἢ γενικωτέραν ἔκτασιν.

Διὰ τῆς τακτοποίησεως ταύτης δὲν ἐπιτρέπεται οἰκόπεδα οἰκοδομήσιμα νὰ καθίστανται μὴ οἰκοδομήσιμα.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δόμησις καὶ ἐπὶ ἀρτίου ἔτι οἰκοπέδου ὅταν ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἀπαιτῆται τακτοποίησις αὐτοῦ ἢ τῶν ὁμόρων αὐτοῦ οἰκοπέδων ὅταν ἐκ τῆς δομήσεως πρόκειται νὰ παρεμποδισθῇ ἢ νὰ δυσχερανθῇ ὅπωςδήποτε ἡ τακτοποίησις αὐτῆς.

3. Οἰκόπεδον ἔχον τὸ κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν ἀπαιτούμενον ἐμβαδὸν θεωρεῖται τακτοποιηθὲν ὅταν:

α) Ἡ ὑπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως καὶ τῆς πλαγίας πλευρᾶς σχηματιζομένη γωνία δὲν εἶναι μικρότερα τῶν 70 μοιρῶν, τὸ δὲ μήκος τοῦ εὐθυγράμμου τμήματος πλαγίας πλευρᾶς μὴ εὐθυγράμμου, τὸ ἀρχόμενον ἐκ τῆς γραμμῆς δομήσεως δὲν εἶναι μικρότερον τῶν 4 μέτρων. Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως προκηπίου, τὸ ὡς ἄνω μῆκος τῶν 4 μ. αὐξάνεται κατὰ τὸ μῆκος τοῦ ἐντὸς τοῦ προκηπίου ἐπεκτεινομένου τμήματος αὐτοῦ. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῶν ὅρων τούτων ὅταν ἡ ὑπαρξίς κτιρίων παρεμποδίσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τούτων ἢ ὅταν ἀποβαίῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς ὑπερμέτρως εἰς βάθος τοῦ σχήματος τῶν οἰκοπέδων.

β) Τὸ μέσον βάθος τοῦ οἰκοπέδου δὲν εἶναι μικρότερον τοῦ ὁρισθέντος ἐλαχίστου ὁρίου βάθους, κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν.

γ) Τὸ μῆκος τοῦ προσώπου δὲν εἶναι μικρότερον τοῦ ὁρισθέντος ἐλαχίστου ὁρίου προσώπου, κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τοῦ ὅρου τούτου κατὰ τὴν ρυμοτομικὴν γραμμὴν ὅταν προβλέπεται ὑποχρεωτικὸν προκήπιον ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῆς γραμμῆς δομήσεως.

4. Εἰς οἰκόπεδον γωνιαῖον ἢ ὑπαρξίς τοῦ ἐλαχίστου προσώπου, κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς ἕκαστον πρόσωπον αὐτοῦ.

5. Ἐὰν εἰς γωνιαῖον οἰκόπεδον, τὸ ἐν τῶν προσώπων αὐτοῦ τυγχάνῃ μὴ ἄρτιον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν οὐχὶ ὅμως καὶ μικρότερον τῶν 4 μέτρων καὶ δὲν δύναται διὰ τακτοποιήσεως νὰ καταστῇ ἄρτιον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, τὸ οἰκόπεδον θεωρεῖται μεσαῖον.

6. Ἐὰν γωνιαῖον οἰκόπεδον ἔχῃ ἀποτεταγμένην τὴν γωνίαν αὐτοῦ διὰ πλαγίας ἀποτμήσεως, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μήκους τοῦ προσώπου κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν δύναται νὰ συνυπολογισθῇ τὸ μῆκος τῆς ἀποτμήσεως ταύτης μετὰ τῆς μιᾶς τῶν δύο ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων πλευρῶν, ὅταν κατὰ τὴν ἐτέραν τοιαύτην πλευρὰν ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον πρόσωπον, κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν.

7. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὅ ἐὰν κατὰ τὸν συνυπολογισμὸν τοῦ μήκους τῆς ἀποτμήσεως μετὰ τῆς μιᾶς τῶν δύο ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων πλευρῶν, δὲν ἀποκτᾶται τὸ ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον πρόσωπον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, κατὰ δὲ τὴν ἐτέραν ἐπὶ τῆς κοινοχρήστου ἐκτάσεως πλευρὰν κέκτηται τὸ ἐλάχιστον ἀπαιτούμενον πρόσωπον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, θεωρεῖται οἰκοδομήσιμον, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ μεσαίου οἰκοπέδου.

8. Ἐὰν τὸ μῆκος τῆς πλαγίας ἀποτμήσεως εἶναι ἴσον ἢ μεγαλύτερον πρὸς τὸ ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον πρόσωπον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν αἱ δὲ ἑτεραι ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων πλευραὶ δὲν ἔχουν τὸ ἀπαιτούμενον μῆκος προσώπου κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, οὐχὶ ὅμως, καὶ μικρότερον τῶν 4 μέτρων καὶ δὲν δύναται διὰ τακτοποιήσεως νὰ καταστῇ ἄρτιον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, τὸ οἰκόπεδον τοῦτο θεωρεῖται οἰκοδομήσιμον ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ μεσαίου οἰκοπέδου.

9. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παρ. 5, 7 καὶ 8, τὸ μέσον βάθος τοῦ οἰκοπέδου ὑπολογίζεται ὡς πρὸς τὸ ἄρτιον πρόσωπον ἢ δὲ ἀνάλυτος ἔκτασις κατ' ἐμβαδὸν μὲν ὑπολογίζεται ὡς εἰς μεσαῖον οἰκόπεδον, κατὰ θέσιν δὲ διατάσσεται κατὰ τὸ γωνιαῖον οἰκόπεδον.

10. Ἐὰν τὸ μῆκος τῆς πλαγίας ἀποτμήσεως εἶναι ἴσον ἢ μεγαλύτερον πρὸς τὸ ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον πρόσωπον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, αἱ δὲ ἑτεραι ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων πλευραὶ ἔχουν τὸ ἀπαιτούμενον μῆκος ἀρτίου προσώπου κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν τὸ οἰκόπεδον θεωρεῖται δις γωνιαῖον.

11. Ἐὰν τὸ μῆκος τῆς πλαγίας ἀποτμήσεως εἶναι ἴσον ἢ μεγαλύτερον πρὸς τὸ ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον πρόσωπον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν ἢ μία δὲ μόνον ἐκ τῶν ἐτέρων ἐπὶ τῆς κοινοχρήστου ἐκτάσεως πλευρῶν ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον μῆκος ἀρτίου προσώπου, κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, τὸ οἰκόπεδον θεωρεῖται ἀπλῶς γωνιαῖον.

12. Ἐὰν τὸ γωνιαῖον οἰκόπεδον ἔχῃ ἀποτεταγμένην τὴν γωνίαν αὐτοῦ δι' εἰσεχούσης ἀποτμήσεως, τὰ δὲ μῆκη τῶν πλευρῶν τῆς ἀποτμήσεως ταύτης εἶναι ἴσα ἢ μεγαλύτερα πρὸς τὸ ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον πρόσωπον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν αἱ δὲ ἑτεραι ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων πλευραὶ ἔχουν τὸ ἀπαιτούμενον μῆκος προσώπου κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, τὸ οἰκόπεδον θεωρεῖται δις γωνιαῖον.

13. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 12 οἰκόπεδον ἔχῃ τὰ μῆκη τῶν πλευρῶν τῆς ἀποτμήσεως ἴσα ἢ μεγαλύτερα πρὸς τὸ ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον πρόσωπον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν ἢ μία δὲ μόνον ἐκ τῶν ἐτέρων ἐπὶ τῆς κοινοχρήστου ἐκτάσεως πλευρῶν ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον μῆκος ἀρτίου προσώπου κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, τὸ οἰκόπεδον θεωρεῖται ἀπλῶς γωνιαῖον.

14. Εἰς οἰκόπεδον γωνιαῖον, εἶναι ἀρκετὸν ὅπως, τὸ μέσον βάθος, κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, ὡς πρὸς τὸ ἐν πρόσωπον, μὴ εἶναι μικρότερον τοῦ ἐλαχίστου ἀπαιτουμένου κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν βάθους, τὸ δὲ ἕτερον μέσον βάθος μὴ εἶναι μικρότερον τοῦ ἐλαχίστου μήκους προσώπου κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν.

15. Εἰς οἰκόπεδον γωνιαῖον τοῦ ὁποίου τὰ πρόσωπα συναντῶνται ὑπὸ γωνίαν ἰσὴν ἢ μικροτέραν τῶν 60 μοιρῶν δύναται νὰ μὴ ἀπαιτῆται ἡ ὑπαρξίς τοῦ μέσου βάθους, ἐφ' ὅσον δι' αὐτὴν θὰ ἀπαιτῆτο αὐξήσις τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκόπεδου.

16. Εἰς οἰκόπεδον δις γωνιαῖον, ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἐλαχίστου προσώπου κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς ἕκαστον πρόσωπον αὐτοῦ ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου πρόσωπόν τι τυγχάνῃ μικρότερον.

17. Οἰκόπεδον δις γωνιαῖον, ὅταν ἐν ἐκ τῶν δύο ἀντικειμένων προσώπων αὐτοῦ δὲν εἶναι ἄρτιον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν οὐχὶ ὅμως μικρότερον τῶν 4 μέτρων καὶ δὲν δύναται διὰ τακτοποιήσεως νὰ καταστῇ ἄρτιον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, θεωρεῖται ἀπλῶς γωνιαῖον.

18. Εἰς οἰκόπεδον δις γωνιαῖον τὸ μέσον βάθος κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν ἀπαιτεῖται μόνον ὡς πρὸς τὴν μεταξὺ τῶν δύο γωνιῶν πλευρὰν τοῦ οἰκόπεδου.

19. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου 18, ἐὰν τὸ μέσον βάθος δὲν εἶναι ἄρτιον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, τὸ οἰκόπεδον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπλῶς γωνιαῖον, ἐὰν τὸ ὑπάρχον μέσον βάθος, ὡς πρὸς ἐν τῶν ἐτέρων προσώπων, εἶναι ἄρτιον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι τὸ μήκος τοῦ προσώπου τούτου εἶναι ἄρτιον κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν.

20. Εἰς οἰκόπεδον τρίς γωνιαῖον, ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἐλαχίστου απαιτούμενου προσώπου κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς ἕκαστον πρόσωπον αὐτοῦ ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου πρόσωπόν τι τυγχάνῃ μικρότερον.

21. Ἐὰν ἐν ἡ δύο ἐκ τῶν προσώπων τρίς γωνιαίου οἰκόπεδου δὲν εἶναι ἄρτια κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν οὐχὶ ὅμως μικρότερα τῶν 4 μέτρων, δὲν δύναται δὲ διὰ τακτοποιήσεως νὰ καταστῶν ταῦτα ἄρτια κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, τὸ οἰκόπεδον δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀντιστοίχως, ὡς δις γωνιαῖον, ἢ γωνιαῖον ἐὰν συντρέχουν αἱ πρὸς τούτο προϋποθέσεις.

22. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4, 16 καὶ 20 εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὡς πρὸς τμήμα μόνον τοῦ οἰκόπεδου ἀρχικοῦ ἢ προκύψαντος ἐκ μερικῆς τακτοποιήσεως (ἀδυνατοῦ οὕσης τῆς ὁλικῆς τοιαύτης) πληροῦνται αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπαιτήσεις καὶ τὸ τμήμα τούτο κέκτηται καὶ τὸ ἐλάχιστον απαιτούμενον ἐμβαδὸν κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, ἐνῷ ὡς πρὸς τὸ ὅλον οἰκόπεδον δὲν πληροῦνται τυχὸν τινὲς τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν τὸ σχῆμα, τὰς διατάξεις καὶ τὸ μέγεθος τοῦ οἰκόπεδου καὶ τὰς θέσεις τῶν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομῶν, τὸ ἐν λόγῳ οἰκόπεδον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς τακτοποιημένον ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς παραδοχῆς ταύτης δὲν ζημιῶνται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τῆς τακτοποιήσεως.

23. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 12 καὶ 13, ἐὰν τὸ οἰκόπεδον κεῖται ἐπὶ συναντήσεως δύο γραμμῶν δομήσεως τεμονομένων ὑπὸ κοίλῃν γωνίαν ὡς μήκος προσώπου λογίζεται, ὁλόκληρον τὸ ἀνάπτυγμα τῆς ρυμοτομικῆς γραμμῆς τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ οἰκόπεδον.

24. Εἰς οἰκόπεδον διαμπερὲς ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἐλαχίστου απαιτούμενου προσώπου, κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, ἀπαιτεῖται δι' ἅπαντα τὰ πρόσωπα αὐτοῦ.

25. Οἰκόπεδον διαμπερὲς ἔχον καὶ πρόσωπα μήκους μικροτέρου τοῦ κατὰ κανόνα ἢ τοῦ κατὰ παρέκκλισιν ἀρτίου μὴ δύναμενον διὰ τῆς τακτοποιήσεως νὰ ἀποκτήσῃ τὰ ἀπαιτούμενα κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν μήκη τῶν προσώπων τούτων, θεωρεῖται μηδόλως ἔχον τὰ πρόσωπα ταῦτα.

26. Εἰς οἰκόπεδον διαμπερὲς ἀπαιτεῖται ἡ ὑπαρξίς τοῦ μέσου βάθους, κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν, ὑπολογιζομένου εἰς ἕκαστην περίπτωσιν κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν περὶ μεσαίων, γωνιαίων, δις γωνιαίου κλπ. οἰκοπέδων διατάξεων τοῦ παρόντος.

27. Εἰς οἰκόπεδον διαμπερὲς διήκον διὰ μέσου τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου καὶ ἔχον δύο ἀντικείμενα πρόσωπα, δὲν συντρέχει περίπτωσις ἀπαιτήσεως βάθους κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν.

28. Οἰκόπεδον ἔχον τὸ κατὰ τὸν κανόνα ἐμβαδὸν καὶ μὴ ἔχον τὸ κατὰ τὴν παρέκκλισιν πρόσωπον ἢ βάθος καὶ μὴ δύναμενον διὰ τακτοποιήσεως νὰ ἀποκτήσῃ τὸ κατὰ τὸν κανόνα πρόσωπον ἢ βάθος, θεωρεῖται ἄρτιον ἐὰν διὰ τῆς τακτοποιήσεως δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὸ κατὰ τὴν παρέκκλισιν πρόσωπον ἢ βάθος.

29. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 28 τακτοποίησις τοῦ οἰκόπεδου πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ κατὰ τὴν παρέκκλισιν προσώπου ἢ βάθους δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ οἰκόπεδου ἔχοντος τὴν ὡς ἄνω ἔλλειψιν ὑπατιότητι τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν ἢ τῶν δικαιωπαρῶν των διὰ τεμαχισμού οἰκόπεδου ἔχοντος τὸ κατὰ τὸν κανόνα ἢ τὴν παρέκκλισιν ἐλάχιστον πρόσωπον ἢ βάθος, διὰ δικαιοπραξίας, ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ/τος 690/1948 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ σχεδίων Πόλεων διατάξεων».

30. Τμήματα ἀρτίου οἰκόπεδου, μὴ ἐπιδεχόμενα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τακτοποίησιν, ἀφαιροῦνται ἀναγκαστικῶς καὶ προσκυροῦνται εἰς τὰ ὅμορα οἰκόπεδα. Ἡ ἀναγκαστικὴ αὕτη ποσύρωσις, ἐνεργεῖται μόνον ἐὰν τὰ ὅμορα οἰκόπεδα εἶναι ἄρτια κατ' ἐμβαδόν, ἢ δὲ προσκύρωσις εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀπόκτησιν τοῦ ἰσχύοντος ἐλαχίστου προσώπου ἢ βάθους κατὰ τὸν κανόνα ἢ ἐὰν ἀδυναμίᾳ τούτου κατὰ τὴν παρέκκλισιν.

31. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 30 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς κατωθὶ περιπτώσεις:

α) Ἐὰν διὰ τῆς προσκύρωσεως τῶν τμημάτων, τὰ οἰκόπεδα εἰς ὧν ἀφαιροῦνται τὰ τμήματα, ταῦτα καθίστανται μὴ ἄρτια.

β) Ἐὰν ἐπὶ τῶν τμημάτων ὑφίστανται οἰκοδομαί, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. τῆς 17.7.23 «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.».

γ) Ἐὰν ἡ ἔλλειψις τοῦ προσώπου ἢ βάθους τῶν οἰκοπέδων εἰς τὰ ὁποῖα προσκυροῦνται τὰ ἐν λόγῳ τμήματα ὀφείλεται εἰς ὑπαίτιον κατάτμησιν, ἀρτίων ἐν γένει οἰκοπέδων, διὰ δικαιοπραξίας ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ/τος 690/1948.

32. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 30 προσκύρωσις ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἐνδιαφερομένου.

33. Ὃπου κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφέρεται ὅτι οἰκόπεδόν τι θεωρεῖται τακτοποιηθὲν ὡς ἔχον πρόσωπον ἢ καὶ βάθος ἢ καὶ ἐμβαδὸν κατὰ παρέκκλισιν, τούτο ἔχει ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ οἰκοπέδων ὑπαγομένων κατὰ τὰς οἰκείας εἰδικὰς διατάξεις εἰς παρέκκλισιν.

34. Τὸ Δημόσιον, οἱ Δήμοι ἢ αἱ Κοινότητες ἐπισπεύδοντες τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου ἀποζημιώνουν καὶ τὰ μετὰ τὴν ρυμοτομίαν τυχόν ἀπομένοντα μὴ ἄρτια τμήματα ρυμοτομουμένων οἰκοπέδων ἐκτὸς ἐὰν οἱ κύριοι τούτων δηλώσουν μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζητήσεως διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς προσωρινῆς τιμῆς μονάδος, ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦν τὴν ἀποζημίωσιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ ὡς ἄνω μὴ ἄρτια οἰκόπεδα βαρύνονται μὲ ἐνδεχομένην ἀποζημίωσιν λόγῳ παραδίωκτος.

Ἄρθρον 79.

Αἰσθητικὴ διαμόρφωσις τῶν κτιρίων

—Διατηρησις κτιρίων ἢ οἰκισμῶν

ἰδιαιτέρου χαρακτήρος.

1. Αἱ ὀψεις τῶν κτιρίων καὶ τὰ ὁρατὰ ἐν γένει μέρη αὐτῶν, δέον ὅπως ικανοποιῶν τὰς ἀπαιτήσεις τῆς αἰσθητικῆς τόσο ὡς μεμονωμένων κτιρίων, ὅσον καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὸ περιβάλλον αὐτῶν.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀλλοίωσις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐμφανίσεως τῶν κτιρίων διὰ τῆς καλύψεως τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἐσοχῶν καὶ ἐξοχῶν δι' οἰωνδήποτε προσθήτων ἐγκαταστάσεων ἢ διὰ τῆς τοποθετήσεως προσθηκῶν μεταξὺ αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει προσθήκης κατ' ἐπέκτασιν ἢ καθ' ὕψος τοῦ κτιρίου πρέπει αὕτη νὰ διαμορφοῦται ἀρχιτεκτονικῶς ἀναλόγως τῆς

σημασίας του κτιρίου και της θέσεως αυτού, εν συναρτήσει προς την ὅλην ἐμφάνισιν αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αἰσθητικῶν ἀπαιτήσεων.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ τῶν προσόψεων τῶν κτιρίων ἀνάρτησις προδηγῶν πρὸς ἐκδοσὶν ἐμπορευμάτων ἢ δι' ἄλλον τινὰ σκοπὸν.

4. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ τοποθετήσεως φωτεινῶν ἢ ἢ ἐπιγραφῶν ὑπὲρ τὸ ὕψος τῆς ὀροφῆς τοῦ πρώτου ὀρόφου (ἰσογείου) ἢ ὑπὲρ τὸ ἀνώτατον ἐπιτρεπόμενον ὕψος τοῦ κτιρίου ἀπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἑλέγχου ἥτις τυγχάνει ὑποχρεωτικῇ διὰ τὸν ἰδιοκτήτην.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1 ἕως 4 ἐφαρμόζονται ἐπὶ νέων κτιρίων ὡς καὶ ἐπὶ καθ' οἰκονόμητον ἐννοίαν ἐπεκτάσεως ὑφισταμένων. Ἡ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων καὶ ἐπὶ ὑφισταμένων κτιρίων τάσσευσα εὐλογον προθεσμίαν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας πρὸς συμμόρφωσιν αὐτῶν.

6. Διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων ἔργων κατόπιν ἡτιολογημένης ἐκθέσεως τῆς κατὰ περίπτωσιν ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας δύναται νὰ χαρακτηρίζωνται οἰκισμοὶ ἢ τμήματα αὐτῶν ἢ κτίρια ὡς διατηρητέα λόγῳ τοῦ ἰδιαίτερου ἱστορικοῦ, λαογραφικοῦ, πολεοδομικοῦ, αἰσθητικοῦ ἢ καὶ ἀρχιτεκτονικοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν.

7. Διὰ τῶν αὐτῶν Π. Διαταγμάτων δύναται νὰ ἀναστέλλῃται, εἰς οἰκισμοὺς ἢ περιοχὰς αὐτῶν, πᾶσα ἐργασία ἀνεγέρσεως νέων κτιρίων, κατεδαφίσεως ἢ ἐπισκευῆς, προσθήκης, ἀλλαγῆς ἐξωτερικῆς ἐμφάνισεως ὑφισταμένων κτιρίων ὡς καὶ πᾶσα ἐργασία ὑποδομῆς τοῦ οἰκισμοῦ προκειμένης τῆς συντάξεως ὀριστικῆς πολεοδομικῆς μελέτης ἢ καὶ εἰδικοῦ κανονισμοῦ δομῆσεως.

Ἡ ἐκδοσις τῶν ὡς ἄνω Π. Διαταγμάτων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ) τοῦ «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.».

8. Προκειμένου περὶ οἰκισμῶν ἢ τμημάτων αὐτῶν ἢ κτιρίων περὶ ὧν ἡ παράγραφος 6 τοῦ παρόντος αἱ ὑποδείξεις τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἀρθροῦ 80 ἐπιτροπῶν ἐνασκήσεως ἀρχιτεκτονικοῦ ἐλέγχου, τυγχάνουν ὑποχρεωτικαὶ διὰ πάντας τοὺς φορεῖς.

Ἄρθρον 80.

Ἀσκήσις Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἑλέγχου.

1. Ἡ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀσκήῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀρχιτεκτονικὸν ἐλεγχον τῆς μορφῆς τῶν κτιρίων διὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἑλέγχου καὶ νὰ τροποποιῇ ἢ καὶ νὰ ἀπορρίπτῃ μελέτην ἀντικειμένην πρὸς τὴν αἰσθητικήν.

2. Εἰς οἰκισμοὺς ἢ περιοχὰς τούτων ἀξίους ἰδιαίτερας προσοχῆς λόγῳ τοῦ φυσικοῦ ἢ ἀρχιτεκτονικοῦ περιβάλλοντος αὐτῶν τῆς ἱστορικῆς, τῆς ἀρχαιολογικῆς ἢ τουριστικῆς σημασίας τούτων καὶ τοῦ ἐν γένει χαρακτῆρος τῶν δύναται ἡ Ἀρχὴ πέραν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρχιτεκτονικοῦ ἐλέγχου νὰ ἐπιβάλλῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς περιορισμοὺς ἢ καὶ ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἐμφάνισιν τῶν κτιρίων ἢ καὶ ὀρισμένους ἀρχιτεκτονικὰς διατάξεις προσόψεων ὡς ἰσοῦψῃ κατ' ὀρόφους διάταξιν καὶ γενικῶς ἐνηρμονισμένην ἀρχιτεκτονικὴν ἐμφάνισιν πλειοτέρων παρακειμένων κτιρίων, ἀρχιτεκτονικὴν διαμόρφωσιν τῶν νέων ἢ ἀνακαίνισιν τῶν ὑφισταμένων ὁρατῶν ὤψεων τῶν κτιρίων καὶ ἀνοιγμάτων αὐτῶν ὡς καὶ τῶν μεσοτοιχῶν ἢ μανδρουτοίχων, καταλλήλους χρωματισμοὺς τῶν κτιρίων, τὴν ἀπαγόρευσιν ἢ τὴν ἄρσιν ἀντισθητικῶν ἐπικολλήσεων, ἐπιγραφῶν καὶ πάσης φύσεως διαφημίσεων.

3. Αἱ διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἐλέγχου τούτου ἐπιφερόμεναι ἢ ὑποδεικνύμεναι μεταβολαὶ ἢ ἐπιβαλλόμενοι περιορισμοὶ εἰς τὰ σχέδια τῶν κτιρίων εἶναι ὑποχρεωτικά.

4. Διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων ἔργων δύναται νὰ συνιστῶνται Ἐπιτροπαὶ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἑλέγχου τῶν κτιρίων κατὰ πόλιν ἢ κατὰ νομόν ἢ καὶ κατὰ πλείονας νομούς. Διὰ τῶν αὐ-

τῶν Π. Διαταγμάτων καθορίζεται ἡ σύνθεσις, ἀρμοδιότης καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας τῶν Ἐπιτροπῶν τὰ ὅργανα τὰ καθορίζοντα τοὺς ἐλεγχομένους οἰκισμοὺς ἢ περιοχὰς ὡς καὶ πᾶσαν συναφῇ λεπτομέρειαν.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις οἰκισμῶν ἢ περιοχῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος εἰς οὗς χάριν τῆς διατηρήσεως ἢ διαμορφώσεως τοῦ περιβάλλοντος δέον νὰ συντονίζωνται πρὸς τὴν ἀνοικοδόμησιν καὶ ἕτερα ἐπιδρῶντα εἰς τὴν τοιαύτην διαμόρφωσιν τοῦ περιβάλλοντος προβλήματα ὡς λειτουργίας κέντρων καὶ καταστημάτων, διαρρυθμίσεως χώρων κυκλοφορίας, διαφημίσεων, δύναται νὰ συνιστῶνται εἰδικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἑλέγχου ἐμφάνισεως τῆς περιοχῆς συντονίζουσαι τὰς ἀρμοδιότητας πασῶν τῶν διὰ τὰ θέματα ταῦτα ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Π.Δ. ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐκδίδονται τῇ συμπράξει καὶ τῶν συναρμοδίων Ὑπουργῶν. Ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὀρίζεται ὡς ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς ἀντιστοίχους Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 81.

Φωτισμὸς καὶ ἀερισμὸς τῶν διαμερισμάτων.

1. Οἱ κυρίας χρήσεως χώροι τῶν κτιρίων ὡς καὶ τὰ μαγειρεῖα πρέπει νὰ δέχωνται τὸν ἀναγκαῖον φωτισμὸν καὶ ἀερισμὸν ἀμέσως ἐκ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων τοῦ οἰκισμοῦ ἢ καὶ ἐκ τῶν ὑποχρεωτικῶς ἢ προαιρετικῶς ἀφιερμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τῶν οἰκοπέδων.

2. Ἡ ἀναγκαία πρὸς φωτισμὸν καὶ ἀερισμὸν ἐπιφάνεια τοῦ ἀνοίγματος (κτίστου) δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τοῦ ἐνὸς (1) τετραγωνικοῦ μέτρου ἀνὰ 9 τετραγωνικά μέτρα ἐπιφανείας διαπέδου χώρου.

3. Τὰ ἀνοίγματα πρὸς ἀερισμὸν χώρων βοηθητικῆς χρήσεως δύναται νὰ καταργῶνται ἐὰν ἐξασφαλίζεται τεχνητὸς ἀερισμὸς διὰ φυσικοῦ ἢ μηχανικοῦ ἐλκυσμοῦ βάσει εἰδικῆς μελέτης ὑποβαλλομένης εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν κατὰ τὴν αἴτησιν πρὸς ἐκδοσὶν τῆς ἀδείας ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου.

4. Εἰς τοὺς χώρους σταθμεύσεως αὐτοκινήτων δέον ὅπως ἐξασφαλίζεται φυσικὸς ἢ τεχνητὸς ἀερισμὸς.

5. Μαγειρεῖα ἐστιατορίων, ξενοδοχείων, νοσοκομείων, κέντρων διασκεδάσεως ἐφ' ὅσον ἀρμοδίως κέκτηνται ἀδειαν λειτουργίας, κλίσανοι νοσοκομείων καὶ ἄλλαι συνάφεις ἐγκαταστάσεις κατασκευαζόμενα ἐν ὑπογείῳ δέον νὰ κέκτηνται πλήρες σύστημα μηχανικοῦ ἐξαερισμοῦ.

Ἄρθρον 82.

Κλίμακες — Βαθμίδες — Ἀνελκυστήρες.

Α) Κύρια κλίμακες τῶν κτιρίων.

1. Αἱ κοινὸχρηστοὶ κλίμακες αἱ ἐξυπηρετοῦσαι τοὺς ὀρόφους τῶν κτιρίων ὡς καὶ οἱ περιβάλλοντες τούτους τοίχους δέον ὅπως κατασκευάζωνται ἐξ ἀκαύστου ὕλικου.

2. Εἰς κτίρια μεγάλης ἐπιφανείας κατασκευάζονται πλεονα κλιμακαστάσια κατὰ τρόπον ὥστε οὐδὲν σημεῖον τῆς κατόψεως τῶν ὀρόφων ἀπέχῃ ἀπόστασιν, ἀπὸ τοῦ ἄξονος τοῦ κλιμακαστάσιου, μεγαλυτέραν τῶν 30 μέτρων.

3. Εἰς κτίρια τριῶν καὶ περισσοτέρων ὀρόφων τὸ ἐλάχιστον καθαρὸν πλάτος τῆς κλίμακος ὀρίζεται εἰς 1,20 μέτρα ἐφ' ὅσον ἐξ εἰδικῶν διατάξεων δὲν ὀρίζεται μεγαλύτερον.

4. Τὸ ἐλάχιστον πλάτος τῶν πλατυσκάλων ὀρίζεται εἰς 1,20 μ. μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ πλάτους τῆς ἀπ' αὐτοῦ ἀρχομένης κατιούσης βαθμίδος.

5. Διὰ κτίρια ἐξυπηρετούμενα μέγαν ἀριθμὸν προσώπων δύναται ἡ Ἀρχὴ νὰ ὀρίσῃ ἀριθμὸν κλιμακαστάσιων καὶ πλάτος κλιμάκων μεγαλύτερον τῶν διὰ τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζομένων.

6. Αἱ κλίμακες τῶν εἰδικῶν κτιρίων, δέον ὅπως κατασκευάζωνται εὐθύγραμμοι μετὰ πλατυσκάλων κατὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν κατευθύνσεως τῆς κλίμακος μὴ ἐπιτρεπομένων τῶν σφηνοειδῶν βαθμίδων.

7. Διάδρομοι συνδέοντες κλίμακας ἢ κλίμακας μετὰ ἐξόδων δέον ὅπως ἔχουν πλάτος τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ πλάτος τῆς κλίμακος.

8. Αἱ κύριαι κλίμακες τῶν κτιρίων ἀποτελοῦν ὀργανικὰ στοιχεῖα αὐτῶν καὶ περιλαμβάνονται εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομῆσεως τοῦ οἰκοπέδου. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ κτιρίων ἐξοχικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ χαρακτῆρος ἔνθα ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων δὲν ὑπερβαίνει τοὺς δύο (ισόγειον καὶ εἰς ὀρόφος ἐπ' αὐτοῦ) τὸ δὲ ὕψος τοῦ ὅλου κτιρίου δὲν ὑπερβαίνει τὰ 7 μέτρα, ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ κυρία κλίμαξ ἀνάουσις εἰς τὸν ὀρόφον κατασκευάζεται ἀνοικτὴ καὶ ἀσκεπῆς ἐντὸς τοῦ πλαγίου ἢ ὀπισθίου υποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅπως καὶ ἐν τοῖς στοιχείοις αὐτῆς ἀπέχη ὀλιγώτερον τοῦ 1 μέτρου ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου τὸ δὲ μῆκος τῶν βαθμίδων μὴ εἶναι μικρότερον τῶν 0,90 μέτρου.

Β) Κλίμακες υπηρεσίας εντός των υποχρεωτικώς αναλυπτών
σημάτων του οικοπέδου.

1. Ἐντὸς τῶν υποχρεωτικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου, ὅπισθίων ἢ πλαγίων, ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κλιμάκων ὑπηρεσίας πλάτους τοῦλάχιστον 0,60 τοῦ μέτρου πρὸς ἐξυπηρέτησιν μόνον δύο ὑπὲρ τὸ κατὰ τὴν θέσιν τῆς κλίμακος ἰσόγειον ὁρόφων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφ' ὅσον ἡ στάθμη τῶν βαθμίδων ἢ τοῦ τυχόν συμπαροῦς στηθαίου φθάσῃ εἰς ὕψος μεγαλύτερον τοῦ 1,50 μέτρων ἀπὸ τῆς παρὰ τὴν κλίμακα στάθμης φυσικῆς ἢ τεχνητῆς, τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου, κατασκευάζονται αὐταὶ κατὰ τὸ ὑπὲρ τὸ ὥς ἄνω 1,50 μέτρον τμήμα αὐτῶν εἰς ἀπόστασιν 1 μέτρου ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου.

2. Κλίμακες υπηρεσίας ἐξυπηρετοῦσαι περισσότερους τῶν δύο ὑπὲρ τὸ κατὰ τὴν θέσιν τῆς κλίμακος ἰσόγειον ὁρόφους κατασκευάζονται ὑποχρεωτικῶς ἐσωτερικαὶ ἐνσωματούμεναι εἰς τὸ κτίριον καὶ περιλαμβάνονται εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομῆσεως τοῦ οἰκοπέδου.

1^η) Κλίμακες ἐντὸς τῶν προαιρετικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου.

1. Κλίμακες ύπηρεσίας τοποθετούμεναι ἐντὸς τῶν προαίρε-
τικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου δέον
ὅπως ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕλικου κατασκευῆς αὐτῶν εὐρίσκων-
ται εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ μὲν τῶν ἀνοιγμάτων χώρων βοηθητι-
κῆς χρήσεως ἐνὸς μέτρου τοῦλάχιστον ἀπὸ δὲ τῶν ἀνοιγμάτων
χωρῶν κυρίας χρήσεως εἰς ἀπόστασιν τοῦλάχιστον ἴσην πρὸς
τὴν ἀπόστασιν τῆς ἐλευθέρας θέας διαφυλαττομένου πάντοτε
καὶ τοῦ εὗρους τῆς ἐλευθέρας θέας τῶν ἀνοιγμάτων, τηρου-
μένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς προηγουμένης
παραγράφου Β.

2. Κλίμακες υπηρεσίας εξυπηρετοῦσαι περισσοτέρους τῶν δύο ὑπὲρ τὸ ἰσόγειον ὁρόφους κατασκευάζονται υποχρεωτικῶς ἐσωτερικαὶ ἐνσωματούμεναι εἰς τὸ κτίριον καὶ περιλαμβάονται εἰς τὴν κάλυψιν καὶ τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

3. "Όταν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου ἀνεγείρουνται περισσό-
τερα κτίρια τὸσον παρὰ τὴν ὁδόν, ὅσον καὶ εἰς ἐσωτερικόν τοῦ
οἰκοπέδου, αἱ τυχόν μεταξὺ αὐτῶν κατασκευαζόμεναι ἐξωτε-
ρικαὶ κλίμακες, κύριαι ἢ ὑπηρεσίας, δεόν ὅπως ἀπέχωνσι τῶν
ἐναντι αὐτῶν κτιρίων ἀπόστασιν τοῦλάχιστον ἴσην πρὸς τὴν
μεταξὺ τῶν κτιρίων ἀπαιτουμένην ἐλάχιστην ἀπόστασιν.

Δ) Κλίμακες ἐντὸς προκηπίων (πρασιῶν).

Ἐντὸς τοῦ ὑποχρεωτικῶς ἀφιεμένου πλάτους τῶν προκη-
πίων ἐπιτρέπονται κλίμακες ἀνιούσαι ἢ κατιούσαι, χωρὶς
οὐδὲν στοιχεῖον αὐτὴν νὰ ἐξέχη ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομῆσεως
περισσότερον τοῦ 0,25 Π, ἐνθα Π τὸ πλάτος τοῦ ὑποχρεω-
τικῶς ἀφιεμένου προκηπίου. Τὸ συνολικὸν ὕψος τῶν βαθμίδων
ἀνιούσης κλίμακος μετρούμενον ἀπὸ τῆς πρὸ αὐτῆς στάθμης
τοῦ πεζοδρομίου δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὸ 1 μέτρον.

Ε) Βασιμίδες ἐπὶ κοινοχρήστων ἐκτάσεων τῆς πόλεως
(ὁδῶν, πλατειῶν).

1. Ουδεμία απόλυτως προεξοχή βαθμίδων επιτρέπεται από της γραμμής δομήσεως.

2. Εἰς περίπτωσιν τοποθετήσεως τῆς κυρίας ὀφείας τοῦ κτιρίου ἐσώτερον τῆς ὑπὸ τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου προβλεπομένης γραμμῆς δομήσεως ἢ τοποθέτησις βαθμίδων μέχρι τῆς γραμμῆς δομήσεως ἐπιτρέπεται, ὅπου κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς δὲν δημιουργεῖται κίνδυνος διὰ τὸ κοινὸν καὶ αἰσθητικὴ ἀνωμαλία.

3. Κατιούσαι βαθμίδες τῶν κτιρίων ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων ἀπαγορεύονται ἀπολύτως.

Ἐσωτερικαὶ κατιοῦσαι κλίμακες τῶν κτιρίων δέον νὰ ἀρ-
χωνται ἀπὸ ἀποστάσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς μέτρου ἔσωθεν τῆς
γραμμῆς δομήσεως.

4. Αι διατάξεις της παραγράφου 3 έχουν εφαρμογή και επί ύφισταμένων κλημάτων αντικειμένων προς τας διατάξεις αὐτῆς.

Πρὸς ἀποτροπὴν τυχόν ὑφισταμένου κινδύνου ἡ Ἀρχὴ τάσσει
εὐλογον προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας πᾶς ὑπόχρεως ὀφείλει
να ἐνεργήσῃ ὅ,τι δεῖ πρὸς ἄρσιν τοῦ κινδύνου.

ΣΤ) 'Ανελκυστήρες.

Εἰς κτίρια ἔχοντα τρεῖς τοὐλάχιστον ὀρόφους ὑπὲρ τὸ
 ἰσοῦσιν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἐγκατάστασις ἐνὸς κατ' ἐλάχι-
 στον ἀνεγκυστερήσας δυνατότητος μεταφορᾶς οὐχὶ ἐλάσσονος
 τῶν 3 ἀτόμων.

^v Αρ. 83.

Ἀρχιτεκτονικαὶ Προεξοχαί.

1. Ἐπὶ τῆς κυρίας ὀφείας τοῦ κτιρίου ἀσχετῶς ἐὰν ὑφίσταται ἡ οὗ προκείμενη πρὸ αὐτῆς ἐπιτρέπονται ὀρίζονται ἀρχιτεκτονικαὶ προεξοχαὶ (γεῖσα) μέχρι 0,30 τοῦ μέτρου ἐξαιρέσει τῆς ἀνωτάτης κατὰ τὴν ἐν προσόψει ἢ ἐν ἐσοχῇ ἐπίστεψιν τοῦ κτιρίου ἥτις δύναται νὰ εἶναι καὶ μεγαλυτέρα παντὸς οὐχὶ μείζων τῶν 0,90 μέτρων. Ἐὰν αἱ ὀρίζονται προεξοχαὶ κατασκευάζωνται εἰς ὕψος μικρότερον τῶν 3 μέτρων ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου αἱ προεξοχαὶ αὗται δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνουν τὰ 0,15 μέτρα. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ τῶν πλαγιῶν ἡ καὶ ὀπισθίων ὀφείων τοῦ κτιρίου. Εἰς τὰ ἄλλα τῶν ἀρχιτεκτονικῶν προεξοχῶν ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις οἰουδῆποτε κιγκλιδώματος.

2. Τοπικά προσεχολα θυρών, παραθύρων παραπτάδων, προστατευτικών κιχλιδωμάτων, πλεγμάτων, σκιαδων έπιτρέπονται μόνον από ύψους 2,50 μέτρων και άνω από το πεζοδρομίου.

3. Κατακόρυφοι αρχιτεκτονικοί προεξοχαί μέχρις ύψους 3 μέτρων από του πεζοδρομίου επιτρέπονται μέχρι 0,05 μ. Τα άνωτέρω ισχύουν και προκειμένου περί πλαγίων ή και όπισθίων όψεων του κτιρίου.

4. Κατακόρυφοι αρχιτεκτονικοί προσεχοί επί της κυρίας όψεως του κτιρίου μέχρι 0,15 μ. και άνωθεν της στάθμης των 3 μέτρων από του πεδοδρομίου επιτρέπονται. Διά μεγαλύτερας προσεχής απαιτείται γνώμη της οικείας επιτροπής άνασκή- σως άποδοτικών έλέγχου.

5. Ἐπὶ τῶν προαιρετικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου καὶ ἐφ' ὅσον τὰ τμήματα ταῦτα κέντηνται μόνον τὰς ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων καθοριζομένης ἐλαχίστας διαστάσεις, οὐδεμία ἀπολύτως ἀρχιτεκτονικὴ προεξοχή ἐπιτρέπεται.

6. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2, 3 καὶ 5 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν κτιρίων.

7. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 δύναται ἡ Ἀρχὴ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασχίσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου νὰ ἐπιτρέψῃ μεγαλύτερας ἢ ἄλλως διατεταγμένας ἀρχιτεκτονικὰς προσερχάς, ὅπου ἰδιαιτέρου λόγου ἀπαιτοῦν τοῦτο, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τοῦ εὐρους τῶν πρὸ τῶν κτιρίων κοινοχρήσεων ἐκτάσεων γὰρ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν τοῦ περιβάλλοντος.

*Appendix 84.

Λειτουργικά Προεξοχαί.

Ἐξῶσαι ἀνοικτοὶ καὶ κλειστοί. Προστεγάζματα.

1. Ἀνοικτοὶ ἐξῴσται, ἄνωθεν κοινοχρήστων ἐκτάσεων ἦτοι
ὁδῶν καὶ πλατειῶν, ἐπιτρέπονται ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

α) Ἡ κατωτέρα ἐπιφάνεια οἰοῦντοτε στοιχείου τοῦ ἐξώστου πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς ὕψος ἀπὸ τοῦ κάτωθι αὐτοῦ πεζοδρομίου τοῦλάχιστον 3,00 μ., νὰ ἀπέχη δὲ ἀπόστασιν τοῦλάχιστον 0,50 μ. ἐσώτερον τοῦ ἄκρου τοῦ κρασπέδου τοῦ πεζοδρομίου ὅταν τὸ ὡς ἄνω ὕψος εἶναι μικρότερον τῶν 5 μέτρων.

β) Ἡ μεγίστη προεξοχή τῶν ἐξωστῶν ἀσχέτως τῆς θέσεως τοῦ στηθαίου ἢ κιγκλιδώματος δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τοῦ ἐνὸς δεκάτου (1/10) τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ κατὰ τὴν θέσιν τοῦ κτιρίου εἰς οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν πλέον τοῦ 1,30 μ.

γ) Ὅταν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ κατασκευάζονται ἐξωτερικαὶ στοαὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξώστου εἰς ὕψος μικρότερον τῶν 5 μέτρων ἀπὸ τοῦ κάτωθι αὐτοῦ πεζοδρομίου.

δ) Ὡς πλάτος ὁδοῦ λαμβάνεται τὸ ὑπὸ τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου προβλεπόμενον, προσμετρούμενων τῶν τυχόν προβλεπομένων προκηπίων, ἐν περιπτώσει δὲ πλήρως μορφωμένης ὁδοῦ τὸ ἐν τοῖς πράγμασιν ὑπάρχον πλάτος.

ε) Οἱ ἀνοικτοὶ ἐξῶσται πρέπει νὰ ἀφίστανται τοῦλάχιστον 1 μέτρον ἀπὸ τῶν πλαγίων ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου.

στ) Ὅταν τὸ κτίριον ἀποτελεῖται ἀπὸ ὁρόφους ἐν προσόψει καὶ ὁρόφους ἐν ἐσοχῇ, ὁ ἀνώτατος ἐξώστης ἀπὸ τῆς κυρίας ὀψευς, κατασκευάζεται κατὰ προέκτασιν τοῦ δαπέδου τῆς πρώτης ἐσοχῆς.

ζ) Κατ' ἐπέκτασιν τῆς πλακὸς τοῦ δώματος τοῦ κτιρίου δὲν κατασκευάζεται ἐξώστης. Εἰς περίπτωσιν κτιρίου εἰς δὲν ἐγένετο ἐξάντλησις τῶν ὁρόφων κατὰ τὴν πρόσοψιν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐξώστου κατ' ἐπέκτασιν τῆς πλακὸς τοῦ δώματος (δαπέδου τοῦ μελλοντικοῦ ὁρόφου), τοῦ κιγκλιδώματος ἢ στηθαίου τοποθετουμένου εἰς τὴν θέσιν τῆς γραμμῆς δομήσεως.

η) Τὰ ἐκ τῶν ἐξωστῶν ὁμβρία ὕδατα, ὅταν ταῦτα ἐγκαθίστανται διὰ συμπαγῶν στηθαίων, δεόν ὅπως ἀπάγονται δι' ἀγωγοῦ καὶ ἀποχετεύονται ὑπὸ τὸ πεζοδρόμιον εἰς τὸ δεξιότρον αὐτοῦ ἀπαγορευομένης τῆς διὰ σωληρίσκων ἐλευθέρου ροῆς ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ἐξώστου εἰς τὴν ὁδόν.

θ) Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως προκηπίου ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' παραγρ. 1.

2. Ἀνοικτοὶ ἐξῶσται ἐπὶ τῶν ὑποχρεωτικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου, ἐπιτρέπονται μὲ προεξοχὴν ἴσην πρὸς τὸ 1/5 τῆς ἀποστάσεως τῆς ὀψευς τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὴν θέσιν τοῦ ἐξώστου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἐξώστης, δὲν δύναται νὰ ἔχη προεξοχὴν μεγαλύτεραν τοῦ 1 μέτρου, ἀστέως τῆς θέσεως τοῦ στηθαίου ἢ κιγκλιδώματος οὐδὲ νὰ ἀπέχη ὀλιγώτερον τοῦ 1 μέτρου ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ὀψεις τοῦ κτιρίου τοποθετοῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως, ἢ οἰοῦντοτε ἐτέρας πλαγίας ἢ ὀπισθίας υποχρεωτικῆς γραμμῆς, ἡ προεξοχή τοῦ ἐξώστου δύναται νὰ προσαυξηθῇ κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς ὑποχωρήσεως τῆς ὀψευς εἰς τὴν οὕτως εἰρρίσκειται πλὴν ὅμως ἢ ὑπὲρ τὰ 1,80 μ. προεξοχὴ τοῦ ἐξώστου προσμετρεῖται εἰς τὴν καλυπτομένην ἐπιφάνειαν τοῦ οἰκοπέδου οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως αὐτοῦ.

4. Ἀνοικτοὶ ἐξῶσται ἐπὶ τῶν προαιρετικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων ἐπιφανειῶν τοῦ οἰκοπέδου ἐπιτρέπονται ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

α) Ἐφ' ὅσον αἱ προαιρετικῶς ἀφιέμεναι ἀκαλύπτοι ἐπιφάνειαι τοῦ οἰκοπέδου κέκτῃνται μόνον τὰς ἐλάχιστας διαστάσεις τῆς ἐλευθέρου θέας οὐδεμίαν ἀπολύτως προεξοχὴ ἐντὸς αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἐξαίρεσις σωλῆνων ὑδρεύσεως, ἀποχετεύσεως καὶ καπνοδόχων συνολικῆς προεξοχούσης ἐπιφανείας 0,15 τ.μ.

β) Ἐφ' ὅσον αἱ προαιρετικῶς ἀφιέμεναι ἀκαλύπτοι ἐπιφάνειαι κέκτῃνται διαστάσεις μεγαλύτερας τῶν ὡς ἄνω ἐλάχιστων δύνανται νὰ κατασκευάζονται ἀνοικτοὶ ἐξῶσται χωρὶς οὗτοι νὰ εἰσέρχονται ἐντὸς τῶν ἐλάχιστων διαστάσεων τῆς ἐλευθέρου θέας τοῦ ἀκαλύπτου χώρου οὐδὲ νὰ ἀπέχουν ὀλιγώτερον τοῦ 1 μέτρου ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου, τηρουμένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3.

5. Εἰς περίπτωσιν ἀνεγέρσεως ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου καὶ ἐσωτερικῶν κτιρίων διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προεξοχῶν τῶν ἀνοικτῶν ἐξωστῶν λαμβάνονται ὡς πλάτη ὁδοῦ αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν κτιρίων.

6. Ἐξῶσται ἀνοικτοὶ ἐντὸς αἰθουσῶν.

Ἐξῶσται ἀνοικτοὶ ἐντὸς ὑψηλῶν αἰθουσῶν συγκεντρώσεως τοῦ κοινοῦ δι' ἀναφυχτὴν ἢ ἐργασίαν (π.χ. κέντρα συγκεντρώσεως τοῦ κοινοῦ, καταστήματα πωλήσεως, κτίρια τραπεζῶν καὶ παρόμοιοι χώροι) ἐπιτρέπονται ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτουν πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐκτάσεως τῆς αἰθούσης καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ διάταξις αὐτῶν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν χρῆσιν τῶν μόνον ὡς παραρτημάτων τῶν ἐν λόγῳ αἰθουσῶν καὶ οὐχὶ εἰς ἄλλαν αὐτοτελεῆ χρῆσιν. Ἡ προσπέλασις πρὸς τὸν ἀνοικτὸν ἐξώστην ἐπιτρέπεται μόνον διὰ κλίμακος κειμένης ἀπαραιτήτως ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ καταστήματος ἢ τῆς αἰθούσης εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκεται ὁ ἀνοικτὸς ἐξώστης. Οἱ ἀνωτέρω ἐξῶσται δὲν λυγίζονται ὡς ὁροφὸι καὶ δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

7. Προστεγασματα.

α) Τὰ προστεγασματα κατασκευάζονται μόνον ἀνωθεν κοινοχρήστων ἐκτάσεων, ἥτοι ὁδῶν καὶ πλατειῶν ὡς καὶ ἀνωθεν προκηπίων καὶ μόνον κατὰ τὸ ἰσόγειον τῶν κτιρίων.

β) Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν προστεγασμάτων ἐν γένει ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α' καὶ γ' τῆς παραγράφου 1.

γ) Τὸ προστεγασμα ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν αὐτῷ καὶ ὡς ἀνοικτὸς ἐξώστης τῶν κιγκλιδώματων τοποθετούμενων εἰς τὰ ὅρια τοῦ κατὰ τὴν θέσιν ταύτην ἐπιτρεπομένου ἐξώστου.

δ) Ἡ προεξοχή προστεγασμάτων ἀνωθεν προκηπίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία (3) μέτρα.

ε) Κινητὰ προστεγασματα ἐμπροσθεν καταστημάτων ἐπιτρέπονται ἀπὸ ὕψους μεγαλύτερου τῶν 2,50 μέτρων ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου καὶ ἀνευ κατακορύφων στηριγμάτων ἐπ' αὐτοῦ, ἐσώτερον δὲ κατὰ 0,50 μ. τοῦ κρασπέδου αὐτοῦ. Κινητὰ προστεγασματα ἐπὶ πεζοδρομίων μεγάλου πλάτους ἢ πλατειῶν μετὰ κατακορύφων στύλων δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρμοδίας Πολιτοδουλικῆς Ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ κυκλοφορία. Εἰς περίπτωσιν κινητῶν προστεγασμάτων ἀντικειμένων πρὸς τὰς παρούσας διατάξεις, ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ τάσσει εὐλόγον προθεσίαν διὰ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν.

στ) Τοπικὰ προστεγασματα ἀνωθεν τῶν θυρῶν ἰσθμῶν τῶν κτιρίων κατὰ τὰς πλαγίας ἢ καὶ ὀπισθίας ὀψεις αὐτῶν ἐπιτρέπονται ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς διατάξεις καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 2, 3 καὶ 4.

8. Κλειστοὶ Ἐξῶσται.

Κλειστοὶ ἐξῶσται ἐπιτρέπονται ἐπὶ τῶν κυρίων ὀψεων τῶν κτιρίων ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

α) Τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἀπὸ τοῦ πεζοδρομίου ὀρίζεται εἰς 2,00 μ. ἀσχέτως τῆς ὑπάρξεως ἢ οὐ προκηπίου.

β) Ἡ μεγίστη προεξοχή ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως ὀρίζεται εἰς 0,40 μ. ἀνεξαρτήτως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ.

γ) Ὅταν τὸ προβλεπόμενον πλάτος τῆς ὁδοῦ ἢ τὸ ἐν τοῖς πράγμασιν ὑφιστάμενον κατὰ τὴν θέσιν τοῦ κτιρίου εἶναι μικρότερον τῶν 8,00 μ. δὲν ἐπιτρέπεται κατασκευὴ κλειστῶν ἐξωστῶν.

δ) Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ὁρῶν προβολῶν τῶν κλειστῶν ἐξωστῶν τῶν κατασκευαζομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κυρίας ὀψευς ἢ ἐπὶ ἐκάστης ὀψευς τῶν ἐν ἐσοχῇ ὁρόφων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ 1/4 τῆς ἀντιστοίχου ἐπιφανείας.

ε) Ἡ ἐν κατόψει ἐπιφάνεια τῶν κλειστῶν ἐξωστῶν προσμετρεῖται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

στ) Ὡς πλάτος ὁδοῦ λαμβάνεται τὸ ὑπὸ τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου προβλεπόμενον προσμετρούμενων τῶν τυχόν προβλεπομένων προκηπίων, ἐν περιπτώσει δὲ πλήρως μορφωμένης ὁδοῦ τὸ ἐν τοῖς πράγμασιν ὑπάρχον πλάτος.

η) Όταν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ κατασκευάζονται ἐξωτερικαὶ σταθὲς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κλειστοῦ ἐξώστου εἰς ὕψος μικρότερον τῶν 5 μέτρων ἀπὸ τοῦ κάτωθι αὐτοῦ πεζοδρομίου.

Κλειστοὶ ἐξώσται ἐπιτρέπονται ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὤψεων τῶν παροδίων κτιρίων καὶ ἐφ' ὧν τῶν ὤψεων τῶν ἐσωτερικῶν κτιρίων ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὁρους:

α) Τὸ ἐλάχιστον ὕψος ἀπὸ τῆς κάτωθεν αὐτῶν φυσικῆς ἢ τεχνητῆς στάθμης τοῦ ἐδάφους ὁρίζεται εἰς 3,00 μέτρα.

β) Ἡ ἐν κατόψει ἐπιφάνεια τῶν κλειστῶν ἐξωστῶν προσμετρεῖται εἰς τὸν συντελεστὴν δομῆσεως τοῦ οἰκοπέδου.

γ) Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἄρθρων οἰουδήποτε συστήματος δομῆσεως καθοριζόμεναι ἢ καὶ ἐμμέτως προκύπτουσαι ἐλάχισται ἀποστάσεις τῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίων ὤψεων τοῦ κτιρίου ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου ἢ καὶ μεταξὺ διαφόρων κτιρίων ἀνεγειρόμενων ἐν τῷ αὐτῷ οἰκοπέδῳ μετρῶνται ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐξωτάτης ὤψεως τῶν κλειστῶν ἐξωστῶν ἀστέως τῆς καθ' ὕψος θέσεως καὶ ἐπιφανείας αὐτῶν.

Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω κλειστοὶ ἐξώσται περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομῆσεως.

9. Ὑπόγειοι προεξοχαί.

α) Ὑπὸ τὰς κοινοχρήστους ἐκτάσεις τῆς πόλεως (ὁδοί, πλατεῖαι) ὡς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τυχὸν ὑφισταμένου προκηπίου ἐπιτρέπεται ἀπαλάττωσις τῶν θεμελίων μέχρι 0,30 τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ κατακόρυφου ἐπιπέδου τῆς γραμμῆς δομῆσεως. Αἱ διαπλατύνσεις αὗται δύνανται νὰ διήκουν καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς ὤψεως. Φωταγωγοὶ ὑπογείων ἐξῶθεν τῆς ρυμοτομικῆς γραμμῆς ἀπαγορεύονται ἀπολύτως.

β) Ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ τυχὸν ὑφισταμένου προκηπίου οὐδεμία κατασκευὴ ἢ ἐγκατάστασις ἐπιτρέπεται, ἐξαιρέσει θεμελίων προεξοχῆς μεγαλυτέρας τῶν 0,50 μ. ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομῆσεως ἐφ' ὅσον ταῦτα τοποθετοῦνται εἰς βάθος μεγαλύτερον τῶν 2,50 μ. ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου, βόθρων ὑπὸ τοὺς ὁρους τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ ἐγκαταστάσεων κοινῆς ἐξυπηρετήσεως, καθοριζομένων διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Ἔργων.

γ) Εἰς περιοχὰς τοῦ συνεχοῦς ἢ καὶ μικτοῦ συστήματος δομῆσεως ἐφ' ὅσον τὸ ὑπόγειον χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ στάθμευσιν αὐτοκινήτων ἐπιτρέπεται ἡ προεξοχή (ἐπέκτασις) τοῦ υπογείου ὑπὸ τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμήμα τοῦ οἰκοπέδου, ἐξαιρέσει τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος προκηπίου, τῆς πλακὸς ἐπικαλύψεως αὐτοῦ, δυναμένης νὰ φθάσῃ μέχρις 1 μέτρου κάτωθι τῆς στέψεως τοῦ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐπιτρεπομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος συμπαγούς περιφράγματος. Κατασκευὴ βοηθητικῶν παραρτημάτων ὑπεράνω τῆς πλακὸς ταύτης ἀπαγορεύεται.

δ) Εἰς περιοχὰς τοῦ πανταχόθεν ἐλευθέρου ἢ ἀσυνεχοῦς συστήματος δομῆσεως ἐφ' ὅσον τὸ ὑπόγειον χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ στάθμευσιν αὐτοκινήτων ἐπιτρέπεται ἡ προεξοχή (ἐπέκτασις) τοῦ πρώτου ὑπὸ τὸν ἰσόγειον ὑπογείου ὑπὸ τὴν ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον ἑκτασιν τοῦ οἰκοπέδου, ἐξαιρέσει τοῦ προκηπίου (πρασίδας) ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ συνολικὴ ἑκτασις τούτου μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 0,70 τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου καὶ ὅπως ἡ πλάξ ἐπικαλύψεως αὐτοῦ εἰς πᾶν σημεῖον ταύτης ὑπὸκνῆται τοῦλάχιστον κατὰ 1 μέτρον τῆς φυσικῆς ἢ τεχνητῆς στάθμης τοῦ ἐδάφους. Πᾶς ὑπόγειος χώρος ὑποκείμενος τοῦ πρώτου ὑπογείου δύνανται νὰ καταλάβῃ ὁλόκληρον τὴν ἑκτασιν τοῦ οἰκοπέδου ἐξαιρέσει τοῦ προκηπίου (πρασίδας).

Ἄρθρον 85.

Ἐσωτερικά κτίρια.

1. Ἐπιτρέπεται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῶν παραγράφων 2 ἕως καὶ 6 ὅπως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου ἀνεγείρονται ἐπὶ πλέον τῶν παρὰ τὴν ὁδὸν κτιρίων καὶ ἐσωτερικά κτίρια ὧν ἡ χρῆσις δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς κειμένους διὰ τὴν περιοχὴν διατάξεις.

2. Πᾶντα τὰ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου ἀνεγειρόμενα κτίρια (παρόδια καὶ ἐσωτερικά), ἀνεγείρονται ἐντὸς τοῦ οἰκοδομησίου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου ἄνευ ὑπερβάσεως ἐφ' ὧν τῶν κτι-

ρίων τοῦ ποσοστοῦ καλύψεως καὶ τοῦ συντελεστοῦ δομῆσεως τοῦ οἰκοπέδου.

3. Ὡς ἀνώτατον ὕψος τῶν ἐσωτερικῶν κτιρίων μετρούμενον ἀπὸ τῆς μέσης φυσικῆς ἢ διαμορφωμένης τεχνητῆς μέσης στάθμης τοῦ παρ' αὐτὰ ἐδάφους, ὁρίζεται τὸ ἐπιτρεπόμενον ὕψος τῶν παρὰ τὴν ὁδὸν κτιρίων.

4. Ὡς σύστημα δομῆσεως τῶν ἐσωτερικῶν κτιρίων ὁρίζεται τὸ πανταχόθεν ἐλευθέρου σύστημα. Εἰς περιοχὰς τοῦ συνεχοῦς συστήματος δομῆσεως ἐπιτρέπεται ἡ δομῆσις τῶν ἐσωτερικῶν κτιρίων καὶ κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο.

5. Ἡ ἐλάχιστη ἀπόστασις ἐσωτερικοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ παροδίου ὡς καὶ ἀπὸ ἐτέρου ἐσωτερικοῦ τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου, ἰσοῦται πρὸς 0,6 ἢ ἐνθα Ἡ τὸ τελικὸν ὕψος τοῦ χαμηλοτέρου τῶν θεωρουμένων κτιρίων μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν τυχόν ἐν ἐσοχῇ κατασκευαζομένων ὁρόφων πρὸς τὸ μέρος καθ' ὃ τὸ ἐν τῶν θεωρουμένων κτιρίων ἀντικρῆται τὸ ἑτερον. Ἡ ἀπόστασις αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 5 μέτρων.

6. Ἡ προσπέλασις πεζῶν καὶ τροχοφόρων ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὰ ἐσωτερικά κτίρια καὶ τὸ ὀπισθίον ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμήμα τοῦ οἰκοπέδου, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀπέχῃ πλέον τῶν 30 μέτρων ἀπὸ τῆς ρυμοτομικῆς γραμμῆς δέον ὅπως ἐξαπαλίσσεται διὰ διόδου ἀκαλύπτου πλάτους τοῦλάχιστον 4 μέτρων ἢ καὶ κακαλυμμένης τοῦ αὐτοῦ πλάτους ἐλευθέρου ὕψους τοῦλάχιστον 3,50 μέτρων. Ἡ δίοδος αὕτη δύναται νὰ ἀφείδῃ εἰς οἰωνδήποτε θέσιν τοῦ οἰκοπέδου, ἐν περιπτώσει δὲ οἰκοπέδων μεγάλης ὤψεως δέον νὰ ἀφίεται μία τοιαύτη δίοδος ἀνὰ 50 μέτρα ὤψεως.

7. Ἡ ἀνέγερσις ἐσωτερικῶν κτιρίων εἰς οἰκισμοὺς ἢ τμήματα αὐτῶν δύναται νὰ ἀπαγορευῇ διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Ἔργων.

8. Τὸ Β. Δ/γμα τῆς 2.9.1963 «περὶ ἀπαγορεύσεως ἀνεγέρσεως ἐσωτερικῶν οἰκοδομῶν εἰς τινὰς περιοχὰς τοῦ λεκανοπεδίου Ἀθηνῶν» παραμένει ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 86.

Ἐγκαταστάσεις ἐντὸς τῶν ὑποχρεωτικῶς πλαγίων τῶν ὀπισθίων ἀκαλύπτων ἐκτάσεων τοῦ οἰκοπέδου.

1. Ἐντὸς τῶν ὑποχρεωτικῶς ἀφιεμένων πλαγίων καὶ ὀπισθίων ἀκαλύπτων ἐκτάσεων τοῦ οἰκοπέδου ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις βοηθητικῶν κτιρίων, καπνοδόχων καὶ διαχωριστικῶν τῆς ἐκτάσεως τοίχων, πλὴν τῆς περιπτώσεως ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος ἐλευθέρως δομῆσεως ἐντὸς ὑφισταμένων οἰκισμῶν (Κεφ. Δ περίπτ. Β).

2. Τὰ βοηθητικά κτίρια δέονδπως μὴ ἀκαλύπτουν ἑκτασιν μεγαλυτέραν τοῦ 0,25 τῆς ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου μὴ συνυπολογιζομένης τῆς ἐπιφανείας τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος προκηπίου (πρασίδας) καὶ πάντως ὅχι πλέον τῶν 60 τετραγωνικῶν μέτρων.

3. Τὸ ὕψος τῶν βοηθητικῶν κτιρίων καὶ ἐσωτερικῶν διαχωριστικῶν τοίχων κατὰ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον αὐτῶν ἀπὸ τῆς πείριξ μέσης φυσικῆς ἢ τεχνητῆς στάθμης τοῦ ἐδάφους τοῦ εἰς ὃ κατασκευάζονται οἰκοπέδου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 2,50 μέτρα.

4. Τὸ δῶμα τῶν ὡς ἄνω βοηθητικῶν κτιρίων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι βατὸν οὐδὲ νὰ χρησιμοποιῇται δι' οἰωνδήποτε σκοπὸν.

5. Προκειμένου περὶ ἀγροτικῶν οἰκισμῶν ἐπιτρέπεται ἐπαύξησης τῆς ἐπιφανείας τῶν βοηθητικῶν κτιρίων ἐπὶ ἀντιστοιχῶς μειώσει τῆς ἐπιφανείας τοῦ δυναμένου νὰ ἀνεγερθῇ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου κυρίου κτιρίου ὡς καὶ ἐπαύξησης τοῦ ὕψους αὐτῶν διὰ λειτουργικὸς λόγους, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἀρχῆς.

6. Τὰ βοηθητικά κτίρια δύνανται νὰ ἐφάπτονται τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου δέον δὲ ὅπως ἀφίστανται τοῦλάχιστον 1 μέτρον ἀπὸ τῶν οἰωνδήποτε ὑφισταμένων ἐν τῷ οἰκοπέδῳ κυρίων κτιρίων.

7. Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως προκηπίου (πρασίδας) τὰ βοηθητικά κτίρια κατασκευάζονται ἐκτὸς τοῦ πλάτους αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ὑπάρξεως προκηπίου ἀπὸ βάθους τοῦλάχισ-

στον 6 μέτρων από της ρυμοτομικής γραμμής. Κατ' εξαίρεσιν, επιτρέπεται ή επί του προκηπίου εγκατάστασις θυρωρείων, φυλακίων και αναλόγων χώρων, ύψους μέχρι 2,50 μ. και επιφανείας μέχρις 20 τετραγωνικών μέτρων, δι' ειδικά κτίρια χρήζοντα τοιούτων βοηθητικών κτισμάτων ως π.χ. Νοσοκομεία, εργοστάσια, σχολικά συγκροτήματα και ανάλογα τοιαύτα.

8. Επιτρέπεται ή κατασκευή καπνοδόχων εντός των υποχρεωτικώς ἀκαλύπτων εκτάσεων των οικοπέδων εξαίρεσει των προκηπίων ἐφ' ὅσον ή συνολικῶς καλυπτομένη ἐπιφάνεια τούτων δὲν υπερβαίνει τὰ 0,25 τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου.

Ἄρθρον 87.

Κατασκευαί ἐπιτρέπόμεναι ὑπεράνω τοῦ μεγίστου ὕψους τῶν κτιρίων.

1. Ὑπεράνω τοῦ ἀνωτάτου ὕψους τῶν κτιρίων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος ἐπιτρέπονται ἐπὶ τοῦ δώματος μόνον αἱ κάτωθι κατασκευαί, ἐφ' ὅσον ἐξ ἐιδικῶν διατάξεων δὲν ἀπαγορεύονται αὐταί.

α) Κιγκλιδώματα ὕψους 0,90—1,10 μ. ἀπὸ τῆς τετελεσμένης στάθμης τοῦ δώματος.

β) Διαχωριστικὰ κιγκλιδώματα ὕψους μέχρι 1,80 μ. ἀπὸ τῆς τετελεσμένης στάθμης τοῦ δώματος.

γ) Ἀπολήξεις κλιμακοστασίων.

δ) Χῶροι οἰασθῆποτε χρήσεως ἐπιφανείας ἐξωτερικῶς μετρομένης 5% τῆς ἐπιφανείας τοῦ κτιρίου δυναμένης νὰ μὴ ὑπολείπηται τῶν 12 τετραγωνικῶν μέτρων οὐχὶ ὅμως μεγαλύτερας τῶν 50 τετραγ. μέτρων.

ε) Ἀπολήξεις ἀνελκυστήρων με ἐγκαρσίαις διαστάσεις τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ ἀνελκυστήρος ἐξυπηρετεῖται τὸ δῶμα αἱ ὡς ἄνω ἀπολήξεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περιλαμβάνουν τὰ μηχανοστάσιον.

2. Τὰ ὡς ἄνω ὑπὸ στοιχεῖα γ, δ, καὶ ε κτίσματα περὶ ὧν ή παράγραφος 1, κατασκευάζονται ὡς ἐνιαῖον σύνολον με ὕψος τὰ μὲν ὑπὸ στοιχεῖα γ καὶ δ 2,70 μέτρων συμπεριλαμβανομένης τῆς πλακὸς ἐπικαλύψεως καὶ τῆς τυχὸν μονώσεως, τὸ δὲ ὑπὸ στοιχείον ε, 4,50 μέτρων. Ὑπεράνω τῶν στοιχείων τούτων ἐπιτρέπεται ή κατασκευή μόνον στηθαίων τυχὸν φωταγωγῶν ὕψους μέχρι 0,30 μ. καὶ καπνοδόχων. Εἰς ἣν περιπτώσιν ή θέσις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ, δ καὶ ε κτισμάτων εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ή κατασκευή ἐνιαίου συνόλου, τὰ διάφορα κτίσματα συνδέονται μεταξὺ των διὰ πέργολας ὕψους 2,70 μ., ἀνοικτῆς κατὰ τὰ πλάγια καὶ τὴν ὀροφήν. Ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος τούτου ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνασκήσεως ἀρχιτεκτονικοῦ ἐλέγχου τῶν κτιρίων.

Αἱ ἐγκαταστάσεις ἐπὶ τοῦ δώματος μονίμων γαστρῶν διὰ φυτὰ καὶ κολυμβητηρίων δὲν δύναται νὰ ὑπέρκεινται τῆς πλακὸς ἐπικαλύψεως πλέον τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος (1,50) μέτρου.

3. Ἐκάστη τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ, δ καὶ ε κατασκευῶν περὶ ὧν ή παράγραφος 1 πρέπει νὰ εὐρίσκειται ἐσώτερον τῆς προσόψεως τῆς οἰκοδομῆς κατὰ 2,50 μ. τοῦλάχιστον καὶ ἐν περιπτώσει ἐσοχῶν 2,50 μ. τοῦλάχιστον ἐσώτερον τῆς προσόψεως τοῦ τελευταίου ἐν ἐσοχῇ ὀρόφου ἐφ' οὗ αὐταί κείνται.

Ἄρθρον 88.

Περιφράγματα οἰκοπέδων—Θέσις καὶ τρόπος κατασκευῆς αὐτῶν.

1. Τὰ διαχωρίζοντα τὰ ὅμορα οἰκόπεδα περιφράγματα τοποθετοῦνται ἐκατέρωθεν τοῦ κοινοῦ ὁρίου τῶν οἰκοπέδων. Ὁ ἀνεγείρων τὸ περίφραγμα δὲν δικαιούται νὰ καταλάβῃ ἐκ τῆς γειτονικῆς ιδιοκτησίας πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ πάχους αὐτοῦ καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει πλέον τῶν 0,25 τοῦ μέτρου.

2. Ὅσῳκις τὸ διαχωριστικὸν περίφραγμα εἶναι ἐν ταῦτῳ καὶ τοίχος ἀντιστηρίξεως τοῦ φύσει ή ἐξ ἐπιχώσεως ὑψηλοτέρου οἰκοπέδου, τὸ περίφραγμα τοποθετεῖται ἐκατέρωθεν τοῦ κοινοῦ ὁρίου τῶν οἰκοπέδων χωρὶς νὰ εἰσέρχεται περισσότερον τῶν 0,25 τοῦ μέτρου πρὸς τὸ κατάντη οἰκόπεδον πρὸς τὴν πλευράν τοῦ ὁποῖου ή παρεῖα τοῦ τοίχου ἔσεται κατακόρυφος.

3. Ὅσῳκις λόγῳ ὑποβιβασμοῦ τῆς στάθμης τοῦ ἐνὸς οἰκοπέδου παρίσταται ἀνάγκη κατασκευῆς τοῦ διαχωριστικοῦ περιφράγματος ὡς τοίχου ἀντιστηρίξεως τοῦ ὁμόρου οἰκοπέδου τὸ περίφραγμα τοποθετεῖται ἐκατέρωθεν τοῦ κοινοῦ ὁρίου τῶν οἰκοπέδων χωρὶς νὰ εἰσέρχεται περισσότερον τῶν 0,25 τοῦ μέτρου πρὸς τὸ ἀνάντη οἰκόπεδον πρὸς τὴν πλευράν τοῦ ὁποῖου ή παρεῖα ἔσεται κατακόρυφος.

4. Τὰ κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου περιφράγματα τοποθετοῦνται ἐξ ὁλοκλήρου ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου.

5. Τὰ μεταξὺ τῶν ὁμόρων οἰκοπέδων διαχωριστικὰ περιφράγματα ὡς καὶ τὰ κατὰ τὸ πρόσωπον τῶν οἰκοπέδων τοιαῦτα δύναται νὰ κατασκευάζωνται συμπαγῇ καὶ μέχρις ὕψους 2,50 μέτρων.

6. Κατόπιν κοινῆς συμφωνίας τῶν ὁμόρων ιδιοκτητῶν τὸ διαχωριστικὸν περίφραγμα δύναται νὰ γίνῃ ἐξ οἰουδήποτε ὕλικου καὶ οἰουδήποτε πάχους, οὐχὶ ὅμως ὕψους μεγαλύτερου τῶν 2,50 μέτρων.

7. Τὰ διαχωριστικὰ περιφράγματα καθ' ὃ μέρος ἐμπίπτουν ἐντὸς τοῦ πλάτους τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος προκηπίου (πρασιᾶς) κατασκευάζονται συμπαγῇ μέχρις ὕψους 0,70 μέτρου ἀπὸ τῆς ὑψηλοτέρας φυσικῆς ή τεχνητῆς στάθμης τῶν ὁμόρων οἰκοπέδων κιγκλιδωτὰ δὲ ή ἐκ πλέγματος κατὰ τὸ ὑπόλοιπον ὕψος.

8. Ὅταν κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου προβλέπεται προκήπιον (πρασιὰ) τὸ κατὰ τὴν ρυμοτομικὴν γραμμὴν περίφραγμα κατασκευάζεται συμπαγὲς μέχρις ὕψους τὸ πολὺ 0,70 μέτρ. ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πρὸ αὐτοῦ πεζοδρομίου κιγκλιδωτὸν δὲ ή ἐκ πλέγματος κατὰ τὸ ὑπόλοιπον ὕψος.

Ἐν περιπτώσει κλίσεως τῆς ὁδοῦ τὸ ὡς ἄνω συμπαγὲς τμήμα κατασκευάζεται κατὰ βαθμίδας τῶν ὁποίων τὸ ὑψηλότερον σημεῖον δὲν ὑπέρκειται τῆς ἀντιστοίχου στάθμης τοῦ πεζοδρομίου πέραν τοῦ 1,20 μέτρου.

9. Ἐν περιπτώσει κλίσεως τοῦ ἐδάφους κατὰ μῆκος διαχωριστικοῦ περιφράγματος, κατασκευάζεται τοῦτο κατὰ βαθμίδας τῆς στέψεως τῶν ὁποίων τὸ μὲν ὑψηλότερον σημεῖον δὲν ὑπέρκειται τῆς ἀντιστοίχου φυσικῆς ή τεχνητῆς στάθμης τοῦ ἐδάφους πέραν τῶν 3,00 μέτρων, τὸ δὲ χαμηλότερον δὲν ἔχει διαφορὰν ὕψους ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω στάθμης μικροτέραν τῶν 2 μέτρων.

10. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς στάθμης φυσικῆς ή τεχνητῆς μεταξὺ τῶν ὁμόρων οἰκοπέδων τὸ ὕψος τῶν 2,50 μ. τοῦ συμπαγοῦς περιφράγματος μετρεῖται ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ χαμηλοτέρου τῶν οἰκοπέδων, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ή στέψις αὐτοῦ δέον ὥπως ὑπέρκεται τῆς στάθμης τοῦ ὑψηλοτέρου τῶν οἰκοπέδων κατὰ 1,00 μέτρον, ἀνεξαρτήτως τοῦ προκύπτοντος συνολικοῦ ὕψους τοῦ περιφράγματος. Τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ 1,00 μέτρου τοῦ περιφράγματος δύναται νὰ κατασκευάζηται καὶ μὴ συμπαγὲς κατόπιν συμφωνίας τῶν ὁμόρων ιδιοκτητῶν.

11. Προκειμένου περὶ ἐιδικῶν κτιρίων ὡς σχολείων, ἀσύλων, παρεμφερῶν ἰδρυμάτων, βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἀναλόγων κτιρίων, ἐπιτρέπεται ὑπερύψωσις τοῦ συμπαγοῦς περιφράγματος, τόσον κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου, ὅσον καὶ κατὰ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ή λειτουργίας ἀπαιτοῦν τοῦτο. Ἡ ὑπερύψωσις αὕτη ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2,00 μέτρα καθορίζεται παρὰ τῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρον 89.

Στηθαῖα.

1. Δώματα, ἐξῶστα, κλίμακες καὶ οἰαδήποτε προστὰ δάπεδα τῶν ὁποίων ή στάθμη ὑπέρκειται τῆς στάθμης τοῦ περιβάλλοντος χώρου, πλέον τοῦ 1,00 μέτρου πρέπει νὰ περιβάλλωνται διὰ στηθαίου συμπαγοῦς ή κιγκλιδωτοῦ ὕψους 1,00—1,20 τοῦ μέτρου.

Τὸ ὕψος τοῦτο δύναται καὶ νὰ αὐξηθῇ εἰς ἐιδικὰς περιπτώσεις διὰ λόγους ἀσφαλείας. Ἡ ἐπὶ πλέον κατασκευή αὕτη γίνεταί πάντοτε διὰ κιγκλιδώματος.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προϋφισταμένων κτιρίων ὅταν καὶ ὅπου ἡ Ἀρχὴ κρίνῃ ὅτι λόγοι ἀσφαλείας ἀπὸ πτώσεως ἐπιβάλλουν τοῦτο. Πρὸς τοῦτο ἡ Ἀρχὴ τάσσει δι' ἐγγράφου εὐλογον προθεσμίαν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας πρὸς συμμόρφωσιν.

Ἄρθρον 90.

Ἐξασφάλις ἀπὸ τοῦ πυρός.

1. Εἰς τὰ κτίρια τὰ ἔχοντα πλεον τοῦ ἐνὸς ὁρόφου (ἰσογείου) ἐπιβάλλεται ὅπως οἱ τοῖχοι, αἱ κοινόχρηστοι κλίμακες, τὰ δάπεδα καὶ ἡ ἐπικάλυψις τῶν στεγῶν κατασκευάζονται ἐξ ὑλικοῦ ἀντισταμένου εἰς ὑψηλὰς θερμοκρασίας.

2. Εἰς περίπτωσιν κτιρίων ἐν ἐπαφῇ εὐρισκομένων καὶ κεκαλυμμένων διὰ στέγης, ὁ διαχωριστικὸς τοίχος δέον ὅπως ὑπερέχῃ τῆς ἐπικάλυψως τοῦλάχιστον κατὰ 0,50 τοῦ μέτρου διαχωρίζων τὰς στέγας.

3. Τὰ τοιχώματα τῶν καπνοδόχων, δέον ὅπως εἶναι ἀνθεκτικὰ ἐναντι τοῦ πυρός καὶ ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν ἄνευ δυνατότητος διαφυγῆς καυσαερίων, εἰς τὴν δὲ περίπτωσιν διέρχονται πλησίον μὴ ἀκαύστων στοιχείων τῆς οἰκοδομῆς τὰ τοιχώματα τῶν καπνοδόχων δέον ὅπως ἔχουν τὴν ἀπαιτούμενην μόνωσιν πρὸς ἀποτροπὴν ὑπερθερμάνσεως τῶν στοιχείων τούτων.

4. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων ἔργων καὶ Δημ. Τάξεως δύνανται νὰ ἐκδίδωνται κανονισμοὶ πυρασφαλείας τῶν κτιρίων.

Ἄρθρον 91.

Ἀντοχὴ τῶν κτιρίων.

1. Πᾶν κτίριον ἐπιβάλλεται νὰ πληροῖ ὡς πρὸς τὰς διαστάσεις τῶν καθ' ἑκάστον στοιχείων αὐτοῦ, τὴν σύνθεσιν καὶ σύνδεσιν τούτων μεταξύ των, τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀναλογίαν τῶν ὑλικῶν, τὸν τρόπον ἐκτέλεσεως τῆς ἐργασίας καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑδρασίαν του, τοὺς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης καθοριζομένους κανόνας ἀντοχῆς καὶ ἀσφαλείας καὶ νὰ ἀνταποκρίνηται πρὸς τοὺς ἰσχύοντες ἐν τῇ Χώρα συνάφεις γενικοὺς καὶ εἰδικούς κανονισμοὺς ὑπολογισμοῦ καὶ φορτίσεως.

2. Ὡς πρὸς τὴν στατικὴν ἐπάρκειαν δέον ὅπως πληροῖ τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων εἰδικῶν Κανονισμῶν ἀπαιτουμένας συνθήκας διὰ φέροντα στοιχεῖα, ἐν ἀνυπαρξίᾳ δὲ τούτων κανονισμῶν καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς δὲν εἶναι ἀυτοπρόδεικτος ἡ στατικὴ ἐπάρκεια αὐτῶν, δέον αὕτη νὰ ἀποδεικνύεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶν μεθόδων γενικῶς παραδεδεγμένων.

3. Ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἀρχὴν πιθανὸς κίνδυνος δυνάμενος νὰ προκληθῇ ἐκ προβλεπομένων ἐργασιῶν δομῆσεως, προσθηκῶν, μεταρρυθμίσεων, ὑποθεμελιώσεων ἢ προκειμένου περὶ ἐλέγχου οἰασθῇποτε ὑφισταμένης κατασκευῆς, ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑποχρεοῦται, ὅπως πρὸ πάσης ἐπεμβάσεως τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς προβῇ εἰς ἐξέτασιν τῆς κατασκευῆς καὶ τοῦ ἐδάφους ὑπὸ δύο ἰδιωτῶν διπλωματούχων πολιτικῶν μηχανικῶν τὴν ἐκθεσιν δὲ τούτων νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ἀρχὴν ἢ ὅποια δύναται νὰ ζητήσῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰαδῇποτε περαιτέρω στοιχεῖα ὑπολογισμοῦ, σχεδίων, ἐργαστηριακῶν ἐρευνῶν καὶ ἄλλων συναφῶν κρίσεων στοιχείων, ἵνα βάσει αὐτῶν γνωματεύσῃ σχετικῶς.

Ἄρθρον 92.

Θεμελιώσεις.

1. Ὁ καθορισμὸς τοῦ ἐνδεδειγμένου τρόπου θεμελιώσεως καὶ τῶν διαστάσεων τῶν θεμελιῶν, δέον νὰ βασίζεται ἐπὶ τῶν δεδομένων τοῦ ἐδάφους. Ἐν περιπτώσει μεγάλων φορτίων καὶ ἐδάφους οὐχὶ γνωστῆς ἀντοχῆς, ἀπαιτεῖται ἐδαφολογικὴ ἐρευνα.

2. Τὸ βάθος θεμελιώσεως τῶν τοίχων κτιρίου ἄνευ ὑπογείου, οἷτινες ἀπτονται κοινοχρήστων ἐκτάσεων ἢ καὶ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου δὲν πρέπει νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 2,50 μέτρων ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου ἢ τοῦ παρα-

πλεύρως ἐδάφους. Ἐξαιρέσεις ἀπὸ τοῦ κανόνος ἐπιτρέπεται ὅταν ἡ θεμελίωσις γίνεται ἐπὶ συμπαγὺς βράχου.

3. Εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς ὑπογείου ἐπιβάλλεται ἡ ὑποθεμελίωσις τυχόν παρὰ τὴν ἐκσκαφὴν ὑπαρχόντων τοίχων ἢ βάσεων πεδίων γειτονικῶν κτιρίων, ὧν ἡ θεμελίωσις δὲν ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ βάθους τῆς συντελουμένης ἐκσκαφῆς.

Ἄρθρον 93.

Ὑποχρέωσις τῶν οἰκοδομούντων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν γειτονικῶν ἰδιοκτησιῶν.

1. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἐπιβάλλεται ἡ λήψις μέτρων τόσον διὰ τὴν προστασίαν τοῦ κοινοῦ, ὅσον καὶ τῶν ὁμόρων ἰδιοκτησιῶν.

2. Διὰ τὴν προστασίαν τοῦ κοινοῦ ἐπιβάλλεται, α) ἡ περίφραξις τοῦ ἐργοταξίου, β) ἡ κατασκευὴ σανιδώματος εἰς ἱκανὸν ὕψος ἄνωθεν τοῦ πεζοδρομίου καὶ γ) ἡ ἀντιστήριξις τῶν παρειῶν τῶν ὀρυγμάτων ἐκσκαφῆς τῶν ὑπογείων καὶ θεμελιῶν πρὸς τὴν πλευρὰν τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων (ὁδῶν, πλατειῶν) τῆς πόλεως.

3. α) Ἡ εἴσοδος τοῦ κοινοῦ ἐντὸς τοῦ ἐργοταξίου ἀπαγορεύεται. Ὁ ἐπιβλέπων μηχανικὸς ἢ ὁ κατασκευαστὴς ὀφείλει, ὅπως ἀναρτήσῃ ἐπὶ τῆς περιφράξεως τοῦ ἐργοταξίου πινακίδα φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν «ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος».

β) Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἡ ἐπίσκεψις ἡμιτελῶν οἰκοδομῶν ἄνευ τῆς συνοδείας ἐντεταλμένου προσώπου τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ ἢ τοῦ κατασκευαστοῦ.

γ) Δι' ἀτυχήματα ἐπισυμβαίνοντα εἰς τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸ ἐργοτάξιον ἢ τὰ εἰσερχόμενα εἰς ἡμιτελὲς κτίριον ἄτομα, παρὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων α καὶ β, οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ ὁ ἐπιβλέπων μηχανικὸς ἢ ὁ κατασκευαστὴς.

4. Διὰ τὴν προστασίαν τῶν ὁμόρων ἰδιοκτησιῶν ἐπιβάλλεται ἡ ἀντιστήριξις τῶν γειτονικῶν οἰκοδομῶν ἢ ὑποθεμελίωσις αὐτῶν καθ' ὃν τρόπον ἐκάστοτε ἀπαιτεῖται, εὐθύνη τοῦ ἐπιβλέποντος τὸ ἔργον μηχανικοῦ καὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου κατασκευαστοῦ.

5. Ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον, μετὰ τὰς ἐκσκαφάς, δὲν συνεχισθῇ τὸ ἔργον, ἐπιβάλλεται ὅπως ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τοῦ ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ ἢ τοῦ κατασκευαστοῦ λάβῃ χώραν τασσομένης εὐλόγου προθεσμίας ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ χῶσις τῶν ἐκσκαφέντων ὀρυγμάτων, πρὸς ἀποτροπὴν κινδύνου εἴτε τῆς υἱείας (λιμνάζοντα ὕδατα, συγκέντρωσις ἀκαθαρσιῶν κλπ.) εἴτε τῆς ἀσφαλείας τοῦ κοινοῦ ἢ τῶν γειτονικῶν ἰδιοκτησιῶν, εἴτε ὅταν ἐν γένει ἡ διατήρησις αὐτῶν ἀπάδῃ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις ἐμφανίσεως τοῦ οἰκισμού.

6. Κατὰ τὴν διενέργειαν ἐκσκαφῶν ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ ἐν γένει κατωκημένων περιοχῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ἐκρηκτικῶν ὑλῶν πλην μόνον προκειμένου περὶ λίαν σκληροῦ ἐδάφους, μὴ δυνάμενου νὰ ἐκσκαφῇ διὰ συγγρόνων μηχανικῶν μέσων. Τοῦτο πιστοποιεῖται δι' ὑπευθύνου ἐγγράφου δηλώσεως δύο διπλωματούχων μηχανικῶν, ἡ δὲ χρησιμοποίησις ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἥτις καὶ καθορίζει τὰ ληπτέα προφυλακτικὰ μέτρα διὰ τὸ κοινὸν καὶ τὰς γειτονικὰς οἰκοδομάς.

Ἄρθρον 94.

Πεζοδρόμια.

1. Ὁ οἰκοδομὸν ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάζῃ τὰ ρεῖθρα, τὰ κράσπεδα καὶ τὴν ἐπικάλυψιν τοῦ πεζοδρομίου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου του καὶ νὰ συντηρῇ αὐτὰ εἰς καλὴν κατάστασιν, τηρῶν τὰς ὠρισμένας διαστάσεις καὶ χρησιμοποιῶν τὰ κατάλληλα ὑλικά κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἀρχῆς. Ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης πραγματοποιεῖται μετὰ τὴν ὁριστικὴν ὑψομετρικὴν διαμόρφωσιν τῆς ὁδοῦ.

Προκειμένου περί βλαβών προελθουσών εξ έργασιών ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων ἢ ἐξ έργασιών ὑπογείων ἐν γένει ἐγκαταστάσεων, ὑπόχρεοι πρὸς ἐπανόρθωσιν αὐτῶν εἶναι οἱ ἐκτελοῦντες τὰς ἐργασίας ταύτας, ἐκτὸς ἐὰν αἱ βλάβαι ἐγένοντο πρὸς ἐγκατάστασιν ἀγωγῶν κλπ., ἐξυπηρετούντων τὸ κτίριον.

2. Ὁ οἰκοδομῶν ὀφείλει ἐπίσης νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα τῆς ὀριστικῆς ὑψομετρικῆς μελέτης τῆς ὁδοῦ, τόσον διὰ τὴν ὁρθὴν κατασκευὴν τοῦ πεζοδρομίου, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὁρθὴν ὑψομετρικῶς τοποθέτησιν τῶν κτιρίων.

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες ὀφείλουσι νὰ παρέχουν ἀμελλητὶ πρὸς τοὺς ιδιοκτῆτας τὰ ὡς ἄνω ἀπαιτούμενα σχετικὰ στοιχεῖα.

Ἄρθρον 95.

Δόμησις παρὰ τὰ ρεύματα.

1. Ὅσας τὸ σχέδιον οἰκισμοῦ καθορίζει οἰκοδομησίμους ἐκτάσεις ἐπὶ τῶν διασχιζόντων τοῦτον ρευμάτων ἢ ἐκτὸς μὲν τῶν ρευμάτων, ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν δέκα μέτρων ἀπὸ τῆς ὁχθῆς των, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς τῶν ἄνω ἐκτάσεων ἀνέγερσις κτιρίων ἢ περιτοιχισμάτων πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐκάστοτε ἐνδείκνυμένων τεχνικῶν ἐργασιῶν πρὸς διευθύνσιν τῆς κολίτης τῶν ρευμάτων καὶ ἐπικάλυψιν τῶν πρηνῶν αὐτῶν.

2. Τὸ εἶδος τῶν ἀνωτέρω τεχνικῶν ἐργασιῶν καθορίζει, προκειμένου μὲν περὶ τῶν διασχιζόντων τοὺς οἰκισμοὺς δευτερευόντων ρευμάτων, ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, προκειμένου δὲ περὶ μεγάλων ρευμάτων ἡ ἀρμοδία Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ἥτις καὶ χαρακτηρίζει τὰ ρεύματα ὡς μεγάλα ἢ δευτερεύοντα.

3. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκτελέσουν ἐργασίας δομῆσεως ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 περιοχῆς, δέον ὅπως ἐφοδιάζωνται τῇ αἰτήσει των παρὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 Ὑπηρεσιῶν διὰ διαγραμμάτων καὶ λοιπῶν στοιχείων καθορίζοντων τὰ τῆς διευθετήσεως τῆς κολίτης τοῦ ρεύματος καὶ τὰ τῆς ἐπικάλυψεως τῶν πρηνῶν. Μεταξὺ τῶν στοιχείων τούτων περιλαμβάνεται ἀπαραιτήτως μελέτη κατασκευῆς τῶν ἔργων διευθετήσεως τοῦ ρεύματος ἐγκειμένη ἀρμοδίως. Τὰ διαγράμματα ταῦτα προσκομίζονται μετὰ τῆς αἰτήσεως ἀδείας διὰ τὰς ἐργασίας δομῆσεως, εἰς τὴν ἀρμοδίαν πολεοδομικὴν Ὑπηρεσίαν. Ἡ ἀδεία χορηγεῖται ὑπὸ ταύτης μόνον ἐφ' ὅσον προηγουμένως ἐκτελεσθῶν τὰ ἔργα διευθετήσεως καθ' ἅπασαν τὴν παρὰ τὸ ρεῦμα ἐκτασιν τοῦ ἐφ' οὗ ἀνεγερθῆσεται τὸ κτίριον οἰκοπέδου, εἴτε ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος εἴτε ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ ἐνδιαφερομένου.

4. Ἐὰν ἐκ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τεχνικῶν στοιχείων διαπιστωθῇ ὅτι διὰ τῆς διευθετήσεως τῶν ρευμάτων καὶ τῆς ἐπικάλυψεως τῶν πρηνῶν οὐδὲν ὀφείλεται τὸ ἐφ' οὗ αἰτεῖται ἀδεία οἰκοδομῆς οἰκόπεδον ἢ δὲν δημιουργεῖται κίνδυνος δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ κτίριον, παρέχεται αὕτη καὶ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔργων, πλὴν ἂν λόγοι προστασίας τῶν πρηνῶν ἀπὸ διαβρώσεως ἀπαιτοῦν τὴν λήψιν προστατευτικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 96.

Κατασκευαὶ ἐπὶ κοινοχρήστων ἐκτάσεων τῆς πόλεως.

1. Οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ἐπὶ οἰκοπέδων ρυμοτομουμένων ὑπὸ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων τῆς πόλεως δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶν μόνον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5269/1931. «περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς ἐπὶ τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων».

2. Ρυμοτομούμενα κτίρια ἢ περιφράγματα ὑφιστάμενα ἐπὶ οἰκοπέδων κατὰ τὴν ἐντάξιν τῆς περιοχῆς εἰς τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον δὲν δύναται νὰ κατεδαφισθῶν πρὸ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ιδιοκτητῶν ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ὑποχρέων.

3. Ἐγκαταστάσεις διακοσμητικαὶ ἢ καλλωπιστικαὶ ἢ οὐχὶ μόνιμοι ἐγκαταστάσεις κοινῆς ἐξυπηρετήσεως ἐντὸς κοινοχρήστων ἐκτάσεων τοποθετοῦνται μόνον ὑπὸ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ ἐξουσιοδοτουμένων φορέων ἐφ' ὅσον δὲν παρεμποδίζουν τὴν κυκλοφορίαν καὶ κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

4. Μόνιμοι μικραὶ κατασκευαὶ ἐξυπηρετοῦσαι κοινὴν ὠφέλειαν (ὕδρουσιν, φωτισμόν, συγκοινωνίαν, τηλεφώνον) ἐπιτρέπονται μόνον ἐφ' ὅσον προβλέπονται ὑπὸ τῶν ἐγκειμένων σχεδίων ἢ τῶν τροποποιήσεων αὐτῶν.

5. Ἡ ἀνέγερσις προσωρινῶν κατασκευῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἑορτῶν κλπ, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀδείας τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καθορίζουσης τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον χρόνον παραμονῆς των. Ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ἀντοχὴ τῶν ὡς ἄνω κατασκευῶν ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἢ ΤΥΔΚ ἢ καὶ ὑπὸ ἰδιώτου Μηχανικοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρον 97.

Ὀμβρία ὕδατα τῶν ιδιοκτησιῶν.

1. Τὰ Ὀμβρία ὕδατα τῶν ιδιοκτησιῶν συλλέγονται καταλλήλως καὶ ἀποχετεύονται εἰς τὴν πρὸ τῶν κτιρίων ὑπόνομον Ὀμβρίων. Ἐλλείψει τοιαύτης, ἡ ἀποχέτευσις δέον ὅπως γίνεται εἰς τὰ ρεῖθρα τῶν πεζοδρομίων.

2. Εἰς περίπτωσιν ὑψομετρικῆς διαμορφώσεως τοῦ οἰκοπέδου τοιαύτης ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀποχέτευσις τῶν Ὀμβρίων ὑδάτων πρὸς τὰ ρεῖθρα τῆς ὁδοῦ ἢ πρὸς τὴν ὑπόνομον εἶναι δυνατὴ ἡ συγκέντρωσις αὐτῶν εἰς ἀπορροφητικὰ φρεάτια κατασκευαζόμενα εἰς τὸ ἀκάλυπτον τμήμα τοῦ οἰκοπέδου ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οὐδεμία βλάβη ἐκ τῆς ὑγρασίας ἐπὶ τῶν ἐγγὺς κτιρίων λαμβάνει χώραν. Εἰς περίπτωσιν δημιουργίας οἰασθήποτε ὀχλήσεως τὰ φρεάτια δέον ὅπως κατασκευάζωνται ἀπολύτως στεγανὰ τὰ δὲ συγκεντρούμενα Ὀμβρία ὕδατα ἀνυψοῦνται δι' ἀντλήσεως καὶ ἀποχετεύονται εἰς τὰ ρεῖθρα τῆς ὁδοῦ.

3. Εἰς περίπτωσιν τοίχων ἐν ἐπαφῇ κατὰ τὸ κοινὸν ὄριον τῶν ὁμόρων ιδιοκτησιῶν ὁ μεταξὺ αὐτῶν ἀρμός δέον ὅπως προστατεύεται καταλλήλως ἀπὸ τῆς διεισδύσεως Ὀμβρίων ὑδάτων. Ὑπόχρεοι πρὸς τοῦτο τυγχάνουν οἱ ὁμοιοὶ ιδιοκτῆται.

Ἄρθρον 98.

Ἐπίστρωσις ἀκαλύπτων ἐκτάσεων τοῦ οἰκοπέδου.

Ἀπαγόρευσις φυτειῶν.

1. Τὰ ἀκάλυπτα, τμήματα τῶν οἰκοπέδων δέον ὅπως ἐπιστρώνονται ἐπὶ ζώνης πλάτους 1 μέτρου κατὰ μῆκος τόσον τῶν τοίχων τῶν κτιρίων τοῦ ἰδίου οἰκοπέδου ὅσον καὶ κατὰ μῆκος τῶν τοίχων τῶν παρὰ τὰ ὅρια αὐτοῦ κτιρίων, μετ' ἐγκαρσίαν κλίσιν ἐξασφαλίζουσιν τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ὑδάτων ἀπὸ τοῦ τοίχου. Τοιαύτη ἐπίστρωσις δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ μῆκος διαχωριστικῶν περιφραγμάτων καὶ τοίχων βοηθητικῶν κτιρίων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ φύτευσις ἐν γένει δένδρων, θάμνων ἢ ποδῶν παρὰ ἀκραίῳ τοίχον κτιρίου ἢ μεσότοιχον ἐπὶ ζώνης πλάτους 2 μέτρων ἐκτεινομένης καὶ κατὰ 1 μέτρον πέραν ἐκάστου ἄκρου τῶν ὡς ἄνω τοίχων. Τοιαύτη ἀπαγόρευσις δὲν ὑφίσταται προκειμένου περὶ διαχωριστικῶν περιφραγμάτων ἢ τοίχων παρὰ τὰ ὅρια βοηθητικῶν κτιρίων.

Ἄρθρον 99.

Ἀποχωρητήρια — Βόθροι — Ὑπόνομοι.

1. Εἰς πᾶσαν κατοικίαν καὶ ἐν γένει εἰς ἕκαστον ἰδιαιτέρον διαμέρισμα πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τοῦλάχιστον ἓν ἀποχωρητήριον.

2. Ὅμοιως εἰς πάντα χώρον ἐργασίας (γραφεῖον, ἐργαστήριον, κατάστημα καὶ παρομοίους χώρους) ἐπιβάλλεται νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀνάλογος ἀριθμὸς ἀποχωρητηρίων.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 ἀφορῶν καὶ εἰς ὑφιστάμενα κτίρια.

4. Ἐφ' ὅσον πρὸ τῶν κτιρίων διέρχεται ὑπόνομος ἐν λειτουργίᾳ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ κατασκευὴ οἰουδήποτε βόθρου στεγανοῦ ἢ ἀπορροφητικοῦ τὰ δὲ λύματα τῶν κτιρίων δέον ὅπως διοχετεύωνται ἀπ' εὐθείας καὶ ἀνευ τῆς μεσολαβήσεως οἰουδήποτε βόθρου εἰ μὴ μόνον μηχανικοῦ σίφωνος πρὸς τὴν ὑπόνομον. Ἡ δαπάνη τῆς συνδέσεως βαρύνει τοὺς

ιδιοκτητάς. Ἡ ἐργασία τῆς συνδέσεως ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ ἐντεταλμένου φορέως κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὑπονόμων τῆς περιοχῆς.

5. Ὃπου δὲν τυγχάνει δυνατὴ ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 4 ἀποχέτευσις τῶν λυμάτων εἰς ὑπόνομον ἐπιβάλλεται ἡ κατασκευὴ στεγανῶν βόθρων πρὸς συγκέντρωσιν τῶν λυμάτων.

Οἱ στεγανοὶ βόθροι πρέπει νὰ ἀνταποκρίνονται εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας γενικοὺς κανόνες :

α) Τὰ τοιχώματα αὐτῶν νὰ εἶναι ἀδιαπέρατα ὑπὸ τῶν ὑγρῶν.

β) Νὰ κατασκευάζονται στόμια καθαρισμοῦ καὶ ἐπισκέψεως ἐρμητικῶς κλειόμενα.

γ) Νὰ ἐξασφαλίζεται ὁ ἐξαερισμὸς τοῦ βόθρου.

δ) Νὰ ἀπέχη τῶν τοίχων ἢ θεμελίων παντὸς ἐν τῇ περιοχῇ κτιρίου ὡς καὶ τῶν ὁρίων τῶν οἰκοπέδων ἀπόστασιν ἐπιτρέπουσαν τὴν διαπίστωσιν τῆς στεγανότητος αὐτοῦ καὶ πάντως οὐχὶ μικροτέραν τοῦ ἐνὸς μέτρου.

6. Κατ' ἐξαιρέσιν ἡ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατασκευὴν ἀπορροφητικῶν βόθρων ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ διοχετεύονται τὰ λύματα μέσω τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 5 στεγανῶν βόθρων ἐφ' ὅσον εἰς τὴν ὑπ' ὄψιν περιοχὴν δὲν ὑφίστανται ὑπόνομοι καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἀπορροφητικοὶ οὗτοι βόθροι κατασκευάζονται εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν θεμελίων ἢ τοίχων παντὸς ἐν τῇ περιοχῇ κτιρίου αἱ συνθήκαι δὲ ὑδρεύσεως δύνανται νὰ ἐπιτρέψουν τοῦτο. Ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις ἀπορροφητικοῦ βόθρου ἀπὸ τῶν θεμελίων ἢ τοίχων παντὸς κτιρίου εἶναι τὸ ἕμισυ τοῦ βάθους αὐτοῦ πάντως οὐχὶ μικροτέρα τῶν 5 μέτρων διὰ μαλακὰ γαιώδη ἐδάφη, τῶν 3 μέτρων διὰ ἡμιβραχώδη ἢ κροκαλοπαγῇ ἐδάφη καὶ 1,50 μέτρων διὰ συμπαγῇ βράχον. Ἀπορροφητικὸς βόθρος ἐντὸς τοῦ προκηπίου ἀπαγορεύεται.

7. Πραγματοποιουμένης τῆς συνδέσεως τοῦ συστήματος ἀποχετεύσεως κτιρίου τινὸς μετὰ τοῦ δικτύου ἀποχετεύσεως, δέον ὥπως ἀρχηστεύονται μερίμνη καὶ δαπάναις τῶν ιδιοκτητῶν, τυχόν ὑφιστάμενοι βόθροι ἀπορροφητικοὶ ἢ στεγανοὶ ἢ καὶ μὴ ἀναγκαῖον ἐσωτερικὸν δίκτυον ἀποχετεύσεων. Ἡ ὡς ἄνω ἀρχηστευσις δέον νὰ πραγματοποιῇται διὰ πλήρους ἐκκενώσεως τῶν βόθρων, καὶ διὰ πληρώσεως αὐτῶν διὰ καθαρῶν γαιῶν, λιθορριπῆς, σκυροδέματος κ.λπ.

8. Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως οἰαοδήποτε βλαπτικῆς ἐνεργείας ἀπορροφητικοῦ ἢ στεγανοῦ βόθρου συνισταμένης εἴτε εἰς διύγρανσιν τῶν τοίχων, εἴτε εἰς δυσμενῇ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν θεμελίων παρακειμένου κτιρίου, εἴτε εἰς δημιουργίαν ἀνθυγιεινῶν συνθηκῶν ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ, διατάσσεται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ἡ ἄμεσος ἀποκατάστασις τῆς βλάβης ἢ καὶ ἀρχηστευσις τοῦ βόθρου.

9. Ἡ διαπίστωσις τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 8 οἰαοδήποτε βλαπτικῆς ἐνεργείας γίνεται ὑπὸ δύο ιδιωτῶν διπλωματούχων μηχανικῶν ἢ ἀρχιτεκτόνων, ἢ τούτων μὴ ὑφισταμένων ἐν τῇ περιοχῇ ὑπὸ δύο πτυχιούχων ὑπομηχανικῶν, συντασσομένης πρὸς τοῦτο ἐκθέσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὴν ἀρμοδίαν πολεοδομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ κοινοποιουμένης πρὸς τὸν κύριον τοῦ ἀκινήτου ἔνθα ὁ προξενῶν τὴν βλαπτικὴν ἐνεργείαν ἀπορροφητικὸς ἢ στεγανὸς βόθρος.

10. Ἡ Ἀρχὴ ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐκθέσεως τάσσει δι' ἐγγράφου τῆς κοινοποιουμένου διὰ τοῦ οἰκείου ἀστυνομικοῦ τμήματος, προθεσμίαν εἰς τὸν ὑπόχρεον κύριον, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς δέκα (10) ἡμέρας διὰ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν ἀποκαταστάσεως ἢ ἀρχηστεύσεως τῶν ὡς ἄνω βόθρων καὶ κατασκευῆς νέων στεγανῶν, ταχτὴν δὲ προθεσμίαν διὰ τὴν περάτωσιν τῶν ἐργασιῶν.

11. Ὁ πρὸς δὲν ἡ κοινοποίησις κύριος δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ἑνστάσιν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν πολεοδομικὴν ὑπηρεσίαν εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μέσω τοῦ πλησιεστέρου ἀστυνομικοῦ τμήματος. Ἡ ὑποβολὴ τῆς ἑνστάσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 10 ἐγγράφου τῆς Ἀρχῆς.

12. Ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ὁ Προϊστάμενος τῆς ἀρμοδίας Πολεοδομικῆς Ἀρχῆς, δι' ἡτιολογημένης αὐτοῦ ἐκθέσεως κατόπιν ἐξετάσεως οἰωνδήποτε κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκαῖον στοιχείων ὡς καὶ διενεργείας αὐτοψίας. Διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τάσσεται νέα προθεσμία πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ ταύτης κρινόμενων ὡς ἐκτελεστέων ἐργασιῶν, ἧτις δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 10 προθεσμίας ἀρχεται δὲ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ἀποφάσεως.

13. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 12 ἀπόφασις τοῦ Προϊσταμένου κοινοποιεῖται πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

14. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ὑφισταμένων κτιρίων. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεως τῆς παραγράφου 8 ἡ Ἀρχὴ τάσσει κατὰ περίπτωσιν εὐλογον προθεσμίαν πρὸς συμμόρφωσιν τῶν ὑποχρέων.

15. Ὃπου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλέπονται κοινοποιήσεις πρὸς τὸν κύριον τοῦ ἀκινήτου αἱ τοιαῦται κοινοποιήσεις δύνανται νὰ γίνων ἐν ἀπουσίᾳ τούτου εἴτε πρὸς τὸν ψιλὸν κύριον εἴτε πρὸς τὸν ἐπικαρπωτὴν τοῦ ἀκινήτου εἴτε πρὸς τὸν οἰωνδήποτε νομέα τούτου.

Ἀπαντες οἱ ἄνωτέρω τυγχάνουν ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις.

16. Ὁ παραβαίνων οἰωνδήποτε διάταξιν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ καὶ ὁ μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένης ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας Πολεοδομικῆς Ὑπηρεσίας ἐντὸς τῶν ὑπ' αὐτῆς τασσομένων προθεσμιῶν τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 100.

Δουλεῖται ἐπὶ τῶν ἀκινήτων.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ καθ' οἰωνδήποτε τρόπον σύστασις δουλειῶν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, μὴ ρητῶς προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐφ' ὅσον αὗται συνεπάγονται περιορισμὸν τῆς ἀνεγέρσεως ἢ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν κτιρίων ἢ τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν, μέχρι τῶν μεγίστων ἐπιτρεπομένων ὁρίων ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύι πολεοδομικῶν διατάξεων. Ἡ μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος σύστασις τῶν ὡς ἄνω ἀπαγορευόμενων δουλειῶν, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος. Τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξαιρεῖται ἡ δουλεία διόδου, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν πρὸς κοινόχρηστον χώρον διόδον οἰκοπέδου ἢ κτιρίου ἢ αὐτοτελοῦς δομικῶς ὁρόφου αὐτοῦ.

2. α) Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νομίμως συσταθεῖσαι δουλεῖαι καταργοῦνται, ἐφ' ὅσον αἱ βάσει νομίμου ἀδείας τῆς ἀρχῆς ἐκτελεσθόσμεναι οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ἐπὶ τοῦ δουλεύοντος ἀκινήτου ἤθελον καταστήσει ἀδύνατον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἄσκησιν τῆς δουλείας. Τῆς καταργήσεως ἐξαιροῦνται ἡ δουλεία κοινοῦ σκελετοῦ τῶν ὁμόρων κτιρίων καὶ ἡ δουλεία διόδου, ὑπὸ τὴν εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔννοιαν. Ἡ κατάργησις ἐπέρχεται μετὰ προηγουμένην ἀποζημιώσιν τοῦ δικαιοῦχου, κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

β) Ἡ καταβλητέα εἰς τὸν δικαιοῦχον τῆς καταργουμένης δουλείας ἀποζημιώσις καθορίζεται, προσωρινῶς μὲν ὑπὸ τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ δουλεῖον ἀκίνητον, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κεκτημένου νόμιμον ἄδειαν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἀσυμβιβάστων πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς δουλείας, ὁριστικῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἐφετερίου τῆς αὐτῆς τοποθεσίας, κατόπιν αἰτήσεως παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 17 ἐως 20 τοῦ Ν.Δ. 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» πλὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 17. Ὡσαύτως διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιοῦχου τῆς ἀποζημιώσεως, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 26 καὶ 27 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομ. Δ/τος.

γ) Διὰ τῆς καταβολῆς ἢ τῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακατα-
εγκῶν καὶ Δανείων καταθέσεως τῆς καθορισθείσης προσωρι-
νῆς ἢ ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως, ἐπέρχεται ἡ κατάργησις τῆς
δουλείας καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀσυμβιβάστων πρὸς
αὐτὴν καὶ ὑπὸ τῆς οἰκείας οἰκοδ. ἀδείας προβλεπομένων
ἐργασιῶν.

3. Κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν οἰκοδομικῶν ἀδειῶν ἐξετά-
ζεται παρὰ τῆς πρὸς τοῦτο ἀρμοδίας τεχνικῆς ὑπηρεσίας μόνον
τὸ σύμφωνον αὐτῶν πρὸς τὰς ἐν ἰσχύι πολεοδομικὰς καὶ οἰ-
κοδομικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 101.

Κτίριον νομίμως ὑφιστάμενον. Προσθήκη.

Εἰσφορά ἐπὶ τῶν ἄνευ ἀδείας ἀνεγερθέντων
ἐκτὸς σχεδίου κτιρίων.

1. Κτίριον θεωρεῖται νομίμως ὑφιστάμενον ἐὰν ἀνηγέρθῃ
κατόπιν συννόμου ἀδείας καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς
ἀδείας ταύτης ἢ ἐάν, προκειμένου περὶ κτιρίου ἐντὸς ἐγκε-
κριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου ὑπὲρ ἐξηρέθῃ τῆς κατεδα-
φίσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 410/1968 «περὶ αὐθαί-
ρέτων οἰκοδομικῶν κατασκευῶν».

2. Ὅμοιως κτίριον θεωρεῖται νομίμως ὑφιστάμενον ἐὰν
προϋπῆρχεν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου ἐν ταύτῃ δὲ καὶ οἰου-
δήποτε κανονισμοῦ δομῆσεως ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ.

3. Κτίριον ἀνεγερθὲν ἄνευ ἀδείας ἐκτὸς σχεδίου εἰς περι-
οχὴν ἐνταχθεῖσαν ἢ ἐντασσομένην μεταγενεστέρως εἰς ρυμο-
τομικὸν σχέδιον δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς κατεδα-
φιστέον διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀδείας.

4. Διὰ ρυμοτομικὰ σχέδια ἐγκριθέντα μετὰ τὴν ἰσχὺν
τοῦ Α.Ν. 410/1968, ὡς καὶ διὰ τὰ ἐφ' ἐξῆς ἐγκρινόμενα οἱ
κύριοι ἢ συγκύριοι τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον
κτιρίων ὑπόκεινται εἰς τὴν εἰσφορὰν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν.
410/1968. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου
ἡ ἐξάμηνος προθεσμία τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου
2 τοῦ Α.Ν. 410/1968 ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς
ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου τῆς περιοχῆς διὰ ἐγκεκριμένα δὲ ἤδη
σχέδια ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Εἰς τὴν εἰσφορὰν δὲν
υπόκειται τὸ τυχὸν ρυμοτομούμενον τμήμα τοῦ κτιρίου.

5. Προσθήκη κατ' ἐπέκτασιν ὑφισταμένου κτιρίου περὶ
οὗ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 γίνεται μόνον
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος ὡς καὶ τῶν
εἰδικῶν ἐν τῇ περιοχῇ ἰσχυουσῶν πολεοδομικῶν διατά-
ξεων.

6. Προσθήκη κατ' ὕψος, ἐπὶ ὑφισταμένου κτιρίου περὶ οὗ
αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 εἶναι δυνατὴ ἔστω
καὶ ἐὰν τὸ κτίριον ἐκτείνεται πέραν τῶν ὑπὸ τῶν διατά-
ξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος ἢ καὶ τῶν εἰδικῶν ἐν τῇ περιοχῇ
ἰσχυουσῶν πολεοδομικῶν διατάξεων καθοριζομένων ὁρίων
τοῦ οἰκοδομησίου τμήματος τοῦ οἰκοπέδου, ὑπὸ τὸν ὅρον
ὅπως ἡ προσθήκη ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ ἀναλογεῖν εἰς
αὐτὴν ποσοστὸν τοῦ συντελεστοῦ δομῆσεως τοῦ οἰκοπέδου
τοῦ ἰσχύος κατὰ τὸν χρόνον ἐκδόσεως τῆς ἀδείας τῆς προσ-
θήκης, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ πασῶν τῶν κατὰ τὸν χρό-
νον τῆς προσθήκης ἰσχυουσῶν πολεοδομικῶν διατάξεων. Κατὰ
τὴν ὡς ἄνω κατ' ὕψος προσθήκην ἐπιτρέπεται ἐν ἰσχύει ἢ καὶ
συμπλήρωσις τῆς φερούσης κατασκευῆς τοῦ κτιρίου. Ἡ διά-
ταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐφ' ὅσον δὲν
ὑφίσταται τυχὸν ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος πρᾶξις κατεδα-
φίσεως μέρους ἢ ὅλου τοῦ κτιρίου ὡς ἐτοιμορρόπου.

7. Προσθήκη κατ' ἐπέκτασιν ἢ καὶ κατ' ὕψος κτιρίου τῆς
παραγράφου 3 τοῦ παρόντος γίνεται μόνον κατὰ τὰς διατά-
ξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος καὶ τῶν εἰδικῶν ἐν τῇ περιοχῇ
ἰσχυουσῶν πολεοδομικῶν διατάξεων καὶ ἀφοῦ προηγήθῃ κατὰ
τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 410/68 δόλωςις.
Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας διὰ τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς
καὶ τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 410/
1968 εὐθύνεται καὶ ὁ αἰτῶν τὴν διὰ τὴν προσθήκην ἀδειαν
κύριος ἢ συγκύριος τοῦ κτιρίου ἀλληλεγγύως πρὸς τοὺς
κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποχρέους.

8. Προκειμένου περὶ προσθηκῶν κατ' ἐπέκτασιν ἢ κατ'
ὕψος οἰουδήποτε κτιρίου ρυμοτομούμενου κατ' ἐφαρμογὴν

ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου ἔχουν ἐφαρμογὴν πέραν
τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Ν.
5269/1931.

9. Προκειμένου περὶ κτιρίων κειμένων ἐπὶ μὴ ἀρτίων οἰκο-
πέδων ἐπιτρέπονται μόνον αἱ διὰ λόγους ὑγιεινῆς καὶ χρή-
σεως ἀναγκαῖαι συνήθεις ἐπισκευαί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ

Ἄρθρον 102.

1. Ἐπιτρέπεται παρέκκλισις ἀπὸ τῶν κειμένων διατά-
ξεων, ὡς πρὸς τὸ ὕψος καὶ τὴν κάλυψιν τοῦ οἰκοπέδου, προ-
κειμένου περὶ κτιρίων ναῶν, σχολείων, βιομηχανιῶν καὶ
βιοτεχνιῶν, ὡς πρὸς τὸ ὕψος προκειμένου περὶ ξενοδοχείων
καὶ ἀθλητικῶν ἐγκαταστάσεων, μόνον, δὲ ὡς πρὸς τὸν
ἀριθμὸν τῶν ὁρόφων ἄνευ ὅμως ὑπερβάσεως τοῦ ὕψους καὶ
τῆς καλύψεως προκειμένου περὶ πολυώροφων κτιρίων
χρησιμοποιουμένων διὰ σταθμοὺς αὐτοκινήτων. Κατὰ τὴν
ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου ἡ χρῆσις τῶν ἀνα-
φερόντων εἰδικῶν κτιρίων θεωρεῖται ἀμιγῆς καθ' ὅλον τὸ
κτίριον.

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 παρέκκλισις ἐγκρίνεται
δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων ἢ τοῦ εἰς
δ μετεβιβάσθῃ ἡ ἀρμοδιότης αὐτῷ ὀργάνου μετὰ πρότασιν
τῆς ἀρμοδίας ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως τῶν μελετῶν καὶ τοῦ ἐλέγχου
τῶν κτιρίων Ὑπηρεσίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ
ἀποφαινομένῳ ὀργάνῳ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων. Ἡ
πρότασις τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας δέον νὰ συνοδεύεται
ὑπὸ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως περὶ τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν
τοῦ κτιρίου αἵτινες συνηγοροῦν, ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως τῆς
παρέκκλισεως.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται οἰαδήποτε παρέκκλισις ἀπὸ τῶν ἰσχυ-
ουσῶν διατάξεων ὡς πρὸς τὸν μέγιστον ἀριθμὸν ὁρόφων
καὶ τὸ μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ἀπὸ τῶν ἰσχυουσῶν δια-
τάξεων, εἰς περιοχὰς τῶν οἰκισμῶν εἰς ἃς ἔχει καθορισθῇ
τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος δι' εἰδικῆς περιοριστικῆς
διατάξεως κατὰ παρέκκλισιν τοῦ κανόνος τοῦ ἰσχύοντος
γενικῶς εἰς τοὺς τομεῖς τῆς πόλεως.

4. Δὲν ἐπιτρέπεται παρέκκλισις ἀπὸ τοῦ μεγίστου ὕψους
τοῦ καθοριζομένου ἐν ἐκάστη συγκεκριμένῃ περιπτώσει
παρὰ τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῆς ἀρμοδίας στρατιω-
τικῆς ἢ πολιτικῆς ἀεροπορίας, προκειμένου περὶ κτιρίων
ἀνεγειρομένων πλησίον ἀρχαιολογικῶν χώρων ἢ ἀεροδρο-
μίων.

5. Εἰδικῶς εἰς τὸ συνεχὲς οἰκοδομικὸν σύστημα δι' οὐδὲν
ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κτίριον
ἐπιτρέπεται παρέκκλισις ἀπὸ τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπόμενου
ἐν προσόψει ὕψους αὐτοῦ εἰ μὴ μόνον ἐὰν τὸ κτίριον κατα-
λαμβάνῃ τοῦλάχιστον μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ οἰκοδομικοῦ
τετραγώνου καὶ μετ' ἐλέγχον τῆς προσαρμογῆς τοῦ ὕψους
τοῦ θεωρουμένου κτιρίου μετὰ τοῦ τῶν ὁμόρων καὶ ἐναντι
κτιρίων, παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἐνασχίσεως
Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου τῶν κτιρίων.

6. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ ξενοδοχείων δυνάμεις ἄνω
τῶν 300 κλινῶν ἢ καὶ ἐν γένει εἰδικῶν κτιρίων μετ' ἠδὲ μὲν
κίνησιν ὀχημάτων, ἀνεγειρομένων κατ' οἰονδήποτε σύστημα
δομῆσεως, δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ οἰαδήποτε κατὰ τὸ
παρὸν ἄρθρον παρέκκλισις, ἐὰν δὲν ἐξασφαλισθῇ ἐπαρκὴς
χώρος πρὸς στάθμευσιν τῶν ὀχημάτων, τόσον δι' ὑποχω-
ρήσεως τοῦ κτιρίου τοῦλάχιστον κατὰ 2,50 μ. ἐσώτερον τῶν
γραμμῶν δομῆσεως, ὅσον καὶ διὰ τῆς δημιουργίας ἐπαρκούς
ἐλευθέρου χώρου πρὸς στάθμευσιν ὀχημάτων καὶ προσπέ-
λασιν τῆς εἰσόδου τοῦ κτιρίου, ἀνεξαρτήτως τοῦ τυχόν
κατασκευαζομένου ὑπογείου σταθμοῦ αὐτοκινήτων.

7. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ κτιρίων ἀμιγῶς χρησιμο-
ποιουμένων ὡς ἐμπορικῶν καταστημάτων ἐπιτρέπεται κατὰ
παρέκκλισιν τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ παρόντος ἡ χρῆσι-
μοποίησις τοῦ πρώτου ὑπὸ τὸ ἰσόγειον ὑπογείου ὡς χώρου
καταστήματος.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΛΕΒΗΤΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ

"Αρθρον 103.

Γενική διάταξις τῶν λεβητοστασίων.

1. Ὡς λεβητοστάσιον νοεῖται διὰ τοῦ παρόντος πᾶς χώρος μὴ ὑπαγόμενος εἰς τὰς περὶ ἀτμολεβήτων διατάξεις ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἐγκατεστημένος τοῦλάχιστον εἰς λέβης παρασκευῆς θερμικοῦ ὕδατος θερμοκρασίας μέχρι 110°C ἢ παρασκευῆς ὑδρατμοῦ ὑπερπίεσεως μέχρι 0,5 ἀτμ. ἢ παρασκευῆς θερμοῦ ἀέρος οἰοδότητε εἰδους ἢ προορισμοῦ, θερμικῆς ἰσχύος ἀνωτέρας τῶν 20.000 KCAL/H.

2. Ἡ διάταξις τῶν λεβήτων ἐντὸς τοῦ λεβητοστασίου δέον ὅπως εἶναι τοιαύτη ὥστε δι' οἰοδότητε λέβητα :

α) Ἡ ὀριζοντία ἀπόστασις μεταξὺ τῆς παρεῖας τοῦ λέβητος ἔνθα τὸ ἀνοίγμα τῆς ἐστίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντικειμένου τοίχου τοῦ λεβητοστασίου νὰ εἶναι τοῦλάχιστον 1,50 μ. μέχρις ἰσχύος 250.000 KCAL/H καὶ 2,00 μ. διὰ ἰσχύον ἀνω τῶν 250.000 KCAL/H.

β) Ἡ ὀριζοντία ἀπόστασις μεταξὺ τῆς παρεῖας τοῦ λέβητος ἔνθα ἡ ἐξοδος τῶν καυσαερίων καὶ τοῦ ἀντικειμένου τοίχου τοῦ λεβητοστασίου, ἢ τῆς ἀντικειμένης παρεῖας τῆς καπνοδόχου, νὰ εἶναι τοῦλάχιστον ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἀποστάσεως τῆς καθοριζομένης ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ α.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοίχου ὑπάρχουν δύο ἢ περισσότεροι ἄγωγοι καυσαερίων, ἢ ἀπόστασις αὕτη προσαυξάνεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

γ) Εἰς περίπτωσιν παρεμβολῆς συσκευῆς τινὸς μεταξὺ τῆς ἐξόδου τῶν καυσαερίων ἐκ τοῦ λέβητος καὶ τῆς καπνοδόχου, (ὡς καπνοσυλλέκτου) δέον νὰ ὑπάρχη ἐλευθέρα, βατὴ ἀπόστασις περὶ τῆς συσκευῆς ταύτης, τοῦλάχιστον 0,80 μ.

δ) Ἡ ὀριζοντία ἀπόστασις μεταξὺ τῶν πλευρικῶν παρεῖων τοῦ λέβητος καὶ τῶν ἀντικειμένων τοίχων τοῦ λεβητοστασίου, ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν πολλῶν λεβήτων, ἢ μεταξὺ τούτων ἀπόστασις μὴ εἶναι μικρότερα τῶν 0,60 μ.

ε) Τὸ καθαρὸν ὕψος τοῦ λεβητοστασίου, μεταξὺ τοῦ δαπέδου καὶ τῆς ὀροφῆς ἢ τῆς κάτω παρεῖας τυχὸν ὑπαρχούσης δοκοῦ, νὰ εἶναι τοῦλάχιστον 2,10 μ., δι' ὅλικήν ἐγκατεστημένην θερμικὴν ἰσχύον ἕως καὶ 60.000 KCAL/H ἢ τοῦλάχιστον 2,40 μ. δι' ἰσχύον ἕως 200.000 KCAL/H καὶ 3,00 μ. διὰ μεγαλυτέραν τοιαύτην.

"Αρθρον 104.

Τοῖχοι, ὀροφαί, δάπεδα, ἀποχέτευσις.

1. Τὸ λεβητοστάσιον μετὰ τῶν τυχόν συνδεομένων λειτουργικῶς μετ' αὐτοῦ χώρων, δέον ὅπως ἀποτελῇ σαφῶς κειρισμένην περιοχὴν, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ὑπολοίπου οἰκοδομικοῦ ὅγκου, περικλειομένην διὰ τοίχου. Ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῆς περιοχῆς τοῦ λεβητοστασίου δέον ὅπως γίνεται μέσῳ διαδρόμων ἢ ἄλλων χώρων μικρᾶς κυκλοφορίας ἀτόμων καὶ μὴ κατοικησίμων.

2. Οἱ πλευρικοὶ τοῖχοι, τὸ δάπεδον καὶ ἡ ὀροφή τοῦ λεβητοστασίου, δέον ὅπως κατασκευάζονται ἐξ ὑλικῶν ἀκαύστων καὶ ἀνθεκτικῶν εἰς ὑψηλὰς θερμοκρασίας. Κατασκευαὶ ἐκ προεντεταμένου σκυροδέματος, δέον ὅπως προστατεύονται ἐναντι προσβολῆς ὑπὸ ψιλῶν θερμοκρασιῶν.

3. Θέσεις διόδου σωληνώσεων ἐκ τοῦ λεβητοστασίου μέσῳ τοίχων ὀροφῶν ἢ δαπέδων αὐτοῦ, δέον ὅπως διαμορφοῦνται οὕτως ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ δι' αὐτῶν εἰσχώρησις ἀερίων εἰς ἐτέρους χώρους.

4. Τὸ δάπεδον τοῦ λεβητοστασίου δέον νὰ ἔχῃ κατάλληλον ἀποχέτευσιν.

5. Τὸ λεβητοστάσιον ἀπαγορεύεται νὰ εὑρίσκηται κάτωθεν κλιμακοστασίου ἢ φρέατος ἀνελκυστήρων.

6. Τὸ λεβητοστάσιον δέον νὰ ἐφοδιάζεται διὰ καταλλήλων φορητῶν πυροσβεστήρων, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

"Αρθρον 105.

"Εξοδοι, Θύραι, Παράθυρα.

1. Αἱ θύραι τοῦ λεβητοστασίου δέον ὅπως εἶναι μεταλλικαὶ ἀνοίγουν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ λεβητοστασίου καὶ κλείνεται διὰ κλείθρου. Μία κλείς δέον ὅπως εὑρίσκηται παραπλεύρως τῆς θύρας, ἐντὸς κυτίου φέροντος ἀσφαλιστικὴν ὕαλον, ἐτέρα δὲ δέον ὅπως φυλάσσεται, εἰς ἐμφανὲς σημεῖον τοῦ κτιρίου φέρουσα ἐμφανῆ ἐπιγραφὴν πρὸς εὐχερῆ ἀναγνώρισιν αὐτῆς.

2. Τὸ λεβητοστάσιον δέον ὅπως ἔχῃ ἐν τοῦλάχιστον μεταλλικὸν παράθυρον πρὸς τὸ ὑπαιθρον ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ σήραγγος. Ἡ καθαρὰ ἐπιφάνεια τοῦ παραθύρου δέον ὅπως ἰσοῦται κατ' ἐλάχιστον πρὸς τὸ 1/12 τῆς ἐπιφανείας τοῦ δαπέδου τοῦ λεβητοστασίου.

3. Λεβητοστάσια συνολικῆς θερμικῆς ἰσχύος ἀνω τῶν 250.000 KCAL/H δέον νὰ ἔχουν δύο ἐξόδους, εἰ δυνατόν κειμένας ἐναντι ἀλλήλων, ἐξ ὧν ἡ μία νὰ ὀδηγῇ εἰς τὸ ὑπαιθρον ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ σήραγγος, ἱκανῶν διαστάσεων διὰ τὴν εὐχερῆ διόδον ἀνθρώπου. Ὡς ἐξοδος δύναται νὰ νοηθῇ καὶ τὸ παράθυρον περὶ οὗ ἡ παράγραφος 2 ἐὰν ἢ προστέλασις καὶ διόδος διὰ τούτου εἶναι εὐχερῆς διὰ μονίμου κλίμακος μεταλλικῆς, εὐκόλως βατῆς.

"Αρθρον 106.

"Αερισμός-Ἐξαερισμός.

1. Πᾶν λεβητοστάσιον, δέον ὅπως ἔχῃ τοῦλάχιστον δύο ὁπᾶς ἐπικοινωνούσας μετὰ τὸ ὑπαιθρον, ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ σήραγγων. Ἐκ τῶν ὁπῶν τούτων ἡ μία προορίζεται διὰ τὴν προσαγωγὴν ἀέρος ἢ δὲ ἐτέρα διὰ τὴν ἀπαγωγὴν.

2. Ἡ ὀπὴ προσαγωγῆς ἀέρος δέον ὅπως εὑρίσκηται ἐπὶ τοίχου παρὰ τὸ δάπεδον τοῦ λεβητοστασίου.

Εἰς περίπτωσιν χρησιμοποίησεως στερεῶν ἢ ὑγρῶν καυσίμων ἢ ἐλευθέρᾳ διατομῇ τῆς ὁπῆς προσαγωγῆς ἀέρος, δέον ὅπως εἶναι τοῦλάχιστον ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς συνολικῆς ἐλευθέρᾳ διατομῆς τῶν καπνοδόχων τοῦ λεβητοστασίου. Εἰς περίπτωσιν ἀερίων καυσίμων ἢ ἐλευθέρᾳ διατομῇ τῆς ὁπῆς προσαγωγῆς ἀέρος δέον ὅπως ἀντιστοιχῇ εἰς ἐπιφάνειαν 5 τετραγ. ἐκ. ἀνὰ 1.000 KCAL/H ἐγκατεστημένης θερμικῆς ἰσχύος καὶ ὁπωσδήποτε νὰ μὴ εἶναι μικρότερα τῶν 300 τετρ. ἐκ. τοῦ μέτρου.

3. Ἡ ὀπὴ ἀπαγωγῆς ἀέρος, ἀνεξαρτήτως τοῦ εἰδους τοῦ χρησιμοποιουμένου καυσίμου δέον ὅπως εὑρίσκηται παρὰ τὴν ὀροφὴν τοῦ λεβητοστασίου καὶ ἔχῃ διατομὴν τοῦλάχιστον ἴσην πρὸς τὸ 0,25 τῆς συνολικῆς ἐλευθέρᾳ διατομῆς τῶν καπνοδόχων τοῦ λεβητοστασίου, ὁπωσδήποτε δὲ μὴ εἶναι μικρότερα τῶν 200 τετρ. ἐκ. τοῦ μέτρου.

4. Εἰς περίπτωσιν χρησιμοποίησεως ἀερίων καυσίμων, θὰ ἐφαρμόζονται οἱ ἀντίστοιχοι διεθνεῖς κανονισμοί, ἀμφοτέρωθεν δὲ αἱ ὁπαὶ προσαγωγῆς καὶ ἀπαγωγῆς ἀέρος δέον ὅπως εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς αὐτῆς καὶ πρὸς τὸ ὑπαιθρον πλευρᾶς τοῦ λεβητοστασίου.

5. Ἡ ἐξοδος τῶν ὁπῶν ἢ τῶν ἀντιστοίχων σήραγγων πρὸς τὸ ὑπαιθρον δέον ὅπως καίται εἰς σημεῖον ἀπέχον τοῦλάχιστον 0,50 μ. ἀπὸ τυχόν ἀνοίγματα ἄλλων χώρων πρὸς τὸ ὑπαιθρον.

6. Εἰς περίπτωσιν χρησιμοποίησεως σήραγγων αὗται δέον ὅπως ἔχουν διατομὴν κατὰ 0,50 τοῦλάχιστον μεγαλυτέραν τῆς ἀντιστοίχου ὁπῆς καὶ νὰ δύνανται νὰ καθαρίζονται εὐχερῶς.

"Αρθρον 107.

Καπνοδόχοι - Καπναγωγοὶ - Καπνοσυλλέκται.

1. Ἐκαστος λέβης δέον ὅπως ἔχῃ ἰδιαιτέραν καπνοδόχον. Ἐπιτρέπεται ἡ σύνδεσις περισσοτέρων λεβήτων εἰς τὴν αὐτὴν καπνοδόχον ἐφ' ὅσον ἡ ἀπαγωγὴ τῶν καυσαερίων ἐξασφαλίζεται διὰ βεβαιωμένου μέσου.

2. Ἡ καπνοδόχος πρέπει νὰ κατασκευάζηται ἐξ ἀνθεκτικοῦ καὶ ἀκαύστου ὑλικοῦ, νὰ στηρίζεται ἀσφαλῶς καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς ἐπὶ τοῦ κτιρίου ἢ ἐπὶ τοῦ εδάφους.

νά ἔχη λεῖα ἐσωτερικά τοιχώματα καὶ νὰ διαθέτῃ ἐπαρκῆ θερμομονωτικὴ ἱκανότητα πρὸς διατήρησιν τῶν δι' αὐτῆς διερχομένων καυσασερίων, εἰς ὑψηλὴν θερμοκρασίαν. Ὡσαύτως νὰ μὴ παρουσιάζῃ, καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς, ρωγμὰς καὶ ἐσωτερικὰς διαβρώσεις.

3. Ἡ καπνοδόχος πρέπει νὰ μὴ ἔχῃ ἀποτόμους ἀλλὰ γὰς πορείας εἰς τὴν ὀριζόντιον διαδρομὴν τῆς, ἡ δὲ συνάντησίς τῆς ἀπὸ τὸ ὀριζόντιον εἰς τὸ κατακόρυφον τμήμα τῆς νὰ γίνεται ὑπὸ γωνίαν οὐχὶ μικροτέραν τῶν 100°.

4. Ἡ ὑπολογισθεῖσα ἐσωτερικὴ διατομὴ τῆς καπνοδόχου, πρέπει κατὰ τὸ δυνατόν νὰ διατηρῆται εἰς σχῆμα καὶ διαστάσεις ἡ αὐτὴ καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς. Δι' ὀρθογωνικὰς διατομὰς καπνοδόχου δύνανται νὰ ληφθῇ σχέσις πλευρῶν 1 : 1,5, κατ' ἀνώτατον ὅριον.

5. Ἡ κατὰ τόπους σμίκρυνσις ἢ μεγέθυνσις τῆς ἐσωτερικῆς διατομῆς τῆς καπνοδόχου, λόγῳ οἰκοδομικῶν ἐμποδίων ἢ ἄλλων αἰτίων, ἀπαγορεύεται.

6. Πρὸς ἐπίτευξιν κανονικοῦ ἔλκυσμοῦ τῆς καπνοδόχου, δέον αὕτη νὰ ὑπὲρκειται κατὰ 1,00 μ. τοῦλάχιστον ἄνωθεν τοῦ σημείου τῆς ἐξόδου τῆς ἐκ τῆς στέγης τοῦ κτιρίου καὶ κατὰ 0,70 μ. τοῦλάχιστον ἀπὸ οἰανδήποτε ἀκμὴν παντὸς κτιρίου, εὐρισκομένην εἰς ἀκτίνα μικροτέραν τῶν 3,00 μ. ἀπὸ τὴν καπνοδόχον.

Ὡσαύτως δέον νὰ λαμβάνηται πρόνοια, ὅπως ἡ ἐξόδος τῶν καυσασερίων τῆς καπνοδόχου μὴ εὐρίσκεται εἰς ὀριζοντίαν ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 10,00 μ. ἀπὸ παράθυρα ἢ ἐξωτερικὰς θύρας τῶν λοιπῶν γειτονικῶν κτιρίων.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν τηρεῖται ὁ ἀνωτέρω περιορισμὸς καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, πραγματικὴ ἐνόχλησις ἐκ τῶν ἐκπεμπομένων καυσασερίων, ὑποχρεῖται ὁ κάτοχος τῆς καπνοδόχου ὅπως ὑπερυψώσῃ ταύτην κατὰ 2,00 μ. τοῦλάχιστον ἄνωθεν τοῦ ἀνωτάτου σημείου τῶν παραθύρων ἢ ἐξωτερικῶν θυρῶν τοῦ θιγομένου κτιρίου.

7. Ἐκάστη καπνοδόχος δέον ὅπως φέρῃ ἀνοίγμα καθαρισμοῦ αὐτῆς παρὰ τὴν βάσιν τῆς, κλειόμενον ἐρμητικῶς, ἐμπροσθεν τοῦ ὁποῦ δέον ὅπως ὑπάρχῃ ἐλεύθερος χῶρος τοῦλάχιστον 1,00 τετρ. μέτρου.

8. Ὁ καπναγωγὸς ὁ συνδέων τὸν λέβητα μετὰ τῆς καπνοδόχου δέον ὅπως εἶναι θερμοκῶς μεμονωμένος. Τὸ πάχος τῶν ἐλασμάτων μεταλλικῶν καπναγωγῶν δέον ὅπως εἶναι τοῦλάχιστον 3 χιλ. διὰ καπναγωγὸν διατομῆς μεγαλύτερας τῶν 500 τετρ. ἐκ. τοῦ μέτρου.

9. Ἐὰν μεταξὺ λέβητος καὶ καπνοδόχου, δὲν παρεμβάλλεται καπνοσυλλέκτης ὁ καπναγωγὸς ὁ συνδέων τὸν λέβητα μὲ τὴν καπνοδόχον δέον ὅπως :

α) Ἐὰν εἶναι μεταλλικὸς νὰ ἀνέρχεται μὲ κλίσιν 15 % τοῦλάχιστον πρὸς τὴν καπνοδόχον.

β) Ἐὰν εἶναι κτιστὸς νὰ ἔχῃ διατομὴν κατὰ 20 % μεγαλύτεραν τῆς διατομῆς τῆς ἀντιστοίχου καπνοδόχου καὶ νὰ ἀνέρχεται μὲ κλίσιν 10 % πρὸς αὐτήν.

10. Δέον νὰ λαμβάνεται εἰδικὴ πρόνοια, ἐφ' ὅσον τὸ ὀριζόντιον τμήμα τῆς καπνοδόχου εὐρίσκεται ὑπὸ τὸ ἔδαφος, νὰ διατηρῆται τοῦτο ἀπολύτως ξηρὸν καὶ νὰ εἶναι ἀπρόσβλητον ὑπὸ τυχόν διαρρεόντων ὑπογείων ἢ ὀμβρίων ὑδάτων. Ἐπίσης, πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ εἰδικὰ ἀνοίγματα ἐπιθεωρήσεως μετὰ χυτοσιδηρῶν στεγανῶν καλυμμάτων, διὰ τὸν εὐχερῆ καθαρισμὸν του.

11. Εἰς ἐγκαταστάσεις αἰτίνες χρησιμοποιοῦν βαρὺ ἀκάθαρτον πετρέλαιον (Μαζούτ) ρευστότητος 1.500 - 3.500 SEC/REDWOOD 1-100 F° ἀνεξαρκῆτως θερμοκῶς ἱκανότητος ἐπιβάλλεται ἡ χρησιμοποίησις εἰδικῶν συσκευῶν συγκρατήσεως τῆς αἰθάλης (καπνοσυλλέκτης), κατὰ προτίμησιν συστήματος διὰ βεβιάσμένου ἔλκυσμοῦ.

* Ἀρθρον 108.

Ἀποθήκευσις καυσίμων, δεξαμεναὶ πετρελαίου.

1. Ἀπαιτεῖται ἰδιαιτερός χῶρος ἀποθήκευσεως καυσίμων ἐὰν ταῦτα εἶναι ὑγρὰ ἢ στερεὰ μὲν ἀλλ' ἡ ἐγκατεστημένη θερμοκῶς ἰσχύς εἶναι ἀνωτέρω τῶν 125.000 KCAL/H. Ὁ χῶρος οὗτος δέον ὅπως φωτίζεται μόνον δι' ἡλεκτρισμοῦ.

2. Μέχρις ὀλικῆς ποσότητος 300 λίτρων τὸ πετρέλαιον δύνανται ν' ἀποθηκεύεται ἐντὸς τοῦ λεβητοστασίου ἐφ' ὅσον ἡ δεξαμενὴ ἀποθηκεύσεως δὲν κεῖται ὑπεράνω συσκευῆς παραγωγῆς θερμότητος ἢ καπναγωγοῦ, καὶ ἀπέχει ἀπὸ τῶν στοιχείων τούτων ἀπόστασιν τοῦλάχιστον 2,00 μ. δυναμένην νὰ μειωθῇ εἰς ἓν μέτρον ἐφ' ὅσον παρεμβάλλεται μονωτικὸν τοίχωμα.

3. Εἰς περίπτωσιν ἀποθήκευσεως ὁμοῦ στερεῶν καὶ ὑγρῶν καυσίμων δέον ὅπως λαμβάνηται πρόνοια, ὥστε τὸ τυχόν διαφεύγον πετρέλαιον νὰ μὴ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ στερεὰ καύσιμα.

4. Ὁ χῶρος ἀποθήκευσεως καυσίμου ἐν γένει, δέον ὅπως διαχωρίζεται τοῦ λεβητοστασίου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου συνορεύοντος χῶρου, μέσῳ τοίχου ἐξ ἀκαύστου ὕλικου, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δύνανται νὰ ὑπάρχῃ μεταλλικὴ θύρα. Εἰδικώτερον εἰς περίπτωσιν ἀποθήκευσεως πετρελαίου ὁ ἐν λόγῳ τοίχος δέον νὰ εἶναι στεγανὸς καὶ ἀπολύτως ἀνθεκτικὸς ἐναντι πυρᾶς.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀποθήκευσις ὑγρῶν καυσίμων εἰς : διαδρόμους καὶ εἰσόδους, κλιμακοστάσια καὶ κάτωθεν αὐτῶν, κατοικουμένους ὁρόφους, χώρους ἐργασίας καὶ ἐργαστήρια καὶ γενικῶς ὅπου, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ δημιουργητῇ συνωστισμὸς ἀτόμων εἰς περίπτωσιν ἐκρήξεως πυρκαϊᾶς.

6. Ὁ χῶρος τῆς ἀποθήκης καυσίμων πρέπει νὰ ἀερίζηται διὰ μονίμου ἀνοίγματος πρὸς τὸ ὑπαίθριον ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ σήραγγος.

Ἡ καθαρὰ ἐπιφάνεια τοῦ ἀνοίγματος δέον ὅπως ἰσοῦται κατ' ἐλάχιστον πρὸς τὸ 1/12 τῆς ἐπιφανείας τοῦ δαπέδου τοῦ χῶρου τῆς ἀποθήκης.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις δεξαμενῶν πετρελαίου εἰς ἀνοικτοὺς χώρους, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τοὺς ἰσχύοντας οἰκοδομικοὺς κανονισμοὺς ἢ τοὺς κανονισμοὺς πυρασφαλείας τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

8. Ἡ δεξαμενὴ πετρελαίου δέον ὅπως ἐδράζεται ἀσφαλῶς ἐπὶ σιδηρᾶς βάσεως (π.χ. σιδηροδοκοί). Ἡ ὑπὸ τὴν δεξαμενὴν ἐπιφάνεια τοῦ δαπέδου πρέπει νὰ διαμορφωνηται ἐπὶ ὑποστρώματος ἐκ σκυροδέματος ἐν εἴδει λεκάνης, ἱκανῆς χωρητικότητος, οὕτως ὥστε τὸ τυχόν διαφεύγον ἐκ τῆς δεξαμενῆς πετρέλαιον νὰ περιορίζηται ἀσφαλῶς ἐντὸς αὐτῆς. Ἐντὸς τῆς λεκάνης περισυλλογῆς τοῦ πετρελαίου πρέπει νὰ κατασκευάζεται σιφώνιον δαπέδου μετ' ὀχετοῦ, τὸ ὁποῖον νὰ καταλήγῃ ἐκτὸς τοῦ κτιρίου εἰς κατάλληλον ἀποχέτευσιν.

9. Διὰ νὰ εἶναι δυνατὸς ὁ ἔλεγχος εἰς στεγανότητα ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν τῆς δεξαμενῆς πετρελαίου, ὀρίζονται ὡς ἐλάχιστοι ἐπιτρεπόμενοι ὀριζόντιοι ἀποστάσεις τῶν παρειῶν τῆς δεξαμενῆς ἀπὸ τοὺς ἀντικειμένους τοίχους τοῦ χῶρου ἀποθήκευσεως, αἱ κάτωθι :

- τῆς ὀπισθίας παρειᾶς : 0,25 μ.
- τῶν δύο παραπλευρῶν παρειῶν : 0,40 μ.
- τῆς ἄνω παρειᾶς : 0,60 μ. (χρησιμοποίησις ἀνθρωποθυρίδος).
- τοῦ πυθμένος : 0,10 μ. καὶ ἐφ' ὅσον ὁ πυθμὴν ἔχει μεγαλύτεραν ἐπιφάνειαν τῶν 5,00 μ² : 0,20 μ.
- τῆς προσθίας παρειᾶς : 0,70 μ. διὰ χωρητικότητα δεξαμενῆς μέχρι 4 κ.μ. καὶ 1.00 μ. διὰ χωρητικότητα ἄνω τῶν 4 κ.μ.

10. Ἡ δεξαμενὴ πετρελαίου νὰ ἐφοδιάζεται μὲ τ' ἀκόλουθα ἐξαρτήματα :

- α) Σωλήνωσις ἐξαερισμοῦ : Αὕτη πρέπει νὰ ἐξασφαλίζηται ἐναντι εἰσόδου ξένων σωμάτων, ὕδατος κ.λ.π., νὰ ἔχη στόμιον εἰς θέσιν ἥτις νὰ εἶναι ὁρατὴ καὶ νὰ δύνανται ν' ἀπομακρύνῃ εὐκόλως τὰ παραγόμενα ἀέρια, ἀνευ κινδύνου διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ ἔχῃ στόμιον τοῦλάχιστον 2,5 μ. ἄνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ ὅπως ὅποτε 0,50 μ. ἄνω τοῦ στομίου πληρώσεως τῆς δεξαμενῆς. Ἡ σωλήνωσις ἐξαερισμοῦ πρέπει νὰ ἀναχωρῇ ἐκ τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου τῆς δεξαμενῆς καὶ νὰ ὀδηγῆται κατακορύφως πρὸς τὰ ἄνω εἰς τὸ ὑπαίθριον. Νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ διακοπὴ αὐτῆς καὶ νὰ εἶναι κατεσκευασμένη ἐκ χαλυβδωσλήνος. Τὸ σημεῖον ἐκβολῆς

της πρέπει ν' απέχει τουλάχιστον 5,00 μ. από παντός σημείου όπου είναι δυνατόν νά αναπτυχθῇ ὑψηλὴ θερμοκρασία.

Η ἐσωτερικὴ διάμετρος τοῦ σωλήνος ἐξαερισμοῦ πρέπει νά εἶναι κατὰ μίαν τυποποιημένην διάστασιν μεγαλύτερα τῆς διαμέτρου τοῦ σωλήνος πληρώσεως τῆς δεξαμενῆς, πῦντως οὐχὶ μικρότερα τῆς $1\frac{1}{2}$ ''.

β) Σωληνώσεις πληρώσεως πετρελαίου : Τὸ στόμιον πληρώσεως πρέπει εἰ δυνατόν νά εὐρίσκεται ἐκτός τοῦ κτιρίου καὶ δὲν πρέπει νά ἀπέχει ἀπὸ τὴν θέσιν σταθμεύσεως τοῦ πετρελαιοφόρου ὀχήματος περισσότερο τῶν 30,00 μ. Τὸ στόμιον πρέπει νά καταλήγῃ εἰς προσιτὸν ὑπὸ τοῦ ὀχήματος σημεῖον τοῦ πεζοδρομίου, ἐντὸς εἰδικοῦ κτιστοῦ φρεατίου μετὰ στεγανοῦ καλύμματος καὶ ν' ἀσφαλίζεται ἐναντι ἀνοίγματος ὑπὸ ἀναρμοδίων. Ὁ σωλὴν πληρώσεως πρέπει νά ἔχῃ ὀνομαστικὴν διάμετρον οὐχὶ μικρότεραν τῆς $1\frac{1}{4}$ '' , νά εἶναι ἐγκατεστημένος μετὰ συνεχῇ κλίσιν πρὸς τὴν δεξαμενὴν καὶ νά εἰσέρχεται εἰς βάθος τουλάχιστον 0,50 μ. ἐντὸς αὐτῆς πρὸς παρεμπόδισιν δημιουργίας ἀφροῦ.

γ) Στόμιον κενώσεως δεξαμενῆς : Εἰς τὸ κατώτατον σημεῖον τοῦ πυθμένος τῆς δεξαμενῆς τοῦ πετρελαίου, πρέπει νά τοποθετῇται στόμιον κενώσεως μετὰ στεγανῆς ἀποφρακτικῆς δικλίδος διὰ τὴν κένωσιν τῆς δεξαμενῆς εἰς περιπτώσιν ἀνάγκης καὶ διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν εἰς τὸν πυθμένα ἐναποτιθεμένων καταλοίπων τοῦ πετρελαίου (ὕδωρ, λάσπη κ.λ.π.). Ὁρίζεται ὅπως ἡ ὀνομαστικὴ διάμετρος τοῦ στομίου κενώσεως μὴ εἶναι μικρότερα τῆς $1\frac{1}{4}$ ''.

δ) Δείκτης στάθμης πετρελαίου : Ἐκάστη δεξαμενὴ πρέπει νά εἶναι ἐφωδιασμένη μετὰ διάταξιν καθορισμοῦ στάθμης τοῦ ὕψους. Ἡ διάταξις αὕτη, πρέπει ἀφ' ἑνὸς μὲν νά ἐξασφαλίζῃ ἀσφαλῆ καὶ εὐκόλῳ ἀνάγνωσιν τῆς στάθμης καὶ ἀφ' ἑτέρου νά ἐμποδίζῃ τὴν ἐκροὴν τοῦ πετρελαίου εἰς περιπτώσιν βλάβης ἢ καταστροφῆς τῆς. Κατὰ τὴν πλήρωσιν τῆς δεξαμενῆς νά εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνεμπόδιστος παρακολούθησις τῆς ἀνάδοῦ τῆς στάθμης τοῦ πετρελαίου πρὸς ἀποφυγὴν ὑπερπληρώσεως καὶ ἐκχυλίσεως αὐτοῦ.

ε) Ἀνθρωποθυρίς : Δεξαμεναί, χωρητικότητος ἄνω τῶν 0,50-μ3 πρέπει νά ἐφοδιάζονται μετὰ ἀνθρωποθυρίδα ἐπισκέψεως τοποθετημένην εἰς τὸ ἀνώτατον τμήμα αὐτῶν. Ἡ ἀνθρωποθυρίς νά κατασκευάζεται ἐκ σιδηροελάσματος τοῦ αὐτοῦ πάχους μετὰ τὸ ἔλασμα τῆς δεξαμενῆς, περιφερειακῶς ἐνισχυμένον, νά ἔχῃ διαστάσεις τουλάχιστον $0,40 \times 0,50$ μ. καὶ νά προσαρμάζεται ἐπὶ τοῦ τοιχώματος τῆς δεξαμενῆς μετὰ εἰδικοῦ παρεμβύσματος καὶ κοχλιοφόρων ἡλῶν.

11. Ἐλάχιστον πάχος ἐλασμάτων τῶν δεξαμενῶν :

Διὰ ὕψους δεξαμενῶν μέχρι 1,00 μ. τὸ ἐλάχιστον πάχος τῶν ἐλασμάτων ὀρίζεται εἰς 2,00 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου.

Διὰ ὕψους δεξαμενῶν ἄνω τῶν 1,00 μ. καὶ μέχρι 2,00 μ. τὸ ἐλάχιστον πάχος τῶν ἐλασμάτων ὀρίζεται εἰς 3 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου.

Διὰ ὕψους δεξαμενῶν ἄνω τῶν 2,00 μ. καὶ μέχρι 2,50 μ. τὸ ἐλάχιστον πάχος τῶν ἐλασμάτων ὀρίζεται εἰς 4 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου.

Ἐπιβάλλεται διὰ δεξαμενὰς μετὰ μεγάλον μῆκος ἢ πλάτος, ἢ τοποθετήσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς δεξαμενῆς ἐγκαταστάσεων ἄγκυρωσεως, πρὸς ἀποφυγὴν μονίμου παραμορφώσεως τῶν τοιχωμάτων.

12. Προστασία ἐναντι ὑπερθερμάνσεως : Δεξαμεναί, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἐγκατεστημένη ἡλεκτρικὴ ἀντίστασις προθερμάνσεως τοῦ πετρελαίου (π.χ. εἰς δεξαμενὰς ἀποθηκώσεως βαρέος ἀκαθάρτου πετρελαίου) δέον ὅπως ἐφοδιάζονται δι' αὐτομάτου διατάξεως διακοπῆς τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος πρὸς τὴν ἡλεκτρικὴν ἀντίστασιν (π.χ. διὰ διακόπτου κατωτάτης στάθμης), μόλις ἡ στάθμη τοῦ πετρελαίου φθάσῃ εἰς ὕψος μικρότερον τῶν 0,25 μ. ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης ἐπιφανείας τῆς ἡλεκτρικῆς ἀντιστάσεως, μετὰ ταῦτο χρόνον αὐτομάτου θέσεως εἰς λειτουργίαν ἡχητικοῦ καὶ ὀπτικοῦ σήματος κινδύνου.

Ἄρθρον 109.

Σωληνώσεις πετρελαίου.

1. Αἱ σωληνώσεις πετρελαίου καὶ οἱ τυχόν χρησιμοποιούμενοι δάκτυλοι στεγανότητος πρέπει, ν' ἀντέχουν εἰς τὰς

κατὰ τὴν συνεχῇ λειτουργίαν παρουσιαζομένας μηχανικὰς, χημικὰς (π.χ. ἀντοχὴ εἰς τὸ πετρέλαιον) ἢ θερμικὰς καταπονήσεις. Αἱ σωληνώσεις πρέπει νά τοποθετῶνται στερεῶς νά συνδέωνται στεγανῶς ὡς πρὸς τὸ κυκλοφοροῦν πετρέλαιον, νά συγκολλῶνται διὰ σκληρᾶς συγκολλήσεως ἢ νά συνδέωνται μετὰ ρακῶρ ἢ φλάντζες στεγανῶς.

2. Αἱ σωληνώσεις πετρελαίου, κατὰ τὴν διάβασιν των μέσῳ τοίχων καὶ διαπιδῶν, πρέπει νά τοποθετῶνται ἐντὸς προστατευτικοῦ σωλήνος πρὸς προστασίαν ἀπὸ μηχανικὰς βλάβας. Εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοποθετημένας σωληνώσεις πετρελαίου πρέπει νά προβλέπεται προστασία ἐναντι χημικῶν καὶ μηχανικῶν επιδράσεων.

3. Αἱ σωληνώσεις κυκλοφορίας πετρελαίου πρέπει νά εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ διακόπτου εἰς θέσιν προσιτὴν καὶ λίαν ἐγγὺς τῆς πετρελαιοδεξαμενῆς.

4. Δοκιμὴ εἰς πίεσιν : δοκιμὴ εἰς πίεσιν ὅλων τῶν σωληνώσεων πετρελαίου (ἐκτὸς τῶν σωληνώσεων πληρώσεως) καὶ τῶν ὀργάνων διακοπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ μετὰ τὴν περαιώσιν τῆς ἐγκαταστάσεως.

Ἡ δοκιμὴ συντελεῖται, εἰ δυνατόν μετὰ ἐλαφρὸν πετρέλαιον, ὑπὸ πίεσιν τουλάχιστον 5,0 ATU.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑΙ ΚΕΡΑΙΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ—ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΙΑ

Ἄρθρον 110.

1. Διὰ Π.Δ./των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων δύνανται νά ὀρίζωνται περιοχαὶ εἰς ἃς διὰ λόγους αἰσθητικῆς ἐπιβάλλεται ἡ τοποθέτησις ἐπὶ τοῦ δώματος τῶν κτιρίων μιᾶς ἢ περισσότερων συλλογικῶν κεραίων λήψεως τηλεοράσεως καὶ ραδιοφωνίας.

2. Ἡ συλλογικὴ κεραία ἐπιβάλλεται εἰς κτίρια ἐφ' ὧν προβλέπεται, ἐπὶ ἐπιφανείας μὲν δώματος μέχρι καὶ 200 τετραγωνικῶν μέτρων ἢ τοποθετήσιν περισσότερων τῶν τεσσάρων ἰστών, ἐπὶ ἐπιφανείας δὲ μεγαλύτερας τῶν 200 τετραγωνικῶν μέτρων ἑνὸς προσέτι ἰστοῦ πέραν τῶν τεσσάρων, ἀνὰ ἐπὶ πλέον ἐπιφάνειαν δώματος 200 τετραγωνικῶν μέτρων, τοῦτο δὲ ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπὶ τῶν ἰστών τούτων προσηρμοσμένων ἀτομικῶν κεραίων.

3. Ἡ συλλογικὴ κεραία λήψεως τηλεοράσεως καὶ ραδιοφωνίας δύναται νά ἐπιβάλλεται ἐπίσης εἰς οἰκισμοὺς περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ παρόντος πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ πλοίωνων κτιρίων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν καὶ αἱ θέσεις αὐτῶν ὀρίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου τῶν κτιρίων εἰς ἣν μετέχει ἐκπρόσωπος τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν.

4. Εἰς περιπτώσιν αα' ἢν ἡ διὰ συλλογικῆς κεραίας λήψις ἡχου καὶ εἰκόνης δὲν τυχάνει ἐξ ἴσου ἱκανοποιητικῆς ὡς ἡ δι' ἀτομικῶν ἐπὶ τοῦ δώματος κεραίων καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς ἀτέλειαν τῆς ἐγκαταστάσεως, τούτου διαπιστουμένου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἐγκατάστασις οἰασδήποτε κεραίας.

5. Διὰ Π. Δ./των ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Δημοσίων Ἔργων καὶ Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν, καθορίζονται οἱ ἐφαρμοστέοι τεχνικοὶ κανονισμοὶ διὰ τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν ἐγκατάστασιν συλλογικῆς κεραίας τηλεοράσεως καὶ ραδιοφωνίας.

6. Εἰς κτίριον ἐν ἐξάρσει πρὸς τὸ φυσικὸν περιβάλλον ἢ τὰ περιβάλλοντα αὐτὸ κτίρια ἐπιβάλλεται ἡ ἐγκατάστασις ἀλεξικεραίνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΑΡΑΤΑΚΤΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ἄρθρον 111.

1. Αἱ ὑδραυλικαὶ ἐγκαταστάσεις τῶν κτιρίων διέπτονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 13.5.1936 Β.Δ./τος «περὶ κα-

νοτισμού ἐσωτερικῶν ὑδραυλικῶν ἐγκαταστάσεων ὡς ἐτροποποιήθη, διατηρουμένου ἐν ἰσχύϊ.

2. Κατὰ τὴν αἴτησιν ἀδείας ἀνεγέρσεως κτιρίων συνολικοῦ ὄγκου μεγαλυτέρου τῶν 1500 κυβικῶν μέτρων ἢ ἀνεξαρτήτως τοῦ ὄγκου, κτιρίων μὲ πλείονας τῶν 2 ὀρόφων (ισόγειον καὶ 1 ὀροφος ἐπ' αὐτοῦ) ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ μελέτης ὑδραυλικῶν ἐγκαταστάσεων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ἄρθρον 112.

Κατὰ τὴν αἴτησιν ἀδείας ἀνεγέρσεως κτιρίων συνολικοῦ ὄγκου μεγαλυτέρου τῶν 3.000 κυβικῶν μέτρων ἢ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὄγκου, κτιρίων μὲ πλείονας τῶν 5 ὀρόφων (ισόγειον καὶ 4 ὀροφοι ἐπ' αὐτοῦ), ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ πασῶν τῶν μελετῶν τῶν ἐν τῷ κτιρίῳ προβλεπομένων ἡλεκτρομηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων ὡς καὶ δήλωσις περὶ ἐπιβλέψεως τῶν ὡς ἄνω ἐργασιῶν. Αἱ μελέται καὶ αἱ δηλώσεις ἐπιβλέψεως δεόν ὅπως ὑπογράφονται παρὰ τῶν ἐχόντων τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα κατὰ τὴν ἰσχύουσαν σχετικὴν νομοθεσίαν.

ΜΕΡΟΣ IV.

ΗΧΟΜΟΝΩΣΙΣ ΚΤΙΡΙΩΝ

Ἄρθρον 113.

Ἀπαίτησις Ἠχομονώσεως.

1. Κατὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων κατοικιῶν μὲ πλείονας τῶν δύο ὀρόφων (ισόγειον καὶ ὀροφος ἐπ' αὐτοῦ) ἢ καὶ διωρόφων κτιρίων μὲ πλείονας κατοικίας ἐν τῷ αὐτῷ ὀρόφῳ δεόν ὅπως ἐξασφαλίζηται ἡ ἀπαιτούμενη ἡχομόνωσις, α) τοῦ δώματος καὶ τῶν δαπέδων ἔναντι θορύβων μεταδιδομένων διὰ κρούσεως ἢ διὰ τοῦ ἀέρος, καὶ β) τῶν διαχωρίζοντων αὐτοτελεῖς κατοικίας τοίχων ὡς καὶ τῶν τοίχων τῶν φρεάτων τῶν ἀνελκυστήρων ἔναντι θορύβων μεταδιδομένων διὰ τοῦ ἀέρος.

2. Κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ παρόντος εἰδικῶν κτιρίων, δεόν ὅπως ἐξασφαλίζηται ἡ κατὰ τὸν πίνακα III τῆς αὐτῆς παραγράφου κατὰ περίπτωσιν ἀπαιτούμενη ἡχομόνωσις.

Ἄρθρον 114.

Ἐλεγχος ἡχομονωτικῆς ἱκανότητος καὶ ἡχοδιαπερατότητος στοιχείων τοῦ κτιρίου.

1. Ὁ ἐλεγχος ἡχομονωτικῆς ἱκανότητος καὶ ἡχοδιαπερατότητος στοιχείων τοῦ κτιρίου γίνεται τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ μετρήσεως ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐργαστηρίων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, τῶν ἐργαστηρίων ἀνωτάτων τεχνικῶν σχολῶν ἢ καὶ ἰδιωτικῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργαστηρίων, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκάστοτε ἰσχύουσαν μέθοδον τοῦ Διεθνoῦς Ὁργανισμοῦ Προτυποποιήσεως. Αἱ μετρήσεις γίνονται ἀνὰ 1/3 ὀκτάβας ἀπὸ συχνότητος 100 HZ μέχρι 3200 HZ.

2. Πᾶσαι αἱ εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον ἀναγραφόμεναι τιμαὶ ἡχομονωτικῆς ἱκανότητος καὶ ἡχοδιαπερατότητος στοιχείων τοῦ κτιρίου τυγχάνουν ἀριθμητικοὶ μέσοι ὅροι τῶν ἀντιστοίχων τιμῶν δι' ὅλας τὰς συχνότητας.

3. Ἡ κατὰ τὸν ἐλεγχον τῶν τιμῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος 2 ἐπιτρεπομένη ἀνοχὴ δι' ἐκάστην τῶν περιπτώσεων ὀρίζεται εἰς 1 DB.

4. Μετρήσεις διεξάγονται ἐπὶ ἐπιφανειῶν οὐχὶ μικροτέρων τῶν 7 τετραγ. μέτρων καὶ εἰς χώρους ὄγκου οὐχὶ μικροτέρου τῶν 25 κυβικῶν μέτρων.

Ἄρθρον 115.

Ἀπαιτήσεις ἡχομονωτικῆς ἱκανότητος καὶ ἀνεκτῆ ἡχοδιαπερατότητος στοιχείων τοῦ κτιρίου.

1. Κατοικίαι.

α) Αἱ ἀπαιτήσεις ἡχομονωτικῆς ἱκανότητος στοιχείων τοῦ κτιρίου ἔναντι θορύβων μεταδιδομένων διὰ τοῦ ἀέρος δίδονται ὑπὸ τοῦ κάτωθι πίνακος I.

ΠΙΝΑΞ I

Στοιχεῖα κτιρίου	Ἐλάχιστη ἀπαιτούμενη ἡχομονωτικὴ ἱκανότης εἰς DB.
1. Μεσότοιχοι μεταξὺ κτιρίων.	50
2. Διαχωριστικοὶ τοῖχοι μεταξὺ διαμερισμάτων ἢ μεταξὺ διαμερίσματος καὶ φρέατος ἀνελκυστήρος ἢ μεταξὺ διαμερίσματος καὶ κυρίου κλιμακοστασίου ἢ μεταξὺ ὑπνοδωματίων καὶ κοινοχρήστων αἰθουσῶν ἀναμονῆς ἢ κοινοχρήστων διαδρόμων.	50
3. Πατώματα μεταξὺ διαμερισμάτων ἢ πατώματα ἄνωθεν καταστημάτων ἢ πατώματα ἐξωστῶν ἢ διαδρόμων ἄνωθεν διαμερισμάτων.	48
β) Ἡ ἀνεκτὴ ἡχοδιαπερατότης στοιχείων τοῦ κτιρίου ἔναντι θορύβων προσερχομένων ἐκ κρούσεων δίδεται ὑπὸ τοῦ κάτωθι πίνακος II.	

ΠΙΝΑΞ II

Στοιχεῖα κτιρίου	Μεγίστη ἐπιτρεπομένη ἡχοδιαπερατότης εἰς DB.
Πατώματα μεταξὺ διαμερισμάτων ἢ πατώματα ἐξωστῶν ἢ διαδρόμων ἄνωθεν διαμερισμάτων.	
2. Ἔτερα κτίρια	
α) Αἱ ἀπαιτήσεις ἡχομονωτικῆς ἱκανότητος στοιχείων τοῦ κτιρίου ἔναντι θορύβων μεταδιδομένων διὰ τοῦ ἀέρος δίδονται ὑπὸ τοῦ κάτωθι πίνακος III.	

ΠΙΝΑΞ III

Στοιχεῖα κτιρίου	Ἐλάχιστη ἀπαιτούμενη ἡχομονωτικὴ ἱκανότης εἰς DB.
A. Σχολεῖα	
1. Διαχωριστικοὶ τοῖχοι καὶ πατώματα μεταξὺ δωματίων τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἀπὸ ἀπόψεως θορύβων.	
α) δωμάτια θορυβώδη (κουζίνα, συνεργεῖα, τραπέζαριαι, ἐσωτερικαὶ πισίνα, γυμναστήρια κ.λπ.)	25
β) δωμάτια θορυβώδη ἀλλὰ ἀπαιτοῦντα ἐνίοτε ἡσυχίαν (αἰθουσαι συγκεντρώσεως, ἀναγνωστήρια, δωμάτια μουσικῆς κ.λπ.)	45
γ) δωμάτια μέσης καταστάσεως (τάξεις μαθημάτων, δωμάτια πρακτικῆς ἐξασκήσεως, ἐργαστήρια, γραφεῖα).	35

δ) δωμάτια απαιτούντα ήσυχίαν (βιβλιοθήκαι, μελετητήρια κ.λπ.)	35
ε) δωμάτια απαιτούντα απομόνωσιν (δωμάτια ιατρικής, εξετάσεως μαθητών, αΐθουσai καθηγη- τών κ.λπ.)	45
2. Διαχωριστικοί τοίχοι και πατώματα μεταξύ δω- ματίων διαφορετικῶν κατηγοριῶν ἀπὸ ἀπόψεως θορύβου	45
3. Διαχωριστικοί τοίχοι δωματίων και διαδρόμων	35
B. Νοσοκομεία	
1. Διαχωριστικοί τοίχοι μεταξύ τῶν διαφόρων ὁμο- ειδῶν ἀπὸ ἀπόψεως θορύβου δωματίων	40
2. Διαχωριστικοί τοίχοι μεταξύ ἐνὸς θορυβώδους και ἐνὸς ἀπαιτοῦντος ήσυχίαν δωματίου	45
3. Πατώματα	48

Στοιχεῖα κτιρίου	Ἐλαχίστη ἀπαιτούμενη ήχομονωτική ικανότης εἰς DB.
Γ. Κτίρια Γραφείων	
1. Διαχωριστικοί τοίχοι μεταξύ χώρων θορυβοδῶν και χώρων ἀπαιτούντων ήσυχίαν	45
2. Διαχωριστικοί τοίχοι μεταξύ χώρων ἀπαιτούν- των ήσυχίαν και ἀπομόνωσιν, εὐρισκομένων δὲ εἰς ήσυχον περιοχὴν.	45
3. Διαχωριστικοί τοίχοι μεταξύ χώρων ἀπαιτούν- των ήσυχίαν ἀλλὰ εὐρισκομένων εἰς θορυβώδη περιοχὴν ἢ μὴ ἀπαιτούντων μεγάλον βαθμὸν ἀπο- μόνωσης.	40
4. Διαχωριστικοί τοίχοι μεταξύ γραφείων Γραμμα- τείας ἔνθα ὁ θόρυβος δὲν προκαλεῖ μεγάλην ἐνό- χλησιν.	25
5. Πατώματα δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις	45
Δ. Ξενοδοχεῖα	
1. Διαχωριστικοί τοίχοι μεταξύ δωματίων και με- ταξὺ δωματίων και διαδρόμων	45
2. Πατώματα μεταξύ ὑπνοδωματίων	48
E. Βιβλιοθήκαι	
1. Τοίχοι αἰθουσῶν βιβλιοθήκης εἰς Πανεπιστήμια, Κέντρα ἐρευνῶν, Ἐπιστημονικά ἰδρύματα κ.λπ.	50
2. Πατώματα ἐν γένει	48
ΣΤ. Ἰδιωτικά Ἰατρεῖα	
1. Διαχωριστικοί τοίχοι μεταξύ δωματίων ιατρικῆς ἐξετάσεως και αἰθουσῶν ἀναμονῆς ἐπισκεπτῶν	45
2. Πατώματα ἐν γένει	48

β) Αἱ ἀνεκταὶ ήχοδιαπερατότητες στοιχείων τοῦ κτιρίου
ἐναντι θορύβων προερχομένων ἐκ κρούσεων δίδονται ὑπὸ
τοῦ κάτωθι πίνακος IV.

ΠΙΝΑΞ IV

Στοιχεῖα κτιρίων	Μεγίστη ήχοδιαπερατότης εἰς DB.
A. Σχολεῖα	
Πατώματα ἄνωθεν χώρων διδασκαλίας	67
B. Νοσοκομεία	
Πατώματα ἐν γένει	62
Γ. Κτίρια Γραφείων	
Πατώματα ἄνωθεν Γραφείων	67
Δ. Ξενοδοχεῖα	
Πατώματα μεταξύ ὑπνοδωματίων	62
E. Βιβλιοθήκαι	
Πατώματα ἐν γένει	62
ΣΤ. Ἰδιωτικά ἰατρεῖα	
Πατώματα ἐν γένει	62

Ἄρθρον 116.

1. Ἡ ἀποδεκτὴ ήχομονωτικὴ ικανότης τοίχων, πατω-
μάτων και κουφωμάτων τῶν κτιρίων εἰς DB ἐναντι θο-
ρύβων μεταδιδομένων διὰ τοῦ ἀέρος, ἐμφαίνεται εἰς τὸν
κάτωθι πίνακα V διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένας περι-
πτώσεις κατασκευῆς τῶν ἐν λόγῳ στοιχείων.

ΠΙΝΑΞ V

Στοιχεῖα κτιρίων	Ἀποδεκτὴ ήχομονωτικὴ ικανότης εἰς DB.
------------------	---

α) Τοίχοι

Ὀπτοπλινθοδομὴ ἐκ πλήρων πλίνθων, πάχους μιᾶς και ἡμισείας πλίνθου	55
Σκυρόδεμα πάχους 20 ἐκ.	55
Ὀπτοπλινθοδομὴ ἐκ δύο δρομικῶν διατρήτων πλίνθων, με ἐνδιάμεσον κενὸν ἀέρος πάχους 10 ἐκ. και ἐπένδυσιν ἐπὶ τῆς μιᾶς ὀψews διὰ πλακῶν πάχους 2,5 ἐκ. ἐκ ξυλοπολτοῦ ἢ ἰνῶν ξύλου και συνδετικοῦ τινος μέσου	50-55
Ὡς ἀνωτέρω ἀλλὰ διὰ πλακῶν φελλοῦ πάχους 2,5 ἐκατ.	52
Ὡς ἀνωτέρω ἀλλὰ διὰ πλακῶν πάχους 2,5 ἐκ. ἐκ διωγπομένης πολυστερίνης	51
Ὀπτοπλινθοδομὴ ἐκ δύο δρομικῶν διατρήτων πλίν- θων με ἐνδιάμεσον κενὸν ἀέρος πάχους 10 ἐκ.	51
Σκυρόδεμα πάχους 15 ἐκ.	50
Ὀπτοπλινθοδομὴ ἐκ πλήρων πλίνθων πάχους μιᾶς πλίνθου	50
Ὀπτοπλινθοδομὴ ἐκ διατρήτων πλίνθων πάχους μιᾶς και ἡμισείας πλίνθου	50
Ὀπτοπλινθοδομὴ ἐκ δύο δρομικῶν διατρήτων πλίν- θων με ἐνδιάμεσον κενὸν ἀέρος 5 ἐκ. πληρούμενον διὰ φελλοσυντρίμματος	50
Ὀπτοπλινθοδομὴ ἐκ διατρήτων πλίνθων πάχους μιᾶς πλίνθου και ἐπένδυσιν ἐπὶ τῆς μιᾶς ὀψews διὰ πλακῶν πάχους 2,5 ἐκ. ἐκ ξυλοπολτοῦ ἢ ἰνῶν ξύλου και συνδετικοῦ τινος μέσου	50
Σκυρόδεμα πάχους 8 ἐκ.	45
Ὀπτοπλινθοδομὴ δρομικὴ ἐκ πλήρων πλίνθων	45
Ὀπτοπλινθοδομὴ ἐκ διατρήτων πλίνθων πάχους μιᾶς πλίνθου	45
Σκυρόδεμα πάχους 6 ἐκ.	40
Ὀπτοπλινθοδομὴ δρομικὴ ἐκ διατρήτων πλίνθων	40
Προκατασκευασμένον διαχώρισμα ἐκ ξυλίνου σκε- λετοῦ μετὰ παρειῶν ἐκ πλακῶν ἀμικαντοσιμέν- του πάχους ἐκάστης πλακὸς 8 χλστ. και πυρῆνος ἐκ ρόλλου ὑαλομάλλου πάχους 3,5 ἐκ.	37
Σκυρόδεμα πάχους 5 ἐκ.	35
Διαχώρισμα ἐκ συγκολλητῶν πλακῶν (κόντρα πλακὲ) πάχους 6 χλστ. ἐκατέρωθεν ξυλίνου σκε- λετοῦ ἐκ καθρονίων 5 × 8 ἐκ. τοῦ ἐνδιάμεσου κε- νοῦ πληρούμενον δι' ὑαλομάλλου	30
Σ η μ ε ῖ ω σ ι ς : Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω τοίχοι ἐξ ὀπτοπλινθοδομῶν ἢ σκυροδεμάτων προβλέπονται μετ' ἐπιχρίσματος ἐκατέρωθεν.	

β) Κουφώματα

Διπλῇ συμπαγῆς θύρα πάχους ἐκάστου φύλλου 5 ἐκ. ἐπιμελημένης ἐφαρμογῆς με ἀεροστεγές παρέμβασμα εἰς τοὺς ἄρμους	45
Διπλοῦν παράθυρον καλῆς ἐφαρμογῆς με φύλλον ὑάλου πάχους 3 και 4 χλστ. ἐνδιάμεσον κενὸν ἀέρος πάχους 20 ἐκ. και ἀεροστεγές παρέμβασμα εἰς τοὺς ἄρμους	40
Διπλοῦν παράθυρον ὡς ἀνωτέρω ἀλλ' ἐνδιάμεσον κενὸν ἀέρος πάχους 10 ἐκ.	35
Διπλῇ θύρα πρεσσαριστὴ μετὰ συγκολλητῶν πλακῶν (κόντρα πλακὲ) πάχους 3 χλστ. και ἀεροστεγές παρέμβασμα εἰς τοὺς ἄρμους	35

Στοιχεία κτιρίων	Ἀποδεκτή ἡχομονωτική ικανότης εἰς DB.
------------------	---

Ἀπλοῦν παράθυρον με φύλλον ὕψους 6 χλστ. καὶ ἀεροστεγὲς παρέμβασμα εἰς τοὺς ἄρμους	30
Ἀπλοῦν παράθυρον ὡς ἀνωτέρω ἀλλὰ με φύλλον ὕψους 4 χλστ.	25
Ἀπλὴ συμπαγὴς θύρα πάχους 50 χλστ. συνήθους κατασκευῆς	25
Ἀπλοῦν παράθυρον με φύλλον ὕψους 3 χλστ. συνήθους κατασκευῆς	20
Ἀπλὴ πρεσσαριστὴ θύρα ἐκ συγκολλητῶν πλακῶν (κόντρα πλακέ) πάχους 3 χλστ. μετὰ παρεμβά- σματος εἰς τοὺς ἄρμους	20
Ἀπλὴ πρεσσαριστὴ θύρα ἐκ συγκολλητῶν πλακῶν (κόντρα πλακέ) πάχους 6 χλστ., συνήθους κατα- σκευῆς	15

γ) Πατώματα

Πάτωμα ἐξ ὠπλισμένου σκυροδέματος πάχους 15 ἐκ., ὀροφονοιάματος πάχους 1,5 ἐκ., στρώ- σεως ἐξομαλύνσεως ἐκ σιμεντοκονίας πάχους 2,5 ἐκ. καὶ ξυλίνου δαπέδου πάχους 2 ἐκ. (παρκέτου) κολλητοῦ	45
Πάτωμα ἐξ ὠπλισμένου σκυροδέματος πάχους 15 ἐκ., ὀροφονοιάματος πάχους 1,5 ἐκ. καὶ ξυ- λίνου δαπέδου πάχους 2 ἐκ. ἐπὶ καθρονίων στη- ριζομένων μέσῳ λωρίδων φελλοῦ ἢ παρεμφεροῦς ὕλικου	49
Πάτωμα ἐξ ὠπλισμένου σκυροδέματος πάχους 15 ἐκ., ὀροφονοιάματος πάχους 1,5 ἐκ., καὶ πλαστικοῦ δαπέδου ἐπὶ ασφαλιστικῆς μαστίχης πάχους 2 ἐκ.	46
Πάτωμα ἐξ ὠπλισμένου σκυροδέματος πάχους 13 ἐκ., ὀροφονοιάματος πάχους 1,5 ἐκ. καὶ δαπέδου ἐκ λινέλεου μετὰ συγκολλητικοῦ ὕλικου.	48

2. Ἡ ἀποδεκτὴ ἡχοδιαπερατότης πατωμάτων τῶν κτι-
ρίων εἰς DB, ἐναντι θορύβων προερχομένων ἐκ κρούσεων,
ἐμφαίνεται εἰς τὸν κάτωθι πίνακα VI διὰ τὰς ἐν αὐτῷ
ἀναφερομένας περιπτώσεις κατασκευῆς τῶν ἐν λόγῳ πα-
τωμάτων.

ΠΙΝΑΞ VI

Στοιχεῖα κτιρίων	Ἀποδεκτὴ ἡχοδιαπερατότης εἰς DB.
------------------	--

Πάτωμα ἐξ ὠπλισμένου σκυροδέματος βάρους ≥ 220 χλγ/μ ² κεκαλυμμένου διὰ φύλλου φελλοῦ πάχους 6 χλστ. ἢ λινέλεου ἢ ἐλαστικοῦ πάχους 8 χλστ.	67
Πάτωμα ἐξ ὠπλισμένου σκυροδέματος βάρους ≥ 220 χλγ/μ ² μετὰ κολυμβητοῦ δαπέδου	62
Πάτωμα ἐξ ὠπλισμένου σκυροδέματος βάρους ≥ 220 χλγ/μ ² κεκαλυμμένου διὰ τάπητος	62
Πάτωμα ἐξ ὠπλισμένου σκυροδέματος βάρους ≥ 220 χλγ/μ ² καὶ ξυλίνου δαπέδου πάχους 20 χλστ. ἢ λινέλεου πάχους 6 χλστ.	67
Πάτωμα ἐξ ὠπλισμένου σκυροδέματος βάρους ≥ 365 χλγ/μ ² καὶ δαπέδου ἐκ χονδρῶν φύλλων φελ- λοῦ ἢ ἐλαστικοῦ ἐπὶ ὑποστρώματος ἐκ σπογγώ- δους ἐλαστικοῦ	62
2. Ἡ ἡχομονωτικὴ ἱκανότης ἀέρος ἀναλόγως τοῦ πάχους αὐτοῦ εἰς ἑκατοστά, εὐρισκομένου μεταξὺ δύο στερεῶν στρώ- σεων, δίδεται ὑπὸ τοῦ κάτωθι πίνακος VII.	

ΠΙΝΑΞ VII

Πάχος στρώσεως ἀέρος εἰς ἐκ.	1, 2, 3, 4, 5, 7, 8-12, 14, 16, 18, 20
Ἡχομονωτικὴ ικανότης εἰς DB	3, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 20, 25, 30

Ἄρθρον 117.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων δη-
μοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύν-
ται νὰ συμπληροῦνται ἢ τροποποιῶνται οἱ πίνακες V καὶ
VI τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 ἀντιστοίχως τοῦ ἄρθρου 116
τοῦ παρόντος, κατόπιν ἐκάστοτε ἐργαστηριακῶν μετρήσεων
ἐπὶ διαφόρων κατασκευαστικῶν στοιχείων τῶν κτιρίων.

2. Διατάξεις κανονισμῶν ἡχομονώσεως τῶν κατασκευῶν,
πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων δύνανται νὰ
θεσπίζωνται διὰ Π. Δ/των, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ
Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων.

ΜΕΡΟΣ V.

ΑΔΕΙΑΙ - ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Ἄρθρον 118.

Ἄδεια δομικῶν ἐργασιῶν - Αὐθαίρετοι κατασκευαί.

1. Πᾶσα ἐπιτρεπομένη ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων
ἐργασία δομῆσεως ἐντὸς οἰουδήποτε οἰκισμοῦ ἢ ἐκτὸς
οἰκισμοῦ ἐκτελεῖται βάσει ἀδείας τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.
Τοιαῦται ἐργασίαι δομῆσεως εἶναι ἰδίᾳ ἐκσκαφαὶ θεμελίων,
ἐγκαταστάσεις ἱκριωμάτων, ἀνέγερσις κτιρίων καὶ παραρ-
τημάτων αὐτῶν, ἐπισκευὴ καὶ διαρρύθμισις ὑφισταμένων
κτιρίων. Ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται δι' ἐσωτερικοῦς χρωμα-
τισμούς, δι' ἐξωτερικοῦς χρωματισμούς, ὅταν δὲν γίνεται
χρῆσις ἱκριωμάτων, διὰ μικρὰς ἐσωτερικὰς ἐπισκευὰς
ἢ διασκευὰς μὴ θιγούσας τὴν φέρουσαν κατασκευὴν τοῦ
κτιρίου ἢ τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ, δι' ἐπισκευὰς δαπέδου,
δι' ἐπισκευὰς, διασκευὰς ἢ συμπληρώσεις τῶν ἐσωτερικῶν
ἐγκαταστάσεων καὶ ἀγωγῶν τῶν κτιρίων, διὰ μικρὰς,
ἀνευ χρήσεως ἱκριωμάτων, ἐπισκευὰς θυρῶν, παραθύρων,
στεγῶν, δωματίων καὶ ἐν γένει διὰ τὰς μικρὰς καὶ μεμονω-
μένας ἐπισκευὰς διὰ λόγους χρήσεως, ὑγιεινῆς καὶ προ-
στασίας τῶν κτιρίων.

2. Πᾶσα κατασκευὴ ἐκτελουμένη: α) ἀνευ τῆς κατὰ
τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείας, β) καθ' ὑπέρβασιν
ταύτης, γ) καθ' ὑπέρβασιν, τῶν κειμένων διατάξεων, δ)
βάσει ἀδείας κριθείσης μεταγενεστέρως καθ' οἰονδήποτε
τρόπον ὡς ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει οὐχὶ συμφώνου πρὸς τὰς
κειμένας διατάξεις, τυγχάνει αὐθαίρετος.

Ἄρθρον 119.

Συνέπειαι αὐθαίρετου κατασκευῆς.

1. Διαπιστωθείσης αὐθαίρετου κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατα-
σκευῆς, διατάσσεται ἡ ἄμεσος διακοπὴ τῶν τυχόν συνεχι-
ζομένων ἐργασιῶν καὶ ἐπιβάλλεται τὸ κατὰ τὰς ἐπομένους
διατάξεις πρόστιμον.

2. Εἰδικώτερον δι' αὐθαίρετους κατασκευὰς ἀντικειμέ-
νας εἰς τὰς κειμένας διατάξεις ὡς πρὸς τὴν ἀριότητα τοῦ
οἰκοπέδου, τὸ ποσοστὸν καλύψεως, τὸν συντελεστὴν δομή-
σεως τοῦ οἰκοπέδου, τὸ ἐπιτρεπόμενον ὕψος κτιρίων καὶ
τὰς προεξοχὰς πέραν τῶν γραμμῶν δομῆσεως ἢ πρὸς τὰ
ὕποχρεωτικῶς ἢ προαιρετικῶς ἀφιέμενα, ἀκάλυπτα τμή-

ματὰ τοῦ οἰκοπέδου πέραν τοῦ προστίμου διατάσσεται καὶ ἡ κατεδάφισις τούτων. Εἰς περίπτωσιν ἐργασιῶν δι' ὧν μετατρέπεται χώρος τοῦ κτιρίου εἰς χώρον ἀνεπιτρέπτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, χρήσεως, διατάσσεται ἡ κατεδάφισις μόνον τῶν ἐργῶν τούτων.

3. Ἡ διαπίστωσις τοῦ αὐθαιρέτου τῆς κατασκευῆς δύναται νὰ γίνῃ ὅποτεδήποτε, ἔστω καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς χρήσεως αὐτῆς, ἥτις δὲν κωλύει τὴν ἐπέλευσιν τῶν συνεπειῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἀνλαμβάνοντες τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ἐργασιῶν τεχνικοὶ ὑπὸ-κεινται εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 410/1968.

Ἄρθρον 120.

Πρόστιμον ἐπὶ αὐθαιρέτων κατασκευῶν.

1. Τὸ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ παρόντος πρόστιμον ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τῶν κυρίων ἢ συγκυρίων τῶν ἀκινήτων εἰς ᾗ ἐκτελοῦνται αἱ ἀνευ ἀδείας ἢ καθ' ὑπέρβασιν ἀδείας ἐργασίαι.

Οἱ συγκύριοι εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ προστίμου. Εἰς περίπτωσιν ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐπὶ ἀντιπαροχῇ οἰκοδομήσεως, τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τοῦ ἐπὶ ἀντιπαροχῇ κατασκευαστοῦ καὶ ἐπὶ πλείονων τοιούτων, εἰς βάρος ἀπάντων, εὐθυνομένων εἰς ὁλόκληρον.

Τὸ πρόστιμον ὀρίζεται ἴσον πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς αὐθαιρέτου κατασκευῆς καὶ πάντως οὐχὶ κατώτερον τῶν 10.000 δραχμῶν.

Τὰ ἀνωτέρω χρηματικὰ ὅρια τοῦ προστίμου δύναται νὰ ἀυξάνωνται διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ αὐτοῦ κτιρίου διαπιστωθῇ καὶ ἑτέρα παράβασις ἐπιβάλλεται διὰ ταύτην ἕτερον αὐτοτελὲς πρόστιμον. Εἰς περίπτωσιν ἐκτελέσεως ἐκ νέου τῶν κατεδαφισθεισῶν αὐθαιρέτων κατασκευῶν, ἐπιβάλλεται ἕτερον αὐτοτελὲς πρόστιμον ὅπλασιον τοῦ ἀρχικῶς ἐπιβληθέντος.

3. Ἡ ἀξία τῆς αὐθαιρέτου κατασκευῆς ὑπολογίζεται, ἐφ' ὅσον μὲν αὕτη ἔχει ἀποπερατωθῇ, βάσει τῶν τιμῶν μονάδος τοῦ ὅγκου τῶν κτιρίων συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ὑπολογίζεται ἡ ἀξία αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀδείας, ἐφ' ὅσον δὲ αὕτη δὲν ἔχει ἀποπερατωθῇ βάσει ἐκτιμώμενου κλάσματος τῶν ὡς ἄνω τιμῶν. Εἰς περίπτωσιν ἐργασιῶν πρὸς μετατροπὴν τῆς χρήσεως χώρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ὅλος ὅγκος τοῦ χώρου.

Ἄρθρον 121.

Διαδικασία χαρακτηρισμοῦ αὐθαιρέτου.

1. Ὁ χαρακτηρισμὸς κατασκευῆς ὡς αὐθαιρέτου, ὁ προδιορισμὸς τῆς ἀξίας ταύτης καὶ ἡ ἐπιβολὴ τοῦ προστίμου γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς κατὰ τὸν Ἄρμόδιον Πολεοδομικῆς Ἀρχῆς. Ἐὰν πρόκειται περὶ αὐθαιρέτου κατασκευῆς ἐμπιπτούσης εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ παρόντος διὰ τῆς ἀποφάσεως τίσσεται καὶ προθεσμία διὰ τὴν κατεδάφισιν ταύτης. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 15 ἡμερῶν, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπόφασις ἐκδίδεται κατόπιν αὐτοψίας διενεργουμένης ὑπὸ τεχνικοῦ ὑπαλλήλου τῆς ἀρμοδίας Πολεοδομικῆς Ὑπηρεσίας. Περὶ τῆς αὐτοψίας ταύτης συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ διενεργήσαντος ταύτην ὑπαλλήλου περιλαμβάνουσα περιγραφὴν τῆς αὐθαιρέτου κατασκευῆς, προδιορισμὸν τῆς ἀξίας αὐτῆς καὶ μνείαν τῶν διατάξεων πρὸς ἃς τυχὼν αὕτη ἀντίκειται.

3. Ἡ ἀπόφασις μετ' ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως αὐτοψίας κοινοποιεῖται διὰ τοῦ οἰκείου ἀστυνομικοῦ τμήματος πρὸς τὸν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 120 ὑπόχρεον.

4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ καθ' οὗ δικαιούται ὅπως ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως ὑποβάλλῃ ἐνστάσιν. Ἡ ἐνστάσις εἰς ἣν ἀναγράφεται ἡ κατοικία τοῦ ἐνισταμένου ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ τυχὼν ἀντικλήτου του καὶ εἰς ἣν ἐνεργοῦνται ἅπασαι αἱ κοινοποιήσεις ἐπιδίδεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀρμοδίαν Πολεοδομικὴν Ὑπηρεσίαν, ἐὰν δὲ ὁ καθ' οὗ κατοικεῖ ἐκτὸς τῆς ἑδρας ταύτης δύναται νὰ ἀπευθύνεται πρὸς ταύτην διὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος τῆς κατοικίας του. Ὅταν ἡ ἐνστάσις κατατίθεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀρμοδίαν Πολεοδομικὴν Ὑπηρεσίαν αὕτη ἀνακοινεῖ παραχρῆμα εἰς τὸν καταθέτοντα τὴν ἐνστάσιν καὶ σημειοῖ παρὰ πόδας τῆς ἐνστάσεως τὴν ἡμέραν, ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου συζητήσεως ταύτης. Ὅταν ἡ ἐνστάσις περιέρχεται διὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἀρμοδίαν Πολεοδομικὴν Ὑπηρεσίαν αὕτη προσδιορίζει ἀμέσως τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον συζητήσεως καὶ κοινοποιεῖ ταῦτα εἰς τὸν ἐνιστάμενον διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὑποχρεουμένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὅπως ἀποστείλῃ τὸ ταχύτερον τὰ ἀποδεικτικὰ ἐπιδόσεως.

5. Ἡ ὑποβολὴ ἐνστάσεως ἀναστέλλει κατὰ πάντα τὴν κοινοποιουμένην ἀπόφασιν πλὴν τῆς διακοπῆς συνεχίσεως τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 122.

Ἐνστάσεις.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἐνστάσεων ἀποφαίνεται ὀριστικῶς δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ τμήματος Νομοῦ τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων καὶ διὰ τὸν νομὸν Ἀττικῆς τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον Δημοσίων Ἔργων Διαμερίσματος.

2. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐνστάσεως δύναται νὰ παρίσταται πρὸς ἔκθεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ ὁ υποβάλλον τὴν ἐνστάσιν, εἴτε αὐτοπροσώπως ἢ μετὰ δικηγόρου ἢ μηχανικοῦ, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου τοῦ δικηγόρου ἢ μηχανικοῦ. Οὗτος ἀποχωρεῖ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεως.

3. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀναβάλλῃ μόνον ἅπαξ τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρὸς διενέργειαν τυχὼν αὐτοψίας ὑπὸ ὀριζόμενον πρὸς τοῦτο μέλους ἢ μελῶν του, ἀνακοινοῦν παραχρῆμα τὴν νέαν ἡμέραν συζητήσεως.

4. Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐνστάσεως τὸ αὐθαίρετον κτίσμα ἔχῃ κατεδαφισθῇ, τὸ Συμβούλιον δύναται κατὰ κρίσιν νὰ μειώσῃ τὸ πρόστιμον.

5. Ἐὰν διὰ τῆς ἐνστάσεως ἀμφισβητῇται ἡ ὑπαγωγή τοῦ αὐθαιρέτου εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ παρόντος καὶ ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὸ Συμβούλιον, τῇ προφορικῇ κατὰ τὴν συζήτησιν αἰτήσει τοῦ ἐνισταμένου, ἀποφαίνεται ὀριστικῶς περὶ τῆς συνδρομῆς ἢ οὐ τῶν προϋποθέσεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 119 καὶ ἀναβάλλει τὴν ἐπὶ τοῦ προστίμου λήψιν ἀποφάσεως διὰ νέαν μετὰ δεκαπενθήμερον τοῦλάχιστον καὶ οὐχὶ πέραν τῶν τριάντα ἡμερῶν, ἡμέραν συζητήσεως ἀνακοινουμένην παραχρῆμα. Ἐὰν κατὰ τὴν νέαν ἐπὶ τοῦ προστίμου συζήτησιν τὸ αὐθαίρετον ἔχῃ κατεδαφισθῇ ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ἀπόφασις τῶν Συμβουλίων ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἐκτελοῦντος χρῆν Γραμματέως αὐτῶν καὶ κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ὑποβάλλοντα τὴν ἐνστάσιν διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἥτις ἀποστέλλει τὸ οἰκεῖον ἀποδεικτικὸν εἰς τὴν ἐπιβαλοῦσαν τὸ πρόστιμον Ἀρχήν.

7. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων δύναται νὰ ρυθμίζεται πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ προστίμου, τὴν βεβαίωσιν αὐτοῦ καὶ τὰς σχετικὰς πρὸς τοῦτο ἐνστάσεις. Διὰ τῶν αὐτῶν Π. Δ/των δύναται νὰ τροποποιῶνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

*Άρθρον 123.

Βεβαίωσις τοῦ προστίμου.

Μετά τὴν ἀπρακτον παρέλευσιν τῆς, κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ παρόντος, προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν ἐνστάσεως ἢ μετὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς τυχόν ἀσκηθείσης τοιαύτης, τὸ πρόστιμον βεβαιούται εἰς τὸ ἀρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον καὶ εἰσπραττόμενον ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἀποδίδεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον ἐφαρμογῆς ρυθμιστικῶν καὶ πολεοδομικῶν σχεδίων.

*Άρθρον 124.

Κατεδάφισις αὐθαιρέτων.

1. Ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ παρόντος ταχθείσης πρὸς κατεδάφισιν προθεσμίας ἐφ' ὅσον δὲν ἡσκήθῃ ἐμπρόθεσμος ἐνστάσις ἢ μετὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ κοινοποίησιν ἀπορριπτικῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς τυχόν ἀσκηθείσης τοιαύτης, ὁ κύριος ἢ οἱ συγκύριοι τῶν ἀκινήτων ἢ οἱ τυχόν ἐπὶ ἀντιπαροχῇ κατασκευασταὶ αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ προβοῦν εἰς τὴν κατεδάφισιν τῶν ὡς κατεδαφιστέων κριθέντων μερῶν αὐτοῦ, ἄλλως τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

2. Μετὰ τὴν ἀπρακτον παρέλευσιν τῶν πρὸς κατεδάφισιν προθεσμιῶν, ἡ ἀρμοδία Ἀρχὴ προβαίνει εἰς τὴν κατεδάφισιν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 119 κατασκευῆς. Ἡ δαπάνη τῆς τοιαύτης κατεδαφίσεως καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ παρόντος ὑποχρέων δι' ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας πολεοδομικῆς ἀρχῆς καὶ εἰσπράττεται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

3. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑφυπουργῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν δύναται νὰ ἐγκρίνηται ἡ ἐξαιρέσις ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κατεδαφίσεως αὐθαιρέτων κατασκευῶν ἐὰν πρόκειται περὶ μικρῶν παραβάσεων ὧν ἡ καθάρσις θὰ κατέληγεν εἰς ὑπερμέτρον βλάβην τοῦ κτιρίου ἢ θὰ ἔθετεν ἐν κινδύνῳ τὴν φέρουσαν κατασκευὴν αὐτοῦ ἢ θὰ παρέβλαπτεν ὑπερμέτρως τὴν αἰσθητικὴν ἐμφάνισιν τοῦ κτιρίου ἢ θὰ ἀπῆτει ὑπερμέτρως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς αἰσθητικῆς δαπάνας καὶ τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἔθετεν ἐν κινδύνῳ τὴν ἀσφάλειαν τῆς κατασκευῆς οὐδὲ θὰ ἀπέβαινε ὑπερμέτρως εἰς βάρος τῆς πόλεως.

4. Ἡ ἀπόφασις περὶ ἐξαιρέσεως ἐκδίδεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ περιφερειακοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβολῇ δηλώσεως εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Α.Ν. 410/1968 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου Β. Δ/των καὶ ἀποφάσεων. Ἐφ' ὅσον ἐγκριθῇ ἡ ἐξαιρέσις, οἱ ὑποβαλόντες τὴν δῆλωσιν κύριοι ἢ συγκύριοι τῶν ἀκινήτων, ἐφ' ὧν αἱ διατηρούμεναι κατασκευαὶ ὑπὸκινεῖται εἰς εἰσφορὰν ἴσῃ πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς ἀξίας τῶν οὕτω διατηρουμένων αὐθαιρέτων κατασκευῶν. Διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῆς εἰσφορᾶς ταύτης ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 410/1968. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον ἐφαρμογῆς ρυθμιστικῶν καὶ πολεοδομικῶν σχεδίων, δὲν συμφιλιίζεται δὲ εἰς ταύτην τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 119 καὶ 120 τοῦ παρόντος πρόστιμον.

5. Κτίριον ἢ μέρος αὐτοῦ, κατασκευαζόμενον βάσει ἀδείας ἐκδοθείσης μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἥτις ἀδεῖα ἐκδοθεῖσα μὲν ὑπ' εὐθύνη τοῦ μελετητοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 194/1969, ἡλέχθη κατόπιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ὡς καλῶς ἔχουσα, διαπιστωθέντος τούτου δι' ἐγγράφου τῆς ὑπηρεσίας κοινοποιηθέντος εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μὴ κατεδαφιστέον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 410/1968 ἔστω καὶ ἐὰν ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκρίθῃ ὅτι ἀντίκειται εἰς τὰς κειμένας διατάξεις ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ παρόντος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἐξάμηνος προθεσμία τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 410/1968 ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς διαπιστώσεως τῆς παραβάσεως πάντως δὲ οὐχὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

ΜΕΡΟΣ VI.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 125.

*Ἐκτασις ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἰσχύουν διὰ πάντα ἀνεξαρτήτως οἰκισμῶν ἢ τμήμα αὐτοῦ ἔχοντα ἐγκεκριμένον σχέδιον.

2. Διὰ τὰς ἐκτὸς τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῶν οἰκισμῶν περιοχὰς ὡς καὶ διὰ τοὺς οἰκισμοὺς τοὺς ἐστερημένους ἐγκεκριμένου σχεδίου, ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 3, τῶν ἄρθρων 15 καὶ 32 τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 73, τοῦ ἄρθρου 79, τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 80, τῶν ἄρθρων 81 καὶ 82 τοῦ ἐδαφίου β τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 84, τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 84, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 86, τῶν ἄρθρων 87, 89, 90, 91, 92, 93, 99, 102, τῶν ἄρθρων τοῦ Μέρους III, τοῦ μέρους IV καὶ τοῦ μέρους V.

3. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων δύναται νὰ τίθενται ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰς περιοχὰς περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος 2 καὶ ἕτεραι διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἐξαιρέσει τοῦ ἄρθρου 90 ἀναφέρεται μόνον εἰς τὰς διαστάσεις κατὰ τὴν ὀριζοντίαν ὡς καὶ κατὰ τὴν καθ' ὕψος ἔννοιαν τῶν κτιρίων μηδενὸς περιορισμοῦ τιθεμένου ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ ὕλικου ἐξ οὗ κατασκευάζεται τὸ κτίριον ὡς καὶ τὸ σύστημα κατασκευῆς αὐτοῦ.

5. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τοῦ παρόντος δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν α) εἰς οἰκισμοὺς ἢ τμήματα αὐτῶν ἐνθα ἐγένετο παραχώρησις ὑπὸ τοῦ Κράτους οἰκοπέδων μετὰ ἢ ἀνευ κτιρίων πρὸς ἀποκατάστασιν προσφύγων βάσει διαγραμμάτων καθοριζόντων τὴν ἐντὸς τῶν οἰκοπέδων θέσιν τῶν οἰκοδομῶν ὡς ταῦτα τυχόν μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ β) εἰς οἰκισμοὺς ἢ τμήματα αὐτῶν ἐνθα ἐφαρμόζεται ἡ δόμησις τῶν οἰκοδομικῶν μονάδων.

*Άρθρον 126.

*Ἀρμοδία Ἀρχὴ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

1. Ἀρμοδία Ἀρχὴ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ εἶναι ἡ κατὰ τόπον ἀρμοδία Πολεοδομικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

2. Ἐπὶ πάσης ἀμφισβήτησεως περὶ τῆς ὑπαγωγῆς ἢ μὴ κτιρίου ἢ ἐγκαταστάσεως ἢ οἰκοπέδου ἢ τμήματος οἰκισμοῦ εἰς τοὺς δρους τοῦ παρόντος ἢ τῶν τυχόν εἰδικῶν πολεοδομικῶν σχεδίων καὶ κανονισμῶν ἢ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τούτων ἐν γένει, ἀποφαίνεται ὀριστικῶς καθ' ἅπασαν γενικῶς τὴν Χώραν ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίων Ἔργων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων.

3. Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως α) ἐλέγχουν ἐὰν ὁ ἐκτελὼν δομικὴν ἐργασίαν ἔχη λάβῃ ἀδειαν παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς καὶ ἐπιβάλουν ἀναγκαστικῶς ἐν ἐλλείψει ἀδείας τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν, εἰδοποιῶσαι ἀμέσως τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν, β) ἐλέγχουν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐὰν ἡ ἐκτελουμένη ἐργασία ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἐν τῷ κειμένῳ τῆς ἀδείας περιγραφὴν αὐτῆς εἰδοποιῶν δὲ ἀμέσως τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχήν ἐν περιπτώσει ἀμφιβολιῶν, γ) διακόπτουν ἀναγκαστικῶς δομικὰς ἐργασίας κατόπιν εἰδοποιήσεως τῆς Ἀρμοδίας Ἀρχῆς καὶ δ) συμπεραττοῦν μετὰ τῶν Πολεοδομικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν κατεδάφισιν τῶν ὑπὸ τῶν τελευταίων τούτων κριθέντων ὡς κατεδαφιστέων αὐθαιρέτων κατασκευῶν. Αἱ ὡς ἄνω Πολεοδομικαὶ Ὑπηρεσίαι διαθέτουν τὴν πρὸς τοῦτο τεχνικὴν ἐπιβλεψίν ὡς καὶ τὰ ἀπαραίτητα συνεργεῖα καὶ μέσα.

Άρθρον 127.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Από τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργоῦνται

α) Τὸ ἀπὸ 9-8-1955 Β. Δ/γμα «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

β) Τὸ Π. Δ/γμα τῆς 9-5-1928 «περὶ τῶν ὡς τεμαχίων χαρακτηριζομένων τμημάτων οἰκοπέδου τοῦ αὐτοῦ ιδιοκτήτου».

γ) Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τῶν ἄρθρων 43, 44, 45 τοῦ Ν. Δ/τος τῆς 17-7-1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν» ὡς ταῦτα ἐνοποιήθησαν καὶ ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ/τος τῆς 27-2-1926 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης διατάξεων» ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 2-8-1927 Δ/τος (Φ.Ε.Κ. 166), καὶ ἐπεξετάθη καθ' ἅπαν τὸ Κράτος διὰ τοῦ ἀπὸ 18-3-1926 Δ/τος.

δ) Τὸ ἀπὸ 18-3-1926 Π. Δ/γμα «περὶ αὐθαιρέτων κατασκευῶν καὶ διώξεως τῶν παραβατῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν ἔργων».

ε) Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3275/1955 «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐπεκτάσεως σχεδίων ρυμοτομίας εἰς τὸ Λεκανοπέδιον Ἀθηνῶν καὶ περὶ ὧν δομῆσεως ἐν αὐτῷ».

στ) Τὸ ἀπὸ 26-3-1947 Β. Δ/γμα «περὶ ἐπιτροπομένων παρεκκλίσεων ἀπὸ τῶν ἰσχυουσῶν πολεοδομικῶν διατάξεων».

ζ) Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 19-6-1948 Β. Δ/τος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 14-5-1934 Διατάγματος περὶ ὕψους οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων».

Άρθρον 128.

Διατηρούμεναι Διατάξεις.

1. Τὸ διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ ἀπὸ 9-8-1955 Β. Δ/τος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» διατηρηθὲν ἐν ἰσχύϊ Κεφάλαιον II τοῦ Δ/τος τῆς 3-4-1929 «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους», ἐξακολουθεῖ ἰσχύον.

2. Τὸ Ν. Δ/γμα 1199/1972 «περὶ ἐγκρίσεως μελετῶν τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν ἰσχυόντων κανόνων δομῆσεως» κατὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ προβλεπόμενον χρονικὸν διάστημά.

Άρθρον 129.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Ἀδειαι δομικῶν ἐργασιῶν ἐκδιδόμεναι ἐπὶ αἰτήσεων ὑποβληθεισῶν εἰς τὴν ἀρμοδίαν πρὸς ἐκδοσιν τούτων Ἀρχὴν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων μελέτης μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐκδίδονται καὶ ἐκτελοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων.

2. Ὡσαύτως βάσει τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων ἐκδίδονται καὶ ἐκτελοῦνται ἄδειαι διὰ ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη οἰκοδόμησις ἔχει μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος συμφωνηθῇ ἢ προσυμφωνηθῇ διὰ δημοσίου ἐγγράφου.

Άρθρον 130.

Ἐναρξίς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1973

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΤΔΑΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΤΛΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΛΑΔΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΒΑΣ. ΤΣΟΤΜΠΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1973

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	400
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	700
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. .	»	1.500
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	3.500

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20
2. » » » Β'	»	20
3. » » » Γ'	»	15
4. » » » Δ'	»	35
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15
6. » » Παράρτημα	»	10
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	75
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	175

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 5, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 10, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσανῃσεται κατὰ δραχ. 10 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσέλευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

Γ. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱαματικῶν υδάτων ..	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῇ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὀρίσθη εἰς 5 %.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπραξέως, ὅπου, μερὴν τοῦ ενδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟ-ΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε. Τ.

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ